

جایی سینما

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا

فدائی

منتدی افرا النقاڤی

www.iqra-shiamontada.com

وکار یگه ری

له سه ر

یه رو د ده و ته زکییه ی نه فس

ناصح برهیم

بۆدابهزاندنى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

فہرلی نویژ و

کاریگہریی لہسہر پہروہردہو تہزکیہی نہفس

ناوهندی راگیاندی نارا

ههنگاوێك به رهو راگیاندیكی كوردیی ئیسلامیی هاوچهرخ

ناوی كتیب : فهزلی نویژ و
كارێگهری له سهڕ بهرومرده و تهزكیهی نهفس
نووسهر : ناصح ئیبراهیم سازانی
ههلهبري : شیرین کهریم
ههخشه سازي بهرگ : عیماد عبدالقادر
تیراژ : (١٠٠٠) دانه
نۆبهی چاپ : سێههم به دهستکاریه وه
بههاری ٢٠٠٩

ناونیشان

ناوهندی راگیاندی نارا
سلیمانی - شهقامی میسیۆمیتزان
نزیک زانکۆی سلیمانی

07703587100

07501069589

07480134669

ara.m@hotmail.com

ژماره ی سپاردنی (٧٥١) ی ساتی (٢٠٠٧) ی دراوه تی

مافی له چاپدانه وه ی نهم بهرجه مه پارێزراوه بۆ ناوهندی راگیاندی نارا

فہرزی نویژ و

کاریگہری لہسہر پھروہردہ و تہزکیہی نفہس

نووسینی

ناصح ئیراھیم سازانی

چاپی سیہم بہدہستکاریہوہ

۱۴۳۰ ک - ۲۰۰۹ ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾

النساء: ١٠٣

پیشکشه:

❁ به باوک و دایکم و هه موو خانه واده که مان.

❁ به بهرێز مامۆستا شیخ محهمه دی سازانی

خوا لیبی خوۆش بیئت.

❁ بهو مامۆستا بهرێزانهی بۆ خویندن و

نووسین یارمهتییان دام.

❁ بهو موسلمانانهی که ده بخویننه وه و به پیتی

توانا کاری پیتی ده کهن

پیشہ کی

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستعديه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضل فلا هادي له، وأشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله.

خوای گہورہ لہ قورئانی پیروزدا دہ فرمویٹ: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ النساء: ۱۰۳. واتہ: بہ راستی نویژ ہمیشہ لہ سہر نیمانداران فہرزیکی کات بۆدیاری کراوہ.

نویژ لہ دواۓ نیمان لہ ہمموو نہرکانہ کان زیاتر گرنگی پیندراوہ، نویژ میعراجی موسلمانہ، گہورہ ترین سورہت لہ نویژدا دہ خویتریٹ کہ فاتیحہیہ روکنیکہ لہ روکنہ کانی نویژہ کہ، ماناو مہبہستی ہمموو قورئان دہ گہیہ نی، دوعایہ کی شیفہ بہخشہ، نویژ گہورہ ترین کردہوی جہستہیہ، کۆلہ کہی دینی نیسلامہ، حہوانہویہ بۆ دل و دہروون، پاک و خاوتنی یہ، بہرگریکہری تاوانہ..

پیغہمبہری خواہد ﷺ لہ دوا ساتہ کانی ژیانیدا لہ بہر گرنگی و گہورہیی نویژ بوو دہیفہرموو: (الصَّلَاةُ! الصَّلَاةُ!..)^۱. واتہ: نویژہ کانتان! نویژہ کانتان! نہوہ دوا وہسیہت و نامۆژگاری بوو بۆ ہاوہلہ بہریژہ کانی، فرمانی پیکردوون بہ پاراستنی نویژہ کانیان.

ہہروہا لہ نہخۆشی مالتاوایدا کہ تایہ کی زۆر تینی بۆ ہینا بوو تا چوار جار دہستنویژی گرت، ویستی بروات بۆ نویژی جہماعہت دہکہوت و بیہۆش دہبوو، کاتیک دہہاتہوہ سہرخۆ دہیفہرموو: (أصلي الناس) نایا خہلک نویژیان کرد^۲! نہمانہش بہلگہی روون و ناشکران بۆ گہورہیی و گرنگی پلہو پایہی نویژ.

(۱) صحیح سنن أبو داود: (۴۲۹۵)، وانظر الإرواء: (۲۱۷۸).

(۲) أخرجه البخاري: (۶۸۷)، ومسلم: (۴۱۸).

پیغمبره‌ری خواص ﷺ هرکاتیک توشی به‌لاو ناخوشی ببوایه هانای بۆ نویژ ده‌برد و بانگی بیلالی ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو: (أقم الصلاة يا ببال، أرحنا بها). واته: نه‌ی بیلال! هه‌سته بانگ بده‌و قامه‌ت بکه با به‌کردنی نویژه‌کان دلخۆش و نارام بین.

نویژ پروناکی چاری پیغمبره‌ری خواص ﷺ بوو، مایه‌ی حه‌وانه‌وه‌ی گیانی بوو. نویژ مایه‌ی سه‌رفرازی و سه‌رکه‌وتن و فراوانی رزق و پۆزی و به‌خته‌وه‌ری یه، هۆی که‌فاره‌ت و شۆردنه‌وه‌ی گوناوه‌ی گوناوه.

نویژ گه‌وره‌ترین فه‌رمانی خه‌واده‌ی، روکنی دووه‌مه له‌ روکنه‌کانی ئیسلام، له‌ راستیدا چاک بوونی ده‌روونه‌کان له‌ چاککردنی عه‌قیده و رێک و پێک به‌جی هێنانی نویژه‌کانه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات، چونکه نویژ ئاوینه‌ی کرده‌وه‌کانی موسلمانه‌..

نویژ یه‌که‌م شته له‌ قیامه‌تدا پرسیار و موخاسه‌به‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت، هه‌رکه‌سی نویژه‌کانی رێک و پێک نه‌نجام دابوو نه‌وا سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفرازه، نه‌گه‌ر واش نه‌بوو خوا په‌نامان بدات سه‌ره‌نجامی دۆزه‌خ و سه‌رگه‌ردانییه‌.

نویژ عیباده‌تیکێ زۆر کۆنه‌و هه‌یج دینی‌ک نه‌ناسراوه به‌بی نویژ کردن، گه‌لانی پێشوو به‌ شیه‌یه‌ک له‌ شیه‌یه‌کان نویژ و عیباده‌تیان کردوو، له‌ قورئاندا هاتوو نه‌براهیم ﷺ داوای له‌ په‌روه‌ردگار کرد خۆی و نه‌وه‌کانی وای بکات له‌سه‌ر نویژکردن به‌رده‌وام

بن: ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ﴾ (إبراهيم: ٤٠)

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره به‌ موسای فه‌رموو: نویژه‌کانت به‌ چاکێ به‌جی به‌ینه تا هه‌میشه

منت له‌ یاد بێت: ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ طه: ١٤

فه‌رمایشی کردوو به‌ پیغمبره‌ری ﷺ نه‌و قورئانه‌ی که به‌ وه‌حی بۆی هاتوو

بیخوینێته‌وه بۆ ئومه‌ته‌که‌ی و نویژبکات: ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ العنکبوت: ٤٥.

(١) صحیح سنن أبو داود: ٤١٧١ و صححه‌ الألبانی فی المشکاة: ٢٥٣.

خەلك له هەموو شتێك وورد بوونەتەو و بە دواى بەختەو وەريدا دەگەرێن، نازان بەختەو وەرى و حەوانەو وەيان له نوێژدايە، كه نزيكترين شتە لييانەو بەداخەو زۆرەيان فەرامۆشيان كردووە. وەك ئەو و شترە بەستە زمانە وان كه له بياياندا له تينواندا خنكا بارەكەشى ئاو بوو.

ھاوێلانێ پێغەمبەر ﷺ چاك له نوێژ گەيشتبون دەيانزانى چەندە گەورەيە، دڵ و نەندامەكانى جەستەيان له نوێژدا ملكەچ بوو، هەلس و كەوتيان هێمنانە و دامەزراو بوو، رەوشتيان بەرز و جوان بوو، بۆيە بوونە گەورە و پێشەواى مەزنايەتى.

با بگەرێنەو بۆ نوێژەكانمان بەراوردیان بكەين لەگەڵ نوێژەكانى پێغەمبەرى خوا ﷺ و يارانى بزائين ئەوان چۆن نوێژيان كردووە، نيمەش چۆن نوێژەكانمان نەنجام دەدەين، پێويستە نيمەش بەو شيوەيە عيبادەت و نوێژەكانمان بكەين، بەو گۆرانكارى دەگەينە چلە پۆيەى ژيان و سەر بەرزى دنيا و قيامەت.

پێغەمبەرى خوا ﷺ مامۆستاو سەرمەشقە بۆمان له هەموو كاروبارىكدا چ جاي له پەرسشەكاندا.. بۆيە پێويستە هەنگاو بە هەنگاو شوێن پێى هەلگرين و شوێن بەرنامە پێرۆزەكەى بكەوين: (صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي). واتە: نوێژ بكەن بەو شيوەيەى كه من دەبينن دەيكەم.

لەبەر ئەم ھۆيانەى سەرھە بە باشمان زانى بە پشتيوانى خواى گەورە باسێكى (فەزلى نوێژ و كاريگەرى لەسەر پەرورەدە و تەزكەي نەفس) بەزمانى شيرينى كوردى بھەينە بەردەستى خوێنەرانى بەرپێژ و خۆشەويست، داوايان لى دەكەين له دوعاى خێر بێبەشمان نەكەن، بەتايبەتى دوعاى لى خۆشبەون و سەرفرازى دنيا و قيامەت.

له پەرورەدگارى بالادەست دەپاړيمەو ليمان وەرېگریت بە (سەدەقەى جاريە) و (زانستى سوود لى وەرگيراو)، باغخاتە ريزى ئەوكەسانەى كه نوێژەكانيان بە ملكەچى و بێداريەو بۆ خوا نەنجام دەدەن.

إِنَّه نِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ النَّصِيرِ.

واتای نویژ

نویژ (الصلاة) له زمانه وانیدا: به مانای نزاو پارانه وه دیت، به لکو به یهك دهنگی زانایانی زمانه وانیش هه بهو مانایه دیت.

نزاو پارانه وه له خودا بۆ یارمهتی دانی موسلمان بۆ به جی هینانی نه رکى به ندایه تی، لوتکه ی نهو داواکاری و پارانه وه یهش له نایه تی ﴿إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ دا دیاری ده دات، له بهشی یه که مهیدا نه رکى به ندایه تی راده گه یه نریت، له بهشی دووه میشدا داوای یارمه تی و کۆمهك ده کری..

خوای گه وه له قورنانی پیرۆزدا ده فرمویت: ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ النوبة: ۱۰۳. واته: دوعاو نزاو خیریان بۆ بکه، چونکه بیگومان دوعاو پارانه وه ی تو مایه ی دلتیایی و نارامیه به بۆ دل و دهروونیان.

* پیغمه مبهری خودا ﷺ ده فرمویت: (إِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ فِي صَلَاتِهِ، فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ)¹. واته: نه گهر که سیک له نیه وهستا به نویژ کردن، نه وه له پهروه ردگاری خوای ده پارته وه.

مانای نویژ له شه رعدا: بهو گوشتار و کرداره ده وتریت هه له (الله اکبر) نویژ دابه ستنه وه ده ست پیده کات تا وه کو سلاو دانه وه ی دوای ته حیات خویندن، له گه ل نیه تدا به مه رج و روکنه تاییه تیه کانه وه.

* نه بو هورهیره په زای خوای لی بی فرمووی: أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَخَلَ الْمَسْجِدَ، فَدَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَرَدَّ وَقَالَ (ارْجِعْ فَصَلِّ، فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ). فَرَجَعَ يُصَلِّي كَمَا صَلَّى ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ (ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ) ثَلَاثًا. فَقَالَ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَحْسَنُ غَيْرَهُ فَعَلَّمَنِي. فَقَالَ (إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ

(۱) صحيح البخاري: (٤٠٥)، وفي صحيح الجامع: (١٥٣٨).

مَا تَسِرُّ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَاكِعًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا، وَافْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا^۱.
 واته: پیغمبره‌ری خوا ﷺ رۆشته مزگه‌وت، پیاویک هاته ناو مزگه‌وت نویژی کرد و پاشان چوو خزمه‌تی پیغمبره‌ری خوا ﷺ و سلاوی لیکرد، نه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه و فهرمووی: (ارْجِعْ فَصَلِّ، فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ). بگه‌ریه‌وه نویژه‌که‌ت بگه‌ره‌وه چونکه تۆ نویژت نه‌کرد..
 تاسی جار پیاوه‌که ده‌گه‌رینیتیه‌وه به‌و شیویه، پاشان پیاوه‌که ده‌لئیت: به‌و که‌سه‌ی تۆی به‌هه‌ق ناردوو له‌وه چاکتر نازانم، ده‌ی تۆ فی‌رم بکه، نه‌ویش فهرمووی: کاتی‌ک هه‌ستای بۆ نویژ نیه‌ت بینه‌ و(الله اکبر) بکه پاشان چهندت بۆ ناسان بوو له‌و قورئانه‌ی له‌به‌رته‌ بیخوینه، پاشان بچۆ به‌ رکوعدا و هی‌نده‌ بو‌سته‌ تا جه‌سته‌ت له‌ جووله‌ ده‌که‌وئیت و نارام ده‌بیته‌وه، پاشان به‌رز به‌ره‌وه‌ تا به‌ته‌واوی پاست ده‌بیته‌وه، پاشان سه‌جده‌ به‌وه‌ هی‌نده‌ بمینه‌رده‌وه‌ تا نارام ده‌بیت، پاشان به‌رز به‌ره‌وه‌ تا به‌ دانیشتیوی نارام ده‌بیت، پاشان سه‌جده‌ به‌ره‌وه‌ و هی‌نده‌ بمینه‌رده‌وه‌ تا نارام ده‌بیت، به‌م شیویه‌ هه‌موو نویژه‌که‌ت نه‌جام بده.

واتای سوره‌تی فاتحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ تِلْكَ
يَوْمَ الْدِّينِ ﴿٤﴾ إِنَّكَ نَبِيُّ رَبِّكَ وَأَنَّكَ كَذَبٌ ﴿٥﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾ الفاتحه: ۱ - ۷.

له‌بەر ئەوەی لای زۆریه‌ی زانا‌یان لێ‌ک‌د‌انه‌وه‌ی واتای وشه‌کانی نوێژ له‌ناو نوێژدا
پێ‌ویسته‌، هه‌روه‌ها وا‌ج‌به‌ له‌ هه‌موو رکاتی‌ک‌دا بخوێنرێت و گه‌وره‌ترین سوره‌تی قورئانه‌،
به‌ل‌کو سه‌رجه‌م مه‌به‌ستی سوره‌ته‌کانی قورئانی پێ‌رۆزی له‌ خو‌ گرت‌وه‌، بۆ‌یه‌ به‌ باش‌مان زانی‌ی
به‌ کورتی ته‌فسیری بکه‌ین و هه‌ندێ له‌ فه‌زله‌کانی ب‌خه‌ینه‌ روو...

* ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾: به‌ ناوی خ‌وا‌ی به‌خ‌ش‌نده‌ی می‌ه‌رده‌بان، ئەو خ‌وا‌یه‌ی که
سه‌رچاوه‌ی به‌خ‌ش‌ینی بێ ک‌ۆ‌تا‌یه‌و ره‌حه‌تی ته‌واو بوونی بۆ‌یه...

* ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ سه‌ره‌تای هه‌موو کارێکی خێرو گ‌رن‌گه‌، ئەم وشه‌ پاراوه‌ پێ‌رۆزه‌ هه‌روه‌ک
دروشی نی‌سلا‌مه‌، له‌ هه‌مان کات‌دا زی‌کر و وێ‌ردی هه‌موو بو‌ونه‌وه‌رانی‌شه‌ به‌ زمان‌ی حا‌لیان..
جا له‌بەر ئەوەی هه‌موو شتی‌ک له‌ بو‌نه‌وه‌ردا به‌زمان‌ی حا‌ل ده‌لێت: ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ ئەوا ده‌بی‌ت
نێمه‌ش هه‌موو کارێ‌ک‌مان "به‌ناوی خوا" وه‌ بێ...

به‌خ‌ش‌یمان "به‌ناوی خوا" وه‌ بی‌ت...

وه‌ گر‌ت‌مان "به‌ناوی خوا" وه‌ بی‌ت...

"به‌ناوی خوا" وه‌ کاره‌ کا‌فان به‌جی به‌ی‌نین.

به‌لێ، وته‌ی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ گه‌نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی وا‌یه‌ که "هه‌ژاری" و "بێ
ده‌سه‌لاتی" ی مرۆڤ به‌ می‌ه‌ره‌بانیه‌کی گه‌وره‌و ده‌سه‌لاتی‌کی هێنده‌ نه‌پراوه‌ و بێ ک‌ۆ‌تا‌یه‌وه
په‌یه‌وست ده‌کات که جله‌وی بو‌ونه‌وه‌رانی هه‌ر له‌ گه‌ردیله‌کانه‌وه‌ تا گه‌له‌ نه‌ستی‌ره‌کان له
ده‌سه‌تایه‌، به‌ شێ‌وه‌یه‌ک که ئەو "هه‌ژاری" و "بێ ده‌سه‌لاتی" یه‌ی مرۆڤ ده‌گه‌یه‌نێته‌ پله‌یه‌ک

که دهبن به تکاکار و، نزاو پارانهوهیان له ده‌رگانه‌ی خواوه‌ندی به‌ده‌سه‌لآت و میهره‌بان و شکۆمه‌نددا گیرا ده‌کات^۱

* ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ﴾: سویاس و ستایش بۆ خوا‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیان.

* ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾: به‌خشنده‌ی میهره‌بان.

* ﴿الرَّحْمَنُ﴾: ئەو زاتە‌یه که که‌رم و په‌حمەتی له دنیا‌دا هه‌موو شتیکی گرتووه‌ته‌وه.

* ﴿الرَّحِيمُ﴾: سەرچاوه‌ی ئەو په‌حمەته ده‌گه‌یه‌نیت که ته‌واو بوونی بۆ نیه.

* ﴿إِلَٰهَكَ تَعَالَى﴾: خوا‌ه‌نی رۆژی قیامەت رۆژی سزاو پادا‌شت دانە‌وه، ئەو رۆژه‌ی جگه له خودا کەس خا‌وه‌ن ده‌سه‌لآت نیه.

* ﴿إِلَٰهَكَ تَعَالَى﴾: خودایه! هەر تۆ ده‌په‌رستین له تۆ زیاتر ملکه‌چی که‌سی تر نابین، هه‌روه‌ها جگه له تۆ په‌نا بۆ هه‌یج که‌س و هه‌یج شتیکی تر نابین. چونکه له تۆ زیاتر که‌سیکی تر نیه خا‌وه‌ن ده‌سه‌لآت و توانای په‌ها بیت له‌م بو‌ونه‌وه‌رده‌ا.

* ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾: خودایه رێگای راستمان پێشان بده و هه‌یدایه‌تمان بده بۆ شو‌ینه‌که‌وتنی.

* ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾: خودایه! رێگای ئەو که‌سانه‌مان پێشان بده که چاکه‌ت له‌گه‌ڵ کردوون له پێغه‌مبه‌ران و راستگو‌یان و شه‌هیدان و پیاو چاکان، به‌راستی نه‌وانه بۆ تۆ سول‌حان و که‌مه‌ترخه‌مییان نه‌کردووه یارمه‌تیمان بده بۆ شو‌ینه‌که‌وتنی ئەو رێگا راسته.

* ﴿أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾: ئەو که‌سانه‌ن هه‌قیان ناسیوه و شو‌ینی که‌وتوون.

* ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾: نه‌ما‌غه‌یه‌ته سەر رێبازی ئەوانه‌ی خه‌شم و قه‌ینیان لێ‌گیراوه، هه‌روه‌ها نه‌ما‌غه‌یه‌ته سەر رێبازی ئەوانه‌ش که سەر‌گه‌ردان و گو‌م‌ران.

(۱) وته‌کان: مامۆستا نوورسی (به‌ره‌حمەت بیت)، وه‌رگێڕانی فاروق ره‌سوڵ یه‌حیا.

* ﴿الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾: نهوانه د هزانن حق کامه به لām شوین ههواو ههوه سی خویمان ده کهون، ﴿الْفَسَّائِنِ﴾: نهوانه که نهزان و نه فامن.

* عه دی کوری حاتم گپراویه تیه وه که پیغه مبهری خوا فهرمویه تی: (اليهود مغضوب عليهم والنصارى ضلال)^۱. واته: ﴿الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ واته جوله که کان، ﴿الْفَسَّائِنِ﴾ واته گاورد کان.

له دواى خویندنی سوره تی فاتیه وهه سووننه ته بوترتیت (آمین): واته خوایه لیمان وه ربگره و قبولی بفرمور.

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: (إِذَا أَمَرَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينُهُ تَأْمِينَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)^۲. واته: کاتیک نیمام له دواى ﴿وَلَا الْفَسَّائِنِ﴾ وتی نامین نیوهش به دوايا بیلین، چونکه نامینی هه که سیک له گهل نامینی مه لانیکه پیکه وه بوترتین، خواى گه وه له تاوانه کانى رابردووی ده بووری.

بیگومان سوره تی فاتیه گه وهه ترین سوره تی قورنانه، له شاری مه که هی پیروژ هاته وهه خواره وه، بویه پیی دهوتریت سوره تی فاتیه چونکه له سه ده تای سوره ته کانى قورنانه وهیه، ههروه ها (سبع المثاني) شی پیی دهوتریت چونکه به ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هه که وهه ههوت نایه ته، له نویت دا دووباره ده کرتیه وهه.. ههروه ها (أم الكتاب) یشی پیی دهوتریت، چونکه نهه سوره ته سه رجهم مه به سه ته کانى قورنانی له خو گرتوه.

سوره تی فاتیه نمونه یه کی نوورانی قورنانی پیروژه، به هه مان جوړ "نویت" یش پیستیکی نوورانییه که هه مو په رسته کان له خو ده گرتیت و نه خشه یه که ری و شوینی په رسته کانى سه رجهمی به دیهاته توانی له سهر دانراوه و ناماره ی بو کراوه.

* عن أبي سعيد رافع بن المعلی ؓ قال: كنت أصلي في المسجد، فدعاني رسول الله ﷺ فلم أجبه، فقلت: يا رسول الله، إني كنت أصلي، فقال: (ألم يقل الله: [اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ

(۱) أخرجه الترمذي: (۲۹۵۴)، وأحمد في المسند: (۳۷۸/۴)، وابن حبان: (۲۲۹۷) وصححه الألباني

(۲) أخرجه البخاري: (۷۸۰)، ومسلم: (۴۱۰).

وَالرَّسُولُ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ]. ثم قال لي: (لأعلمنك أعظم سورة في القرآن، قبل أن تخرج من المسجد؟ فأخذ بيدي فلما أردنا أن نخرج قلت: يا رسول الله إنك قلت لأعلمنك أعظم السور في القرآن؟ قال: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، هي السبع المثاني، والقرآن العظيم الذي أوتيته^١. واته: رافيع (رهزای خوی لی بی) فرمودی: له مزگهوت نویتیم ده خویند، پیغهمبهری خوا ﷺ بانگی کردم، وهلامم نه دایهوه، له پاش سلاو دانهوه وتم: نهی پیغهمبهری خوا! نویتیم ده کرد بویه وهلامم نه دایتهوه، فرمودی: مه گهر خوی گهروه نا فرمودیت: نهی نهوانی باوهرتان هیناوه! به دهم بانگهوازی خوا و پیغهمبهروهو بچن کاتیک بانگتان دهکات بؤ بهرنامه و رببازیک که دهتان ژینیتتهوه و ژیان بهخشه. پاشان فرمودی: نایا گهورهترین سورهتت فیر بکهم له قورناندا پیش نهوهی بچیته دهروه له مزگهوت؟ نینجا دهستی گرم کاتیک ویستمان پیکهوه بچینه دهروه له مزگهوت، وتم: نهی پیغهمبهری خوا! تو فرمودت گهورهترین سورهتت له قورناندا فیردهکهم، فرمودی: نهو سورهته سورهتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ه که ناویشی (السبع المثاني)یه حموت نایهتی دووباره بوهوه، ههروهها ناویشی (القرآن العظيم)ه قورنانی گهورهیه که به من بهخسراوه.

خوی گهروه له قورناندا ده فرمودیت: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ الحجر: ٨٧. واته سویند ههخوا بهراستی حموت نایهتی دووباره کراوه مان پی بهخشیت، ههروهها قورنانی گهورهش.

* نهبو هورهیره (رهزای خوی لی بی) فرمودی: پیغهمبهری خوا ﷺ فرمودیهتی: (مَا أَنزَلَ اللَّهُ فِي التَّوْرَةِ وَلَا فِي الْإِنْجِيلِ مِثْلُ أَمِّ الْقُرْآنِ وَ هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِ..)^٢. واته: نه له

(١) أخرجه البخاري: (٤٢٠٤).

(٢) صحيح جامع الترمذي: ٢٩٧/٥، (٣١٢٥)، والبيهقي: (١٥١٤)، ومالك: ٨١/٣.

تهورات، نه له ئینجیلدا نایهت نه هاتووته خواره وه فهزل و خیری بهقه دهر سورتهی فاتیهه بیت که (أَمِ الْقُرْآنُ) و (السبع المثاني) ۵.

عويا دهی کوری صامت فەرمووی پیغه مبهری خوا فەرمویه تی: (لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ) ۱. واتە: ئەو کەسە ی سورتهی فاتیهه نه خوینیت نوژی بۆ نیه. * پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: (من صلی صلاة لم یقرأ فیها بأَمِّ الْقُرْآنِ فیهی خداجٌ فیهی خداجٌ فیهی خداجٌ: غیر تمام) ۲. واتە: هەر کەسیک سورتهی فاتیهه نه خوینیت له نوژی دا ئەو نوژی ده کە ی تهواو نیه، تهواو نیه، تهواو نیه.

* قال رسول الله ﷺ: يقول الله تعالى: (قسمت الصلاة بيني وبين عبدتي نصفين فنصفها لي ونصفها لعبدتي ولعبدتي ما سألت، يقوم العبد فيقول: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْكَرِيمِ﴾، فيقول الله تبارك وتعالى: حمدني عبدتي، فيقول: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْكَرِيمِ﴾. فيقول أنبي علي عبدتي، فيقول: ﴿مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ﴾، فيقول بحمدني عبدتي، وهذا لي؛ وبيني وبين عبدتي: ﴿إِيَّاكَ تَعَبَّدُ وَإِيَّاكَ تَسْتَعِينُ﴾. وآخر السورة لعبدتي ولعبدتي ما سألت، يقول: ﴿صِرْطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ خَيْرًا مِمَّا مَكُتُوبٍ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ ۳. واتە: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی: خوی گهوره له فەرمووده ی قودسیدا ده فەرمویتی: نوژی م دابهش کردوو له نیتوان خۆم و بهنده که مەدا ئەو ی بهنده که م داوای ده کات پیتی ده به خشم.. کاتی که بهنده ده لیت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْكَرِيمِ﴾ سوپاس و ستایش بۆ خوی خاوهنی هەموو جیهانیان و بوونه وەر، هەست ده کات که پەر وەر دگەر شانازی پیتوه ده کات سەرغی مه لانی که کانی بۆلای راده کیشیت و ده فەرمویتی: بهنده که م سوپاس و ستایشی کردم.. کاتی که بهنده ده لیت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْكَرِيمِ﴾ به خشنده و میهره بانه ئەو خوایی کانگای رهحمەت و سۆزو بهزه ییه، خوی گه ورهش ده فەرمویتی: بهنده که م مه دح و سه نای کردم.. کاتی که بهنده ده لیت:

(۱) أخرجه البخاري: (۷۵۶) و مسلم: (۳۴).

(۲) صحيح سنن أبو داود: ۲۱۶/۱، برقم (۸۲۱).

(۳) أخرجه مسلم في الصلاة: (۳۹۵)، وأبو داود في الصلاة: (۱۳۲).

﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ خاوهن و سەرداری رۆژی قیامت، دەفەرمویت: سەرنج بدەن ئەوەتا بەندەکم بەخاوهن دەسەلات و شکۆمەندم دەزانیت.. کاتیک دەلیت: ﴿إِنَّا كَفَعْنَا لَكَ ذَيْنَاكَ﴾ خۆدایە عیبەدەت هەربۆ تۆ دەکم، داوای کۆمەکی هەر لە تۆ دەکم، پشت و پەنام هەر تۆی، خۆی گەورە دەفەرمویت: بەندەکم راست دەکات ئەوەتا بە کردار و بە گوشتار هەر من دەپەرستیت و هەر منیش بە پشتیوان دەزانیت.. تائیرە بەینی من و بەندەکم بوو، بۆ بەندەکم هەیه داوا بکات، کاتیک دەلی: ﴿صِرْطَ الدِّينِ أَمْسَتْ عَلَيْهِمْ غَيْرَ الْمَقْصُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الْفَسَّالِينَ﴾. دەفەرمویت ئەمە بۆ بەندەکمە، ئەوەی داوای کرد پیتی دەبەخشم.

سورەتی فاتیحە ئەگەر بە ئیمانەوێ بھوینریت بە سەر هەر نەخۆشیکێ ئیمانداردا بەویستی خوا شیفای بۆ دیت چونکە سورەتیکێ شیفای بەخشە..

* پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: (الفاتحة الكتاب شفاء من كل سم).^۱ واتە: خۆیندنی سورەتی فاتیحە شیفایە بۆ هەموو ژەهرێک.

* پیغەمبەری خوا ﷺ چەند هاوێڵیکێ نارد بۆ کارێک دایان بە لای قەومێک دا میواندارییان نەکردن، خۆی گەورە دوویشکێکی زāl کرد بەسەر گەورەکیاندا و پێوی دا، توشی نازاریکی زۆر سەخت بوو، وتیان بنێرن بۆ لای ئەو کۆمەڵە بزەنن یەکیکی خۆیندەواریان تیدا نەشتیکێ پێدا بھوینن بەلکو چاک ببیتەوێ و شیفای بۆ بیت - مەبەستیان هاوێڵەکانی پیغەمبەری خوا ﷺ بوو- هاتن بۆ لای هاوێڵان و هەوێڵەکیان دانن، ئەوانیش وتیان: بەلێ شتیکی بەسەرا دەخوینن بە مەرچێک مەرچێکمان بدەن بۆ خۆمان لە جیاتیدا، یەکی لە هاوێڵان چوو سورەتی فاتیحە بەسەردا خویند، کە تا ئەو کاتەش نازاریکی زۆر زۆری هەبوو، هەر وەک وشتێکی بەستراوە بەرەلای بکە ناوا پرزگاری بوو نازاری نەماو چاک بوویوێ، مەرچەکیان دانن، هاوێڵان لە نێوان خۆیاندا وتیان بلێی حەرام نەبیت، گۆشتەکە ناخوین تا پرسیار لە پیغەمبەری خوا ﷺ نەکەین، کاتیک

(۱) أخرجه الدارمي: (۲/ ۴۴۵)، وديلمي: (۴۳۸۵).

گه‌یشتنه‌وه مه‌دینه هه‌واله‌که‌یان دا به پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرم‌روی: (بج‌ن سه‌هم‌تک له‌و گۆشته‌ بۆ منیش به‌یتن)!. نه‌ودش بۆ نه‌وه بوو هاوه‌لانی د‌ل‌ن‌یا بکات له‌وه‌ی نه‌و گۆشته‌ هه‌ل‌اله‌ نه‌گ‌ینا نه‌و پت‌ویستی به‌و گۆشته‌ نه‌بوو.

پله‌و پایه‌ی نوێژ

خوای گه‌وره له‌ قورئاندا ده‌فهرم‌ویت: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا

مَوْقُوتًا﴾ النساء: ۱۰۳. واته‌: ب‌ی‌گومان نوێژ فهرمان‌ی‌کی پت‌ویست و کات دیاری‌کراوه‌.

نوێژ یه‌که‌م عیباده‌ته‌ که‌ فهرزکرا له‌ سه‌ر موس‌ول‌مانان، نزیکه‌ی س‌ی س‌ال پ‌یت‌ش کۆچ‌کرد‌ن‌یان بۆ مه‌دینه، نه‌و فهرزه‌یه‌ که‌ له‌ ئاسماندا له‌ شه‌وی می‌عراجدا ر‌استه‌وخ‌ۆ له‌ ن‌ی‌وان په‌روه‌ردگار و پتغه‌مبه‌ردا ﷺ ر‌وویدا، له‌و ئاهه‌نگه‌ پ‌ر شکۆیه‌دا بوو که‌ یه‌که‌م جاره‌ مر‌و‌ف‌ بگاته‌ نه‌و شو‌یت‌ه‌ به‌رزه‌، له‌ شه‌و و ر‌و‌ژێک‌دا پ‌یت‌نج جار نوێژ فهرزکرا له‌سه‌رخ‌ۆی و نومه‌ته‌که‌ی، نوێژ یه‌ک‌یکه‌ له‌ پایه‌ گرنگه‌کانی ن‌ی‌مان له‌ د‌و‌ای شایه‌تومان د‌یت، کۆله‌که‌ی د‌ینه، کۆله‌که‌ چۆنه‌ بۆ ده‌وار نوێژی‌ش ئاوه‌هایه‌ بۆ د‌ین. ئایا ده‌وار به‌ب‌ی کۆله‌که‌ ر‌اده‌وه‌ستی؟!..

نوێژ گه‌وره‌ترین فهرزی ئیسلامه‌، گه‌وره‌ترین عیباده‌تی جه‌سته‌یه‌، خوای گه‌وره له‌ قورئاندا له‌ د‌و‌ای با‌سی ن‌ی‌مان زیاد له‌ هه‌موو په‌رسته‌شه‌کانی تر گرنگ‌کی پ‌یداوه‌، هه‌موو پایه‌کانی ئیسلام له‌ نوێژدا کۆده‌بنه‌وه‌، هه‌روه‌ها له‌ س‌وننه‌ته‌کانی پتغه‌مبه‌رشیدا به‌ هه‌مان ش‌ی‌وه‌ گرنگ‌کی پ‌یداوه‌..

نوێژ کل‌یلی به‌هه‌شته‌ و، با‌ش‌ترین ک‌رده‌وه‌یه‌، نه‌و ر‌یزدی بۆ نوێژ دیاری‌کراوه‌ نه‌دراوه‌ته‌ هیچ پایه‌یه‌کی تری د‌ین، به‌ندایه‌تی به‌ب‌ی نوێژ هیچ سوود‌ی‌کی بۆ قیامه‌ت ن‌یه‌، یه‌که‌م ک‌رده‌وه‌یه‌ له‌ قیامه‌ت‌دا مو‌ح‌اسه‌به‌و ل‌ی پ‌رس‌ینه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌کر‌یت، نوێژ په‌رسته‌ش‌ی‌کی زۆر کۆنه‌ گه‌لانی پ‌یش‌وو هه‌موویان نوێژیان ک‌رد‌وو، ئیبراهیم‌ علی‌ه‌ السلام له‌ د‌وعا‌کانیدا دا‌و‌ای ک‌رد‌وو

(۱) أخرجه البخاري: (۵۰۰۷) ومسلم في السلام: (۶۵) وأبو داود في الطب: (۱۹).

له خوی گهوره خوی و نهوه کانی لهو کهسانه بن که نویژ به چاکی نه غجام ددهن: ﴿رَبِّ
اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ [ابراهیم: ۴۰].

ههروه ها خوی گهوره مه دهی نیسماعیلی کوریشی پیده کات: ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ
بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ [مریم: ۵۵]. واته: هه میشهو بهره دام فرمائی ددها به
کس و کار و خیرانی که نویژ بکه ن و زه کات بدنه، نهو له لای پهروه دگاری شایسته ی ریز
و په زامه ندی بوو.

له په ندو ناموژگاریه کانی لوقماندا بو کوره که ی هاتوو: ﴿يَبْنِي أَقِيمَ الصَّلَاةِ وَأْمُرْ
بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [لقمان: ۱۷]. واته: کوری شیرینم نویژه کانت به چاکی نه غجام بده،
فرمان به چاکه بکه، ریزگری و قه ده غه ی خراپه ش بکه... هه له سه ره تایی وه حیدا به موسای
[علیه السلام]: فرمووه: نویژه کانت به چاکی نه غجام بده، تا هه میشه منت له یاد بیت
﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ [طه: ۱۴].

عیساش [علیه السلام]: هه منالیککی ساوا بوو هاته گفتم و فرمووی: ﴿وَأَوْصِنِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ [مریم: ۳۱]. واته: عیسا منالیککی ساوا بوو هاته گفتم و به ده نگه
ناسکه که ی فرمووی: پهروه دگاری ناموژگاری کردووم هه تا له ژياندا بم نویژه کاتم نه غجام
بدهم و له زه کات دانیش درتغی نه که م.

ههروه ها به پیغه مبهری نازیز و خوشه ویستمان [علیه السلام]: ده فرمویت: ﴿أَتَلُمَا أُوحِيَ
إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ [العنکبوت: ۴۵]. واته: نه ی پیغه مبهرا! نهوی بو ت په وانه
ده کريت له قورنان بیخوینه ره وهو، نویژیش به چاکی نه غجام بده.

پیویسته نویژ پاریزگاری لی بکريت و به چاکیش نه غجام بدریت، جا چ له ماله وه بیت
یان له سه فهدا بیت، یان له کاتی ناشتی و ناسایشدا بیت یان له کاتی جهنگ و ناخوشی و
ترسا بی: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ (۲۳۸) فَإِنْ
خِفْتُمْ فَرْجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمْنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾

البقرة: ۲۳۸ - ۲۳۹. له کاتی ترس و جهنګدا نوږت نه غجام بدن به پیاده بڼی یان به سواری، چوڼ ده توانن نه غجامی بدن به بڼی رکوع و سجده، به لکو به نیشاره ت کردن، مخرج نیه پووش بکه نه قیبله، نه وهنده نوږت گرنگی پیدراوه!.

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فرمویت: (رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ وَ عَمْدُهُ الصَّلَاةُ)..^۱ واته: چله پویه نهم دینداریه، گهردن کهچی و گوی رایه لویه بڼی خوا و ستونی راگرتیشی نوږته.

* هروه ها ده فرمویت: (مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَصَامَ رَمَضَانَ فَانْ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَدْخُلَهُ الْجَنَّةَ، هَاجِرٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الَّتِي وَلَدَ فِيهَا..)^۲. شهوی باوهړی به خوا و پیغه مبهر هبیت نوږته کانی به چاکی نه غجام بدات و پوژووی مانگی رهمه زان بگریت خوی گه وره ده یخاته به هه شته وه، کوچی کردیت له پتی خوا، یان له جینگه له دایک بوونی خوی مابیتته وه.

* پیغه مبهری خوا ﷺ له دواسات و نه خوشی مالناوایی یه کجاریدا هر هوئی به لای نوږته کانی وه بوو!..

* عوبه یدولای کوری عه بدولا (ره زای خوی لی بی) فرمووی: چووم بڼی خزمه ت دایکی ثیمانداران عانیشه (ره زای خوی لی بی) پیم وت: نایا باسیکی نه خوشیه که ی پیغه مبهرم ﷺ بڼی ناکه یت؟. فرمووی: به لئی بڼت باس ده که م: کاتیک نه خوشیه که ی تینی بڼی هیناو تایه کی زوری لیها ت پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی: (ناوم بڼی بیتن له ده فریکدا). نیمه ش بۆمان ناماده کرد، ده ستونویزی گرت پاشان هه ستایه سه ری بروات به ره و مزگه وت بڼی پیش نویزی خه لکه که، له هو ش خوی چوو پاشان هو شی هاته وه و فرمووی: (أَصْلَى النَّاسِ ؟) نایا خه لکه که نویزیان کرد؟ و تمان نه خیر چاوه پتی تون نه ی پیغه مبهری خوا! فرمووی: (ناوم بڼی بهینن له ده فریکدا). نیمه ش بۆمان ناماده کرد، ده ست نویزی گرت وه و هه ستایه سه ری

(۱) أخرجه الترمذي: (۲۴۴۹)، صحيح جامع: ۱۱/۵، برقم (۲۶۱۶).

(۲) صحيح البخاري: (۲۷۹۰)، (۷۴۲۳).

بروات، له هۆش خۆی چووهوه، پاشان هاتهوه سه‌رخۆی، فهرمووی: (أَصْلَى النَّاسِ؟) نایا خەلکەکه نوێژیان کرد؟ وتمان: نه‌خێر چاوه‌ڕێی تۆن ئەم پێغه‌مبەری خوا ﷺ فهرمووی: (ناوه‌که‌م بۆ بهێتن له‌ له‌نگانه‌که‌دا). ئێمه‌ش بۆمان ناماده‌کرد، ده‌ستنوێژی گرت و، هه‌ستایه سه‌رپێ بروات له هۆش خۆی چوو، پاشان هاتهوه سه‌رخۆی، فهرمووی: (أَصْلَى النَّاسِ؟) نایا خەلکی نوێژیان کرد؟ وتمان: نه‌خێر چاوه‌ڕێی تۆن ئەم پێغه‌مبەری خوا ﷺ.. عایشه فهرمووی: موسلمانان کۆبونه‌وه و چاوه‌ڕێی پێغه‌مبەری خویان ده‌کرد له‌ مزگه‌وتدا بۆ نوێژی عیशा، دواچار پێغه‌مبەری خوا ﷺ ناردی به‌دوای ئەبویه‌که‌دا، بێت پێش نوێژی بۆ خەلکەکه بکات، نێرده‌راوه‌که‌ی پێغه‌مبەری خوا هات و به‌ ئەبویه‌که‌ی (ڕزای خوی لێ بێ) وت: پێغه‌مبەری خوا فهرمانی پێکردووی پێش نوێژی بۆ خەلک بکه‌یت، ئەبویه‌که‌ ڕزای خوی لێ بێ پیاویکی دل نهرم بوو فهرمووی: ئەم عومەر تۆ پێش نوێژیان بۆ بکه، عومەر (ڕزای خوی لێ بێ) فهرمووی: تۆ شایه‌ن تری به‌و شوێنه‌که‌ من، عایشه (ڕزای خوی لێ بێ) فهرمووی: نه‌وجه‌ند رۆژه ئەبویه‌که‌ پێش نوێژی بۆ ده‌کردن. پێغه‌مبەری خوا ترسیک که‌وته دلێهوه، دوو پیاو چوونه ژێر باڵی که‌ یه‌کیکیان عه‌بباسی مامی بوو (ڕزای خوی لێ بێ)، له‌ مال ده‌رچوو به‌ره‌و مزگه‌وت، سه‌یری کرد ئەبویه‌که‌ پێش نوێژی ده‌کات. کاتی‌ک ئەبویه‌که‌ (ڕزای خوی لێ بێ) پێغه‌مبەری خوی بینی ویستی برواته دواوه، پێغه‌مبەری خوا ﷺ نیشاره‌تی بۆ کرد له‌ جیبی خۆی بمێنی. فهرمووی: له‌ ته‌نیشتی‌هوه دام نیشینن، ئەوانیش دایان نیشاند له‌ ته‌نیشته‌ ئەبویه‌که‌وه، ئیتر ئەبویه‌که‌ (ڕزای خوی لێ بێ) به‌پێوه ئیقتیدای کرد به‌ پێغه‌مبەره‌وه ﷺ و خەلک‌که‌ش به‌ ئەبویه‌که‌وه، پێغه‌مبەریش به‌دانیشتنه‌وه نوێژه‌که‌ی کرد^١.

* نیامی علی (ڕزای خوی لێ بێ) فهرمووی: دوا وته و نامۆژگاری پێغه‌مبەری خوا ﷺ بۆ هاوه‌له‌ به‌رپێژه‌کانی ئەوه‌ بووه ده‌یفه‌رموو: (الصَّلَاةُ، الصَّلَاةُ، اتَّقُوا اللَّهَ فِيمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ)^٢. واته: نوێژه‌کانتان، نوێژه‌کانتان، له‌گه‌ڵ به‌نده‌کانی ژێر ده‌ستان له‌ خوا به‌ترسن و زولم و سته‌میان لێ مه‌که‌ن.

(١) أخرجه البخاری (٦٨٧) ومسلم (٤١٨).

(٢) صحيح سنن أبوداود: (٤٢٩٥)، وابن ماجه، وانظر الإرواء: (٢١٧٨).

سهرنج بدهن چۆن پيغمبهری خوا ﷺ له دواساته کانی ژيانيدا بهتەنگ نوێژەوه بووه و گرنگی داوه به نوێژی جەماعەت له مزگەوتدا، چوار جار لەسەر يەك دەستنوێژ دەگرێ و هەول دەدات هەستیتە سەری و بڕوات بۆ پيش نوێژی موسلمانان له مزگەوتدا، بەلام له هۆش خۆی دەچوو پاشان هۆشی دەهاتەوه سەر خۆی، دەیفەرموو: ئایا خەلکەکه نوێژیان کرد؟ تاجوار جارەو شیوەیه. کاتیك ترسی لی نیشته له ژێر بالی دوو کەس له هاوێلانیدا چوو بۆ مزگەوت و پيش نوێژی بۆ کردن. چاوی کەوت بەهاوێلەکانی ڕەزاو رەحمەتی خایان لی ییت!

ئەوهی پيغمبهری خوا کردی لەو ساتە وەختەدا بەو نەخۆشیە بەلگەیه لەسەر گەورەیی و گرنگی نوێژی جەماعەت و، پینگە و شۆینی نوێژ.

ئەوه پيغمبهری خوايه ﷺ خۆی گەورە له گوناھی رابردوو و داهاوشی خۆشبووه ئاوا بهتەنگ نوێژەوه بووه و گرنگی پيڤداوه، ئەي ئیوه ئەي لەش ساغەکان؟ ئەي ئیوه ئەي لاو و گەنجەکان؟ ئەي ئەوانەي خاوەني جەستەي ساغ و بەهێزن؟ چۆن رازي دەبن له خۆتان کەدوا دەکەون له نوێژی جومعهو جەماعەت؟! ئەي کاتیك نەخۆش بوون چی دەکەن؟

ئەي موسولمانە خۆشەويستەکان، ئەي خواويستەکان: (الصَّلَاة، الصَّلَاة). دوا و تە و نامۆزگاری پيغمبهری خوايه ﷺ بۆ هاوێلەکانی، يەكەم شتی خۆی گەورە موحاسەبەتان دەکات لەسەري نوێژەکانتانە له قیامەتدا.. دەي ئیوهش له خاوەن نوێژەکانتان بەرکوع و سەجده و خشوعی تەواووه نەبچام بدهن، موحاسەبەي خۆتان بکەن پيش ئەوهي خۆی گەورە موحاسەبەتان بکات له قیامەتدا.

* نوێژ نوور و ڕووناکیيه، وەك لەم فەرمودەيهدا ناماژەي بۆ کراوه: (الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ. وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالصَّلَاةُ نُورٌ..). بێگومان ئەوهي خوا نوری پی نەبەخشیته، هەرگیز نوری دەست ناکەوێت، وەك خۆی گەورە لەم ئایەتە پێرژەدا دەفەرمویت:

(١) رواه مسلم: (٥٥٦)، (٢٢٩٩)، وأحمد: (٣٤٢/٥).

﴿أَوْ كُظِّلِمَتْ فِي بَحْرِ لُجِّي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ، مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ، سَحَابٌ ظَلَمَتْ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أُخْرِجَ يَكْدُهُ، لَوْ يَكْدُ بِرَبِّهَا وَمَنْ لَّا يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ﴾ النور: ٤٠

نویژ تهرک کردن

بیگومان تهرککردنی نویژ به کییکه له تاوانه گه وره کان و ، هژی چوونه دۆزده،

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فِي جَنَّتِ بَيْتَاءُ لُّونٍ﴾ (٤٠) عَنِ الْمُجْرِمِينَ (٤١) مَا سَلَكَ فِي سَفَرٍ (٤٢) قَالُوا

لَوْ نَكُنْ مِنَ الْمُصْلِينَ (٤٣) وَلَوْ نَكُنْ نَطْعُ الْمُتَكِبِينَ﴾ المدثر: ٤٠ - ٤٤. واته: نه وکسانه ی سهر فراز و

شادمانن له بههشتدا به تاوانبارانی دۆزهخ ده لئین: نه وه چی بوو نیوه ی راپیچی دۆزهخ کرد؟! له وه لامدا ده لئین: له نویژ خوینان نه بووین، خۆراکمان بهه ژاران نه ده به خشی.

ههروه ها ده فهرمویت: ﴿خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَصَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ

يَلْقَوْنَ عَذَابًا﴾ مريم: ٥٩. واته: ئینجا له پاش نهوان که سانییک له نه وه کانیاان بوونه جینشینیاان

نویژیاان ده فوتانند و شوین ههوا و ناره زوو کهوتن، جا نهوانه له داهاتوردا تووشی (سزای) گومراییاان ده بن.

نویژنه کردن ده بیته هژی پشتکردنه دینی خواو، سزای سهختی ناو گۆر:

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ ه: ١٢٤

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: (أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله

إلا الله وأن محمدا رسول الله وقيموا الصلاة ويؤتوا الزكاة فإذا فعلوا ذلك عصموا مني

دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم على الله). واته: فهرمانم پیکراوه: که بیهنگم

له گه له نهو خه لکه دا هه تا شایه تمان دینن و، بهرێک و پێکی نویژ بکهن و زهکات بدهن، نیت

نهوه ی ئاوا بکات نهوه سهر و مالی خۆی له من قه دهغه دهکات و خوین و ناموس و مالی

له من حرام دهبی، مه‌گەر له‌سەر حه‌قی شه‌رعی، نیت حساب و لێپرسینه‌وه‌ی نیازى دلى له‌و دنیا له‌سەر خوايه. خواى گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾ التوبة: ۵. واته: نه‌گەر ته‌وبه‌یان کرد و، نوێژیان کرد و، زه‌کاتیاندا وازیان لى به‌یئن..

* پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فرمویت: (بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ)¹. واته: جیاوازی نیتوان پیاوی موسلمان و هاوه‌ل و شه‌ریك بۆ خوا دانهر نوێژ نه‌کردنه.

* ئوم نه‌یمن (ره‌زای خواى لى بى) فرمووی: پێغه‌مبه‌رى خوا پێی فرموم: (لا تترك الصلاة متعمدا فإنه من ترك الصلاة متعمدا فقد برئت منه ذمة الله ورسوله)². واته: به‌ نه‌نقه‌ست واز له‌ نوێژ مه‌هێنه، نه‌وه‌ی نوێژتیک به‌بى هۆ نه‌کات نه‌وه به‌رى ده‌بیت له‌ وه‌عد و به‌لێنى خوا.

* هه‌روه‌ها فرموویه‌تى: (مَنْ فَاتَتْهُ الصَّلَاةُ فَكَأُ تَمَّا وَتَرَ أَهْلَهُ وَ مَالَهُ)³. واته: هه‌ر كه‌سێك نوێژتیک به‌هه‌مانه‌یه‌كی شه‌رعی وه‌ك نه‌وه وایه‌ خانه‌واده و مال و سامانه‌كه‌ی له‌ ده‌ست بدات. نه‌وه بۆ یه‌ك نوێژ نه‌ی نه‌گەر كه‌سێك نوێژ نه‌کات نه‌بى‌ حالى چى بى؟!.

به‌لێ وه‌ك نه‌وه وایه‌ مال و منداڵ و سامانه‌كه‌ی له‌ ده‌ست بدات، جا بڕای موسلمان چۆنه به‌لاته‌وه نه‌گەر كۆریه‌كه‌ت یان جگه‌رگۆشه‌كه‌ت له‌ ده‌ست به‌دیت كه‌لات خۆشه‌ویست و سه‌نگینه، یان خێزانه خۆشه‌ویسته‌كه‌ت له‌ ده‌ست به‌دیت كه‌مایه‌ی هه‌وانه‌وه‌ی ژیاشته، یا نه‌و مال و سامانه‌ی كه‌ نه‌و هه‌موو هه‌ول ته‌قه‌لایه‌ت بۆ داوه‌!. بێگومان نه‌وه‌ی یه‌ك نوێژ به‌هه‌مانه‌یه‌كی نه‌گەر هه‌موو نوێژه‌كان به‌هه‌مانه‌یه‌كی چۆن بى!.

(۱) أخرجه مسلم: (۸۲).

(۲) أخرجه أحمد، وقال الألباني صحيح لغيره في صحيح الترغيب والترهيب: ۵۷۳/۱.

(۳) رواه ابن حبان، و صححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: ۷۷۵.

ثەو كەسانەى نوڧۆز بەجەماعەت نەكەن شەيتان زالّ دەبى بەسەرياندا، ئەى نەگەر تەركى بكن دەبى ھالىان چۆن بى؟! . پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموتت: (مَأْمِنُ ثَلَاثَةٍ فِي الْقَرْيَةِ، وَلَا يَذُرُّ، وَلَا تُقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحَوْذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ، فَعَلَيْكَ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذَّنْبُ الْقَاصِيَةَ)^۱. واتە: نەگەر سى كەس پىنكەوہ بوون جاگوند نشين بوون يان كۆچمەرى بەكۆمەل نوڧۆزىيان نەكرد، ئەوہ شەيتان زالّ بووہ بەسەرياندا، كەواتە ئەى موسلمان بەجەماعەت نوڧۆزەكانت بكنە لەگەل جەماعەتى موسلمانان بە، چونكە گورك ئەو مەپرە دەخوات كە تەنھايە.

زانايان و ئىمامە موحتەھىدەكان (رەھمەتى خوايان لى بى) راى جياوازيان ھەيە لە ھوكمى نوڧۆز نەكەردا بەقەستى بى يان لەبەر تەمەلى:

پىشەوا شافىعى و ماليك (رەھمەتى خوايان لى بى) دەلّين: پىنى كافر نابى، بەلام داواى لى دەكرىت نوڧۆز بكات نەگەر نەيكرد دەكوژرىت لەسەر نەكردنى، نەك لەسەر ئەوہى كە كافر بووہ.

ھەندىكى تر لە زانايان رايان وايە ھەر كەسيك لەبەر تەمەلى نوڧۆز نەكات كافر دەبىت، لەوانە پىشەوا على كورى ئەبوتاليب و ئەحمەدى كورى حەنبەل (رەزاي خوايان لەسەر بى).

ھەندىكى تريان دەلّين: دەبى بكرىتە زىندان تا تەويە دەكات و دەگەرىتەوہ يان دەمرىت وەك پىشەوا ئەبۇ حەنىفەى نەمان.

ئىبن قەيم (رەھمەتى خواى لى بى) دەلّيت: بە بەلگەى قورئان و سوننەت و يەك دەنگى ھاوہلان ئەو كەسەى نوڧۆز نەكات پىنى كافر دەبى، ئىسحاقى كورى راھويەش (رەھمەتى خواى لى بى) نەقلى ئەوہى كەردوہ^۲.

ئەمە جياوازى و راى زانايانە لەسەر ئەو كەسەى كە باوہرى پىنى ھەيە بەلام لەبەر تەمەلى نايكات يان خۆى بەتاوانبار دەزانى. بەلام بۆ ئەو كەسانەى گالئە بە نوڧۆز دەكەن و باوہريان پىنى نىيە و بەفەرزى نازانن ئەوانە بەيەك دەنگى زانايان پىنى كافر دەبن، نەگەر

(۱) أخرجه أحمد، صحيح سنن أبي داود: (۵۱)، وحسنه الألباني في المشكاة: (۱۰۶۷).

(۲) كتاب الصلاة لابن قيم.

ژنه كەي موسلمان بوو لیتی دەسەندریتەوه، چونكه بەشەرە خێزانی ئەو نیە، هەر كارێكی جووت بوونی لەگەڵدا ئەنجام بدات وەك زینای كردبێ وایە، ئەو منداڵەش كە دەبێت منالی زینایە، ئەگەر مردیش نوێژی لەسەر ناكړی و لە گۆرستانی موسلماناندا نانێژریت، لە میراتی موسالمانیش میراتی ناكەوێت، با باوكی خوشی بیت.

* عەبدولای كۆری شقیق فەرمووی: كان أصحاب محمد ﷺ لا يرون شيئا من الأعمال تركه كفر غير الصلاة^١. واتە: ھاوێلانێ پێغەمبەر ﷺ تەرك كردن و ئەنجام نەدانی هیچ كردهوێهە كیان بە كوفر و بێ باوەڕی دانەناوێهە جگە لە نوێژ.

* عبدالله ی كۆری عەمر رەزای خۆی لی بێ گێراوێهەتەوه كە پێغەمبەری خوا پۆژێك باسی نوێژی كردوو فەرمووی: (من حافظ عليها كانت له نورا وبرهانا ونجاة يوم القيامة، ومن لم يحافظ عليها لم يكن له برهان ولا نور ولا نجاة، وكان يوم القيامة مع قارون وهامان وفرعون وأبي بن خلف)^٢. واتە: هەر كەسێك پاریزگاری لە نوێژەكانی بكات و ئەنجامیان بدات لەكاتی خۆیاندا دەبنە ڕووناکی و بەلگە بۆی و پزگار بوونی لە پۆژی قیامەتدا، هەر كەسێكیش وای نەكرد ئەوا نە ڕووناكین و نەبەلگەن و نە دەبنە ھۆی پزگاربوونی، لەگەڵ قارون و فیرعون و ھامان و نوبە ی كۆری خەلەف ھەشر دەكرێت و پێكەوه دەبن لە دۆزەخدا.

زانایان لە ڕاڤە ی ئەم فەرموودەیدا دەلێن: هەر كەسێ مال و سامان سەرقالی بكات و تەركی نوێژەكانی بكات ئەو لەگەڵ قاروونە، هەر كەسێكیش كورسی و دەسەلاتەكە ی سەرقالی بكات و نوێژەكانی بڤەوتێنێ ئەو لەگەڵ فیرعونە، هەر كەسێكیش كاروباری وەزارەت و سەرۆكایەتی سەرقالی بكات ئەو لەگەڵ ھامانە، ئەوێشی بەبازرگانێهە خەریك بێ و تەركی نوێژەكانی بكات ئەو لەگەڵ نوبە ی كۆری خەلەفدا یە كە یەكێك بوو لە كافەرەكانی سەردەمی پێغەمبەری خوا ﷺ.

(١) صحيح جامع الترمذي: ١٤/٥، ٢٦٢٢، والحاكم على شرط الشيخين.

(٢) رواه أحمد والطبراني وابن حبان: ١٤٨٩، وقال الألباني صحيح في المشكاة: ٥٧٨/١.

نویژ پاک و خاویښه :

پټويسته له سهر موسلمان روخساري جوان بڼې، خوی له بیر نه کات، جل و بهرگی
خاویښ بیت و سهر مشق بیت با خه لک چاو لهو بکه، چونکه پیغه مبهري نازيزو
خوشه ويستان ﷺ پاک و خاویښ بووه و فرمانيشی کردووه به هاوولانی پاک و خاویښ بن
به تاييه تي له کاتي چوون بۆ مزگهوت و نویژی جهماعهت، یان کاتیک وه فدی قومه کان
ده هاتن بۆ لای دهیفرموو خوتان برازیښمه وه و بونی خوش له خوتان بدنه..

خوای گه وړه له قورناندا چنده ها جار باسی پاک و خاویښی کردووه له بهر گرنگیه که ی،
هروه ها فرهزی کردووه له سهر موسلمانان دهست نویژ بگرن بۆ نویژه کانیان، له چنده ها
کات و حاله تیشدا ده بیت خویان بشون: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَآغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ
وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا﴾ ٦. واته: نهی نه وانهی نیمانان هیناوه کاتیک ههستان
بۆ نویژکردن، نهوه روخسارتان بشون، هروه ها دهسته کانتان تا نانشکه کانتان، پاشان
دهستی تهر بهینن به سهرتارندا، پیکانتان بشون تا ههردوو قوله پیتان، نه گهر لهش گران
بوون نهوه خوتان بشون و خوتان خاویښ بکه نهوه.

هروه ها دهفرمویت: ﴿لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ
فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ ١٠٨. واته: مزگوتیک
که یه که عمار بناغه که ی بۆ ته قواو خواناسی دامه زرا بیت شایان تره نویژی تیدا بکهیت، چونکه
نهو موسلمانان هی خوا په رستی تیا ده کهن و به نویژ کردن ناوه دانی ده که نهوه، ده یانه ویت
خویان له هه موو کرده ویه کی خراب دورر بغه نهوه و خویان پاک رابگرن، خوداش نهو
که سانه ی خوش ده ویت له گوناوه و خراپه خویان پاک راده گرن، جا چ پاک و خاویښی جهسته
بیت یان پاک و خاویښی روح و دل و دهر وون.

* پیغه مبهري خوا ﷺ فرمانی کردووه به موسلمانان که خویان برازیښه وه له
مزگهوته کاند، بونی خوش له خویان بدنه، جل و بهرگی پاک و خاویښ له بهر کهن، سیواک

بکهن و، دووریکه ونه وه له بۆنی ناخۆش و، جل و بهرگی پیس و چلکن له بهرنه کهن.

✽ پیغه مبهری خوا ﷺ ده فرمویت: (الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ..)^۱. واته: پاک و خاوینی نیوهی نیمانه.. نه مهش پاک و خاوینی جل و بهرگ و، دل و دهروونیش ده گرتیه وه..

✽ پیغه مبهری خوا ﷺ ده فرمویت: (طَهَّرُوا هَذِهِ الْأَجْسَادَ طَهَّرَكُمُ اللَّهُ)^۲. واته: جهسته تان پاک و خاوین رابگرن با خوای گه ورهش پاکتان بکاته وه.

✽ ههروه ها ده فرمویت: (إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يُدْخِلُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنْ أَحَدُكُمْ لَا يَذَرِي أَثْنَ بَائِتَ يَدُهُ)^۳. واته: نه گهر به کیتان ههستا له خه و بادهستی نه خاته ناو نه و ده فره وه که ناوی تیدایه و به کاری دهینت، تا سێ جار دهستی نه شوات، چونکه نازانی دهستی بهرکوی که وتوه کاتیک له خه ودا بووه.

پاک و خاوینی ناسه واریکی گه وهی ههیه له سه رهسته به تاییه تی (سنن الفطره) ره وشته پاکه کان که ره وشتی پیغه مبهرانن، به شیکن له ههویه و پیناسه ی ماددی و مه عنه وی موسلمان و سیمای جوان ده کهن و به ههیه ت ده بیت..

✽ عائشه (رهزای خوای لی بی) فرمووی: پیغه مبهری خوا فرمویه تی: (عشر من الفطرة: قص الشارب، وإعفاء اللحية، والسواك، واستنشاق الماء، وقص الأظفار، وغسل البراجم، وبتف الإبط، وحلق العانة، وانتقاص الماء)^۴. قال مصعب: ونسيت العاشرة. إلا أن تكون المضمضة. واته: سونه تی فیره ت بریتین له ده ره وشتی پاک ی پیغه مبهران: سمیل کورت کردنه وه، ریش هیشتنه وه و بهردانه وهی، سیواک کردن، ناو له لوت وهردان، نینۆک کردن، شتنی لۆچی په نجه کان، ده رهینانی مووی بن بال، تاشینی مووی شه رمگا، تاره ت گرتن. موصعب (رهزای خوای لی بی) فرمووی: دهیه مم له بیرنه ماوه نه گهر ناو له دهم رادان نه بی.

(۱) رواه مسلم: (۵۵۶)، (۲۲۹۹)، وأحمد: (۳۴۲/۵).

(۲) رواه الطبراني و قال الألبان حسن لغیره في صحيح الترغيب و الترهيب: (۵۹۹).

(۳) أخرجه البخاري: (۱۵۴)، ومسلم: (۶۴۴).

(۴) أخرجه البخاري: (۵۸۹۳)، ومسلم في الطهارة: (۵۶).

ههروهه پيشهوا نهوهوى (بهرحمت بى) له شهرى (صحيح مسلم) دا له باره ي نهى
 فرموده ده لىټ: ده گونجى دهيم خهته نه كردن بى.

پيشهوا نيين ههجر له رافه ي نهى فرموده ده دا ده فرمويټ: په پره و كړدن نهى
 سونه تانه چنده ها حيكمت و بهر ژه وندي دين و دنيا ي تيدايه وهك هست كردن به شوين
 كهوتنى ناينى نيسلام و رهوشى پيغه مبهران، سيما و پروخسارى جوان، پاك و خاوتنى به
 تهواوى معنا، كه نه حياتن بو دهستويو و غوسل كردن يان خوشتن، كردهوى چاكهن له
 بهرامبه ر پاراستنى مافى خه لكاني دهوويه ر و نازار نه دانيان به بوني پيس، خو
 جيا كړنهويه له كافر و بت په رستان و گاورو جوله كه و ناگر په رستان و دژايه تى
 دروشه كانپانه، جيبه جى كړدنى فرمانى خواى گه وريه كه
 ده فرمويټ: ﴿وَصَوِّرْكَ فَأَحْسَنَ صُورَكَ﴾ (التغابن: ۳. واته: خواى گه وريه به جوانترين شكل و
 شيوه سيما و پروخسارى شيوه نه خشانده وه، كړدوونى به ريك و پيك ترين گيانله بهر
 له سره رووى زويدا، ههروهه كړدوونى به بهر زترين و بهر پترين گيانله بهر له رووى
 تيگه يشته وه ههروهه كو نه وه وايه خواى گه وريه به فرمويټ: نهى ناده ميزاد من نابو شيويه
 نيوم دروست كړدوه دهى نيوش مديشويټن و بهر دوا م هه لبدن به جوانى بى هيلنه وه و
 پاريزگارى لى بكن. جا نه گر موسلمان ناوه ها بوو شايه نى نهويه دهستى بو دريژ بكريټ
 كه مروفتيكي پاك و خاوتنه، گوى له بيو بوچونه كاني ده گيرى و مروفتيكي سوپاس كراو
 ده بى، خو نه گر واش نه بو نهوا به پيچه وانه وه نه گوى لى ده گيرى و نه كه سيش سوپاسى
 ده كات^۱.

نيمام هه سمن (رحمتى خواى لى بى) كاتيك دهچو بو نوټو چاكترين و پاك و
 خاوتنترين جل و بهرگى له بهر ده كړد، ليان پرسى لهو باره وه؟. فرمويټ: (إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ
 يُحِبُّ الْجَمَالَ). خواى گه وريه شتى جوانى پيخوشه بويه منيش پيم خوشه خو م جوان بكه م.
 خواى گه وريه ش پي خوشه جل و بهرگتان جوان بى و پاك و خاوتن بيت پيلاوى جوان له پي
 بكن و سيماشتان جوان بى.

(۱) فتح الباري شرح صحيح البخاري.

پيشهوا شافيعی (رحمتهی خوی لی بی) دهفرموی: نهودی جل و بهرگی خاوین بی
 غم و پهژاردی کم دهبیت و نهقلی زیاد نهبی.^۱
 نهو شتانهی دهبنه هوئی پاک و خاوینی:

یه کهم: چوونه سهرئو یان تاره تگرتن: بیگومان تاره تگرتن واجبه بهناو
 یان به سی بمرد یاخود بههمردوکیان، خوی گهوره نه مرقعی وا دروستکردووه هر له
 سهره تاهه که خوئی پژگار بکات له هرچی له ناو میزلدان و ریخوله کانیدایه له میزو
 پیسای، ههروهه له پاشماوه کانی جهسته خوئی خالی بکاتهوه و پاک بیتهوه. تا ههمیشه
 پاک و خاوین و تهندروست و چالاک بی و، توانای نهغامدانی کاره کانی ههبی.

خوی گهوره دهفرموی: ﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا لِلَّهِ حُجُبَ
 الْمُطَهَّرِينَ﴾ التوبة: ۱۰۸. واته: نهو مسلمانانهی خوا په رستی تیا دهکن و به نویر
 کردن تاهه دانی دهکنهوه، دهیانهویتی خوئی پاک رابگرن، خوداش نهو کهسانهی خوش
 دهویتی خوئی پاک رادهگرن..

* پیغه مبهی خوا ﷺ دهفرموی: (إِنَّ عَامَّةَ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنَ الْبَوْلِ، فَتَنْزَهُوا مِنْهُ)^۲.
 واته: زۆربهی سزای گۆر لهسهر خو پاک نهکردنهویه لهپاش میزکردن، خوتان پاک بکه نهوه
 و لهپاش دانیشن لهسهر ناو.

پیغه مبهی خوا ﷺ لهکاتی دانیشن لهسهر ناو دوور دهکهوتهوه لهبهر چاوی خه لک،
 لهدهرو دهشتدا نه رووی له پرووگه دهکرد و نه پشتیشی تیدهکرد، به دهستی چهپ خوئی پاک
 دهکردهوه، دهستی چهپی تاییهت کردووه بو خوئی پاک کردنهوه و، دهستی راستیش بو خواردن
 و خواردنهوه.

* نین عه بیاس (رهزای خویان لی بی) فرموی: گویم له پیغه مبهی خوا ﷺ بوو
 فرموی: (إِثْقُوا مَلَاعِنَ الثَّلَاثِ: أَنْ يَقْعُدَ أَحَدُكُمْ فِي ظِلٍّ يَسْتَظِلُّ فِيهِ، أَوْ فِي طَرِيقٍ أَوْ فِي نَقْعٍ

(۱) إحياء علوم الدين: ۱/ ۴۱۵.

(۲) رواه عبد الحميد، والبخاري، والحاكم وصححه الألباني في الإرواء: ۳۱۱/۱.

(۳) رواه أبو داود: (۲۶)، وأحمد: (۲۹۹/۱)، صحيح جامع: (۱۱۳).

ماء^۱. واتە: خۆتان بپاريزن لەوسى شتى نەفرەتيان ليكراره: پيسايى كردنه سييهري ئەو درەختانهى خەلكى لە ژييدا دەهەوينەوه، يان پيسايى كردنه سەر ريگايى سەرەكى خەلك، ياخود ئاو ھەوز و بيري ئاو و ئەو دەرەى ئاوى تيداىە خەلك ئاوى لى دەبەن بۆ بەكارھيئان.

* سوننەتە لەكاتى چوونە سەرئاو قاچى چەپ پيش بھري و ئەم دوعايە بھوينريت: (اللهم إني أعوذ بك من الخبث والخبائث)^۲.

* سوننەتە لەكاتى ھاتنە دەرەوھدا قاچى راست پيش بھري و ئەم دوعايە بھوينريت: (غفرانك)^۳.

دووھەم: خۆشتن: شتى ھەموو جەستەيە لەگەل نەت ھيئان، خواى گەرە دەفەرەموت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا﴾ النساء: ۴۳. واتە: ئەى ئەو كەسانەى ئيمانتان ھيئاوہ لەكاتى سەرخۆشيدا نزيكى نويز مەكەونەوه، تاسەر خۆشيه كاتان دەرەوات بۆ ئەوہى بزاتن چى دەلین. ئەگەر لەشيشتان گرانبوو نويزمەكەن مەگەر ريبوار بن لە سەفەردا، ھەتا خۆتان دەشۆن.

بينگومان ئەوانەى ريبواربن يان لە سەفەردا بوون ئەگەر ئاويان دەست نەكەوت پتيويستە لە سەريان تەيەھوم بەكەن.

ھەرەھا خواى گەرە فەرمانى كردووه بە ئەيوب (عليه السلام): ﴿ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ

بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ ص: ۴۲. واتە: ئيمەش فەرمانان پيكرە كە قاچت لە زەوى بەدە.. قاچى لەزەويدا ئاويكى رووني لى ھەلقولاو، پيمان راگەيانە كە ئەمە ئاويكى سارد و سازگارە بۆ خۆشتن و بۆ خواردنەوہش، جا خۆتى پى بشۆ و ليشى بھۆرەوہ.

(۱) صحيح جامع الترمذي: ۱/۱۱/۱ برقم: ۶.

(۲) صحيح جامع الترمذي: ۱/۱۲/۱ برقم: ۷.

خۆشتن بایه خییکی گهوره‌ی هه‌یه، چاره‌سهری زۆر له نه‌خۆشیه‌کان ده‌کات، به‌لام هه‌یچ گه‌لیک نه‌یتوانیوه وه‌ک ئیسلام به‌رنامه‌یه‌کی گونجاو و ڕێک و پێکی بۆ دابنێ، خوای گهوره و کاربه‌جی ههر پێش نه‌وه‌ی موسڵمانان شایه‌تومان به‌یئن فهرمانیان پێده‌کات خۆیان بشۆن، هه‌روه‌ها فهرمانی پێکردوون له‌دوای جووت بوون خۆیان بشۆن.

هه‌روه‌ها واجبه له‌سهر نافرەتان له‌دوای هه‌یز و زه‌یستانی خۆیان بشۆن بۆ نه‌وه‌ی پاك ببه‌نوه، خوای گهوره ده‌فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ﴾ البقرة: ۲۲۲. واته: مه‌چه‌نه لایان تا پاك ده‌بنه‌وه و خۆیان ده‌شۆن.

پێویسته له‌سهر موسڵمانان به‌یانی هه‌موو پۆژێکی هه‌ینی و هه‌ردوو چه‌ژنه‌کان خۆیان پاك بشۆن بۆ نه‌وه‌ی پاك و خاوێن بن له‌و قه‌له‌بالغیه‌دا ته‌به‌نه زه‌حمه‌ت بۆ موسڵمانان. * پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فهرمویت: (حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ يَوْمًا يَغْسِلُ فِيهِ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ). واته: هه‌قه‌و پێویسته له‌سهر هه‌موو موسڵمانی له‌ هه‌فته‌یه‌کدا جارێ سهر و جه‌سته‌ی پاك بشوات.

سپییه‌م: ته‌یه‌موم: نه‌گه‌ر که‌ستێک ناوی ده‌ست نه‌که‌وت، یان ترسی نه‌وه‌ی هه‌بی به‌ به‌کاره‌ینانی ناو زیانی لی ده‌که‌وی، نه‌وه له‌و حاله‌ته‌دا بۆی هه‌یه له‌جیاتی خۆشتن بۆ له‌ش گرانی و ده‌ستنویژ ته‌یه‌موم بکات به‌ گ‌لێکی پاك.

واته: نیه‌ت به‌یئنی و هه‌ردوو ده‌ست بدا له‌ گ‌لێکی پاك و مه‌سحی روومه‌ت و هه‌ردوو ده‌ستی پێبکا. نه‌و کاته ههر شتی که‌ به‌ده‌ستنویژه‌وه هه‌لāl بێ بۆی هه‌لāl ده‌بیته‌.

خوای گهوره ده‌فهرمویت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِهِمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾ المائدة: ۶. واته: نه‌گه‌ر له‌ش گران بوون نه‌وه خۆتان بشۆن و خۆتان خاوێن بکه‌نه‌وه، نه‌گه‌ر نه‌خۆش بوون یان له‌سه‌فهردا بوون، یان چوونه سه‌رناو، یان چوونه لای هاوسه‌رتان ناوتان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت بۆ خۆشتن یان

(۱) البخاری: (۸۹۷)، ومسلم: (۸۴۹).

دهستنويز گرتن نهوه تهميه موم بكن به خاكينكي پاك، ناوله پستان بدن له خو له پاكه كه و بهيئن بهدم و چاوتاندا بهو توژ و خو له پاكه، خودا كارتان بو ناسان دهكات و نايه ويت توشى سه غلته تى و زه حمتان بكات..

چوارهم: دهستنويز (الوضوء): دهستنويز يه كي كه له مهرجه كانى نويز و بهي نويز به تاله، دهستنويز نيمه تيكى خوييه به خشراوه بهم نومه ته و فهرمانى پيگراوه و پاداشتيكى زوريشى له سهر و هره گيريت، موسلمان پيش نهوى دهست بكات به نويز كردن پيوسته له سهرى دهستنويز بگري و جهسته ي پاك و خاوين بي و له ش گران نه بي. دهستنويز (الوضوء): پيشهوا نهوى دهفرمويت: له وشه ي (الوضاء) و هرگراوه به ماناي جوانى و پاك و خاوينى ديت.

له شهرعدا: بريته له شت و پاك كردنهوى پروخسار و، هردوو دهست تا نانشكه كان، مهسحى سهر، شتنى ههر دوو پي تا قوله پيكان. خواي گه و ره دهفرمويت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ المائدة: ٦

واته: نهى نهوانى ئيمانان هيتاره كاتيك ههستان بو نويز كردن، نهوه پروخسارتان بشون، ههروهه دهسته كانتان تا نانشكه كانتان، پاشان دهستى ته بهيئن بهسرتاندا، پيكانتان بشون تا هردوو قوله پيتان..

* نهبو هورهيره (خواي لى يازى بين) فرموى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فرمويه تى: (لا تقبل صلاة من أحدث حتى يتوضأ)'. واته: نهو كه سهى دهستنويزى دهشكى نويزه كهى و ههنا گيريت ههتا دهستنويز نه گريتهوه.

دهستنويز چه كى موسولمانانه، هوى گوناوه شوږدنهويه، پيشه كى به بو نه خايدانى گه و ره ترين عيبادت كه نويزه، به ته نهها شوږدنى چهند نه ندامتلك نيهو بهس، بهلكو كاريگهري دهروونى ههيهو بهريزيتى روجه كه موسلمان ههستى پيدهكات له پاش دهستنويز

گرتن، دستنویژ زۆر لهوه گهواره تره بهچهند وشه يهك تهعبیری لی بکرتیت، بهتایبهتی نهگهر بهدلتیایی و بهباوه‌پهوه بگرتیت کاریگه‌ری باشی ده‌بیت له‌سهر ژیا‌نی موسلمان، هه‌میشه و دا‌یم هۆشیاری ده‌کاته‌وه و سیمای جوان ده‌کات، وه‌رزشه بۆ جه‌سته‌ی و چوست و چالاکی ده‌کات، ئیمان زیاد ده‌کا، زیهن چالاک ده‌کاته‌وه بۆ نه‌وه‌ی ئاماده‌بۆ بۆ په‌یوه‌ندی کردن به‌خواوه، به‌و خا‌وینێ یه‌ به‌نده چیژ له‌ عیباده‌ت و نو‌یژه‌کانی وه‌رده‌گری، هێمن و نارام ده‌بی و، دله‌پاوکی و تو‌وره‌بوون ناهیتلی، چونکه تو‌وره‌بوون له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه..

* پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: (إذا توضأ العبد المسلم (أو المؤمن) فغسل وجهه، خرج من وجهه كل خطيئة نظر إليها بعينه مع الماء (أو مع آخر قطر الماء) فإذا غسل يديه خرج من يديه كل خطيئة كان بطشتها يده مع الماء (أو مع آخر قطر الماء) فإذا غسل رجله خرجت كل خطيئة مشتها رجلاه مع الماء (أو مع آخر قطر الماء) حتى يخرج نقيا من الذنوب)^١. واته: کاتیتک به‌نده‌ی موسلمان - یان به‌نده‌ی باوه‌پ‌دار- ده‌ستنویژ ده‌گرتیت نه‌و گونا‌هانه‌ی به‌ چاوه‌کانی کردوونی له‌گه‌ل چۆ‌پاوه‌گی ناوی ده‌ستنویژه‌که‌دا ده‌وه‌رن یا له‌گه‌ل دوا دلۆ‌بی ناوه‌که‌دا داده‌که‌ون و ده‌پۆن، که‌ده‌ستی ده‌شوات نه‌و گونا‌هانه‌ی به‌ ده‌سته‌کانی کردوونی له‌گه‌ل چۆ‌پاوه‌گی ناوی ده‌ستنویژه‌که‌دا ده‌وه‌رن یا له‌گه‌ل دوا دلۆ‌بی ناوه‌که‌دا داده‌که‌ون و ده‌پۆن، که‌ هه‌ردوو قا‌چی ده‌شوات هه‌روه‌ها.. هه‌تا پاک ده‌بیتته‌وه له‌ گونا‌ه.

* پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: (إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الْوُضُوءِ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ). واته: له‌ پۆ‌زی قیامه‌تدا نو‌مه‌ته‌ی من بانگیان ده‌که‌ن(غرا محجلین) چونکه‌ پ‌رووخسار و نه‌و شو‌یتانه‌ی ناوی ده‌ستنویژ به‌ری که‌وتوو ه‌سپی و پ‌رووناکن و ده‌ده‌ره‌وشیتته‌وه به‌ هۆ‌ی ناسه‌وا‌ری ده‌ست نو‌یژه‌وه^٢.

(١) أخرجه مسلم: (٢٤٤) و صححه الألباني في الجامع الترمذي: (٦/١).

(٢) أخرجه البخاري: (١٣٦)، ومسلم: (٣٥).

* پیغمبره‌ری خوا ده‌فرمویت: (مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضْوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ حَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ)^۱. واته: هەر که سیتک ده‌ستنویژیتک به‌چاکی بگریت، گونا‌هه‌کانی له‌جه‌سته‌ی ده‌رده‌چن، هه‌تا له‌ژێر نینۆکه‌کانیه‌وه ده‌چنه ده‌ره‌وه.

* عوسمانی کوری عه‌ففان (ره‌زای خوای لی‌بی) فرموی: به‌چاوی خۆم دیم پیغمبره‌ری خوا ﷺ ده‌ستنویژیتکی گرت ده‌ق وه‌ک نهم ده‌ست نویژه‌ی من و فرموی: (من تَوَضَّأَ هَكَذَا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَكَانَتْ صَلَاتُهُ وَمِشْيُهُ إِلَى الْمَسْجِدِ نَافِلَةً)^۲. واته: هەر که سیتک ده‌ستنویژیتکی ئاوا بگریت خوای گه‌وره له‌هه‌رچی گونا‌ه‌ی رابردووی هه‌یه‌خۆش ده‌بیته، ئیتر چوون بۆ مزگه‌وت و نویژه‌که‌ی به‌خیری زیاده‌ بۆ ده‌نوسریت چونکه‌ گونا‌ه‌ی نه‌ماوه‌ تا ببیته‌ که‌فاره‌تی!

* نهبو هوره‌یره (ره‌زای خوای لی‌بی) فرموی: پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: (أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ). قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ (إِسْتِغَاغُ الوُضْوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ وَكَثْرَةُ الْخَطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَذَلِكَ الرِّبَاطُ، فَذَلِكَ الرِّبَاطُ، فَذَلِكَ الرِّبَاطُ)^۳. واته: شتیکتان فێرده‌که‌م نه‌گه‌ر کردتان گونا‌ه‌تان هه‌له‌وه‌رنی و پله‌تان به‌رزده‌کاته‌وه‌؟. وتیان: به‌لی نه‌ی پیغمبره‌ری خوا ﷺ! فرموی: ده‌ستنویژ گرتن له‌کاتی ناخۆشیدا، وه‌ک ساردی ئاو که‌ دوور بیته‌ و به‌زه‌جه‌ت بگه‌نه‌ لای، پان له‌کاتی باران بارین و نه‌خۆشیدا، زۆر هه‌نگاو نان به‌ره‌و مزگه‌وته‌کان، چاوه‌پوانی نویژ له‌دوای نویژ، ئا نه‌وه‌یه‌ سه‌نگه‌رگرتن بۆ خه‌بات و تیکۆشان، ئا نه‌وه‌یه‌ سه‌نگه‌رگرتن، ئا نه‌وه‌یه‌ سه‌نگه‌ر گرتن.

* عومه‌ری کوری خه‌تتاب (ره‌زای خوای لی‌بی) فرموی: پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: هەر که سیتک ده‌ستنویژیتکی جوان بگریت پاشان بلی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فَتَحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ)^۴. هەر

(۱) أخرجه البخاري: (۱۵۴)، ومسلم: (۶۴۴).

(۲) رواه مسلم في الطهارة: (۳۳).

(۳) أخرجه مسلم: (۲۵۱)، (۶۱۰)، مسلم في الطهارة: (۱۷)، وأحمد: (۱۴۵/۴).

(۴) رواه الترمذي: (۵۵) صحيح، جامع الترمذي: (۷۸/۱)

ههشت ده‌رگاکە بەهەشتی بۆ دەکرێتەوە، لەهەر کامیانەوه بیهۆیت بچیتە ژوورەوه ناره‌زووی خۆیت. هه‌روه‌ها بڵیت: (اللَّهُمَّ جَعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُطَهَّرِينَ). واتە: خودایە باغەیتە‌ پزیزێ ئەو کەسانە‌ی تەوبە‌کارن و ئەو کەسانە‌ش کە خۆیان خاوە‌نێ رادە‌گرن.

عوومە‌ری کورێ خە‌تتاب (پە‌زای خۆ‌ای لێ‌ بێ‌) دە‌فەر‌مویت: دە‌ست‌نوێژی چاک‌ شە‌یتان دوور دە‌خاتە‌وه^١.

عە‌لی کورێ حوسە‌ین (پە‌زای خۆ‌ای لێ‌ بێ‌) کاتێک دە‌ست‌نوێژی دە‌گرت زە‌نگی زە‌رد هە‌ڵە‌گە‌پا، لێ‌یان پرسى لە‌و بارە‌وه‌؟. فەر‌مووی: ئە‌ی نایا نازان لە‌بەر‌ده‌م کێ‌دا رادە‌وە‌ستم؟!^٢.

پێ‌شە‌وا موحە‌یید (پە‌جمە‌تی خۆ‌ای لێ‌ بێ‌) دە‌فەر‌مویت: ئە‌وه‌ی توانای هە‌یه‌ و بچێ‌ دە‌لوێ‌ با هە‌میشە‌ و بە‌رده‌وام دە‌سنوێژی هە‌بێ‌ و تە‌وبە‌ بکات (استغفر الله) زۆر بلی، چونکە‌ کاتی رۆ‌ح کێ‌شان خە‌ریکی چی‌ بێ‌ت بە‌و شێ‌وه‌یه‌ زین‌دوو دە‌کرێتە‌وه^٣.

پێ‌نجە‌م: سیواک‌کردن: سیواک ئە‌و دارە‌یه‌ کە‌ دە‌هێ‌نرێ‌ت بە‌ناو دە‌م و ددانە‌کانی مرۆ‌ڤ‌دا بە‌مە‌به‌ستی بۆ‌ن خۆ‌شی و پاک‌کردنە‌وه‌ی.

سیواک‌ کردن دە‌بێ‌تە‌ هۆ‌ی هۆ‌شیار بوونە‌وه‌ و وریایی، نە‌هێ‌شتنی بۆ‌نی ناو‌ده‌م، توندو تۆ‌ڵ کردنە‌وه‌ی پوک، کە‌م کردنە‌وه‌ی پێ‌ژه‌ی کلۆ‌ر بوونی ددانە‌کان، یار‌مە‌تی دانی هە‌رس‌کردنی خۆ‌راک و چە‌ندە‌ها سوودی تر.. سوننە‌تە‌ لە‌کاتی لە‌خە‌و هە‌ستان و دە‌ست‌نوێژ گرتن و نوێژ کردن و قورئان خوێ‌ندن‌دا سیواک بە‌کار به‌ی‌نرێ‌ت.

ئێ‌ین قە‌یم (پە‌جمە‌تی خۆ‌ای لێ‌ بێ‌) دە‌لێ‌ت: زی‌ده‌پە‌وی لە‌ سیواک کردندا قە‌تە‌غە‌ی ددانە‌کان لادە‌بات و جوان و بە‌هێ‌زیان دە‌کات، لە‌ کلۆ‌ریبون دە‌یان‌پارێ‌زێ‌ت، بۆ‌نی خۆ‌شە‌و، دە‌ماغ و هە‌ست ساف دە‌کات و، ناره‌زووی خواردن زیاد دە‌کات.

(١) إحياء علوم الدين لإمام الغزالي: (٣١٥/١).

(٢) إحياء علوم الدين لإمام الغزالي: (٣٥٠/١).

(٣) إحياء علوم الدين لإمام الغزالي: (٣١٥/١).

* پیغمبره‌ری خوا ﷺ زور سور بووه له‌سه‌ر به‌کاره‌یتانی سیواک، کاتیک له‌خه‌و خه‌به‌ری ده‌بووه‌ه پێش هه‌موو شتیک سیواکی ده‌کرد: (إذا استيقظ من الليل يشوص فاه بالسواك)^۱.

* پیغمبره‌ری خوا ﷺ ده‌فرمویت: (السواك مطهر للفم مرضاة للرب)^۲. واته: سیواک کردن ده‌بێته‌ه‌ی ه‌وی پاک‌کردنه‌وه‌ی دهم و ددان و، په‌زامه‌ندی خ‌وای گه‌وره‌.

* پیغمبره‌ری خوا ﷺ کاتیک بیوستایه‌ قورئانی به‌وێندایه‌ سیواکی ده‌کرد: (طهروا أفواهكم للقرآن)^۳.

* نه‌به‌هوره‌یره (ره‌زای خ‌وای لی بی) فرم‌و‌ی: پیغمبره‌ری خوا فرم‌ویه‌تی: (لَوْلَا أَنْ أَشَقُّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرِهِمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ)^۴. واته: نه‌گه‌ر سیواک کردن بارگه‌رانی نه‌بوایه له‌سه‌ر نومه‌تم، نه‌وا فرما‌تم پێده‌کردن سیواک به‌کاره‌یتن له‌گه‌ل هه‌موو نوێژیکدا.

(۱) متفق علیه. البخاری: ۷۰/۱ (۲۴۵) و مسلم: ۱۵۱/۱ (۲۵۵).

(۲) أخرجه النسائي ۱۰/۱ (۵) وابن خزيمة في صحيحه: ۱۳۵، صحيح الجامع (۳۶۹۵).

(۳) رواه البزار: (۲۴۲/۱)، و قال الألباني إسناده جيد، في الصحيحه: (۱۲۱۳).

(۴) أخرجه البخاري: (۸۸۷)، و مسلم: (۲۵۲).

مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَأَبْعَثَهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ) شفاعتی بۆ ده‌کهم له قیامه‌تدا.

خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ الإسراء: ۷۹. واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! له به‌شیک‌ی شه‌وگاردا خۆت ماندوو بکه و قورنان بخوینه، که‌زیاده شه‌رکیکه له‌سه‌ر تو، بۆ نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگارت پایمو مه‌قامه به‌رزده‌کت پی بیه‌خشیت، هه‌ندیک له زانایان ده‌لێن مه‌به‌ست له (مقاما محمودا) پایمی شفاعتی گه‌وره‌یه له قیامه‌تدا.

* مه‌عاویه (ره‌زای خوای لی بی) فرمووی: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو فرمووی: (الْمُؤَدَّبُونَ أَطْوَلُ النَّاسِ أَعْنَاقًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^۱. واته: بانگده‌ران له قیامه‌تدا گه‌ردنیان له گه‌ردنی هه‌موو که‌س درێژ تره.

* هه‌رچی گوئی له بانگده‌ر بیت بۆی ده‌پاریته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: (لَا يَسْمَعُ صَوْتَهُ شَجَرٌ وَلَا مَدْرٌ وَلَا حَجَرٌ وَلَا جِنٌّ وَلَا إِنْسٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ)^۲. واته: دار و به‌رد و خاك و خۆل و جنۆكه و مروژ شایه‌تی بۆ بانگده‌ر ده‌ده‌ن.

* نه‌به‌هه‌ره‌یه (ره‌زای خوای لی بی) فرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَدْبَرَ الشَّيْطَانُ وَلَهُ ضُرَاطٌ حَتَّىٰ لَا يَسْمَعَ التَّأَذِينَ فَإِذَا قَضَىٰ الدَّاءَ أَقْبَلَ حَتَّىٰ إِذَا نُوبَ بِالصَّلَاةِ أَدْبَرَ حَتَّىٰ إِذَا قَضَىٰ التَّوْبَةَ أَقْبَلَ حَتَّىٰ يَخْطُرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ يَقُولُ أَذْكَرُ كَذَا أَمْ لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ حَتَّىٰ يَظُلَّ الرَّجُلُ لَا يَذْهَبُ كَمَ صَلَّى)^۳. واته: نه‌گه‌ر بانگ درا شه‌یتان هه‌لدی به‌ تر لیدان، بۆ نه‌وه‌ی بانگه‌که نه‌بیستی، که بانگه‌که ته‌واو بوو دیته‌وه تا قامه‌ت ده‌کری دیسان هه‌ل دیته‌وه، که قامه‌ت ته‌واو بوو دیته‌وه وه‌سه‌سه ده‌خاته دلی نوێژخوینه‌وه دالغه بۆ نوێژخوینه‌که دروست ده‌کات، پیتی ده‌لی: یادی نه‌وه و نه‌وه بکه که پیشت‌ر له یادی نه‌بوو تاوا‌ی لی ده‌کات نازانی چه‌ند رکات

(۱) أخرجه مسلم: ۸۷۸.

(۲) صحيح الترغيب والترهيب: ۲۳۲، وصححه ابن الخزيمة.

(۳) أخرجه البخاري: (۶۰۸).

نویژی کردووه. له ریوایه‌تی پێشه‌وا (مسلم) دا هاتوو: (وا له نویژخوێن ده‌کات که نه‌زانێ چۆن نویژه‌که‌ی ده‌کات).

* نه‌نه‌س فهرمووی: پێغه‌مبه‌ری خوا فهرمویه‌تی: (لا يُرَدُّ الدُّعَاءُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ)¹. واته: نزا و پارانه‌وه‌ی نێوان بانگ و قامه‌ت نادریته‌ دواوه.

وشه‌کانی قامه‌ت بریتین له: (اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)².

ئه‌بو به‌کری صدیق (ره‌زای خوای لی بی) فهرمویه‌تی: گوێجکه‌ی ناده‌میزاد پرپی له قورقوشم باشته‌ له‌وه‌ی گوێی له‌ بانگ بی و نه‌چیت به‌ده‌میه‌وه³.

ده‌گێرته‌وه‌ سه‌عیدی کوری موسه‌یب (به‌رحمه‌ت بی) بیست سالی ره‌به‌ق ئاماده‌ی بانگدان بووه‌ له‌ مزگه‌وتدا⁴.

مه‌رجه‌کانی نویژ:

مه‌رجه‌کانی نویژ: ئه‌و واجبه‌نه‌ن که به‌شیک نین له نویژ، به‌لام مه‌رجن بۆ دروست بوونی نویژ، ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان نه‌بێت نویژه‌که‌ دروست نابێت.

۱- پێویسته‌ موسلمان بیت.

۲- عاقل بیت، شیت نه‌بیت.

۳- بالغ بیت، واته: چاک و خراپ لێک جیاکه‌ته‌وه‌.

۴- پاک و خاوێنی، واته: پاک و خاوێنی جه‌سته و جل و به‌رگ و شوێنی نویژ کردنه‌که‌.

(۱) رواد الترمذی: (۵۲۱)، قال الألبانی صحیح فی سنن أبوداود: ۱/ ۱۴۴، برقم: ۵۲۱.

(۲) صحیح سنن أبي داود: (۱/ ۱۴۱).

(۳) إحياء علوم الدين مجلد: ۱.

(۴) إحياء علوم الدين: ۱/ ۳۴۵.

۵- داپوشینی عه‌وره‌ت: پیاو له نه‌ژنۆوه تا ناوکی داپۆشراو بی‌ت نوێژه‌که‌ی دروسته، به‌لام عه‌وره‌تی نافرته هه‌موو جه‌سته‌یه‌تی جگه له پوو‌خسار و هه‌ردوو له‌پێ ده‌ستی: ﴿يَبْقَىٰ آدَمُ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ الأعراف: ۳۱. واته: نه‌ی نه‌وه‌ی ناده‌م خۆتان بپارێننه‌وه له کاتی هه‌موو نوێژیکدا. ئین عه‌بباس (ره‌زای خویان لی بی) ده‌فه‌رمو‌یت: مه‌به‌ست له زینته پۆشاکه له نوێژدا.

۶- زانینی کاتی نوێژه‌کان: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ النساء: ۱۰۳ واته: به‌راستی نوێژ بۆ باوه‌رداران فه‌رزێکی کات بۆ دیاریکراوه.
 أ- نوێژی به‌یانی: دوو رکاته، یه‌ک ته‌حیاتی تیدا ده‌خوێنریت، کاته‌که‌ی له دوا‌ی بانگی به‌یانییه‌وه ده‌ست پێده‌کات تا‌کو خۆره‌ه‌لاتن.

ب- نوێژی نیوه‌رۆ: چوار رکاته، دوو ته‌حیاتی تیدا ده‌خوێنریت، کاته‌که‌ی له دوا‌ی بانگی نیوه‌رۆه تا بانگی عه‌سره، واته: یه‌که‌م کاتی لادانی خۆره له ناوه‌راستی ناسمان به‌ره‌و لای رۆژناوا تا‌کو سی‌به‌ری هه‌موو شتی‌ک به نه‌ندازه‌ی خۆی لی دیته‌وه.

ج- نوێژی عه‌سر: چوار رکاته، دوو ته‌حیاتی تیدا ده‌خوێنریت، کاته‌که‌ی له دوا‌ی بانگی عه‌سره‌وه تا بانگی شیوانه، یه‌که‌م کاتی نه‌و کاته‌یه که سی‌به‌ری هه‌موو شتی‌ک هه‌ندیک له سی‌به‌ری خۆی زیاتر بی‌ت، دوا کاتیشی تا خۆر ناوابوونه.

د- نوێژی شیوان (مه‌غریب): سی رکاته، دوو ته‌حیاتی تیدا ده‌خوێنریت، له دوا‌ی بانگی شیوانه‌وه ده‌ست پێده‌کات تا بانگی عی‌شا، یه‌که‌م کاتی نه‌وه‌یه که خۆر ناوا ده‌بی‌ت تا سو‌رایي خۆر ده‌می‌نیته‌وه هه‌ر به‌رده‌وامه.

ه- نوێژی خه‌وتنان (عی‌شا): چوار رکاته، دوو ته‌حیاتی تیدا ده‌خوێنریت، کاته‌که‌شی له دوا‌ی بانگی عی‌شاوه تا بانگی به‌یانییه، به‌لام هه‌ندیک له زانایان ره‌بیان وایه تا نیوه شه‌و ده‌می‌نیت.

۷- ڕووکردنه ڕووگه (قیبله): ﴿قُولِ وَجْهَكَ سُطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ﴾ البقرة: ۱۵۰. واته: له هه‌ر شوێنیکدا بوون رووی خۆتان هه‌لسو‌رێن بۆ مزگه‌وتی (الحرام) که‌به‌ی پیرۆز، له‌هه‌ر شوێنیکدا بوون روو بکه‌نه رووگه.

۸- دانانی بهر بهست (الستره): بهر بهستیک له بهر دهم چیگا سه جده که دا دابرنیت بۆ نه وهی کهس نه دات به بهر دهم نوێ خویندا.

روکنه کانی نوێژ:

روکنه کانی نوێژ نهو واجبانهن که بهشیکن له نوێژ و نوێزیان لی پیک دیت، نه گهر به کیکیان نه بی نوێژه که دروست نابیت و بهتاله.

۱- نیهت هینان به دل: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فرمویت: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَ إِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى..)^۱. واته: هه موو کرده وهیه کی خوا بهرستی، به بی نیهت هینان دانا مه زریت، هه موو مروقیك ته نه پاداشتی نهو کرده وهیه هیه که نیهتی بۆ هیناوه..

۲- راوهستان بۆ نهو که سهی توانای هیه: ﴿وَقَوْمًا لِلَّهِ قَسْنَتَيْنِ﴾ البقرة: ۲۳۸. واته: بهر دهوام ههستن به نه غامدانی فرمانه کان بۆ خوا به گهردن که چیه وه.

* پیغه مبهری خوا ﷺ به عیمرائی فرموو: (صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَى الْجَنْبِ)^۲. واته: نوێژ بکه به پتوه، نه گهر توانات نه بوو به دانیشتنه وه، نه گهر به دانیشتنیشه وه توانات نه بوو، له سهر ته نیشت نوێژ کهت بکه.

زانا موجهه هیده کان یهك دهنگن له سهر نه وهی که راوهستان به پتوه بۆ خویندنی سوره تی فاتحه روکنیکه له روکنه کانی نوێژ، بۆ نهو که سهی توانای هیه.

۳- وتنی (الله اکبر)ی نوێژ دابهستن: پیغه مبهری خوا ﷺ بهو پیاوهی نوێژه که ی تهواو نه بوو فرموو: (إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ).

ههروه ها ده فرمویت: (مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطَّهْوَرُ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ)^۳. واته: کللی نوێژ پاک و خاوتنی و دهست نوێژه، دابهستنی به (الله اکبر)ه، به سلاودانه وهش تهواو ده کریت.

(۱) أخرجه البخاري: (۱) ومسلم: (۱۹۰۷).

(۲) أخرجه البخاري: (۱۱۱۷) وأبو داود: (۹۳۹) والترمذي: (۳۶۹).

(۳) رواه أبو داود: (۶۱) الترمذي: (۳) وصححه الألباني في الارواء: (۳۰۱).

۴- خویندنی سوره‌تی فاتحه له هه‌موو رکاتیکدا: پێویسته ئایه‌ت به ئایه‌ت بھۆنریت و ئایه‌ته‌کان درێژ بکهنه‌وه و بوه‌ستن له سه‌ریان.

۵- رکوع بردن: واته چه‌مینه‌وه به‌جۆرێک بێت به‌ری ده‌سته‌کان بگاته سه‌ر نه‌ژنۆ، نه‌وه‌نده بێنیه‌وه تا نارام ده‌بی‌ت و جه‌سته‌ی له جوله ده‌که‌ویت، سی جار بلی‌ت: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ)¹. واته: ته‌سبیحات و پاکی و بێگه‌ردی شایسته‌ی په‌روه‌ردگاری مه‌زن و شکۆمه‌ندی منه و سوباسی ده‌که‌م.

أ- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ الحج: ۷۷.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رێتان هێناوه به‌ خوداو به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا! ئیوه رکوع و سه‌جده بۆ خودا بیه‌ن، په‌روه‌ردگاتان بپه‌رستن له هه‌موو بارو دۆخیکدا.

ب- پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌و پیاوه‌ی نوێ‌ده‌که‌ی ته‌واو نه‌بوو فه‌رمووی: (ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَاكِعًا). واته: رکوع بیه‌و نه‌وه‌نده بێنیه‌وه له رکوعدا تا نارام ده‌بیته‌وه.

سوننه‌ته‌ ئه‌م زی‌کرو دوعایانه له رکوعدا بھۆنرین:

أ- (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي)².

ب- (سُبْحٌ قُدُّسٌ رَبَّنَا وَ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ)³.

۶- راست بوونه‌وه له رکوع: نه‌وه‌نده بوه‌سته تا نارام ده‌بیته‌وه، پاشان بلی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ)⁴. واته: خوای گه‌وره بیسه‌ری سوباسگوزاری ئه‌وانه‌یه سوباسی ده‌که‌ن، په‌روه‌ردگارا سوباس و ستایش بۆ تۆ.

۷- سه‌جده بردن: بریتیه له خستنه سه‌ر زه‌وی به‌رزترین شوینی جه‌سته که ناوچاوانه، له‌گه‌ڵ هه‌ردوو ئا‌ر له‌پ و هه‌ردوو نه‌ژنۆ، سی جار بلی‌ت: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

(۱) أخرجه الترمذي: (۲۶۲)، وأبو داود: (۸۷۱).

(۲) أخرجه البخاري: (۲۴۷/۲)، ومسلم: (۴۸۴).

(۳) أخرجه مسلم: (۴۸۷)، وأبو داود: (۸۷۲).

(۴) أخرجه البخاري: (۶۸۹)، ومسلم: (۳۹۲).

وَبِحَمْدِهِ^۱. واته: تەسبیحات و پاکی و بیگمردی شایستەى پەرورەردگارى بەرز و بلندى
منه و سوباسیشى دەکەم.

أ- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾^۲ ھاخج: ۷۷. واته:
ئەى ئەوانەى باوەرپتان ھێناو بە خوداو بە پێغەمبەرى خوا! نێو رکوع و سەجدە بۆ خودا
ببەن، پەرورەردگاتان پەڕستەن لە ھەموو بارو دۆخێکدا.

ب- پێغەمبەرى خوا ﷺ بەو پیاوێى نوێژەکەى تەواو نەبوو فەرمووی: (تُمْ
اسْجُدْحَتْنِي تَطْمِئَنُ سَاجِدًا). واته: سەجدە ببە و ھێندە لە سەجدەدا بێنەرەو تا ئارام
دەبیت.

سوننەتە ئەم زیکر و دوایانەش لە سەجدەدا بخوێنرێن:

أ- (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي)^۲.

ب- (سُبْحٌ قُلُسُ رَبَّنَا وَ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ)^۳.

۸- دانیشتنى نێوان دوو سەجدەکە: ئەوەندە بێنەرەو تا جەستەت لە جۆلە دەکەوێت..

سوننەتە ئەم دوایەش بخوێنیت:

أ- (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبِرْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي)^۴.

ب- (رَبِّ اغْفِرْ لِي.. رَبِّ اغْفِرْ لِي..)^۵.

۹، ۱۰- دانیشتن و خوێندنى تەحیات: لە دواى ھەموو دوو رکات نوێژتەکەو
تەحیاتیک دەخوێنرێت: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)^۶. واته: سلاوى پر فەرۆ بەرەكەت بەرزى و بلندى شایستەى خواى

(۱) أخرجه الترمذي: (۲۶۲)، وأبو داود: (۸۷۱).

(۲) أخرجه البخاري: (۲/۲۴۷)، ومسلم: (۴۸۴).

(۳) أخرجه مسلم: (۴۸۷)، وأبو داود: (۸۷۲).

(۴) أخرجه أبو داود: (۸۵۰)، والترمذي: (۲۸۵)، وصححه الألباني.

(۵) أخرجه أبو داود: (۸۷۴)، والنسائي: (۳/۲۲۶)، في الإرواء: (۳۳۵).

(۶) متفق عليه: البخاري: (۸۳۵)، و مسلم: (۴۰۲).

گه‌ورده، سلاوت له‌سەر بێت ئەو پێغه‌مبەر له‌گه‌ڵ ڕه‌حمه‌ت و ميه‌رو به‌ره‌کاتی خوایی‌دا، سلاوی خوا له‌سەر ئێمه و له‌سەر هه‌موو به‌نده چاک و سالحه‌کانی خوای گه‌ورده، شایه‌تی ده‌دهم که هیچ فریاده‌رسێک نیه شایه‌نی په‌رستن بێت جگه له‌و خوایه‌ی که تاک و ته‌نیايه، هه‌روه‌ها شایه‌تی ده‌دهم که موحه‌مه‌د ﷺ فروستاده‌ی خوایه و له‌ لایه‌ن ئه‌وه‌وه ره‌وانه کراوه.

- ۱۱- پاشان سلاوات ده‌دری‌ت له‌سەر پێغه‌مبەر ﷺ به‌م شیوه‌یه: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ)¹.
- ۱۲- سلاو دانه‌وه به‌لای راستدا: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ)².
- ۱۳- يه‌ك له‌دوا‌ی يه‌ك (الترتيب): پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌و پیاوه‌ی نوێژه‌که‌ی ته‌واو نه‌بوو فه‌رمووی: (تُمَّ.. تُمَّ..)، واته: پاشان..پاشان..

سوننه‌ته‌کانی نوێژ :

سوننه‌ته‌کانی نوێژ: بریتین له‌و گوفتار و کردارانه‌ی که چاکه بکړین له نوێژدا، خاوه‌نه‌که‌ی پاداشتیان له‌سەر وه‌رده‌گریت، به‌لام نه‌گه‌ر به‌جیشی نه‌هێنان پێی گونا‌ه‌بار نابیت، نوێژه‌که‌ی دروسته و به‌تال نابیته‌وه.

- ۱- ده‌ست به‌مرزکردنه‌وه له‌ کاتی (الله اکبر)ی نوێژ دابه‌ستندا تا نه‌رمایی گۆچکه‌کان، ناوله‌پ به‌ره‌و رووکه‌ بێت: عَنْ سَالِمٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى يُحَازِيَ مَنْكِبَيْهِ³.
- ۲- دانانی ده‌ستی راست له‌سەر ده‌ستی چه‌پ له‌ سه‌رووی ناوکه‌وه: (وَضَعَ ﷺ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى فِي الصَّلَاةِ)⁴.

(۱) أخرجه مسلم: (٤٠٦).

(۲) صحيح، جامع الترمذي: (٨٩/٢).

(۳) صحيح مسلم: (٨٨٧).

(۴) صحيح مسلم: (٩٣٢).

۳- خویندنی نهم زیکر و دوایانه نعاثشه رهزای خوای لی بن فرمووی:
پیغمبره خوا ﷺ له دواى نویژ دابهستن نهم دوایانهی دهخویند: (سبحانک اللهم
وبحمدک وتبارک اسمک وتعالی جددک ولا إله غیرک) ^۱

* (وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفاً مُسْلِماً وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ الصَّلَاةَ وَتُسْبِيحِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ) ^۲.

* (اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْنِي
مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُقْنِي الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالْثَلَجِ
وَالْبَرَدِ) ^۳. نویژ خوین دهوانیت هه رجاهی یه کیتک لهه دوایانه بخوینیت.

۴- وتنی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ).

۵- وتنی: (آمین) له دواى خویندنی سورهتی فاتیهه.

۶- خویندنی قورئان له دواى سورهتی فاتیهه: له رکاتی یه کهم و دووه مدا سونهته
به یه کدهنگی زانایان.

۷- وتنی (الله اکبر) له کاتی ههستان و دانیشتنی نویژه کهدا.

۸- خویندنی زیکر و دوعا له دواى ههستانهوه له رکوع: (رَبَّنَا وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ) ^۴. کابرایهک نه مهی وت، پیغمبره صلى الله عليه وسلم فرمووی:
کئ نه مهی وت کابرا وتی من، فرمووی: بینیم سی و نه وهنده مه لانیکه هه لپه یان یو کرد
بینوسن.

(۱) صحیح سنن أبوداود: ۱/۲۶۰ برقم: ۷۷۶، وقال الألبانی صحیح وانظر الإرواء: ۳۴۱.

(۲) صحیح مسلم: (۷۷۱).

(۳) صحیح البخاری (۷۴۴)، ومسلم (۵۹۸).

(۴) صحیح البخاری: (۲/۲۳۷)، وأبو داود: (۷۷۰).

* (ربنا ولك الحمد ملء السماوات وملء الأرض وملء ما بينهما وملء ما شئت من شيء بعد)^۱.

۹- له کاتی دانیشتنی ته حیاتی دووه مدا قاجی چهپ بۆ لای راست له ژیر قاجی راستهوه درده کریت، قاجی راست داده چه قیتریت له سهر په نجه کان بهره و رووگه، لای چه پیش ده خریته سهر زهوی.

۱۰- پارانوه له دواى ته حیاتی دووه م: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَ مِنْ فِتْنَةِ الْحَيَاةِ وَالْمَمَاتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ)^۲. پیغه مبهری خواص^۳ هاوه لانی فیتری نهم دوعایه ده کرد ههر وهک چۆن فیتری سوره تیکی قورنانی ده کردن)^۴.

• (اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ)^۵.

• (اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ).

• (اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَ شُكْرِكَ وَ حُسْنِ عِبَادَتِكَ)^۶.

• پیغه مبهری خواص^۷ نهم دوعایه فیتری عاتشه کردوه: (اللهم إني أسألك من الخير كله عاجله وآجله ما علمت منه وما لم أعلم وأعوذ بك من الشر كله عاجله وآجله ما علمت منه وما لم أعلم...)^۸. ههروه ها چندها زیکر و دوعای تریش که سونته بخوینرین له نوژدا..

۱۱- سلاو دانهوه به لای چهپدا: (السلام عليكم و رحمة الله و بركاته).

(۵) صحيح، جامع الترمذي: (۵۳/۲).

(۱) صحيح البخاري: (۱۹۲/۳)، ومسلم: (۵۸۸).

(۲) رواه مسلم وأبو عوانة وأبو داود وأحمد بسند صحيح .

(۳) صحيح البخاري: (۲۶۵/۲)، ومسلم: (۲۷۰۵).

(۴) صحيح البخاري، أبوداود: (۱۵۰۸) والنسائي: (۵۳/۳).

(۵) قال الشيخ الألباني صحيح في سنن ابن ماجه: ۱۲۶۴/۲ برقم: ۳۷۴۶.

زیکر و دوعاګانی دواى نویژ :

سوننه ته به نهېنې نهم زیکر و دوعایانه له پاش نویژه فەرزه ګان بخوینرین:

۱- وتنې: (استغفر الله) سى جار^۱.

۲- وتنې: (اللهم أنت السلام و منك السلام تبارکت يا ذا الجلال و الإکرام)^۲.

۳- خوتندنى (آیه الكرسي): ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ البقرة: ۲۵۵. همدركه سيك له دواى نویژه فەرزه ګان بېخوینې هېچ شتى نايېته رېګر له نيوان نهو و بههشتدا تهنه مردن نهې. پېشهوا (طبرانی) خوتندنى: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ يشى بز زياد کردوه^۳.

(آیه الكرسي) گهورترين نايه ته له قورناندا به پتي نهم فهرموده يه پيغه مبهري خوا ﷺ: (يَا أَبَا الْمُنْذِرِ أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ. قَالَ قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: يَا أَبَا الْمُنْذِرِ أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ. قَالَ قُلْتُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ. قَالَ فَضْرَبَ فِي صَدْرِي وَقَالَ: وَاللَّهِ لِيَهْنِكَ الْعِلْمُ يَا الْمُنْذِرُ)^۴.

۴- خوتندنى نهم سى سوره ته:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾^۵.

(۱) صحيح مسلم: (۵۹۱).

(۲) صحيح مسلم: (۵۹۱).

(۳) رواد النسائي: ۱۰۰، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۳۳۹/۵.

(۴) صحيح مسلم: (۱۹۲۱).

(۵) رواد أبو داود: ۱۵۳۲، وصححه الألباني في صحيح سنن أبي داود: ۲۸۴/۱.

۵- وتنى (۳۳) جار: (سُبْحان الله)، (۳۳) جار: (الحمد لله)، (۳۳) جار: (الله اكبر)، يەك جار: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له. له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير).

پيغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموئەت: ھەر كەسنى لە پاش ھەموو نوويژىك (۳۳) جار بلى: (سبحان الله)، (۳۳) جار بلى: (الحمد لله)، (۳۳) جار بلى: (الله اكبر). ئەو دەكاتە ئەو دە و نۆ، لە پاش ئەوانىش يەك جار بلى: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له. له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير)، ئەو كوردە سەد جار، خواى گەورە لە گوناھەكانى خۆش دەبێت با بەقەد كەفى دەرياش بن^۱

۶- خويندنى: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير اللهم لا مانع لما أعطيت ولا معطي لما منعت ولا ينفع ذا الجند منك الجند)^۲

۷- خويندنى دە جار: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له. له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير) لەدواى نوويژى بەيانى و شيوان.

۸- خويندنى: (اللهم إني أسألك علما نافعا ورزقا طيبا وعملا متقبلا)^۳ لەدواى نوويژى بەيانى.

ئەو شتانەى نوويژ بەتال دەكەنەو :

۱- قسە كردن لە نوويژدا بەقەستى.

۲- قاقاى پيگەنين، يان پيگەنينى نوويژخوينان گوتيان لى بى.

۳- خواردن و خواردنەو بەقەستى.

۴- رووتكردنى ھەندى لەعەورەت.

۵- زۆر خۆلادان لەرووى رووگە بەبى زەرورەت.

(۱) رواد مسلم: (۵۹۷)

(۲) صحيح سنن النسائي: (۷۰/۳) برقم: ۱۳۴۱

(۳) صحيح سنن ابن ماجه: ۱/۱۵۲، برقم: ۹۲۵.

۶- زور جولان و ناور دانه بهم لاو لادا.

۷- نه مانی ده ستونیز و هک دهر چوونی همرشتی له پیش یان له دواوه.

۸- زیاد کردن یان که مکردنی روکنیک یان مهرجیک له نویت به قهستی.

۹- پیشپرکی کردن له گهل نیمامدا.

نویتی سوننهت له پیش و دواي فرهکان

یه کهم: سوننهتی (المؤكد): نهو نویتزه سوننهتانهن که پیغه مبهری خوا ﷺ

به رده وام کردوونی ژماره یان ده یان دوانزه رکاته:

* عن ابن عمر (رضي الله عنهما) قال: (صليت مع رسول الله ﷺ عشر ركعات: ركعتين قبل الظهر. و ركعتين بعدها. و ركعتين بعد المغرب. و ركعتين بعد العشاء. و ركعتين قبل الصلاة (الصبح)¹. ثنين عومر (رهزای خویان لی بی) فرمووی: له گهل پیغه مبهری خودا ﷺ نه م ده رکات نویتزه م کردووه: دوو رکات پیش نویتی نیوه پو و دوو رکاتیش له دواوه، دوو رکات دواي نویتی مه غریب، دوو رکات دواي نویتی عیشاء، دوو رکات پیش نویتی به یانی:

پیشهوا شافعی و حنبه لیه کان له سر نه م رایهن، به لام لای حنه فیه کان ژماره یان دوانزه رکاته، چونکه نهوان چواری پیش نیوه پو حساب ده کهن..

* عن أم حبيبة رضي الله عنها زوج النبي ﷺ أنها قالت: سمعت رسول الله ﷺ يقول: (ما من عبد مسلم يصلي لله كل يوم ثني عشرة ركعة تطوعا، غير فريضة، إلا بين الله له بيتا في الجنة)². واته: نوم حبیبه (رهزای خوی لی بی) فرمووی: بیستم له پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی: هر بهنده یه کی موسلمان له روژیکدا دوانزه رکات نویت بکات. به مهرجیک له نویتزه فرهزه کان نه بن نهوا خوی گه وره له به هه شتدا مالتیکی بو دروست ده کات.

(۱) رواد مسلم: (۷۲۸)، والترمذی: (۴۱۵)، وأبو داود: (۱۲۵۰).

(۲) أخرجه مسلم: (۷۲۸)، والترمذی: (۴۱۵).

۱- دو رکعت پیش نیت بیانی: عائشه (رضای خوی لی بی) فرمودی: پیغمبر صلی الله علیه و آله دو رکعت سوننه تی پیش نیت بیانی فرمودی: (رکعتین عند طلوع الفجر لهما أحب إلي من الدنيا جميعا)^۱. واته: خوشه و یستره له لای من له هممو دنیا.

* همروه ها عائشه (رضای خوی لی بی) فرمودی: نهونده دریت بی نهدها به دو رکعت، وام ده زانی فاتحه تی نهویندوه.

* سوننه له رکعتی به که مدا ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ بخوینریت، له رکعتی دووه میشدا ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾^۲.

۲- نیت بیانی نیوه پو: سوننه دوو یان چوار رکعت پیش نیت بیانی نیوه پو بکرت، دوو رکعتیش پاش نیت به به لگهی نه فرمودانه: واته: نوم حبیبه (رضای خوی لی بی) فرمودی: پیغمبر صلی الله علیه و آله دو رکعت سوننه تی: (من حافظ علی أربع رکعات قبل الظهر وأربع بعدها، حرم علی النار)^۳. واته: هرکه سیک پاریزگاری بکات له چوار رکعت پیش نیت بیانی نیوه پو و چوار رکعتی پاش نیوه پو، خوی گه وره له ناگری دوزخ قهده غی ده کات.

* عن عبدالله بن شقيق. قال: سألت عائشة (رضي الله عنها) عن صلاة رسول الله ﷺ، عن تطوعه؟ فقالت: (كان يصلي في بيتي قبل الظهر أربعاً. ثم يخرج بالناس. ثم يدخل فيصلي ركعتين)^۴. عهبدولای کوری شقیق (رضای خوی لی بی) فرمودی: پرسیارم له عائشه (رضای خوی لی بی) کرد دهر باره نیت بیانی سوننه تی پیغمبر صلی الله علیه و آله دو رکعت پیش نیت بیانی نیوه پو، پاشان ده چو له مزگهوت پیش نیت بیانی ده کرد بۆ موسلمانان، که ده هاته وه بۆ ماله وه دوو رکعتی تر نیت بیانی ده کرد.

(۱) رواه مسلم: (۷۲۵)، والترمذي: (۴۱۶).

(۲) رواه مسلم: (۷۲۶).

(۳) رواه أبو داود: (۱۲۶۹)، وقال الألباني صحيح في جامع الترمذي: ۲/۲۹۲، برقم: (۴۲۸).

(۴) أخرجه مسلم: (۷۳۰)، و أحمد: (۳۰ / ۶).

۳- دوو رکات پاش نویژی شیوان: نین مهسعود (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: گویم
له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ﴾ ﴿وَقُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ﴾ ی
خویند له پاش نویژی شیوان^۱.

۴- دوو رکات پاش نویژی خهوتنان.

دووهه: سوننه تی لغير المؤکدة: نهو نویژه سوننه تانه ده گریته وه که
پیغه مبهری خوا ﷺ به بهره وامی نه یکردون.

۱- دوو رکاتی پاش دوو رکاته (المؤکدة) که ی پاش نویژی نیوه پژه.

۲- دوو رکات پیش نویژی عهسر.

۳- دوو رکات پیش نویژی شیوان.

۴- دوو رکات پیش نویژی خهوتنان.

۵- دوو رکات له نیوان هه موو بانگ و قامه تیکدا: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی:
﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا اللّٰهَ حَقَّ ذِكْرِهٖ ۚ وَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيْمُ﴾^۲ واته: له نیوان
هه موو بانگ و قامه تیکدا دوو رکات نویژه ههیه، له نیوان هه موو بانگ و قامه تیکدا دوو
رکات نویژه ههیه سییه م جار فهرمووی: بُو کەسیک بیه ویت.

نویژه فهرزه کان	سوننه تانه کانی پیش نویژی	فهرزه کان	سوننه تانه کانی دوی نویژی
بهیانی	۲	۲	۰
نچوهری	۲، ۲	۴	۲
عهسر	۲، ۲	۴	۰
شیوان (مه غریب)	۲	۳	۲
خهوتنان (عیشا)	۲	۴	۲، ۳ وتر
جومه	۲ نویژی چوونه مزگهوت	۲	۲ له مالوده یا ۲، ۲ له مزگهوت

(۱) رواد الترمذی: (۴۳۱)، و النسائی. وأحمد: (۴۵۳۳).

(۲) أخرجه البخاری: (۶۲۴)، و مسلم (۸۳۷).

فەزلى نويژه سوننه تەكان لە مائەوە

نويژه سوننه تەكانى پيش نويژ و دواى نويژه فەرزەكان فەزلى و خيىرى گەورەيان ھەيە بە تاييەتى نەگەر لە مائەوە بکړين، چونکە دەبنە ھۆى پرکردنەوہى کەم و کوږى نويژه فەرزەكان و بەدوور بوون لە ريبابى و روپامابى، مندالان چاو لە ناکار و ږەوشتى باوک و دايکيان دەکەن و رادتين لەسەر نويژکردن، ھەروەھا خيىر و بەرە کەتيشە بۆ ناوماڵ و مائەكان نابن بە گۆرستان نويژيان تيدا نەکړيت.

❖ پيغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمويت: (أَنْ أَوَّلَ مَا يَحَاسِبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ فَإِنْ انْتَقَصَ مِنْ فَرِيضَتِهِ شَيْءٌ قَالَ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ انْظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ فَيُكَمَّلُ بِهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ يَكُونُ سَائِرَ عَمَلِهِ عَلَى ذَلِكَ)^١. واتە: يەكەم کردەوہ موخاسەبەى بەندەى لەسەر دەکړى لە قیامەتدا نويژه، جا نەگەر چاک و تەواو بوون نەوا سەرکەوتوو و سەرفرازە، نەگەر ناتەواو بوون نەوہ دۆراو و پەشیمانە، نەگەر نويژه فەرزەکانى کەم و کوږى ھەبوو نەوا پەروەردگار دەفەرمويت: سەيرکەن بزائن بەندەکەم چەندە نويژى سوننەتى ھەيە با فەرزەکانى پى تەواو بکەين و کەم و کوږپيەکانى پى پرېکەينەوہ، ھەروەھا ھەموو کردەوہکانى تريتى بەو شتوہى دەبيت.

❖ پيغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمويت: (إِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ الصَّلَاةَ فِي مَسْجِدِهِ فَلْيَجْعَلْ نَصِيئاً مِنْ صَلَاتِهِ، فَإِنْ أَلَّهَ جَاعِلٌ فِي بَيْتِهِ مِنْ صَلَاتِهِ خَيْراً)^٢.

واتە: کاتىک نويژه فەرزەکانتان لە مەزگەوت تەواو کرد، بەشى مائەوہ بەيتنەوہ لە نويژه سوننەتەکان، خواى گەورە پاداشتيكى زۆرتان دەداتەوہ لەسەر نەو نويژه سوننەتانەى لە مائەوہ نەنجامى دەدەن.

(١) صحيح جامع الترمذى: ٢٦٩/٢ برقم: ٤١٣، الألبانى في الصحيحة: (١٣٥٨).

(٢) أخرجه مسلم: (٧٧٨).

* پیغمبره‌ری خوا ﷺ ده‌فهرمویت: (مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَتِمَّهَا، زَيْدٌ عَلَيْهَا مِنْ سُبْحَانِهِ حَتَّى تَمَّ). واته: هر موسولمانی نوژی بکات به تهاوی نه‌نجامی نه‌دات، نه‌وا له‌و سوننه‌ت و ته‌سیحاحاتنه‌ی که کردوویه‌تی بوی ته‌واو ده‌کریت.

* هه‌روه‌ها ده‌فهرمویه‌تی: (صَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ)^۲ واته: نه‌ی خه‌لکینه نوژی بکه‌ن له‌ ماله‌کانتاندا، چونکه خیرترین نوژی نوژی که‌سیکه له‌ ماله‌وه بیکات جگه له‌ نوژی ده‌فرزه‌کان.

* پیغمبره‌ری خوا ﷺ ده‌فهرمویت: (فَضَّلَ الصَّلَاةَ الرَّجُلُ فِي بَيْتِهِ عَلَى صَلَاتِهِ - حَيْثُ يَرَاهُ النَّاسُ - كَفَضْلِ الْفَرِيضَةِ عَلَى التَّطَوُّعِ)^۳ واته: خیری نوژی پیاوی له‌ ماله‌وه بیکات به‌سه‌ر نه‌و نوژی - خه‌لک ده‌بیینی - وه‌ک خیر و گه‌وره‌ی نوژی ده‌فرزه‌کانه به‌سه‌ر سوننه‌ته‌کاندا.

* هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: (صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ، أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهِ فِي مَسْجِدِي هَذَا إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ)^۴ واته: خیر و گه‌وره‌ی نوژی که‌سی له‌ ماله‌وه باشته له‌و نوژی له‌م مزگه‌وته‌ی مندا بیکات جگه له‌ نوژی ده‌فرزه‌کان.

* نین عومهر ره‌زای خویان لی بی گپراویه‌تیه‌وه که پیغمبره‌ری خوا ده‌فهرمویه‌تی: (صَلُّوا فِي بُيُوتِكُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا قُبُورًا)^۵ واته: نوژی بکه‌ن له‌ ماله‌وه ماله‌کانتان مه‌که‌ن به‌ گورستان.

* پیغمبره‌ری خوا ﷺ ده‌فهرمویت: وینه‌ی نه‌و ماله‌ی یادی خوی تیدا ده‌کریت و، نه‌وه‌ی تیدا نا‌کریت وه‌ک زیندوو و مردوو جیاوازن^۶

(۱) أخرجه الطبراني في الكبير، وانظر الصحيحة: (۲۳۵۰).

(۲) أخرجه مسلم: (۷۸۱) و البخاري (۷۳۱).

(۳) أخرجه البيهقي، صحيح الترغيب و التهيب: (۴۴۱).

(۴) أخرجه ابوداود (صحيح سنن ابوداود) (۹۲۲) و غيره.

(۵) صحيح مسلم: (۱۸۵۷)، و الترمذي: (۲۸۷۷).

(۶) رواه البخاري ومسلم، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والتهيب: (۴۳۸).

پیوستیه کانی نویژ

گهوارهترین و باشتترین کاریک که نيمانی بی زیاد بیت نویژه وه کو خوی گهواره دهفرومیت: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (الفرة: ۱۴۳). پيشهوا بوخاری (رهحمتهی خوی لی بی) له رافهی نهم نایهتهدا دهلیت: خوی گهواره نيمان و باوهپی شهوانهتان زایه ناکات که روو به قیبلهی پيشوو نویژیان کردووه که (بیت المقدس) ۱۵.

نيمان بریتیه له گوشتار و له کردار به زمان دهوتریت و کردهوه دهیسهلمینتی، زیاد دهکات و کهم دهکات، بنگومان نویژ ههردووکیانه.

* پیغهمبهری خوا ﷺ دهفرومیت: (أَمْرُكُمْ بِأَرْبَعٍ، وَأَنْهَاكُمُ عَنْ أَرْبَعٍ أَمْرُكُمْ بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحَدُّهُ، أَلَّا تَدْرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَحَدُّهُ ؟ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصِيَامُ رَمَضَانَ..)^۱.

واته: فهرمانتان بی دهکهم به چوار شت، چواریشتان لی قهدهغه دهکهم، فهرمانتان بی دهکهم به نيمان هیتان به خوی تاک و تهنیا، نایا دهزانن نيمان بهخوی تاک و تهنیا چیه؟ شایهتهی بدن که هیچ خواهیک نیه جگه له ذاتی (الله) و موحهمدیش پیغهمبهری خواهیه و لهلایهن شهوهوه رهوانه کراوه، نویژ بکهن، زهکات بدن، روژووی مانگی رهههزان بگرن..

پیوسته لهسهه موسلمانان زور زور گرنگی و بایهخ بدن به نویژهکانیان به چهند کاریک لهوانه:

یهکهم: نویژهکانیان وهک نویژهکانی پیغهمبهر ﷺ شهجام بدن: بنگومان ههه خواپهرستی و عیبادهتیک که نهجامی دهدهن پیوسته به بهلگهی قورئان و سوننهت بی نیتر ههههکی بی یا ههندهکی، چونکه شهوه بهرنامهی راست و دروسته، جگه لهوهش گوهرپایی و سههگهردانیه، خوی گهواره دهفرومیت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ

(۱) فتح الباری شرح صحیح البخاری لابن حجر العسقلانی.

(۲) أخرجه البخاري (۴۳۶۸)، و مسلم (۱۷).

وَمَنْ هَلْگَرْنَم عَنْهُ فَأَنْتَهُؤُا ﴿٧﴾. واتە: هەرچی پەیامبەر پێشدا وەری بگرن، واتە: بەچی
 فەرمانی پێکردن بیکەن، رێشی لەهەر شتێک لێگرتن و لێ قەدەغەکردن، نێوەش دەستی
 لێ هەلگرن و مەیکەن.

* پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ
 رَدٌّ).^١ واتە: هەر کەسێک شتێک لەم ئایین و شەرعە یان نێمە زیاد بکات، ئەوە لێی قبوڵ
 ناکرێ و دەدرێتە دواوە.

* هەر وەها دەفەرمویت: (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ).^٢ واتە: هەر
 کەسێک هەر کارو کردەوێک بکات کە فەرمان و رەزامەندی نێمە لەسەر نەبێت و بە پێی
 شەرع نەبێت ئەوە لێی قبوڵ ناکرێت و دەدرێتە دواوە. ئەمەش هەموو بوارەکانی عێبادەت
 و کرپن و فرۆشتن دەگرێتەووە.

لە قورئان و سوننەتەکانی پێغەمبەری خوا ﷺ هەموو شتێک ناشکرا و روون
 کراوەتەووە، هیچ شتێکیان بە نەینێ و شاراوەبی نەهێشتوووەتەووە، بەدوو و درێژی باسی
 بەندایەتی کراوە، شەوی تاریکیان وەک روژی رووناک بۆ لێکردووین، ئەوەندە بە جوانی
 فەرمان و ئەحکامەکانیان بۆ بەیان کردووین..

پێغەمبەری خوا ﷺ مامۆستاو سەر مەشقە بۆمان لە هەموو کاروباریکدا چ جایی
 لە پەرستشەکاندا.. بۆیە پێویستە هەنگاو بە هەنگاو شوێن پێی هەلگرن: (صلوا کما
 رأيتموني أصلي).^٣ واتە: نوێژ بکەن بەو شێوەیە کە من دەبینم دەیکەم.

ئەمەش بە پێداچوونەوێ کتێبە شەرعی و زانستییەکانی فێقه و فەرموودەکانی
 پێغەمبەری خوا ﷺ دەبێ، بە فێریوون و خوێندنێان لەلای زانا و مەلا بەرپێزەکان و لەسەر
 چۆک دانێشتن لەبەردەمیاندا بە ئەدەبەو دەبێ، بێگومان دڵ رووناک دەبێتەووە بە سەیرکردنی
 ئەوانە.

(١) أخرجه البخاري: (٢٦٩٧)، ومسلم: (٤٤٦٨) (١٦٧/٣).

(٢) جامع الصحيح : (١٣٤٤/٣)، ومسلم: (١٧١٨).

(٣) رواه البخاري: (٦٣١).

کاتیک بهندهی خوا نویژ دهکات دهیبت مهرج و روکن و واجبهکان بزانی و جیبهجیان بکات، وا هست بکات لهسەر بهرنامهی پیغهمبهری خوايه ﷺ، پابه‌ندبی بهودی پیوهی پابه‌ند بووه، واز لهوه بهیتی نه‌یکردوو و وازی لی هیناوه، هه‌ندی جار نهو شتانه بکات که هه‌ندی جار کردوونی.. پیغهمبهری خوا ﷺ هه‌رکاته و هه‌ر شوینه زیکر و یادی تاییه‌تی خۆی تیدا کردوو، بۆ نمونه زیکر و یاده‌کانی ئیواران و به‌یانیان..

نه‌گه‌ر ئاده‌میزاد هه‌ستیکرد شوین پیتی پیغهمبهری خواي ﷺ هه‌لگرتوو، له شوینکه‌وتنی نه‌وه‌وه هست به شیرینی نیمان ده‌کات، چ شتیک له شوینکه‌وتنی به‌رنامهی خوا و پیغهمبه‌ر چاکتر و گه‌وره‌تره؟ جگه له شوینکه‌وتنی نهو به‌رنامه‌یه هه‌مووی سه‌رگه‌ردانی و مال و وێرانییه، دواي سه‌راب که‌وتنه، ته‌نها ریگا و به‌رنامه‌که‌ی نهو راسته چونکه مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری دنیاو قیامه‌ته.

* نه‌بو نه‌یوب (ره‌زای خواي لی بی) فه‌رمووی: گویم له پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: (مَنْ تَوَضَّأَ كَمَا أُمِرَ، وَصَلَّى كَمَا أُمِرَ، غُفِرَ لَهُ مَا قَدَّمَ مِنْ عَمَلٍ)¹. واته: هه‌رکه‌سی ده‌ستنوێژ بگرت و ده‌ک چۆن فه‌رمانی پێکراوه و، نوێژ بکات به‌و شتیه‌یهی فه‌رمانی پێکراوه، خواي گه‌وره له کرده‌وه خراپه‌کانی رابردووی خوش ده‌بی.

* عه‌ماری کۆری یاسر (ره‌زای خواي لی بی) فه‌رمووی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ الرَّجُلَ لَيَنْصَرِفُ، وَ مَا كَتَبَ إِلَّا عُشْرُ صَلَاتِهِ، تُسْعُهَا، تُمْنُهَا، سُبْعُهَا، سُدُسُهَا، خُمُسُهَا، رُبْعُهَا، ثُلُثُهَا، نِصْفُهَا)². واته: نوێژخوین کاتیک له نوێژه‌که‌ی بوویه‌وه، به‌پیتی خشوع و گه‌ردن که‌چیه‌که‌ی پاداشتی بۆ ده‌نوسریت: جا یان ده‌یه‌کی نوێژه‌که‌ی بۆ ده‌نوسریت، یان نو یه‌کی، هه‌شت یه‌کی، ده‌وت یه‌کی، شه‌ش یه‌کی، پینج یه‌کی، چوار یه‌کی، سییه‌کی، یان نیوه‌ی بۆ ده‌نوسریت.

* پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووت: (مِنْكُمْ مَنْ يُصَلِّي الصَّلَاةَ كَامِلَةً، وَمِنْكُمْ مَنْ يُصَلِّي النِّصْفَ، وَالثُّلثَ، وَالخُمْسَ، حَتَّى بَلَغَ الْعُشْرَ)³. واته: هی واتان هه‌یه نوێژه‌که‌ی به

(۱) رواد النسائي وابن ماجه وقال الالباني حسن صحيح في صحيح الترغيب و الترهيب: (۱۹۶).

(۲) رواد أبو داود والنسائي وابن حبان والألباني في صحيح الترغيب و الترهيب: (۵۳۷).

(۳) رواد النسائي بإسناد حسن والألباني في (صحيح الترغيب و الترهيب) (۵۳۷).

ته‌واوی ده‌کات، هی واشتان هه‌یه نیوه‌ی، یان سییه‌کی، چوار یه‌کی، پینج یه‌کی تا ده یه‌کی.

دووهم: پارێزگاری له خشوع: نین رده‌جی حه‌نبه‌لی (رده‌متی خوی لی بی) ده‌لێت: خشوع واته زه‌لیلی نواندن له به‌رده‌م په‌روه‌ردگاری بالا ده‌ست و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ره‌ها‌دا.

نین قه‌یم (رده‌متی خوی لی بی) ده‌لێت: نوێژ به‌بی خشوع وه‌ك جه‌سته‌ی بی گیان وایه، ده‌ی له‌وه شووره‌یی تر ده‌بی چی بیت پیاو جه‌سته‌یه‌کی بی گیان به دیاری به‌ریت بۆ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی دنیایی، چ جای بۆ خوی گه‌وره‌؟!.

خوی گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ المؤمنون: ١ - ٢. واته: به‌راستی سه‌رفراز و سه‌رکه‌وتوون نه‌و نیماندارانه‌ی که له نوێژده‌کانیاندا دلایان به‌ستراوه به خوی خۆیانوه و به‌خشوعوه نوێژه‌کانیان ده‌که‌ن.

هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْاَوْسَطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ خَشِعِينَ﴾ البقرة: ٢٣٨. (بێن کثیر) (به‌رده‌مت بی) له ته‌فسیری شه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌لێ: به‌خشوع و گه‌ردن که‌چیه‌وه نوێژه‌کانتان شه‌نجام بده‌ن، به‌ملکه‌چی و زه‌لیلیه‌وه به‌ندایه‌تی خودا بکه‌ن و په‌رسته‌شه‌کانی به‌جی بیتن.

* له نه‌بو هوریره‌وه (ره‌زای خوی لی بی) فرموی: رۆژیکیان پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نوێژی کرد و پاش سلاو‌دانه‌وه فرموی: (يا فُلَانُ اَلَا تُحَسِّنُ صَلَاتَكَ ؟ اَلَا يَنْظُرُ الْمُصَلِّي كَيْفَ يُصَلِّي ؟ فَاِنَّمَا يُصَلِّي لِنَفْسِهِ). واته: فلانه‌ که‌س! نه‌وه نازانی نوێژه‌که‌ت به‌خشوع و رێک و پێکی بکه‌یت؟ یان نوێژخوێن نابێ سه‌رنج بدات کاتیک نوێژ ده‌کات چۆن ده‌یکات؟ به‌راستی نه‌و نوێژه بۆخۆی ده‌کات.

شه‌مانه‌ش چه‌ند هۆیه‌کارێکی گه‌نگ و پر بایه‌خن بۆ بوونی خشوع جا هه‌ندیکیان له ناو نوێژدان و هه‌ندیکیشیان له ده‌ره‌وه‌ی نوێژ:

(١) أخرجه مسلم: (٤٢٣).

۱- يادی مردن: يه کيڼک لهو شتانهی که ده بیته هژی خشوع له نویژدا يادی مردنه، چونکه يادی مردن ترس ده خاته دلهوه، قیامت بیرده خاته وه، خشوع زیاده کات، ههروه ها ده بیته هوئی ریڼک و پیتکی و تهواوی نویژ و گهر دنکه چی زیاتر.

* نه نه سی کوری مالیک (ده زای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویته: (أَذْكُرُ الْمَوْتَ فِي صَلَاتِكَ فَإِنَّ الرَّجُلَ إِذَا ذَكَرَ الْمَوْتَ فِي صَلَاتِهِ، لَحَرِي أَنْ يُحَسِّنَ صَلَاتَهُ، وَصَلَّ صَلَاةَ رَجُلٍ لَا يَظُنُّ أَنَّهُ يُصَلِّي صَلَاةً غَيْرَهَا). واته: يادی مردن بکه له نویژدا، بیگومان کاتیک پیاو له نویژدا يادی مردنی کرد نهوه شایه نی نهوهیه نویژه کی جوان نه غجام بدات، نویژ بکه نه وه نهو پیاوهی که نویژه کی وا ده کات که نهوه دوا هه مین نویژه تهی و ئیتر نویژی تر ناکات نهوه نده به خشوع وه ده بکات.

به ئی ده بی له نویژدا يادی مردن بکه مین، چونکه مردن کوتایی به کرده وه کان دینی، پیوسته خۆمان ناماده بکه مین بۆ مردن و يادی بکه مین، چونکه کهس له دهستی قوتار نابیی، قور به سهرمان بۆ نازاره سهخته کانی ناو گۆر، هانا بۆ لای کی به رین جگه له خوی به ره حم و به به زه بی؟، وه لایمان چیه له گۆر ده کدا کاتی پرسیاریان لی کردین؟ نازانین سهره غجامان به ره و کوینه؟ به ره و به هه شتی به رینه؟ یان بۆ نهو جهه نه مهیه که سووته مه نهیه کی ناده میزاده و به رده؟ بهو شیوهیه ناده میزاد ده بی بیر له مردن و رووداوه کانی دوا ی مردن بکاته وه، نویژه کی وا بکات که دوا نویژه تهی، به خشوع وه نه غجامی بدات، تهو بهیه کی راسته قینه بکات، کفن بۆ خۆی ناماده بکات، وه سیهت بکات و بینووسی، حقی کیی لایه بیداته وه، که به یانی هات چاوه زیی ئیواره نه کات، ئیواره ش هات چاوه زیی به یانی نه کات، چونکه مردن له پر په خه ی پی ده گری و ده رچوون نیه له دهستی، نه گهر موسلمان بهو شیوهیه بوو ئیتر نهو کاته ده توانی نویژه کی به خشوع و گریان وه نه غجام بدات.

کاتیک نویژ خوین ده لیت: (الله اکبر) خوا له هه موو شتیک به گه وره تر ده زانی و گه وره یی هه ر بۆ خواجه، دنیای له به رچاو بچوک ده بیته وه، پاشان نه م دوعایه ده خوینتی: (اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنَ الذُّنُوبِ

كَمَا يُنْقِي الثُّوبُ الْأُتَيْضُ مِنَ الدَّنَسِ، اَللّٰهُمَّ اغْسِلْنِيْ مِنَ خِطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالْبَرْدِ وَالطَّلْحِ^١.
واته: خواجه نيوان من و گوناھه کائم دوورخه ره وهك چۆن خۆره لآت و خۆرناوات له يهك
دوورخستوو ته وه، خواجه پاك بكه ره وه له گوناھو تاوان وهك چۆن كراسى سبى له چلك و
پيسى پاك ده بئته وه، خواجه گوناھ و تاوانه كائم بشۆره وه به ناو و به فر و باران.

كۆلى گوناھه كانى خۆى دىنيته به رچاوى خۆى، ده ترسى له وهى خواى گه وه فرپى
بداته ناو ناگرى دۆزهخ وه به هۆى نهو گوناھه وه، ده ترسى پيش ته به كردن ژيانى كۆتايى
بيت، نيتر نهو دوعايه له نوێژدا ده خوئى. بىر له ماناي يهك به يهكى وشه كانى نوێژ
دهكات وه، خوا به گه وه دهگرى و ترسى خوا ده چيته دليه وه، دهست دهكات به گريان و
فرميسك رژاندن، چونكه به ههشت و دۆزهخ لى نزيك بوونه ته وه، نيتر نوێژه كهى وا دهكات
كه نيتر نهو دوا نوێژه و خواى گه وه ده بينيت خو نه گهر نه وىش تواناي بينينى خواى خۆى
نيه نهوا خواى گه وه نهو ده بينى و ناگادارى هه موو كرده وه يهكى نهينى و ناشكرابه تى:
(صَلِّ صَلَاةَ مُدْعٍ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ كُنْتَ لَا تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ)^٢. ده بى نوێژ وا بكرى خواى
گه وه بكرى ته چاودىر به سه ريه وه، بۆ نه وهى راست و دروست و وه رگى وا بيت، پشت بكرى ته
دنيا، نه گهر يه كى بزائى وته كانى بيستراون و خواى بالادهست ناگاي ليه تى، نه و كاته
ده لى چى؟ چۆن قسه دهكات؟ ناي و ته و كرده وه كانى ناكيشرين و پاداشت و تۆله يان له سهر
وه رناگرى؟.

چۆنه حالى نهو كه سهى راده وه ستينريت بۆ دادگايى له به ردهم خواى بينهر و بيسهر و
دانا و زانادا كه هيج شتىكى لاشارا وه نيه، به بى ته رجومان.

* يئغه مبه رى خوا ﷺ ده فرموي: (إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
الصَّلَاةَ، فَإِنْ صَلَحَتْ، صَلَحَ لَهُ سَائِرُ عَمَلِهِ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ)^٣. واته: يه كه م
شتى بهنده له قيامه تدا مو حاسبه بى ده كه ن له سه رى نوێژه، نه گهر نوێژه كانى په سه ند و
ته واو بوون، نهوا كرده وه كانى تريشى چاك و ته واو ده بن و سه ركه وتوو ده بيت، نه گهر خراب

(١) رواد البخاري: (٧٤٤)، ومسلم: (٥٩٨).

(٢) أخرجه الطبراني في الاوسط والبيهقي والألباني في الصحيحة: (١٩١٤).

(٣) رواد الترمذي في الصلاة: (٤١٣)، وأبو داود: (٨٦٤)، والألباني في صحيحه: (١٣٥٨).

نه‌نجامی دابوون و ته‌واو نه‌بوون ته‌وا کرده‌وه‌کانی تریشی نات‌ه‌واو ده‌بن، ته‌و کاته دۆراو و په‌شیمان و سه‌ره‌نجامی دۆزه‌خه.

* عبدالله‌ای کوری شیخیر (ره‌زای خ‌وای لی‌بی) ده‌یفه‌رموو: پیغه‌مبه‌ری خوا^صم بی‌نی پیش نویژی بۆ ده‌کردین، ده‌نگی له‌ سنگیه‌وه ده‌هات وه‌ک قول‌په‌ی مه‌جهل کاتی‌ک دیت‌ه کول ناوه‌ها بوو له‌تاو گریان^۱.

نه‌بویه‌کری صدیق (ره‌زای خ‌وای لی‌بی) که‌س له‌ قورنان خویندنه‌که‌ی تی نه‌ده‌گه‌یشت له‌تاو گریانی له‌ نویژدا!!

* پیغه‌مبه‌ری خوا^صم له‌ دوا ساته‌کانی ژیانیدا که نه‌خ‌وشی زۆری بۆ هیتا بوو. فهرمووی: برۆن بلین به‌ نه‌بویه‌کر باییت پیش نویژی بۆ ته‌و خه‌لکه‌ بکات. عانیسه فهرمووی: نه‌بویه‌کر (ره‌زای خ‌وای لی‌بی) نه‌گهر بجیت‌ه شوینی تو پیش نویژی بکات له‌ تاو گریانی که‌س لی‌ی تیناگات، با برۆن به‌ عومه‌ری کوری خه‌تتاب (ره‌زای خ‌وای لی‌بی) بلین بیت پیش نویژیان بۆ بکات، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا^صم سوربوو له‌سه‌ر ته‌وه که ده‌بی‌ت ههر نه‌بویه‌کر (ره‌زای خ‌وای لی‌بی) پیش نویژیان بۆ بکات^۲.

* له‌ ریوايه‌تیکی تردا هات‌وه: عانیسه (ره‌زای خ‌وای لی‌بی) فهرمووی: ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! نه‌بویه‌کر پیاویکی دل نه‌رمه‌ زوو ده‌ست ده‌کات به‌ گریان نه‌گهر بجیت‌ه جیگا‌که‌ی تو ناتوانی پیش نویژی بکات^۳.

عومه‌ری کوری خه‌تتاب (ره‌زای خ‌وای لی‌بی) ده‌نگی گریانی ده‌بیسترا له‌ ریزه‌کانی دواوه‌ی نویژی جه‌ماعه‌تدا، کاتی‌ک ته‌م نایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه: ﴿إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِيَّ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ يوسف: ۸۶. وات‌ه: یه‌عقوب به‌ کوره‌کانی خ‌وی فهرموو: به‌راستی من شکاتی نازار و خه‌م و په‌ژاره و نا‌هی خ‌ۆم ته‌نها لای خوا ده‌که‌م، نه‌ک لای ئیوه‌..

(۱) أخرجه أبو داود و النسائي و صححه الألباني في مختصر شمائل الحمديه: (۲۷۶).

(۲) أخرجه البخاري: (۷۱۶)، ومسلم: (۴۱۸).

(۳) أخرجه البخاري: (۶۶۴)، ومسلم: (۴۱۸).

۲- لیکدانه‌وی مانای وته‌کانی نویژ: کاتیک (الله اکبر)ی نویژ دابه‌ستن ده‌وتریت، نیت‌ده‌بی مانای وشه‌کانی نویژ ناماده‌بکریته و لیک بدرینه‌وه و بیران لی بکریته‌وه، کاتیک ده‌وتریت [أعوذ بالله من الشيطان الرجيم] ده‌بی بیرله ماناکه‌ی بکریته‌وه واته په‌ناگرتن به‌خوا له شه‌یتانی نه‌فرت لیکراو، په‌ناگرتن و هانا بردنه‌بر نه‌و خواجه‌ی که بیسه‌ره و وته‌ی به‌نده‌که‌ی ده‌بیستی، زانایه و زانیاری ته‌واوی هه‌یه به وه‌سوه‌سی شه‌یتانه‌کان.

هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ش بیرده‌کاته‌وه له مانای (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) و (سبحان الله) و سلاواتدان.. بۆ نه‌وی نویژخوین بزانی ده‌لی چی و داوای چی ده‌کات، پتویسته به بیر و هوشمه‌وه نویژه‌که‌ی بکات، به گویره‌ی توانا و وزه‌ی خۆی عه‌قلی بخاته‌گر.

۳- وازه‌یتان له خراپه و تاوان: بینگومان هه‌موو قه‌ومیك خوای گه‌وره به‌پیتی کرده‌وی خۆیان مامه‌له‌یان له‌گه‌له‌ ده‌کات، نیعمه‌ت و به‌خششی خۆی له‌سه‌ر هه‌یج گه‌لیك هه‌لناگریته، تا نه‌و گه‌له‌ خۆیان ره‌وشتی خۆیان له چاکه‌وه نه‌گۆرن بۆ به‌دخویی و خراپه:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ﴿١١﴾ الرَّعْدُ

به‌لی ده‌بی له خۆمانه‌وه ده‌ست پی بکه‌ین خۆمان بگۆرین و هه‌نگاو هه‌لگرین به‌ره‌و چاکه‌کاری، تا خوای گه‌وره به‌ره‌م و به‌زه‌یی خۆی ره‌حمان پی بکا و، بمانپاریزی له‌و هه‌موو به‌لا و ناسۆر و جه‌نگ و کاولکاری و به‌ره‌لاییه‌ی سه‌رده‌می به‌ناو پیتشکه‌وتن و سیستمی نویی جیهانی.

* ژن و هاوسه‌ری خراپ و سه‌روه‌ت و سامان خستنه به‌رده‌ستی نه‌فام ده‌به‌ به‌ره‌ستی خشوع له نویژدا، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرمویت: (ثَلَاثَةٌ يَدْغُونُ فَلَا يَسْتَجَابُ لَهُمْ، رَجُلٌ كَانَتْ تَحْتَهُ امْرَأَةٌ سَيِّئَةُ الْخُلُقِ فَلَمْ يُطَلِّقْهَا، وَرَجُلٌ كَانَ لَهُ عَلَى رَجُلٍ مَالٌ فَلَمْ يُشْهِدْ عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ أَتَى سَفِيهَاً مَالَهُ وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ﴾ النساء: ۵. واته: سێ که‌س ده‌پارینه‌وه له خوا به‌لام نزا و پارانه‌وه‌کانیان لی وه‌رناگری، پیاوی ژنیکی خراپ و به‌دره‌وشتی هه‌بی ته‌لاق‌ی نه‌دات، یان پیاوی پاره‌ی لای یه‌کی بی و شاهیدی نه‌بی و نه‌ویش نه‌یداته‌وه، یان پیاوی سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی به‌ده‌ست که‌سیکی بی عه‌قل و نه‌فامه‌وه بی. خوای گه‌وره ده‌فرمویت: پاره‌و سامانی خۆتان مه‌خه‌نه به‌رده‌ستی که‌سیك

که هۆشی ساغ نه بێ و کهم عهقل بێ، چونکه هه مووی بێ هووده خهرج ده کات .
 * ههروهها ده فهرمویت: (إِنَّهُ لَآتَخَاوَزَ صَلَاتُهُمَا رَعَوْسَهُمَا: عَبْدُ أَبَقٍ مِنْ مَوَالِيهِ
 حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْهِمْ، وَأَمْرَأَةً عَصَتْ زَوْجَهَا حَتَّى تُرْجِعَ)١. واته: دوو کهس نوێژه کانیان له تهوقه
 سهریان تیبه ناکات: بهندهیهکی ههلاتوو له خاوه نه کهی تا نه گهریتهوه ژیر رکیتی، ژنیک
 نافهرمانی میرده کهی بکا تا نه گهریتهوه ژیر فهرمانی میرده کهی.

زۆر نه بامدانی به ندایهتی و گوێرایهتی کردنی فهرمانه کانی خوا و پیغه مبهی ﷺ
 خشوع زیاد ده کهن و ده بنه هۆی چاکی و تهواوی نوێژه وه: ده ستگیرویی و بهزهیی هاتنهوه
 به ههتیودا.

* پیغه مبهی خوا ﷺ ده فهرمویت: (إِنْ أَرَدْتَ تَلِينَ قَلْبِكَ، فَأَطْعِمِ الْمِسْكِينَ، وَمَسَحِ
 رَأْسَ الْيَتِيمِ)٢. واته: نه گهر ده تهوی دلت نه رم ببی نهوا خواردن بده بههه ژاران و تیریان بکه،
 ده ست بهینه به سهری ههتیواندا.

٤- دور کهوتنه وه له زۆر پیکه نین: پیکه نینی زۆر ده بیته هۆی مردنی دل و نه مانی
 خشوع له نوێژدا وه که له م فهرمووده یه دا ئاماژهی پیکراوه: (.. لَا تُكْثِرِ الضَّحِكُ، فَإِنَّ كَثْرَةَ
 الضَّحِكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ)٣.

٥- هه له بۆاردنی کاریکی گوێجاو: کاریکی گران و قورس نه بێ بیته هۆی
 دوا خستنی نوێژه کان، چونکه نه گهر نیش قورس بوو زیهن بهربلاو ده بیته و له سهه خشوعی
 نوێژه که ده کهویت..

نه گهر نوێژه کان له کاتی خۆیاندا نه کران ورده ورده ده بنه هۆی سستی و ته مه لی و
 فهوتانیان.

(١) أخرجه للطبرانی في الصغير والوسط وحسنه الألباني في الصحيحة: (٢٨٨).

(٢) أخرجه أحمد وغيره، والألباني في الصحيحة: (٨٥٤).

(٣) أخرجه أحمد والترمذي وحسنه الألباني في الصحيحة: (٩٣٠).

* پیغمبره‌ری خوا ﷺ ده‌فرمویت: (إِذَا وُضِعَ الْعِشَاءُ لِأَحَدِكُمْ وَ أُقِيمَتُ الصَّلَاةُ، فَأَبْدُءُوا بِالْعِشَاءِ، وَلَا يَعْجَلْ حَتَّى يَفْرَغَ مِنْهُ)¹. واته: نه‌گهر کاتی نویژ کردن هات و نان دانرابوو بۆ خواردن، نه‌وا نانه‌که بخۆن و، په‌له مه‌که‌ن تا ته‌واو ده‌بن، نه‌و کاته هه‌ستن به‌ده‌م نویژ ده‌که‌تانه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی دل سه‌رقالی خواردنه‌که نه‌بی و خه‌یال نه‌روات بۆلای.

بی‌گومان ده‌بی نیش و کاره‌که هه‌لāl و پاک بی چونکه خوای گه‌وره وه‌ری ناگرتیت نه‌گهر هه‌لāl نه‌بی، خواردنی مالی حه‌رام ده‌بیته هۆی گیرا نه‌بوونی دوعاو، بی‌به‌ش بوون له‌ خشوع و گه‌ردن که‌چی.

٦- زۆر سه‌رقال نه‌بوون به‌ نیش و کاری دنیاوه: بی‌گومان زۆر خه‌ریک بوون و هه‌ول‌دان بۆ دنیا له‌سه‌ر حسابی قیامه‌ت ده‌که‌وی، قیامه‌ت له‌بیر ده‌باته‌وه، نه‌وه‌نده هه‌ول‌ بده‌ بۆ ژیا‌نی دنیا به‌شی بژیوی خۆت و مال و مندالت بکات و پی‌ویستی رۆژانه‌یان ده‌ریکه‌یت، نه‌گهر به‌یا‌نیان نیشته هه‌بوو به‌شی بژیوی ده‌کردی، نه‌وا په‌لاماری نیش و کاری نی‌واران مه‌ده، یان به‌ پی‌چه‌وانه‌وه.. نه‌گهر بازرگانه‌کت کرد و قازا‌جت کرد، نی‌تر خۆت مه‌خه‌ره گیتی‌زای بازرگانی زۆره‌وه، چونکه سه‌رقال ده‌بی و نه‌وکاته مافه‌کانی خوات له‌بیر ده‌چی، هه‌روه‌ها مافی خیزان و منداله‌کانیشته له‌ده‌ست ده‌رده‌چی، نه‌و مال و سامانه‌ش فریات ناکه‌وی له‌ رۆژی ره‌ستا‌خیزدا.

* نه‌نه‌س کورپی مالیک (په‌زای خوای لی بی) فرموی: پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: (مَنْ كَانَتِ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ، وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا رَاغِمَةً، وَمَنْ كَانَتِ الدُّنْيَا هَمَّهُ، جَعَلَ اللَّهُ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قَدَرَهُ)². واته: هه‌ر که‌سیک خه‌م و په‌ژاره‌ی قیامه‌ت بی‌ت خوای گه‌وره دلی ده‌وله‌مه‌ند ده‌کات، ره‌تی کۆده‌کاته‌وه واته زۆر سه‌رقال نابیت به‌دنیاوه، به‌شی خۆشی بی ده‌دات له‌ دنیا له‌کاتی‌که‌دا نه‌و دنیا‌ی ناویت، نه‌و که‌سه‌ش خه‌م و په‌ژاره‌ی هه‌ر دنیا‌یه خوای گه‌وره وای لی ده‌کات هه‌میشه فه‌قیری و هه‌ژاری به‌ به‌رچاویه‌وه بیت، ره‌تیشی بلاو

(١) أخرجه البخاري: (٦٧٣)، ومسلم: (٥٥٩) عن ابن عمر.

(٢) رواه الترمذي، تحفه: (٢٥٨٣)، وفي الصحيحه: (٩٤٩).

دهكاتهوه هميشه سمرقالي دنيايه، كهچي نهوندهشي دهدریټی له دنیا كه بۆی دیاری کراوه.

۷- قورنان خویندن به رهوانی: بیرکردنهوه له مانای قورنان و یاد و پارانهوهی زۆر بهپیتی سوننهت و لهکات و شویټی تایبهتی خویندا دل نهرم دهکهن و شهیتان دوور دهخهنهوه له موسلمان.

۸- پیتش وهخت ناماده بوون بۆ نویژ: ههر کهس ناوهها پیتش وهخت ناماده بوو نیتر نهوکاته پهله پهل ناکات بۆ نهوهی بگات به نویژداو به پاراییهوه ناچیتته ناو نویژهوه و خشوعی له دهست دههناچیت..

* پیغه مبهری خوا ﷺ دهفرمویټ: (إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَعَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ، وَلَا تَأْتَوْهَا وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ فَمَا أَذْرَكُكُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَأَنُكُمُ فَأَتِمُّوا)^۱. واته: کاتیک هاتن بۆ نویژ به پهله پهل و ههله داوان مهین بۆ نویژ و پهله پهل مهکهن، بهلکو به نارامی و هیمنی و لهسهر خۆ برۆن بۆ نویژ، نهوهی پیا راگهیشتن نهنجامی بدن، نهوهی له دهستان چوو پاش سلاودانهوهی نیمام ههستنهوه تهواوی بکهن.

* له ریاویهتیکی تردا نهمهشی بۆ زیاد کراوه: (فَإِنْ أَحَدُكُمْ إِذَا كَانَ يَعْدُ إِلَى الصَّلَاةِ، فَهُوَ فِي الصَّلَاةِ)^۲. واته: نهگهر یهکی له نیهه نیهتی نویژکردن بوو، نهوه به نویژ بۆی حساب، گهرچی نهشگات به نویژی جهماعهتدا.

بۆ کهسیټی موسلمان وا چاکه لهسهر خۆ بروا بهرهو مزگهوت و پهله نهکات وهک نهوهی که شتیک قومابی، پیویست ناکات نهوندهش پهله بکریټ مادهم نیهتی نویژه له مال دهردهجیت تا دهگهریټهوه بهنویژ بۆی دهنوسری.. بۆ نهوهی پهله پهل نهکهن و لهسهرخۆ برۆین بۆ نویژ، با رهچاوی نهه خالانهی لای خوارهوه بکهن:

۹- زوو خهوتن و شهونخونی نهکیشان، چونکه نهه کهسهی درهنگ بجهوی خهبری نابیتهوه بۆ نویژی بهیانی و نویژهکهی زۆر جار دهفتهټی، که دهچی بۆ سهر کارهکهی ماندوو دهبیټ زۆریهی رۆژ لهدواي نویژی نیوهه رۆ دهگهریټهوه نانی نیوهه رۆ دهخوات، لهبهه هیلای

(۱) أخرجه البخاری: (۹۰۸)، ومسلم: (۶۰۳).

(۲) أخرجه مسلم: (۶۰۲).

خەوى لىدەكەوى و، ناگات بە نوڭزى عەسرىشدا، خەۋەكەى درىژە پىدەدا بۆ پىش مەغرىب نەۋكاتە بە پەلە چوار دەنوك دەدات لە زەوى لە ترسى ئەۋەى ئەۋەكا نوڭزەكەى بىفەوتى، كاتىك شەۋىش ھات زوو خەوى لى ناكەوى چونكە لە رۆژدا زۆر خەۋتوۋە، شەۋ زۆر دەمىتتەۋە تا خەوى لى دەكەوى، دىسانەۋە نوڭزى بەيانى دەفەوتى نىتر ژيانى لەسەر ئەۋ شىۋەبە بەردەۋام دەبى.

۲- سەعاتەكەتان يان موبايەكەتان تەۋقوت بىكەن با پىش ۋەخت خەبەرتان بىكاتەۋە بۆ نوڭزى بەيانى تا دوانەكەۋن.

۳- خويىندى دوعاۋ زىكرەكانى پىش خەۋتن كاريگەرى باشيان دەبىت بۆ خەبەر بوۋنەۋە و گەيشتن بە نوڭزى بەيانىدا.

۴- زانىنى كاتەكانى بانگ و نوڭز.

۵- گرنگى دان بەۋەلام دانەۋەى بانگ و بەدەمەۋە چوۋنى.

۶- بەجى ھىشتىنى كارى دىيائى ئەگەر سەرقال بويت پىۋەى، خۆ ئەگەر بەلاتەۋە زۆرگرنگ بوۋ، ئەۋا بزانە كارى قىيامەتى زۆر گرنگتر و لەپىشتەرە، بىر لەۋە بىكەرەۋە چەندە خىرە نوڭز كەن لە كاتى خۆيدا، ناگادارە لە فىل و تەلەكەى شەيتان كە داۋى تەمەن درىژىت بۆ دەنيتەۋە و دەلى: كاتىكى زۆرت لە پىشە نىش و كارەكەت تەۋاۋ بىكە جارى تۆ گەنجى و تەمەنىكى زۆر دەكەى پەلەى نوڭزكەنت چىيە؟.

۷- دوۋر كەۋتەۋە لە تاۋان و گوناھ، ترسان لە قەبر و قىيامەت، ئەۋانەش چەند ھۆكارىكەن يارمەتى نوڭزخويىن دەدەنەھەمىشە بىرى بەلەى نوڭزەكەيەۋە بى.

۸- زۆر خۆ سەرقال نەكەن بە دىۋاۋە و خۆھىلاك نەكەن، بەگرتە دەستى چەند نىش و كارىك، بىگومان دەنە رىگر لەبەردەم پىش ۋەخت نامادە بوۋن بۆ نوڭز.

۹- خۆ سەرقال كەن بەكارى قىيامەتەۋە، بىر كەرنەۋە لە دەسلەت و گەۋرەبى خوا و، قورئان خويىندى بە تىگەيشتنەۋە، ھاورپىيەتى پىۋاچاكان

۱۰- تى گەيشتن و فىرېۋونى ئەۋ ئايەت و فەرموۋدانەى كە باس لە خىر و گەۋرەبى نامادەبوۋنى پىش ۋەخت بۆ نوڭز دەكەن.

ئىبن عومەر (رەزى خاۋيان لى بى) نوڭزىكى بە جەماعت رۆشت شەۋەكەى تا بەيانى

شەونوئۆز و عیبادهتی کرد!!.

زانای پایه به‌ریزی کورد (بدیع الزمان) مامۆستا سەعیدی نوورسی (رههتی خوی لێ بێ) زۆر گرنگی دەدا بە نوێژه‌کانی و هەزی دەکرد هەر کە بانگیدا نوێژه‌کە بکات، جارتیک لەگەڵ هاوێڵانیدا پێنج خۆلەکی مابوو بگاتە ناو شار بانگیدا داوای لە هاوێڵانی کرد یە کەسەر نوێژه‌کیان بکەن و داوی نەخەن تا دەگەنە ناو شار..

جارتیک کە لە پەچەیی لە دەستدا دەبێت دوو پۆلیس دەیهێنە بۆ شاری بەتلیس، لە پێگا بانگیدا مامۆستا داوای لێکردن کە لە پەچەکی بکەنەوێ بۆ ئەوێ نوێژه‌کە بکات، بەلام پۆلیسەکان بە قەسەیان نەکرد، پاش تۆزێک بێیان کە لە پەچە کە کرایه‌وه و هەلی دایە بەرەدمیان و نوێژه‌کە کرد!! پۆلیسەکان سەریان سوپما و زانیان ئەو کەرامەت بوو خوا پێیدا، بە مامۆستایان وت تا ئیستا ئێمە پاسەوانی تۆ بووین ئێر لەمەولا ئێمە خۆمەتکارین!! جارتیکیان لێیان پرسى چۆن ئەو کە لە پەچە کە کرایه‌وه؟. فەرموی: منیش نازانم، بەلام دیارە کەرامەتی نوێژ بوو!!.

۱۱- رێک راوه‌ستان و پالدان بە یەکەوێ لە ریزەکانی نوێژدا: رێک راوه‌ستان لە نوێژدا بە شیکە لە تەواوی نوێژ، خۆشەویستی و بڕایەتی دەخاتە نێوان نوێژخوێنانەو، خۆی گەورە و مەلانیکی تەکانی دروود و سلاوات دەدەن لە سەر ریزەکانی لای راست، بەلام لارو وێر وەستان لە ریزی نوێژدا جیاوازی دەخاتە نێوان دڵ و دەروونی نوێژخوێنان، دەبێتە هۆی کەمکردنی ئیمان و کۆشتن و لە ناوێردنی خۆشەو، ئەوکاتە نوێژه‌کەش بە تەواوی ئەنجام نادریت، بە بەلگەیی ئەم فەرموودانە:

* پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمووت: (سَوُّوا صُفُوفَكُمْ فَإِنَّ تَسْوِيَةَ الصُّفُوفِ مِنْ إِقَامَةِ الصَّلَاةِ)^۱. واتە: ریزەکانتان رێک بچەن با ریزەکانتان لار و وێر نەبێ، چونکە رێکخستنی ریزەکان بە شیکە لە تەواوی نوێژ.

* هەروەها فەرموویەتی: (أَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ فَإِنِّي أَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي. وَكَانَ أَحَدُنَا يُلْزِقُ مَنكِبَهُ بِمَنكِبِ صَاحِبِهِ وَقَدَّمَهُ بِقَدَمِهِ)^۲. واتە: ریزەکانتان راست بکەنەوێ و پال

(۱) متفق عليه: البخاری: (۷۲۳)، مسلم: (۴۳۳)، تحفة: ۱۴۸۹۶.

(۲) أخرجه البخاري: (۷۱۸) (۷۲۵)، مسلم: (۴۳۴)، تحفة: ۶۶۶.

بدن به پالی یه کتره وه، چونکه من له پشت سه رمه وه ده تان بینم. نه نهس (ره زای خوی لی بی) ده لی: نیمه شانمان ده نو ساند به شانی یه کتره وه قاچیشان ده لکان به قاچی یه کتره وه له ریزه کانی نو تیزدا.

* نه بو مه سعو (ره زای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ دهستی دهیتنا به سنگ و به سمر شاغاندا و ریکی ده خستین و ده یغه رموو: (اسْتَوْوَا وَلَا تَخْتَلَفُوا فَتَخْتَلَفْ قُلُوبُكُمْ)^۱. واته: ریزه کانتان ریک بجهن و پال بدن به یه که وه، ناریک مه وه ست با جیاوازی نه که ویتنه نیو ده کانتانه وه.

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: (لَتُسَوْنَ صُفُوفَكُمْ، أَوْ لِيَخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وَجْهَيْكُمْ)^۲. واته: یا نه وه تا ریزه کانتان ریک و پیک ده کهن و ریک راده وه ست یا خود جیاوازی ده که ویتنه نیوانتان.

* نین عومهر (ره زای خوابان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: ریزه کانتان راست بکه نه وه و شان بنین به شانی یه کتره وه، بوشایه کان پر بکه نه وه مه یه لن ریزه کان لار و ویر بن، با که له بهریان تیدا نه بی، به نه رمی و به هیتواشی دهستی برا که تان راکیشن و پالی بدن به خوتانه وه نه گهر ته نیا بوو له دواوه، هیچ بوشایه که مه یه لن نه وه شهیتان هاتوچوی پیدا بکات، نه وه که سه ی بوشایی پر بکاته وه، خودایش به ره همتی خوی نه وه به سمر ده کاته وه، نه وه که سه ش ببی به هو ی دروست کردنی که لین له ریزه کاند، خواش په یوندی له گهل نه وه ده پچری.

* نه بوهوریره (ره زای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: (لَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الصُّفِّ الْمَقْدَمِ، مَا كَانَتْ إِلَّا قَرْعَةً)^۳. واته: نه گهر خه لکی بیانزانیا به خیری ریزی پی شه وه چهنده گهوریه، بوش کهس نه بوو بچیتنه پی شه وه تا کو تیرو پشکیان بوش نه کردایه. * پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: (خَيْرُ الصُّفُوفِ الرِّجَالُ أَوَّلُهَا، وَشَرُّهَا آخِرُهَا، وَخَيْرُ صُفُوفِ النِّسَاءِ آخِرُهَا وَشَرُّهَا أَوَّلُهَا)^۱. واته: باشترین ریزی پیاوان ریزی یه که مه،

(۱) أخرجه مسلم: (۴۳۲).

(۲) أخرجه البخاري: (۷۱۷)، ومسلم: (۴۳۶).

(۳) أخرجه مسلم: (۴۳۹).

خراپترین ریزیشیان ریزی دواوه‌یه، خیرترین ریزی شافره‌تان ریزی دواوه‌یه، خراپترین ریزیشیان ریزی پیشمه‌ویانه.

* پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرمویت: (لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّافِ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهْمُوا وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهَجِيرِ، لَأَسَبَقُوا إِلَيْهِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْغَتَمَتِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا)^۲. واته: نه‌گهر نه‌و خه‌لکه ده‌یانزان‌ی خیری بانگدان و ریزی یه‌که‌می نویژی جه‌ماعه‌ت چهنده‌گه‌وره‌یه، نه‌گهر ده‌شتیانزان‌ی پیش وه‌خت ناماده‌بوون بۆ نویژ چهنده‌خیره‌نه‌وا پیش برکییان بۆ ده‌کرد، هه‌روه‌ها نه‌گهر ده‌شیانزان‌ی خیری نویژی عیشا و به‌یانی چهنده‌گه‌وره‌یه نه‌گهر به‌گاڤلکه‌ش بوایه‌ده‌هاتن بۆی. پیشه‌وا بوخاری (به‌رحمه‌ت بی) له‌کتیبی (فتح‌الباری) دا ده‌لیت: مه‌به‌ست له‌(التهجیر) نویژی نیوه‌پۆیه.

* نه‌بو سه‌عیدی خودری (ره‌زای‌خوای لی بی) فرموی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بینی هه‌ندی له‌هاوه‌لانی له‌دواوه‌ن، پیی فرموی: (رَأَى فِي أَصْحَابِهِ تَأْخُرًا، فَقَالَ لَهُمْ: (تَقَدَّمُوا فَأْتِمُونِي، وَلِيَأْتِمَ بِكُمْ مِنْ بَعْدِكُمْ، لِأَيِّزَالَ قَوْمٌ يَتَأَخَّرُونَ، حَتَّى يُؤَخِّرَهُمُ اللَّهُ)^۳. وه‌رنه‌پیشمه‌وه و په‌یره‌وی من بکه‌ن، نه‌وانه‌ش له‌دوا‌ی نیوه‌وه‌ن با په‌یره‌وی نیوه‌بکه‌ن، کۆمه‌لێک ده‌یکه‌ن به‌پیشه‌هه‌ر دواوه‌که‌ون، هه‌تا‌خوا‌ی گه‌وره‌ش له‌پله‌و‌پایه و پاداشته‌دا دوا‌یان ده‌خات.

ریزی یه‌که‌می نویژ بۆ پیاوان‌باشترین ریزه و خیریکی گه‌وره‌ی هه‌یه، بۆیه‌باش وایه‌موسلمان‌پیش وه‌خت‌خۆی بۆ ناماده‌بکات، هه‌روه‌ها رێک‌راوه‌ستان له‌نویژدا به‌شیکه‌له‌ته‌وا‌وی نویژ، خۆشه‌ویستی و برابری ده‌خاته‌نیوان‌نویژخوێنانه‌وه، خوا‌ی گه‌وره و مه‌لانیکه‌کانی دروود و سلوات ده‌ده‌ن له‌سه‌ر‌پیزه‌کاتی لای‌راست (إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى مَبِیْنِ الصَّفوفِ)^۴

(۱) أخرجه مسلم: (٤٤٠)، والترمذي (٢٢٤) أبو داود: (١٧٧).

(۲) أخرجه البخاري (٦١٥)، ومسلم (٤٣٧).

(۳) أخرجه مسلم: (٤٣٨).

(٤) حسنه المنذري و ابن حجر.

ده گيژنموه سه عيدي کوري موسهيب (رهزا و ردهمتي خوي لهسر بي) بيست سالي ره بق له پيش بانگ له ريزي يه کهمدا نامادهي نويز کردن بووه.

سييه م: پاريز گاري کردن له کاته کاني نويز: پتويسته نويزه کان له کاتي خوياندا بکرتين و دوانه خرتين و نهفه وتيترتين.

خوي گه وره ده فرموي: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ النساء: ۱۰۳. واته: به راستي نويز هميشه لهسر نيحانداران فرزيكي کات بؤدياري کراوه. پيشهوا بوخاري (به ردهمت بي) ده لیت: (کاته کهي دياري کراوه، پتويسته له سرتان به چاكي نه غامي بدن له کاتي خوياندا).

هروه ها ده فرموي: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ البقرة: ۲۳۸. واته: ناگاداري نويزه کانتان بکن، به تاييه تي نويزي ناوه راست که نويزي عهسره، له نويزدا بوستن بو خوا به گهر دنکه چي.

پيشهوا شافيعي (رهزا و ردهمتي خوي لهسر بي) ده لیت: پاريز گاري کردن له شتي نهويه به پهله بيکهيت و بچيت به دده ميه وه. هروه ها ده لیت: ههر که سيک پيش وهخت ناماده بي له يه کهم کاتي نويزدا نويزه کهي بکات، باشتر پاريز گاري له نويزه کهي کردووه له وکه سهي که دواي ده خات و له يه کهم کاتدا نايکات^۱.

* نين مه سعود فرموي: (سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَيَّ اللَّهُ؟ قَالَ: (الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا) . قَالَ ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: (ثُمَّ بِرُّ الْوَالِدَيْنِ) . قَالَ ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ (الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)^۲. واته: پرسيارم کرد له پيغه مبهري خوا ﷺ چ کردهويه خير و گه ورهيه لاي خوا؟ فرموي: نويز کردن له کاتي خويدا. وتم دواي نهو؟. فرموي: چا که کردن له گهل دايک و باوک. وتم: پاشان چي تر؟. فرموي: جيهاد و تیکوشان له پيناوي خوا.

(۱) أحكام القرآن، الإمام الشافعي (رحمه الله) ص/ ۵۲ جمعه الامام البيهقي.

(۲) أخرجه البخاري: (۵۲۷)، ومسلم: (۸۵). تحفه: ۹۲۳۲.

پیغمبرِ مبهری خوا ﷺ نویژ کردنی خسته پیشی جیهاد و چاکه کردن له گهل دایک و باوکدا، روونیشی کرده وه که خوشه ویستری و چاکترین و نه فزه لترین کرده وه یه لای خوی گه وره.

* موضعه بی کوری ساعد (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: باوکه نابینی خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ الماعون: ۵. واته: نهو نویژ خوینانه ی گوی نادهن به نویژه کانیان و دلی ناده نی و لیتی غافلن. دهی کیمان سهو ناکه یین؟ کی هیه له نیمه دالقه لی نه دات له نویژدا؟ باوکم وتی: کوری خوم نه مه مه بهستی نه وه نیه، نه وه فهوتانی کاتی نویژه کانه سه رقالی شتی پرپوچ دهب و دویان ده خن تا کاته کیان ته او ده بی و به فیرۆ ده روات^۱.

نه نه سی کوری مالیک (رهجه تی خوی لی بی) فهرمووی: هیچ شتیک نابینم وه ک سه رده می پیغمبرِ مبهری ﷺ وه ک خوی مابیت، وتیان: نهی نویژه کان، وتی: نهی نابینن چییان به سه ر نویژه کان هیئاوه؟ دویان ده خن و له کاتی خویناندا به جییان ناهینن^۲.

عوسمانی کوری نه بو ره واد (رهجه تی خوی له سه ر بی) وتی: گویم له پیشه واه زوهری بوو ده یوت: چوم بولای نه نه س له دیه شق ده گریا، وتم: بوچی ده گریت؟ فهرمووی: هیچ شتیک نابینم وه ک خوی مابیت جگه له نویژه کان، نه وه تا نویژه کانیش دوا ده خن و له کاتی خویناندا نه غامیان نادهن^۳.

نه نه س رهزای خوی لی بی لهو سه رده مه زیرینه دا گریاوه، نهی قور به سه ر نیمه ی داموا له م سه رده مه شه وه زهنگ و تاریکه دا ده بی چی بکه یین؟!

* عویاده ی کوری صامت (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: شایه تی ده ده م که من بیستم له پیغمبرِ مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: (خَمَسَ صَلَوَاتٍ إِفْتَرَضَهُنَّ اللَّهُ (عَزَّوَجَلَّ) مَنْ أَحْسَنَ وَضُوهُنَّ، وَصَلَاهُنَّ لَوْفَتِهِنَّ وَأَتَمَّ رُكُوعَهُنَّ وَسُجُودَهُنَّ وَخُشُوعَهُنَّ، كَانَ لَهُ عَلَى اللَّهِ

(۱) أخرجه ابويعلى و صححه الألباني في الصحيح الترغيب والترهيب: (۵۷۶).

(۲) أخرجه البخاري: (۵۲۹).

(۳) أخرجه البخاري (۵۳۰).

عَهْدُ أَنْ يَعْرِفَهُ، وَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ، فَلَيْسَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ، إِنْ شَاءَ غُفِرَ لَهُ، وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ^۱.
 واته: نهو پیچ نویژی خوی گهوره فرهزی کردوه لهسهرتان، ههرکهسی به چاکی و رتیک و
 پیکی دهستوژی بگری و، لهکاتی خویدا بهخشوعوه دببانکات و، سهجدهکانیان و
 رکوعهکانیان بهتهواوی نهنجام بدات، نهو کهسه خوی گهوره پهیمانی داوه لیی خوش بیی،
 بهلام نهگهر وای نهکرد نهوا هیچ بهتینیک له نیوان خوی گهوره و نهودا نیه، نهگهر ویستی
 لیی خوش دهبی، یاخود سزای ددهات و تولهی لی دهستی.

چوارهم: پاریزگار یکردن له نویژی جهماعهت:

خوی گهوره دهفرمویت: ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكُعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ بقره.
 واته: نویژهکانتان بهچاکی نهنجام بدن به دروشهکانیانهوه و زهکات بدن، لهگهل نهواندها به
 جهماعهت نویژ دهکن، نیوهش له گهلاندا نویژهکانتان بکهن. چونکه نهوه مایهی
 یهکگرتنتانه و واتان لیدهکات به هانا و هاواری یهکترده بچن .
 پیشهوا(ابن کنیر) (ردحهتی خوی لی بی) دهلی: خوی گهوره فرهمانی کردوه به
 نومهتی موحهعهده ﷺ کرپنوش بهرن لهگهل کرپنوش بهراندا و لهگهلان بن و لهوان بن و به
 جهماعهت نویژهکانیان بکهن. زور له زانایان نهن نایهتهیان کردوه به بهلگه لهسهر
 فرهزبونوی نویژی بهکومهل.

* پیغهمبهری خوا ﷺ دهفرمویت: (صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةِ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً)^۲. واته: نویژی جهماعهت خیری بیست و ههوت نویژی تهنیای ههیه.
 * ههروهها فرهموویهتی: (مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي الْقَرْيَةِ، وَلَا بَدْوٍ، وَلَا ثَقَامٍ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ، فَعَلَيْكَ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذِّئْبُ الْقَاصِيَةَ)^۳. واته: نهگهر سی
 کهس پیکهوه بوون جا گوندنشین بوون یان کوجهری به کومهل نویژیان نهکرد، نهوه شهیتان

(۱) أخرجه مالك وأبو داود والنسائي، صحيح الترغيب والترهيب: (۳۷۰)

(۲) أخرجه البخاري: (۶۴۵)، ومسلم: (۶۵۰).

(۳) أخرجه أحمد، صحيح سنن أبی داود: (۵۱)، وحسنه الألبانی في المشكاة: (۱۰۶۷).

زال بووه به سهریاندا، که واته نهی موسلمان به جهماعهت نویژه کانت بکه له گهل جهماعهتی موسلمانان به، چونکه گورك نهو مهره دهخوات که تنهایه.

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فرمویت: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَّ بِحَطَبٍ فَيُحْطَبَ، ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَيُؤَذَّنَ لَهَا، ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمُّ النَّاسَ، ثُمَّ أُخَالِفَ إِلَى رَجُلٍ فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ يُؤْتَهُمْ)¹. واته: سویند بهو که سهی گیانی منی به دهسته که خواجه، نیازم کرد فرمان بدهم چند که سینک دار بۆ سوتان له گهل خویان بهینن، قامت بکری و یه کیلک له خویان دابنیم پیش نویژیان بۆ بکات، خۆشم له گهل نهوانی داره کانیان پیته برۆم مالی نهو که سانه بسوتینم به سهریاندا که نامادهی جومعه و جهماعهت نابن.

* نه بوهوریره فرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: (لَيْسَ صَلَاةٌ أَتَقْلَ عَلَى الْمُتَأَفِّقِينَ مِنَ الْفَحْرِ وَالْعِشَاءِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا)². واته: هیچ نویژی و ده که نویژی به یانی و عیسا قورس نیه له سهر مونا فیه کان، نه گهر ده یانزانی چنده فزل و چاکه یان تیدایه به گا کۆلکهش بوايه خویان ده گه یاندی.

نوم دهرداء (دهزای خوی لی بی) وتی: نه بو دهرداء هاتهوه بۆ مال زۆر توره دیار بوو، پیم وت: چی وا توره و بی تاقهتی کردوی؟. فرمووی: سویند به خوا هیچ شتی که نابینم و ده خوی ماییتمهوه له ناو نوممهتی پیغه مبهردا ﷺ گۆرانکاری تیدا نه کرابی تنها نویژی جهماعهت نه بی که به کۆمهله ده کری³. مهبهستی نهوه بوو نویژه کان کهم و کوری و گۆرانکاریان تیدا کراوه، نهوه له کۆتایی ژیا نی نه بو دهرداو و کۆتایی خهلافهتی عوسمانی کوری عه ففاندا (دهزای خوی لی بی) بووه، نهی هاوار ده بی نیمه لهم سهرده مه دا حالمان چی بی؟!...

(۱) صحیح البخاری: (۶۴۴)

(۲) متفق علیه: البخاری: (۶۵۷)، و مسلم: (۲۵۲).

(۳) أخرجه البخاري: (۶۵۰)، تحفة: ۱۰۹۸۲.

نویژی راسته‌قینه

نویژی راسته‌قینه ئەو نویژهیه که ئیسلام داوای ده‌کات، نویژ ته‌نھا بریتی نیه له چەند وته‌یه‌ک به زمان بوتری، یان چەند جووله‌یه‌ک که ئەندامه‌کانی جه‌سته ته‌نجامی بده‌ن به‌بی وردبوونه‌وه و تیگه‌یشتن له ماناکه‌ی، به‌بی گەردن که‌چی و بیداری دل.

ئەو نیه که‌له‌شیر ناسا چەند ده‌نووکێک بدریت له زه‌وی ئاوه‌ها چەند سه‌جده‌یه‌ک به‌ری و ته‌واو.. نه‌خیر نویژی راسته‌قینه ئەو نویژهیه مافی خۆی پێبدری به‌ بیرکردنه‌وه و وردبوونه‌وه له ماناکه‌ی، هۆشیاری دل و گەردنکه‌چی، ترسان له‌ خوا و به‌ گه‌وره‌گرتنی.. ئەوه‌یه مه‌به‌ستی یه‌که‌م له‌ نویژ کردن و بگره‌ په‌رسته‌هه‌کانی تریش.

حاته‌می ئەصم (به‌ره‌مت بی) که‌ یه‌کێک بووه له‌ خوا ناسان، رۆژتیکیان لییان پرسى تۆ چۆن نویژ به‌جی دینییت؟! له‌ وه‌لامذا فەرمووی: من کاتی‌ک نویژ نه‌نجام ده‌ده‌م وا هه‌ست ده‌که‌م خۆی گه‌وره به‌ راسه‌رمه‌وه‌یه، پردی سیرات (صراط)یش له‌ ژێر پێتمدا، گۆریش له‌ پێشمه‌وه‌یه، مه‌لائیکه‌ی گیان کێشان به‌ شوێنمه‌وه‌یه، به‌هه‌شت له‌ لای راسته‌مه‌وه‌یه و دۆزه‌خیش لای چه‌مه‌وه.. ئا به‌و شیوه‌یه نویژه‌که‌م نه‌نجام ده‌ده‌م پاشان نازانم خۆی گه‌وره لیی وه‌رگرتووم تا پیرۆزبایی له‌ خۆم بکه‌م، یان داویه‌تیوه به‌سه‌رمدا، تا سه‌ره‌خۆشی له‌ خۆم بکه‌م.

نویژکردن بۆ یادکردنی خۆی به‌رز و بلند و پایه‌داره، ئەو خۆایه‌ی که‌ ناده‌میزاد و هه‌موو شتیکی به‌ جوانی و ڕێک و پێکی به‌دییه‌تنامه، ئەو زاته‌ی که‌ نه‌خشه‌ی کێشاره بۆ هه‌موو شتی‌ک و رێنموونی کردووه.

خۆی گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ هه: ١٤. واته: به‌دلتیکی بێداره‌وه نویژه‌کانت به‌چاکی نه‌نجام بده، تا هه‌میشه منت له‌ یادیت.

خۆی گه‌وره هه‌ره‌شه ده‌کات له‌و که‌سانه‌ی پشت له‌ زی‌کر و به‌رنامه‌ی ئەو ده‌که‌ن به‌وه‌ی له‌ قیامه‌تدا پشت گوێ ده‌خرین و به‌ کویری حه‌شر ده‌کری‌ن: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ ١٨٠ قال

رَبِّ لِمَحْشَرْتَنِيْ اَعْمٰی وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿١٢٥﴾ قَالَ كَذٰلِكَ اَنْتَكَ ءَايٰتُنَا فَنَسِيْنَهَا وَكَذٰلِكَ الْيَوْمُ نُنْسِيْكَ
 طه: ١٢٤ - ١٢٧.

روحی په‌رستش بریتیی له‌ دوعا و پارانه‌وه و هانا بردن بۆ خوای په‌روه‌ردگار، ده‌ی نو‌یژیش گه‌وره‌ترین زی‌کر و پارانه‌وه‌یه و گه‌وره‌ترین به‌ندایه‌تی جه‌سته‌یه.
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرمو‌یت: (الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ) ١. واته: نزاو پارانه‌وه عیباده‌ته.

پی‌وسته‌ عه‌قل ناماده و هۆشیار بـی له‌ نو‌یژدا وه‌ك خوای گه‌وره ده‌فرمو‌یت:
 ﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا كَلِمَاتُكُم مَّا تَقُولُوْنَ ۚ وَاتَّعٰذِرُوْا لَكُمْ فِى الْغَدٰثِ ۚ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاِنَّكُمْ سَعٰدَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۚ﴾ ٤٣. واته:
 نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هی‌ناوه‌ نزیک‌ی نو‌یژ مه‌که‌ون له‌ کاتی‌کدا سه‌رخۆشن هه‌تا سه‌رخۆشییه‌که‌تان نامیت‌ی بۆ نه‌وه‌ی بزائن ده‌لێن چی..
 نه‌مه له‌ کاتی‌کدا بووه‌ که‌ عه‌ره‌ق و شه‌راب حه‌رام نه‌که‌رابوو.

خوای گه‌وره ده‌فرمو‌یت: ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَاًءً وَنُصْدِيَْةً﴾ ٣٥. واته: نو‌یژی نه‌وان جگه‌ له‌ فیکه‌ فیک و چه‌پله‌ لی‌دان هی‌چ شتی‌کی تر نه‌یه.

بی‌گومان بـی بـرواکان شتی‌کیان ده‌کرد ناویان لی‌ نابوو نو‌یژ، به‌ ده‌ورو به‌ری که‌عه‌دا ده‌سوپانه‌وه به‌ فیکه‌ فیک و چه‌پله‌ لی‌دانه‌وه..
 نه‌م نایه‌تانه‌ش به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ناماده‌بوونی عه‌قل له‌ نو‌یژدا، چه‌ند نو‌یژخو‌یتی وا

هه‌یه سه‌رخۆشیش نی‌یه ناگای له‌ نو‌یژه‌که‌ی نیه و نازانی ده‌لی چی، به‌لام نه‌زانی و بـی ناگایی سه‌رخۆشی کردووه، خۆشه‌ویستی دنیا و شو‌ین که‌وته‌ی هه‌وا و هه‌وه‌س و ئاره‌زوو بـی ناگاو غافلی کردووه.

خوای گه‌وره ئاده‌میزادی ناگادار کردووه‌ته‌وه که‌ نه‌گه‌ر نو‌یژه‌کانیان به‌چاکی و له‌کاتی خۆیدا به‌نه‌نجام نه‌گه‌یه‌نن و لی‌ غافل بن و سستی و ته‌مه‌لی تیدا بکه‌ن، نه‌وه هاوار و واوه‌یلا بۆ نه‌وانه‌یه.

(١) الترمذی: (٣٢٤٧)، وأحمد: (٢٧١/٤).

خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿قَوِّلْ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ

سَاهُونَ﴾ الماعون: ٤ - ٥. واتە: لە قیامەتدا وهیل و فەوتان و قور بەسەری بۆ ئەو دوو پڕوانەییە لە نوێژ کردنی راستەقینە بێ ناگان.

پرسیاریان کرد لە پێغه مەبەری خوا ﷺ دەر بارە (سাহون) فەرمووی: (ئەوانەن نوێژەکانیان دوا دەخەن و لە کاتی خۆیاندا نەنجامیان نادەن)^١

سەعدی کۆری ئەبی وققاص و مەسروقێ کۆری ئەجدەع (رەزای خوایان لێ بێ) فەرمویانە: وشە (السهو) مەبەستی ئەو کەسە نەبێت کە نوێژە کە ناکات تا کاتە کە نوێژە دەروا^٢ نین عەباس (رەزای خوایان لێ بێ) فەرموویەتی: کردنی دوو رکات نوێژ بە تێگەشتن و تێفکرینەوە خێترترە لە شەونوێژی شەوێک کە بە دلێکی بێ ناگاوە نەنجام بدەیت.

هەندیک لە پیاوانی سەلەفی صالح (رەزای خوایان لێ بێ) گوتیانە: ئەبوانی خشوع لە نوێژدا، وەك ئەو وایە کە سێک کە نەبێت بە دیاری ببات بۆ یەکیک لە پاشاکان جا چۆنە بە لاتانەو ئەگەر ئەو کە نەبێت کۆتەر یان شەل یان کەر بێت یاخود دەست و قاچی بێ بوو یان بەد رەوشت بوو؟ بێگومان خوا خۆی چاکەو هەر شتێکی ش چاک نەبێت وەری ناگری، نوێژی بێ رۆحیش لە کردەو چاکەکان نیە^٣!

خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى

الْفَاطِمِينَ﴾ البقرة: ٤٥. واتە: پشت بەبەستن بە ئارامگری و نوێژ، نوێژ زۆر زەحمەتە مەگەر لەسەر ئەوانە ی ملکەچن. (ئەبن کئیر) دەفەرمویت: بە پشت بەستن بە نوێژ و ئارام گرتن داوای بە هەشت بکەن، چونکە نوێژ گەورەترین یارمەتی دەره بۆ دامەزرایی لەسەر گوێرپایەلێ و فەرمانبەرداری.

(١) كتاب الصلاة: لابن قيم الجوزية (رحمه الله).

(٢) كتاب الصلاة: لابن قيم الجوزية (رحمه الله).

(٣) كتاب مدارج السالكين لابن قيم الجوزية (رحمه الله): (١/٥٢٦).

بەلّی نوێژ و خۆراگری نەرمکی گەوره و گرانن، بەلام لەسەر ئەو کەسانەى کە بە
خشوعەوه عىبادەت بۆ خواى خۆيان دەکەن ناسانە و مایەى نارامى دڵ و دەروونیانە.
ئەو نوێژەى کە بە هۆشیاری و خشوعەوه دەکرێت، رووناکی چاوى پێتەمبەرى خوا
ﷺ بووه، بۆیه هەركاتێك ناخۆشێك رووى تى بکردایە هانای دەبرد بۆ نوێژ کردن: (إِذْ
حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَى)^١.

هەروەها بىلالى بانگ دەکرد و پێى دەفەرمووه: ئەى بىلال! هەستە بانگ بدە و
قامەت بکە با نوێژ بکەین و دڵمان نارام بێت و بەختەوەر بێن، هەست بەخشوعەویستی و
نارامى بکەین!.

ئەك ئەو نوێژە بۆ روحەى ئێمە كەلەشێر ئاسا چەند دەنوکیك دەدەین لە زەوى وا
دەزانین نێتر هیچمان نەهێشتووەتەوه، جا بۆیه پێویستە نوێژەكانمان بەتەواوى ئەنجام بدەین،
حەقى خۆیان پێ بدەین..

نوێژی راست و دروستە کە لە کاتى بەلاو ناخۆشى و خەم پەژارەدا دەبێ پششى پێ
بەسترت، چونکە گەڕانەوێهە بۆ لای خوا.. ئەوکاتە بەندە هەست دەکات بە نزیک بوونەوه
لە خواى خاوەنى ئاسمانەکان و زەوى، هەست دەکات کە خواى لە گەڵدايه، هەست دەکات
خوا خاوەنیهتى و دالدهى دەدات، هەنگاو دەنى بەرەو سەرکەوتن و سەرفرازیی، بەرەو
رەزامەندى خوا، بەرەو ئەو بەهەشتەى کە پانتاییهە کەى بەقەد ئاسمانەکان و زەوییه، ئەوێ
لە ناویدايه نە بەچاوی بێنراوه، نە بەگۆی بێستراوه، نە هاتووه بەدلى کەسدا، ئەوێ نارهزوى
بکات لە ناویایهتى.

موسلىمى کورپى یەسار (بەرەحمەت بێ) لە مزگەوتى بەصرە نوێژی دەکرد مزگەوتەکە
لە لایەکیهوه رووخا هەستى پێ نەکرد تا لە نوێژەکەى بوویهوه ئەوێ نەهەندە سەرقالێ نوێژەکەى
بوو بە نامادەبى دڵ و خشوعەوه!^٢

(١) صحيح سنن أبى داود: (١١٧١).

(٢) إحياء علوم الدين للغزالي رحمه الله: (٣٥٠/١).

* پیغمبره‌ری خوا ﷺ نهو کهسه‌ی رکوع و سجده‌که‌ی تمواو نه‌کات به دزترین کهس وه‌سفی کردووه، که دیاره دزیش شتیکی بیترزو و ناپه‌سهنده له شهرعدا: (أَسْرَقَ النَّاسِ الَّذِي يَسْرِقُ صَلَاتَهُ، لَا يُتِمُّ رُكُوعَهَا وَ سُجُودَهَا)¹.

هه‌روه‌ها هه‌رکه‌سه‌ی رکوع و سجده‌که‌ی تمواو نه‌بی هه‌ره‌شه‌ی لی‌کراوه که نه‌گه‌ر له‌سه‌ری بریت، نه‌وا له‌سه‌ر ری‌بازی پیغمبره‌ری خوا ﷺ نامریت په‌نا به خوی گه‌وره‌ا.

* حوزه‌یفه (ده‌زای خوی لی بی): پیاویکی بینی رکوع و سجده‌که‌ی تمواو نه‌بوو، کاتیک له نویژه‌که‌ی بوویه‌وه، حوزه‌یفه وتی: تۆ نویژت نه‌کرد.. نه‌بو وائیل ده‌لی: وا ده‌زایم وتیشی: نه‌گه‌ر بری له‌سه‌ر غه‌یری سونه‌تی پیغمبره‌ری خوا ﷺ ده‌مریت².

ناماده‌یی دل و نه‌بوونی غه‌فلت گرنگترین مه‌رجی مه‌عنه‌وین بۆ نویژ، چونکه نه‌و کهسه‌ی دلی بیدار و سه‌رقال نه‌بی‌ت سوود له قورئان خویندن و هه‌لسوکه‌وته‌کانی ناو نویژ نابینیت، بۆیه ده‌بی‌ت نویژخۆین بزانی‌ت له به‌رده‌م په‌روه‌ردگاری دا راوه‌ستاوه و له‌رتیی نویژه‌وه گفتوگۆی له‌گه‌ل ده‌کات و لیلی ده‌پاریته‌وه، جا که‌واته چاک خۆت ناماده بکه و بایه‌خ بده به نویژه‌کانت، به نارام و له‌سه‌رخۆ و هۆشیاران‌ه بیخوینه، روکنه‌کانی به‌ته‌واوی نه‌بجام بده، پارێزگاریان لی بکه، تا وه‌کو سه‌رفراز و سه‌رکه‌وتوو بیت له دنیا و قیامه‌تدا.

* پیغمبره‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: (لا تزول قدما عبد يوم القيامة عند ربه حتى يسأل عن أربع: عن عمره فيما افناه، وعن علمه ماذا عمل فيه، وعن ماله من اين اكتسبه وفيما انفق، وعن جسمه فيم ابلاه)³. واته: به‌نده له رۆژی قیامه‌تدا راده‌وه‌ستی و ناجوئیت تا چوار پرسیری لیده‌کری‌ت: ته‌مه‌نه‌که‌ی له‌چیدا به‌سه‌ر برد، چ کاریکی کرد به زانست و زانیاریه‌که‌ی، مال و سامانه‌که‌ی چۆن په‌یدا کرد و له چیدا خه‌رجی‌کرد، جه‌سته‌ی له چیدا به‌کاره‌ینا تا مردو و چوووه ناو گۆپ و رزی، نایا ته‌مه‌نه‌که‌ی له به‌ندایه‌تی و چانه‌دا به‌سه‌ربرد یان له‌شتی بیهوده‌دا؟! نایا زانست و زانیاریه‌که‌ی و مال و سامانه‌که‌ی له

(۱) الطبرانی في المعاجم الثلاثة وحسنه لغيره الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: ۵۲۵.

(۲) صحيح البخاري: (۳۸۹)، تحفة: ۳۳۴۴.

(۳) صحيح السنن الترمذي: (۲۹۰/۲).

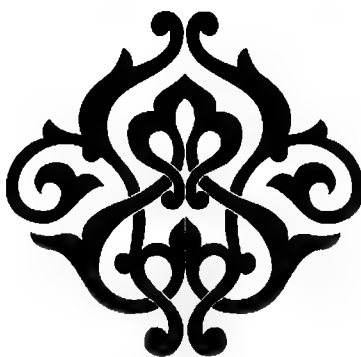
خزمه تکرر دنی خه لکدا به کارهیتنا یان نا؟. ثایا نهو جهسته جوانه ی بۆ خواپه رستی و عیبادت به کارهیتنا یان له ریگهی تیرکردنی ناره زووه کانیدا به حهرامی به کارهیتنا؟.

* رویعه ی کوری که عب (رهزای خوی لی بی) پرسیاری کرد له پیغه مبهری خوا ﷺ

فهرمووی: هه زده کهم له قیامه تدا هاوه لت بم له خوی گه وه بۆم بهار پیره وه که له به هه شتدا پیکه وه بین؟ فهرمووی: (دهی تۆش یارمه تیم بده به زۆر سه جده بردن) ^۱.

* ههروه ها ده فهرمویت: (أَقْرَبَ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثَرُوا الدُّعَاءَ) ^۲. واته: هیچ کاتیک بهنده وهک کاتی ناو سه جده له پهروه ردگارییه وه نزیک نابیتته وه، کهواته له وکاته دا دوعای زۆر بکهن. بیتگومان دوعا و پارانه وهی ناو سه جده گیرایه.

ئیین عه بیاس و عهتای خۆراسانی (رهزای خویان لی بی) ده لێن: بهنده ی ئیماندار له هه ر جیگه یه کدا سه جده ببات نهو شوینه له قیامه تدا شاهیدی بۆ ده دات، کاتیک رۆحیشی ده رجوو بۆی ده گری ^۳.

(۱) أخرجه مسلم: (۴۸۹).

(۲) أخرجه مسلم: (۴۸۲).

(۳) إحياء علوم الدين لإمام الغزالي رحمه الله: (۳۵۱/۱).

با جگہ رگوشہ کانمان فیڑی نویژ بکہین

مندالّ نہمانہ تی خوی گہورہ یہ لای دایک و باوکی و بہرہر سیارن لیتی لہ قیامہ تدا، جا بڑیہ پیویستہ لہ سہریان مندالہ کانمان ہر لہ سہرہ تاوہ رابہینن لہ سہر نویژ کردن، بہ حکمت و پمند و ناموژگاری جوان فیڑی رہوشتی بہرزیان بکہن تا لہ دواروژدا سودیان بو خویان و دایک و باوکیان و بگرہ بو کومہ لگہ کہشیان ہہیت، نہ گہر مندالّ لہ سہرہ تاوہ راہیترا لہ سہر نویژ زور زہجمتہ بہ لایہوہ تمرکی بکات لہ دوایدا، جا بڑیہ پیویستہ لہ سہر باوک لہ گہلّ خویدا مندالہ کاننی بہریت بو مزگہوت، خوشہ ویستی نیسلام و مزگہوت و بہرستش لہ دلی مندالہ کانیدا بچینیت.

خوی گہورہ دہفرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ التحريم: ۶. واتہ: نمی نمو کہسانہی باوہرتان ہیناوہ خوتان و خاو و خیزانتان بہارین لہوناگرہی سوتہ مہنیہ کہی بہرد و مروّفہ کانہ.

نیمام عہلی (دزای خوی لی بی) دہریارہی نم نایہتہ دہفرمویت: فیڑی رہوشتی جوانیان بکہن و نہدہ بیان داہدن.

* پیغہ مہبری خوا ﷺ دہفرمویت: (إِعْمَلُوا بِطَاعَةِ اللَّهِ وَاتَّقُوا مَعَاصِيَ اللَّهِ، وَامْرُوا أَوْلَادَكُمْ بِامْتِنَالِ الْأَوَامِر، وَاجْتِنَابِ النَّوَاهِي، فَذَلِكَ وَقَايَةُ لَهُمْ وَلَكُمْ مِنَ النَّارِ) واتہ: فہرمانبہرداری خوا بکہن، خوتان بہارین لہ کار و کردہوہی ناشیرین و تاوان، فہرمان بکہن بہ مندالہ کانتان پہرہوی فہرمانہ کاننی خوا بکہن، لہو شتانہش خویان بہ دوور بگرن کہ قہدہغہ کراون، بہوش خویان و نیوہش دہپارین لہ سزای ناگری دوزہخ.

خوی گہورہ فہرمانی داوہ بہ ہہموو کہسیک دہیت فہرمان بکات بہ کہس و کاری نویژ بکہن، خوشیان خوراگر و بہ نارام بن لہ سہری: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾

(۱) رواہ ابن جریر، وابن المنذر من حدیث ابن عباس.

طه: ۱۳۲. واته: فرمان بده به خیزان و کهسه کانت بۆ نویژ کردن، خۆشت ههول بده که زۆر خۆراگر بیت له سه‌ری..

* یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرمویت: (مرؤا أولادکم بالصلاة و هم أبناء سبع، واضربهم علیها و هم أبناء عشر، و فرقوا فی المضاجع)^۱. واته: منداڵه‌کانتان له‌ هه‌وت سالی‌دا فی‌ری نویژ بکه‌ن، له‌ ده‌ سالی‌دا له‌ سه‌ر نه‌کردنی لی‌یان بده‌ن به‌ لی‌دانیک‌ی سووک، جی‌گای خه‌وتنیان لی‌ک جیابکه‌نه‌وه‌ با پتکه‌وه‌ نه‌خه‌ون له‌ ژیر یه‌ک پتخه‌فدا.

نه‌مه‌ش بۆ نه‌وه‌یه‌ منداڵ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ خوو بگری‌ت به‌ په‌رسته‌شه‌وه‌ و رابیت له‌سه‌ری، په‌روه‌ده‌ بیت له‌سه‌ر گۆت‌پایه‌لی و فه‌رمانبه‌رداری بۆ خوا، پارێزگاری له‌ مافه‌کانی بکا، سوپاسگوزار بی، پشت ته‌نها به‌و به‌سته‌ی، زوو زوو بگه‌رپت‌ه‌وه‌ بۆ لای، متمانه‌ی ته‌واری پیتی هه‌بی، ته‌سلیم بی به‌ زاتی خوا.. تا به‌و په‌رسته‌شانه‌ روحی پاک ببیت‌ه‌وه‌، جه‌سته‌ی چالاک بی، خو‌ره‌وه‌شتی جوان بیت، گو‌فتار و ره‌فتاری چاک بیت!.

بۆ نه‌وه‌ی چاندنی بیروباوه‌ر له‌ دل‌دا به‌هێز بیت پت‌ویسته‌ منداڵ به‌ هه‌موو جۆره‌ په‌رسته‌شیک ئاو بدریت به‌ تایبه‌تی (نویژ) تا‌کو له‌ دل‌ی منداڵ‌دا گه‌شه‌ بکا و پهل و پۆ به‌اویت و، خۆراگر بیت له‌ به‌رامبه‌ر گێژه‌لۆکه‌ی ژیان.

* مالیکی کوری حویرث (ره‌زای خ‌وای لی‌ بی) فه‌رمو‌وی: کۆمه‌لی‌ک لا‌وی ها‌وته‌مه‌ن رۆشتینه‌ خزمه‌تی پت‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بیست رۆژ لای ماینه‌وه‌ هه‌ستی کرد بی‌ری مال و منداڵه‌کانتان ده‌که‌مین په‌رسیاری ده‌ریاره‌یان لی‌کردین، ئی‌مه‌ش حال و ژیا‌نی نه‌واغان بۆ گێت‌پایه‌وه‌، نه‌ویش زۆر به‌ رحم و به‌ به‌زه‌یی بوو، فه‌رمو‌وی: (إرجعوا الی أهلیکم فَعَلِمُهُمْ وَ مَرَوْهُمْ، صَلُّوا کَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤْذِن لَكُمْ أَحَدُکُمْ وَلْيُؤْمَمْکُمْ أَكْبَرُکُمْ)^۲. واته: بگه‌رپت‌ه‌وه‌ بۆ ناو که‌سوکار و منداڵه‌کانتان فی‌ریان بکه‌ن و فرمانیان پی بکه‌ن، نویژ بکه‌ن به‌و شپ‌وه‌یه‌ی که‌ من ده‌بینن ده‌یکه‌م، کاتی نویژ ها‌ته‌ پت‌شه‌وه‌ با یه‌کی‌کتان بانگ بدات و گه‌وره‌ترینتان پیش نویژتان بۆ بکات.

(۱) أخرجه أبو داود فی الصلاة: (۴۹۵).

(۲) متفق علیه، مشکاة: (۶۸۳).

* پیغمبرِ خدا ﷺ ده فرمویّت: (كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ كَلَّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ)¹.

واته: هم‌موتان شوانن و به‌ریرسیارن له ژئرده‌سته‌کانتان.

* هروده‌ها ده فرمویّت: (إِنَّ اللَّهَ سَائِلُ كُلِّ رَاعٍ عَمَّ اسْتَرْعَاهُ أَحْفَظَ أَمْ ضَيَّعَ؟ حَتَّى

يَسْأَلَ الرَّجُلَ عَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ)². واته: خوی گموره پرسیار له سرکاره‌کان ده‌کات دهر باره‌ی نه‌وه‌ی له به‌رده‌ستیاندا بووه، که نایا مافی پاراستووه یان فه‌وتاندوو یه‌تی؟ ته‌نانه‌ت پی‌اویش دهر باره‌ی خیزانه‌که‌ی پرسیاری لیّ ده‌کریّت.

پی‌شه‌وا غه‌زالی (ره‌حمه‌تی خوی لیّ بی) ده‌لئیت: جوتیار چۆن دره‌خته‌کان و کشتوکاله‌که‌ی له درک و دالّ و گیا نامۆکان ده‌پاریژیت و په‌روه‌ده‌ی ده‌کات ده‌بیت مندالیش ناو‌ها بی‌پاریژیت له کاری ناشیرین و ناپه‌سه‌ند له لایهن په‌روه‌ده‌کاره‌که‌یه‌وه .

مندال کاتیک له دایک ده‌بیّ له‌سهر فیتره‌تی پاک له دایک ده‌بیّ، جا نه‌گهر له مال‌وه په‌روه‌ده‌یه‌کی چاک و شیاوی بۆ ره‌خسا، تیکه‌لاوی چاکی کۆمه‌لایه‌تی بۆ گوځا، له ژینگه‌یه‌کی نیمانیدا گه‌شه‌ی کرد نه‌وا بی‌گومان نه‌و منداله ده‌بیته‌ خاوه‌نی نیمانیکی پته‌و و دامه‌زراو، ره‌وشتی به‌رز و جوان ده‌بیت، په‌روه‌ده‌یه‌کی چاک و جوان وهرده‌گریّت..نه‌و راستیه‌ش قورثان دوپاتی کردووه‌ته‌وه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له فرموده‌کانیدا ناماژه‌ی بۆ کردووه. زانایانی بواری په‌روه‌ده و ره‌وشت یه‌ک ده‌نگ و هه‌ماهه‌نگن له سه‌ری.

خوی گموره ده فرمویّت: ﴿فَطَرَتِ اللَّهُ أَلَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ

اللَّهِ ذَٰلِكَ الَّذِي يُقِيمُ ۝ الروم: ۳۰. واته: دینیکی بنه‌رپه‌تیو له‌سروشتدا خوا نه‌و خه‌لکه‌ی ههر له‌سهر یه‌ک‌تاپه‌رستی وده‌ی هیتاوه کاری خودا گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌ت، دینی پته‌و و پایمه‌دار ههر نه‌مه‌یه.

(۱) أخرجه البخاري: (۵۰۲)، ومسلم: (۱۰۲۶).

(۲) رواه النسائي وابن حبان، سلسلة الأحاديث الصحيحة: (۱۶۳۶).

* پیغمبرِ مہدی خوا ﷺ دہرمویت: (کَلُّ مَوْلُودٍ یُولَدُ عَلٰی فِطْرَةٍ، وَ اِنَّمَا اَبَوَاهُ یُہودَانِهٖ اَوْ یَمَجْسَانِهٖ اَوْ یُنَصْرَانِهٖ)۔ واتہ: ہموو مندالیک لہسر فیتہتی پاکی نیسلام لہ دایک دہبیت، دایک و باوکی دہیکہن بہ جولہ کہ یان ناگر پەرست یان گاور۔

مندال لہسر فیتہتی پاک و بیگہرد و سروشتی سادہ لہ دایک دہبی، خۆ نہ گہر دہروونی سادہ و ساکاری بہرہو رووی ہەر رهوشتیکی جوان بوویہوہ نہوا وینہکھی لہ سہری نہخشہ دہکیشرت، پاشان نہو وینہیہ ہیڈی ہیڈی زیاد دہکات، تا وای لی دیت کہ ہموو لایہنہکانی دہروون دہگریتہوہ و دہبیتہ چۆنیہتیہکی پتہو و تییدا بہرجستہ دہبی بۆی لہکارکردن بہ دژہکھی^۲۔

راغبی نہسفہہانی وتویہتی: خلیفہ مہنصور ناردی بۆ لای نہو نہمہویانہی لہ زیندانہکانی نہواندا بوون کہ پشیان بلین و پرسیاریان لیبکہن: چی زۆر نارہحتی کردوون لہ زینداندان؟۔ وتیان: تہنہا بۆ پەرورہدی مندالکاغان کہ لہ دہستمان چوہہ!^۳

پہیوہندی نویت بہ ژیانہوہ

لہ راستیدا نویت گہورہترین بہندایہتی و عیبادہتہ، بہ تہنہا مہبہست لہ نویت نہوہ نیہ کہ بہہشتی پی بہدہست بہتیرت، بہلکو نیسلام ثانیی کۆمہلایہتیہ، پہیوہندی ہمیہ بہ ژیانہوہ، ژیانیش بہبی ناین ہیچ مانایہکی نیہ۔ ناین ہمووی عیبادہتہ، عیبادہتیش ہموو ژیان دہگریتہوہ و کاروبارہکان ریک دہخات بہیتی بہرنامہی پەرورہدگار لہ چوہنہ سہرناوہوہ بگرہ تا دہگاتہ خواردن و خواردنہوہ و، یاسای کاروباری حکومت بہرپوہبردن و، بازارگانی کردن و، پہیوہندی نیوان ولاتان۔

نویت پہیوہندیہکی بہتینی ہمیہ لہگہل ژیانی موسلماندا، کاریگہری ہمیہ لہسر رهوشتی، ناویتہی کردہوہکانییہتی بہچاک و خراپیانہوہ، کاریگہری ہمیہ لہسر راستگوئی

(۱) أخرجه البخاري: (۱۳۸۵)، وأبو داود: (۲۷۴/۴)۔

(۲) تریہ النبویہ للطفیل، محمد نور سربید۔

(۳) تریہ الاولاد فی الاسلام، د. عبداللہ ناصر علوان وەرگیزی بۆ کوردی ناصر تیراہیم سازانی

له ههڵس و کهوت له مامهله کردندا، له پاراستنی ئەمانهت و دەست پاکی، رهوشتی بهرز و جوان، لیبورهدهیی، نازار نه دانی خهڵك، چاك بوون له گهڵ دايك و باوك، مائ و مندال و خزمان و دراوسی..

نویژ په یوډنې هڅه به سهرکهوتنی کۆمهلهوه، بېگومان نهگه نه دنامهکانی کۆمهله نوویژ بکه نه مزگهوتهکان، نهو کاته نوویژ دهکیان دووریان دهخاتهوه له خراپهکاری و دزی و بهدرهوشتی... ههرگه له کۆمهلهکیش له تاوان و خراپه بهدوور بو نهوه گهلیکی سهرکهوتوو بهختهوهوه، نهوه سهرکهوتن نیه له م سهردهمه ی ئیستادا که دهبینن له گهله نهو ههموو پیشکهوتنه دا رۆژ به رۆژ کۆمهلهگاکان بهره دارمان دهچن، نهو ههموو جهنگ و ویرانکارییه، نهو ههموو راوو رووته نه غامی چیه؟! نهو ههموو بهرلهایی و بهدرهوشتییه خزمهتی کم دهکات!

نوێژکردن هۆی ئارامی و بەخێوه‌وه‌رییه، په‌یوه‌ندی و برابری و یه‌کسانی ده‌خاته
تیۆن موسلمانانه‌وه، وه‌ك له‌ مزگه‌وته‌كاندا به‌ ئاشكرا ده‌بینرێت، جیاوازی نیه له‌ نیوان
هه‌ژار و ده‌وله‌مه‌ند، ده‌سه‌لاتدار و بێده‌سه‌لات، گه‌وره و بچوك، ره‌ش و سپی، ره‌گه‌ز و
زمان، هه‌ر هه‌موویان ریز ده‌به‌ستن بۆكه‌وه و به‌ك ئاماژیان هه‌یه‌.

* سه‌عد (ردای‌خوای لی‌بی) فرم‌م‌وی: پی‌غ‌م‌ب‌ری خوا ﷺ فر‌م‌وی‌ه‌تی: (إِنَّمَا يَنْصُرُ اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِضَعِيفَتِهَا بِدَعْوَتِهِمْ وَصَلَاتِهِمْ وَ إِحْلَاصِهِمْ)'. و‌اته: خ‌وی‌ گ‌وره‌ ن‌م‌ ن‌وم‌ه‌ته‌ س‌ه‌ر‌ ده‌خ‌ات‌ ب‌ه‌ نو‌ی‌ژ‌ و‌ د‌وع‌ا‌ و‌ ی‌ار‌ان‌ه‌وه‌ و‌ ن‌ی‌خ‌لا‌ص‌ی‌ ف‌ق‌ی‌ر‌ و‌ ه‌ه‌ژ‌اره‌ ک‌ان‌ت‌ان‌.

نهمه‌ش پیچه‌وانه‌ی نهو بیرو بۆچونانه‌یه که ده‌لێن پشت به ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن پله‌و
پایه‌و به‌هیزه‌کان به‌سه‌تن و فه‌قیره‌کان فه‌رامۆش بکه‌ن، نه‌وته‌ها هه‌ژاره‌کان له‌م سه‌رده‌مه‌دا
فه‌رامۆشکراون له‌هه‌ندێ شوێن به‌سووکێ سه‌یریان ده‌که‌ن، ده‌ی جگه‌ له‌چه‌شتنی تالی نه‌و
کرده‌وه‌یه‌ مرۆفایه‌تی چی زیاد کردووه‌؟! جگه‌ له‌دارمان و زه‌لیلی و وون بوون له‌ناو
گێژاوی نه‌فامیدا مرۆفایه‌تی چی تری ده‌ست که‌وتوووه‌؟ بۆ فه‌قی و هه‌ژاره‌کان خوا دروستی
نه‌کردوون؟ هه‌ز به‌ژیان ناکه‌ن؟ ده‌ی بابینه‌ یارمه‌تی ده‌ریان و داوای دوعایی خێریان لی
بکه‌ن، بۆ نه‌وه‌ی رزگارمان بێ له‌وه‌مو به‌لاو ناخۆشیانه‌ی رووی تێکردووبن.

(١) أخرجه البخاري: (٨٩٦) وصححه الألباني في صحيح الترغيب و الترهيب: (٥).

بېنگومان يه كېښك له حېكمه ته كاني خېر و چا كه ي ده وله مهنده كان بهرام بهر فقير و هه ژاره كان بۆ نهويه خو شه ويستی نتيوان هه ژار و ده وله مهنده كان پتهو بيت.

له هه نديك كات و حاله ندا موسلمانانې گهړه كي يان شار يان لادتيهك كود به نه وه له مزگهوت يان له دهره وه ي شار بۆ نويژه كان، له هه ر پوداويك له ژيانې موسلماناندا عيبادت و په رستشي تايهت بهو رو د او ده هه هيه:

۱- نوږي (الاستخارة): هه ر كاتيك موسلمان ويستی كارتيكي گرنگ بكات دوو ركات نوږي ده كات، ده پارتيه وه له خوي گه وړه كه ريگاي راستي له و كار هدا نيشان بدات، بۆ خيري دين و ژيان و سه ره نجامي دواړو ژي، هه وړه ها دووري بخاته وه له خرا به كاني دنيا و دواړو ژ و هه رشتي زياني بۆ دينه كه ي هه بيت.

* پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمو ي: هه ر كاتيك يه كيښك له نيوه ويستی كارتيكي گرنگ بكات دوو ركات نوږي سوننه ت بكات و پاشان نه م دوعايه بخوتيت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا لَأَمْرٌ (ناوي كار هه بيات) خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي، وَعَاجِلُهُ وَآجِلُهُ، فَأَقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي، وَعَاجِلُهُ وَآجِلُهُ، فَأَصْرِفْهُ عَنِّي وَأَصْرِفْنِي عَنْهُ، وَأَقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ).

* جابر (ره زاي خوي لي بي) فهرمو ي: پيغه مبهري خوا ﷺ فيري نوږي نيستيخاره ي ده كردين وهك چو ن فيري سوره تيكي قورثاني ده كردين ..^۲

۲- نوږي مردوو (الصلاة الجنابة): نوږي مردوو فهرزي كيفايه يه واته نه گه ر هه نديك له موسلمانان پتي هه ستان نه وا له سه ر باقي موسولمانانې تر ده كه وي و پتي گونا بهار نابن، وا چا كه به سي ريز بكري، نوږه كه به پتو ده كړي، نه گه ر مردو وه كه پياو بوو نيمام لاي سه ربه وه راده وه ستي، نه گه ر نافرته بوو ناوا له ناوه راستيه وه ده وه ستي، چوار (الله اكبر) ده كړي له يه كه مدا سوره تي فاتيه ده خوږي يان سوره تيكي تريش له

(۱) أخرجه البخاري: (۱۱۶۲).

(۲) أخرجه البخاري: (۱۱۶۲).

گه لیدا، پاشان (الله اکبر)ی دووهم ده کری و سلاوات ده دری له سر پیغه مبهری خوا ﷺ، پاشان (الله اکبر)ی سییم ده کری و دعای خیر ده کری بۆ مردوو ده که (اللهم اغفر له و ارحمه).. ههروه ها، پاشان (الله اکبر)ی چوارهم ده کری و دعای خیر ده که بۆ خویان و بۆ مردوو ده که و بۆ موسلمانان به گشتی (اللهم لا تحرمنّا أجره ولا تفتننا بعده، واغفر لنا وللمسلمین أجمعین)، نینجا سلاو ده ده نه وه.

کاتی که موسلماننیک ده مریت سهیر ده که ی دۆست و خو شه ویسته کانی و نهوانه ی نه هلی خیر و چاکه ن ده چن به ده مبه وه ده ی شۆن و نو یژی له سر ده که ن به کۆمه ل، دعای خیری بۆ ده که ن، ده ی به ن بۆ گۆرستان ده ی ن یژن، به شداری چالا کانه ده که ن.. له کاتی که دا نه وه به نه ده یه زۆر پتویستی به ره حم و به زه بی پهروه دگاری هه یه نه گهر چل پیاو نو یژی له سر به که ن ها وه لیان بۆ خوا بریار نه دابی، نه وا خوی گه وه نو یژی نه وه چل که سه ده کاته تکا و شه فاعه ت بۆی و سه رفراز ده بی ت له قیامه تدا!.

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فره مویت: (مَـمِنَ مُسْلِمٍ يَمُوتُ، فَيَقُومُ عَلَى جَنَازَتِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يَسْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا شَفَعُوا فِيهِ)¹.

بینگومان نه وه که سه ی به شداری به کات له نو یژ کردن و چوون بۆ سه ر گۆرستان نه وه خیری کی زۆر زۆری بۆ ده نه سریت.

* عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ: (من شهد الجنازة حتى يصلى عليها فله قيراط ومن شهدا حتى تدفن فله قيراطان قيل وما القيراطان قال مثل الجبلين العظيمين)².

۳- نو یژی جه ژنی قوریان و ره مه زان (الصلاة العیدین): یه کی دوو رکات نو یژیان تیدا ده کری ت به جه ماعه ت، به بی بانگ و قامه ت پاشان نیعام وتار ده خو نیته وه بۆ نو یژ خو ینان، سونه ته له ده شت و ده ر و قه راخ شاردا به کری ت، چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ له هه ردوو جه ژنه که دا ده ره ده چوو له شار³.

(۱) أخرجه مسلم: (۹۴۸).

(۲) أخرجه مسلم: (۹۴۵).

(۳) صحيح البخاري: (۹۵۶) (۹۱۳)، ومسلم: (۸۸۹/۹).

* سوننه له رکاتی یه که مدا ئیمام سورتهی (الاعلیٰ) بخوینی، له رکاتی دووهدا سورتهی (الغاشیه)^۱.

* سوننه ته چهند دهنکه خورمایهک بخوری له پیش چوون بۆ نویژی جهژنی ره مهزان، بهلام بۆ جهژنی قوربان سوننه ته له دوای نویژ له گوشتی قوربانی بخوریت. ههروهها سوننه ته موسلمانان جل و بهرگی خاوین و جوان له بهریکهن و بۆنی خوش له خویان بدن که رۆشتن بۆ نویژ.

* أبي سعيد الخدري قال: كان رسول الله ﷺ يخرج يوم الفطر والأضحى إلى المصلی فأول شيء يبدأ به الصلاة ثم ينصرف فيقوم مقابل الناس والناس جلوس على صفوفهم فيعظهم ويوصيهم ويأمرهم فإن كان يريد أن يقطع بعثا قطعه أو يأمر بشيء أمر به ثم ينصرف^۲.

ئهبو سه عیدی خودری (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ له رۆژی جهژنی ره مهزان یان قورباندا ده ده چو بۆ جینگای نویژکردن، یه کهم شتی ده یکرد دوو رکات نویژ بوو، پاشان رووی ده کرده خه لکه که .. خه لکه کهش ریز ریز له شوینی خویان داده نیشن، نامۆژگاری ده کردن و وتاری نویژی جهژنی بۆ ده خویندنه وه و فهرمانی ده ده کرد، نه گهر بیویستایه کارێک بهکن ههر لهو شویندها فهرمانی ده کرد بهو کاره، یان نه گهر بیویستایه چهند سهربازێک رهوانه بکات بۆ به ره کانی تیکۆشان و سهنگه رگرتن ههر لهو شویندها ده یناردن، پاشان بلاوه یان لی ده کرد! ئهبو سه عید (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: خه لک به ده وهام بهو شیوهیه بوون.

بهلام به داخه وه نیستا خه لکی جهژنه کانیان کردووه به ئاههنگ گێران، به تایبه تی ئافره تان خویان به جل و بهرگی ناشه رعی ده رازیننه وه و به تیکه لاوی ناشه رعی ههر وه کو ئاههنگ و بۆنه کانی تر کاته که به سه ره بهن به گۆرانی وتن و موسیقا لیدان و گالتو گپ به دوور له رۆحی جهژن و چۆنیه تی سوننه ته کانی!

(۱) رواه مسلم: (۸۸۷/۷).

(۲) أخرجه البخاري: (۹۵۶) ومسلم: (۸۸۵).

۴- نویژه بارانه (الإستسقاء): ههروهه له کاتی وشکه سالی و بی بارانیدا، کاتیک ژبانی گیاندار و ناژه له کان ده کهوێته مه ترسییهوه، موسلمانان کۆده بنهوه و دوو رکات نویژه بارانه ده کهن و ده پارینه وه له پهروه ردگار بارانی رهحه تیان بۆ ببارینی و رزگاریان بکات..
* عوبادهی کوری ته میم (دهزای خوی لی بی) له مامیه وه گیرایه وه و فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ ده رده چوو بۆ جیگای نویژه که و رووی ده کرده قیبله و دوو رکات نویژی ده کرد و کهواکهی به ههله و گهراوهیی له بهر ده کرد^۱.

۵- نویژی مانگ و خۆر گیران (الصلاة الخسوف و الکسوف): به کۆی یه که دهنگی زانایان سونه تیکی (المؤکدة)یه، موسلمانان له کاتی مانگ و خۆر گیراندا دوو رکات نویژه ده کهن به کۆمه ل و له خوا ده پارینه وه بۆ بهردانیان.
* سونه ته نیام له پاش نویژ و تار بخوینیته وه و هانی موسلمانان بدات له بهر کرده وهی چاکه و له خوا ترسان و تهویه کردن^۲.

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: (إن الشمس والقمر آیتان من آیات الله، وإهما لا یخسفان لموت أحد، وإذا کان ذلك فصلوا وادعوا حتی یکشف ما بکم)^۳. واته: مانگ و خۆر ههردووکیان نشانه گه لیکن له بهلگه و نیشانه کانی خوی پهروه ردگار و ده سه لاته بی سنووره کهی، بۆ مردن و ژبانی کهس ناگیرین، بهنده کانی پی ده ترسینریت، نه گهر بینیتان خۆر یان مانگ گیراوه، نویژ بکهن و بپارینه وه له خودا تا بهرده بن.
* له ریاویه تیکی تر دا ده فهرمویت: (نویژ بکهن و بپارینه وه له خوا و (الله اکبر) بکهن، خیر و چاکه بکهن)^۴.

۶- نویژی چیشته نگاو: (الصلاة الضحی): یه کیکێ تر له و نویژانه نویژی چیشته نگاوه له دوو رکاته وه سونه ته تا ههشت رکات دوو رکات دوو رکات ده کریت.

(۱) أخرجه البخاري (۱۰۲۶) ومسلم: (۸۹۴).

(۲) أخرجه البخاري: (۱۴۰۵/۲)، و مسلم: (۹۱۰/۲).

(۳) أخرجه البخاري عن أبي بكرة: (۱۰۴۸).

(۴) أخرجه البخاري: (۱۰۴۴)، و مسلم: (۹۰۵).

* عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (أَوْصَانِي خَلِيلِي بِثَلَاثٍ لَا أَدْعُهُنَّ حَتَّى أَمُوتَ صَوْمُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ وَصَلَاةُ الضُّحَى وَنَوْمٌ عَلَى وَتَرٍ).^۱ واته: نهبو هوریره (دهزای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ ناموژگاری کردووم به کردنی سی شت: سی روژ روژوو له مانگینکدا، دوو رکات نویژی چیشته نگاوا، نویژی وه تریش بکم پیش نهوی بجهوم.

* عَنْ أُمِّ هَانِئٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى فِي بَيْتِهَا عَامَ الْفَتْحِ ثَمَانِي رَكَعَاتٍ.^۲ پیغه مبهری خوا ﷺ له سالی رزگار کردنی مه که دا ههشت رکات نویژی چیشته نگاوی کردووه له مالی نوم هانیندا (دهزای خوی لی بی).

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: (لَا يُحَافِظُ عَلَى الصَّلَاةِ الضُّحَى إِلَّا أَوَّابٌ).^۳ واته: پاریزگاری له نویژی چیشته نگاوا ناکات مه گهر که سی نه بیت که تهوبه کار بیت و زوو زوو بگه ریتهوه بو لای خوا و په شیمان بیتهوه له گوناها.

* مرؤف (۳۶۰) جومگی هیه نه گهر نویژی چیشته نگاوی کرد ههر جومگه و چاکه یه کی بو ده نوسریت: (يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سَلَامٍ مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الضُّحَى).^۴ واته: هه موو روژیک گشت جومگه و ئیسکیکی ناده میزاد خیریکی ده که ویتته سهر هه موو (سبحان الله) یه چاکه یه که، هه موو (الحمد لله) یه چاکه یه که، هه موو (لا اله الا الله) یه چاکه یه که، هه موو (الله اکبر) یه خیر و چاکه یه که، فهرمان به چاکه خیریکه، قه دهغه کردنی خراپه چاکه یه که، دوو رکات نویژی چیشته نگاوا به قه ده نه مانه هه موویان خیری هیه.

۷- نویژی په شیمان بوونهوه له تاوان و خراپه کاری: کاتییک بهنده تاوانیک یان خراپه یه که ده کات هه لدهستی ده ستوویژ ده گری و نویژ ده کات (أستغفر الله) ده کات و

(۱) صحیح البخاری: (۱۱۷۸)، و مسلم: (۷۷۲).

(۲) صحیح مسلم: (۱۷۰۰).

(۳) رواه الطبرانی و ابن عزمه و صححه الألبانی فی صحیح الترغیب و التهیب: (۶۶۴).

(۴) صحیح مسلم: (۱۷۰۴).

په شیمان ده بیته ده داوای لی خۆشبوون له خواى گهوره ده کات، خواى گهورهش لى خۆشده بى به به لگه ی نه م فرموده ده: (ما مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيُطَهِّرُ، ثُمَّ يُصَلِّي، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ﴾ آل عمران: ۱۳۵ الى آخر الآية).

۸- نوێی ته سبب حات: نه مهش به کیکه له نوێه سونه ته گهوره کان و خیرتیکی زۆری هیه، نیمان پتهو ده کات هۆی لی خۆشبوونی گوناو و تاوانه.

* پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی: نهی عهباس نهی مامه گیان ده شت فیر ده کهم نه گهر نه بامیان به دیت! خواى گهوره له گوناوه کانی رابردو و داهاتووت خۆش ده بیت، گوناوی کۆن و نوێ، ههله و قهستی، گهوره و بچوک، په نهان و ناشکرا، ده خهسلهت؟ چوار زکات نوێ بکه له هه موو رکاتیکدا فاتیه و سوره تیکی تر بخوینه که تهواو بوویت هه به پیوه پانزه جار له داوی فاتیه وه بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ)، پاشان رکوع به ره ده جاری تر بیانلی، پاشان راست به ره وه له رکوع و ده جاری تر بیانلیره وه، نینجا سه جده به ره ده جاری تر بیاخوینه، ههسته ره وه له سه جده له نیوان دانیشتنی دوو سه جده که شدا ده جاری تر بیانلی، پاشان بچۆره وه سه جده و ده جاری تریش بیان خوینه پاشان له سه جده سه ره به رزکه ره وه و ده جاری تریش بیاخوینه، نه مهش ده کاته ههفتاو پینج جار له هه ره رکاتیکدا، هه چوار رکاته که بهو شیویه بکه، "نه گهر گوناو و تاوانه کانت وه که فیه ده ریا یان به قه ده ره ژماره ی زیخ و چه و لم بیت خواى گهوره لیت خۆش ده بى"، نه گهر ده توانی هه موو روژی به ک جار نهو نوێه بکه، نه گهر ناتوانی هه فته ی جاریک، نه گهر نه تتوانی مانگی جارێ، نه گهر هه نه تتوانی سالی جارێ نه گهر هه بووت نه کرا له هه موو ته مه نتدا جاریک نهو نوێه بکه).

(۱) أخرجه الترمذی وأبو داود وصححه الألبان في صحيح الترغيب والترهيب: (٦٨٠).

(۲) أخرجه أبو داود وابن ماجه وصححه لغیره الألبان في صحيح الترغيب والترهيب: (٦٧٧).

۹- نویژی چوونه ناو مزگهوت (التحفة المسجد): نهم نویژه‌ش دوو رکاته پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرمویت: (إذا دخل أحدكم المسجد، فليركع ركعتين قبل أن يجلس)¹. واته: هر که سیتک له بیوه چووه ناو مزگهوت با دوو رکات نویژ بکات پیئش نه‌وی دابنیشیت.

۱۰- دوو رکات نویژی دواي ده‌ستویژگرتن: سوننه‌تیکي (المؤکدة) یه :

* عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال لبلال يا بلال حدثني بأرجى عمل عملته في الإسلام فإن سمعت دف نعليك بين يدي في الجنة. قال: ما عملت عملاً أرجى عندي من أني لم أظهر طهوراً في ساعة من ليل أو نهار إلا صليت بذلك الطهور ما كتب لي أن أصلي)². واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموی به بیلال نهی بیلال! له نیسلامدا چ کرده‌ویه‌کت کردوه، من گویم له ده‌نگی پیتلاوه‌کانت بوو له به‌هشتدا، بیلال وتی له‌دواي هه‌موو ده‌ستویژی نه‌وی نویژه‌ی له‌سهرم نوسراوه به‌وی ده‌ستویژه‌وه کردوومه نیتر شهو بی یان رۆژ.

۱۱- نویژی دواي تموافی مالی خوا: سوننه‌ته دوو رکات بکری له رکاتی یه‌که‌مدا

سوره‌تی فاتیه‌ه و، ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ﴾ بخوینری، له رکاتی دووه‌میشدا سوره‌تی فاتیه‌ه و، ﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ﴾ بخوینریت.

نیبن عومهر (ره‌زای خوایان لی بی) فرموی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌وت جار به‌ده‌وری مالی خوادا سوپایه‌وه و له دواي مه‌قامه‌وه دوو رکات نویژی کرد³.

۱۲- نویژی ته‌راویح: سوننه‌تیکي (المؤکدة) یه، له دواي نویژی عیشای هه‌موو شه‌ویکی ره‌مه‌زان، دوو رکات دوو رکات به‌کۆمه‌ل ده‌کریت.

* عن أبي سلمة بن عبد الرحمن أنه سأل عائشة رضي الله عنها كيف كانت صلاة رسول الله ﷺ في رمضان فقالت : ما كان رسول الله ﷺ يزيد في رمضان ولا في غيره

(۱) أخرجه البخاري: ۴۴۴، ومسلم: ۷۱۴.

(۲) أخرجه البخاري: ۱۱۴۹، ومسلم: ۲۴۵۸.

(۳) رواه البخاري: ۴۸۷/۳.

على إحدى عشرة ركعة^١ واته: نهی سهلهمه خو(رهزای ای لی بی) پرسیاری کرد له عانیشه (رهزای خوی لی بی) دهباره نویژی تهراویح؟ نهیش فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ له رهمهزان و جگه له رهمهزانیش له یازده رکات زیاتری نه کردوه.

زۆربهی زانایان له سهه ره رایهن که جگه له نویژی وهر بیست رکات نویژی تهراویح بکریت له مزگهوتدا به جهماعهت لهوانه پیشهوا شافیهی و نیهن مبارک و سوفیان رهزاو رهجمهتی خوا برژیته به سهریاندا.

پیشهوا کاسانی (به رهحمهت بی) دهلیت: (عومهری کورپی خهتاب (رهزای خوی لی بی) هاوهلانی کۆکردهوه بیست رکات نویژی تهراویحی پیکردن به جهماعهت بی نهوهی هیچ کامیان به رههلهستی بکات، نه مهش یهک دهنگی هاوهلان دهگهیهنی^٢

* عانیشه (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ بهردهوام له مزگهوتدا نهیکردوه، چونکه ترساوه لهوهی فهرز بکریت لهسهه نومهتی^٣.

* عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)^٤ واته: ههر کهسیک رهههزان به رۆژوو بیته به نیمانهوه شهو نویژ و تهراویح بکات خوی گهوره له گوناھی رابردوی خوش دهبیته.

* ههروهها دهههرویت: (مَنْ قَامَ مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ كُتِبَ لَهُ قِيَامُ اللَّيْلِ)^٥ واته: ههر کهسیک له گهل نیمامدا نویژ بکات تا کۆتایی سونهتی تهراویح نهوه وهک نهوه وایه تا بهیانی شهو نویژی کردبیته.

(١) قال الألبانی صحیح فی سنن أبی داود: ١٣٤١، جامع الترمذی: ٤٣٩.

(٢) صحیح فقه السنة: أبو مالک سید کمال ٤٣٧/١.

(٣) البخاری: (٩١٢٩)، و مسلم: (٧٦١).

(٤) البخاری: (٢٠١٤)، و مسلم: (٧٩٥).

(٥) صحیح أخرجه أبو داود: (١٣٧٥)، و الترمذی: (٨٦٠)، و النسائی: (٨٣/٣).

نهيتى دووباره بوونهوهى نوڤز

خوای گهوره نوڤزى فەرز کردوو له سەر موسولمانان له شهو و روژنیکدا پینچ جار، ده‌بێ له کاتى دیارى کراوى خۆياندا نه‌نجام بدرین، له نیاوان و به یانیا و عیشا و نیوه‌وان.. نوڤزه‌کان دووباره ده‌بنه‌وه بۆ نه‌وهى بینه گه‌رمایىکى رو‌حى بۆ پاك بوونه‌وهى موسولمانان له تاوان و گونا‌ه.

﴿يَغْفِرْ صَبْرِي خَا﴾ ده‌فه‌رمو‌یت: (أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلًا كَانَ يَعْتَمِلُ، وَكَانَ بَيْنَ مَنْزِلِهِ وَبَيْنَ مُعْتَمَلِهِ خَمْسَةُ أَنْهَارٍ، فَإِذَا أَتَى مُعْتَمَلَهُ عَمِلَ فِيهَا مَا شَاءَ اللَّهُ، فَأَصَابَهُ الْوَسْغُ أَوِ الْعَرَقُ، فَكُلَّمَا مَرَّ بِنَهْرٍ أُغْسِلَ، مَا كَانَ ذَلِكَ يَنْقِي مِنْ ذَنْبِهِ ؟ فَذَلِكَ الصَّلَاةُ، كُلَّمَا عَمِلَ خَطِيئَةً قَدَعَا وَاسْتَغْفَرَ، غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ قَبْلَهَا)'. واته: نه‌گه‌ر كه‌سێك له شێوه له شویتێك كار بكات، نیاوان ماله‌كه‌ى و شویتى كارده‌كه‌ى پینچ رووبارى تیندا بیت، له شویتى كارده‌كه‌ى تاخوا و یستى لى بیت كار بكات ناره‌قاوى و چلكن ده‌بێ، كاتێك گه‌رايه‌وه بۆ مال له هه‌ر پینچ رووباره‌كه‌ خۆى پاك پاك بشوات نایا چلكى پتیه ده‌میتى؟ ده‌ى نوڤزه‌كانیش ناوه‌هان نوڤزخوین پاك ده‌كه‌نه‌وه له گونا‌هو تاوان، هه‌ر كاتێك نوڤزخوین تاوانى كرد و په‌شیمان بویه‌وه و داواى لى خۆشبوونى كرد له خوای گه‌وره و پاراپیه‌وه، خوای گه‌وره له تاوانى رابردووى خۆش ده‌بێ. ده‌ى كه‌س هه‌یه له‌شه‌و و روژنیکدا تاوان نه‌كات؟!.

خوای گه‌وره نعم ناده‌میزاده‌ى زۆر سهر سوپه‌ینه‌ر به‌دیه‌یتناوه، یان نه‌وه‌تا به‌کرده‌وه‌ى چاك به‌ره‌و ژیا‌نى رو‌حى و ملائیکه ده‌چێ، یان به‌ کرده‌وه‌ى ناپه‌سه‌ند به‌ره‌و لای شه‌یتان و ناره‌زووه ناژه‌لیه‌کان ده‌روات، نه‌وه نه‌نگى و عه‌یه نه‌یه كه تاوان و هه‌له بكات، به‌لكو نه‌وه خراپه به‌رده‌وامبێ له‌سهر تاوان و ته‌ویه نه‌كاو په‌شیمان نه‌بیته‌وه، چونكه هه‌موو مرۆفێك هه‌له ده‌كات به‌لام چاکترینیان نه‌وه‌یه بگه‌ریته‌وه و به‌رده‌وام نه‌بیت. به‌لام نه‌گه‌ر هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌سهر خراپه‌کارى نه‌وه ئیتر ده‌چیته‌ ریزی ناژه‌لان و بگه‌ر خراپه‌ریش له ناژه‌له درنده‌کان.

(١) رواد الطبرانی فی الاوسط والكبیر وصححه لغیره الألبانی فی صحیح الترغیب والترهیب: (٣٥٥)

تەنجامدانی ئەو نوێژانە فرسەتن بۆ گەڕانەوه لەتاوان و هاتنەوه سەر رینگای راست،
 ھۆی گەڕانەوه ن بۆلای پەرورەدگار، دەبنە ھۆی کوژانەوهی ناگری تاوانی ئارەزوو
 ئاژەڵیەکان، زیکر و یاد و بیرخەرەوهی ژیانی قیامەتن.

خوای گەرە دەفەرمویت: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُون﴾ البقرة: ۱۵۲. واتە: زیکر و یادی من بکەن. منیش یادی ئێوە دەکەم..

ھەرودھا دەفەرمویت: ﴿أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ الرعد: ۲۸. واتە: تەنھا
 بە زیکر و یادی خوا دلەکان نارام دەبن و دەخەوێنەوه.

* پیاویک وتی بە سەلمان چ کردەوێک گەورە؟ فەرمووی: ئەو قورئان
 نەخوێندوو کە دەفەرمیت: ﴿وَلَذِكُرُ اللَّهُ أَكْبَرُ﴾ العنکبوت: ۴۵.

* پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: (مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ
 الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ). واتە: وێنەی ئەو کەسە یادی خوا دەکات، ئەوەی نایکات وەک زیندو و
 مردو وایە.

مەحکول دەلێت: باسکردن و یادی خوا شیفایە بۆ دل و دەروون بەلام باسکردنی
 خەلک دەرد و بەلایە!.

ئێن قەیم (رەحمتی خوای لی بێ) دەلێت: نوێژ بۆ زیکر و یادی خوا، زیکریش قوتی
 دل و رۆح، بێگومان چۆن جەستە پێویستی بە خواردن و خواردنەوه ھەیە دلێش ئاوەھا
 پێویستی بە یادی خوا و پەرستشەکانی تر ھەیە، یادی خوا ھۆی ھەڵھاتن و پشت شکاندنی
 شەیتانە، ھۆی رەزامەندی پەرورەدگار، غەم و پەژارە لە دل دەردەکا، خۆشی و شادی
 دەخاتە دلەوه، ھۆی درەوشانەوهی دل و رووخسارە، بەدەست ھێنانی تەقوا و خۆشەویستی
 خودایە، گەرانەوێک بۆ لای خوا^۲.

ئێن تەمییە (رەحمتی خوای لی بێ) دەلێت: زیکر و یادی خوا بۆ دل وەک ئاوە بۆ
 ماسی، دەبێت حاڵی ماسی چۆن بێت ئەگەر ئاوی لی بپێت؟!.

(۱) أخرجه البخاري: (۲۰۸/۱۱) ومسلم: (۵۳۹/۱).

(۲) وابل الصبب من الكلم الطيب لابن القيم.

پياويٽڪ وتي به حهسهن (رهجهتي خواي لي بي): شكاتي دل رهقي خوم لاي تو دهكهه؟
 حهسهن فهرمووي: به زيكر و يادي خودا بيتوينهروهه و نهرمي بكه.

دووباره بوونهوهي نويزهكان دهبيته هوئي كوژاندنوهي ناگري تاوان، پيغهمبري خوا
 پيغهمبري خوا ﷺ دهفهرمويت: (إِنَّ لِلَّهِ مَلَكًا يُنَادِي عِنْدَ كُلِّ الصَّلَاةِ: يَا بَنِي آدَمَ! قُومُوا
 إِلَىٰ نِزَانِيكُمْ الَّتِي أَوْقَدْتُ مَوْهَا فَأَطْفِئُهَا). ههموو نويزيٽك له نويزه فهرزهكان ملائيكهيهك
 بانگ دهكات و دهليٽ: نهى نهوهي ئادهم ههستن بچن بهدهم نهو ناگروهه كه ههلتان
 گيساندوه و بهرتان داوته جهستهي خوتان بي كوژيننهوه.. بهلي ناگريكي بهتين و
 سوتينهروهه دهبي بيكوژيننهوه نهگينا گرهي دهگاته دل و دهرووتتان. بهلي نويز
 ناگركوژيننهويه، گري ناگروهه ناهيلي و، رهشاييهكهشي لادهبات. مههست ليترهده
 شوردهوهي گوناوه و تاوانه!.

نويز به تنهها بو نهوه نيهه تاوان بسپرينهوهه و بهس، بهلكو چندهها حيكمهت و
 ناموزگاري گرنگي تري تيدايه، نويز نهو كردهوه موبارهكهيه موسلمان لهشهو و روژيٽكدا
 بهلاي كهمهوه پينج جار پهيوهندي راستهوخو بهبي تهرجومان دهكات به پهروهردگاريهوه،
 ميعراجه بوي، تويشوو و خواردني روژانهي روحيهتي، وهك چون گهده له روژيٽكدا چهند جار
 تير دهكري پويستي به خواردن و خواردنهوه ههيه، بهوجوره روحيش پويسته تير بكري،
 نهو زيكر و يادي خوايه كه دهكري له نويزدا شهن كهروهه روحيه، دل رووناك دهكات،
 سنگ فراوان دهكا، چونكه نويزخوين له زهوي دادهپرٽ بهروه ناسمان، بهروه قايي رحم و
 بهزهبي پهروهردگار، له بهردهمي پهروهردگايدا بهبي پهروه رادهوستي و گفت و گوي لهگهل
 دهكات، هاواري لي دهكا و ليتي دهپارټنهوه، له يهكيكي دور ناپارټنهوه له بيسر و
 بينهري نزيك له بهندهوه دهپارټنهوه، هانا بولاي خاوهن دهسهلاتيكي گموره دهبا، هاواري
 بولاي دهولهمنديكي له راده بهدهر و خاوهن سوز و بهزهبي دهبات، بهو شيويه شيفاي
 روحي دهدهات و نهفسى پاك دهكاتهوه..

(۱) أخرجه الطبراني في الاوسط والصغير والالبيان في صحيح الترغيب والترهيب: (۳۵۸).

✽ خَوای گه‌وره له فه‌رمووده‌ی قودسیدا ده‌فه‌رمویتی: (نوێژم دابه‌ش کردووه له نێوان خۆم و به‌نده‌که‌مدا نه‌وه‌ی به‌نده‌که‌م داوای ده‌کات پیتی ده‌به‌خشم.. کاتی‌ک به‌نده ده‌لیت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاس و ستایش بۆ خَوای خاوه‌نی هه‌موو جیهانیان و بوونه‌وه‌ر، هه‌ست ده‌کات که په‌روه‌ردگار سه‌رنجی مه‌لانی‌که‌کانی بۆ لای راده‌کیشی‌ت و ده‌فه‌رمویتی: سه‌یرکه‌ن به‌نده‌که‌م سوپاس و ستایشی کردم و به‌نده‌یه‌کی به‌وه‌فایه.. کاتی‌ک به‌نده ده‌لیت: ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌خشنده‌و میه‌ره‌بانه‌و خوايه‌ی کانگای ره‌حمه‌ت و سۆز و به‌زه‌یه، خَوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویتی: سه‌یرکه‌ن به‌نده‌که‌م مه‌دح و سه‌نای کردم.. کاتی‌ک ده‌لیت: ﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ خاوه‌ن و سه‌رداری رۆژی قیامه‌ت، ده‌فه‌رمویتی: سه‌رنج به‌ده‌ن نه‌وه‌ته به‌نده‌که‌م به‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لات و شکۆمه‌ندم ده‌زانیت.. کاتی‌ک ده‌لیت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ خاوه‌ن و سه‌رداری رۆژی قیامه‌ت، ده‌فه‌رمویتی: سه‌رنج به‌ده‌ن نه‌وه‌ته به‌نده‌که‌م به‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لات و شکۆمه‌ندم ده‌زانیت.. کاتی‌ک ده‌لیت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ خوادایه عیباده‌ت هه‌ر بۆ تۆ ده‌که‌م، داوای کۆمه‌کی هه‌ر له تۆ ده‌که‌م، پشت و په‌نام هه‌ر تۆی، خَوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: به‌نده‌که‌م راست ده‌کات نه‌وه‌ته به‌ کردار و به‌گوفتار هه‌ر من ده‌په‌رستی‌ت و هه‌ر منیش به‌ پشتیوان ده‌زانیت.. تا تیره‌ نێوان من و به‌نده‌که‌م بوو، بۆ به‌نده‌که‌م هه‌یه داوا بکات، کاتی‌ک ده‌لی: ﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾. ده‌فه‌رمووی نه‌مه بۆ به‌نده‌که‌مه، نه‌وه‌ی داوای کرد پیتی ده‌به‌خشم.

عیباده‌ت و به‌ندایه‌تی بۆ خوا و، هاوه‌ل و شه‌ریک بۆ دانه‌نانی، کرده‌وه‌ی چاکه ژیا‌نیکی پر له خۆشی و کامه‌رانی له دنیا و قیامه‌تدا فه‌راهه‌م ده‌هێنن بۆ موسلمان، نه‌ ترسی له که‌س ده‌بی و نه‌ غه‌م و په‌ژاره.. نه‌گه‌ر مرۆف به‌و جوژه‌ بوو به‌نده‌ی خوا بوو به‌راستی سه‌ره‌رزانه ده‌ژی و له‌که‌س ناترسی و خه‌فه‌تی نه‌یه، له‌ کاتی‌کدا خه‌لک زه‌لیل و ژیر ده‌سته‌ی نه‌م و نه‌ون و سه‌ریان دانه‌واندووه‌ بۆیان، به‌لام موسلمان سه‌ر بۆ هه‌یج که‌سی‌ک دانانه‌وی‌تی جگه‌ له‌ خودا، که‌ نه‌وه‌ش خۆی بۆ خۆی به‌هه‌شتی‌که‌ تیی‌دا ده‌ژی

(۱) أخرجه مسلم في الصلاة: (۳۹۵)، وأبو داود في الصلاة: (۱۳۲) والترمذي: في التفسير (۱).

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النحل: ٩٧.

* پیغمبرِ خوا ﷺ ده فرمویت: (إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا دَخَلَ فِي صَلَاتِهِ أَقْبَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ بِوَجْهِهِ، فَلَا يَنْصَرِفُ عَنْهُ، حَتَّى يَتَقَلَّبَ)¹. واته: کاتیک پیانو ده چیته نویژه وه خوی گه وره بهرده وام رووی ره همت و به زهیی تیده کاو، رووی لی وهر ناگیژی تا له نویژه که ی ده بیته وه و، ده گه ریته وه بۆ شوینی پیش نویژه کردنه که..

* پیغمبرِ خوا ده فرمویت: (إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ السَّجْدَةَ، اعْتَرَلَ الشَّيْطَانُ يَمِينِي، يَقُولُ: يَا وَيْلَهُ، أَمَرَ بالسُّجُودِ فَسَجَدَ، فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَأَمَرْتُ بالسُّجُودِ فَعَصَيْتُ، فَلِيَ النَّارُ)². واته: کاتیک نه وهی نادهم ده چیته سه جده وه شهیتان که نار ده گریت و ده ست ده کات به گریان ده لی: هاوار و واوه یلا بۆ من نهو موسلمانانه فرمانی پیکراوه سه جده به ریت، سه جده ده بات و ده چیته به هه شته وه، به لام من نافه رمانی خودام کرد سه جدهم نه برد دوزخ جینگامه.

نویژه پاک و خاوینییه پاک و خاوینی دل و ده روون، پاک و خاوینی لهش و جل و بهرگ، به لکو نهو شوینهش که نویژه که ی تیدا ده کری..

ده ست نویژه گرتن و خوشتن له کاتی لهش گرانیدا واجب و پیویستن بۆ نویژه کردن که نه وهش مانای پاک و خاوینی ده گه یه نیت، نویژه کللی به هه شته و، کللی نویژی پاک و خاوینی و خو پاک کردنه وهیه. ههروه ها پاک و خاوینی له باوه ره وهیه.

ههروه ها نویژه کردن وهر زشه بۆ جهسته، ماسولکه کان به هیژ ده کات و چوست و چالاک ده بن، به تاییه تی نویژی به یانیان و نهو نویژانهش که پیش وهخت خویان بۆ ناماده ده کریت.. له ده ست نویژه گرته وه تا ده گاته چوون بۆ مزگوت و گه رانه وه و ههستان و دانیشتنی ناو نویژه کان، نه مانه هه ره موویان جهسته به هیژ و چالاک و تهن دروست ده کهن.. بهو شیوهیه نویژه برتیه له جووله و نیشکردن، هه موو لایه نه کانی جهسته

(١) أخرجه الترمذي وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: (٥٥٢).

(٢) رواه مسلم في صحيحه: (١٣٣).

ده گريتهوه، جهسته ريك راده وهستي، ركوع و سجده ده بري، زمان قورنان و زيكر و دوعا ده خوينتي (الله اكبر) ده كا، عه قل تيده فكري، دل نامادهيه و ترس و خو شه ويستي بو خوا هميه، خواي گه وري كردوه به چاودير به سهر خو يه وه، به شوق و زه وقه وه پيشوازي له نو يژه كه ي ده كات.

زاناي گه وري و پايه به رزي كورد ماموستا سه عيدي نو وري زور گرنگي ده دا به نو يژه كاني له يه كي له و ته كا نيدا ده فهرموي: نه ي نه فسه كه م بزانه كه دو يني روشت و له ده ست ده رچوو، سبه ينيش هيشا نه هاتوه و هيچ به لئين و په يانيكيشت نه دراوه تي كه تو سبه يني ت هيه و ده مي ني تا بي بي ني، كه واته ته نها نه مپو به ته مه ني راسته قينه ي خو ت بزانه، كه م ترين شتي كيش كه له نه مپو دا بتواني بيخه يته ناو سندوقي پاشه كه وت كردني دوا روژته وه، ته نها يه ك سه عاته كه له مزگه وت يان له سهر به رمال به سهر ي به ريت، تاكو دوا روژي راسته قينه و هم هميشه يي خو تي پي دا بين بكه ي.

پيشه وا عه لي كوري نه بي تالب فهرمويه تي: به ندي ئيماندار كاتي ك روحي ده رچوو جيگه نو يژه كه ي و نه و مه لانيكه يه ي كرده وه چا كه كاني بو به رز ده كاته وه بو ي ده گرين. پاشان نعم نايم ته ي خو ينده وه: ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾^۱ الدخان: ۳۹.

(۱) إحياء علوم الدين لإمام الغزالي (رحمه الله): (۳۵۱/۱).

نویژ که فاره تی تاوان و کرداری ناپه سنده

بیگومان نویژ دهیته هوی که فاره تی هه رچی کردار و گوفتاری ناپه سنده، خوی گهوره دهه رموی: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ أَوَّلِهِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ كَالسَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرُ لِلَّذِينَ﴾ هود: ۱۸۴. واته: ههسته به نه رکئی واکرتئی. نویژ له هه ر دوو سه ری رۆژه وه و له به شیک له شه ویشدل، هه یه یاسی. کیده وه چاکه کان کرداره ناپه سنده کانتان لاده بن و دهسته که فاره ده و شۆردنه وه ی گونا به کانتان، شه و نامۆژگاری و بور خه وه وه به بو شه وانه ی زیکو و یادی خوا ده کینه.

* پیغه مه ری خوا ﷺ دهه رموی: (الصَّلَاةُ الْحَمِيسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، مَا لَمْ تَغْشِ الْكِبَايْرُ) واته: پینج فه رزه ی نویژ و، نویژ جومعه تاجومعه یه کی تر، ده به نه هوی شۆردنه وه ی خرا به و تاوانی نیوانیان، به مه رچی له تاوانه گهوره کان نه بن. هه ره ها دهه رموی: أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بَيَاتُ أَحَدَكُمْ، يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسًا، مَا تَقُولُ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ ذَنْبِهِ. قَالُوا لَا يُبْقِي مِنْ ذَنْبِهِ شَيْئًا. قَالَ: فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَاةِ الْخَمِيسِ، يَمْحُو اللَّهُ بِهَا الْخَطَايَا. واته: نه گه ر رووباری به به رده مه مالی به کی که له نیوده ا بروات رۆژی پینج جار خۆی پاک بشوات، نایا چلکی پیوه ده مینیت؟. وتیان: نه خیر هیچ چلکی پیوه نامینی. فه رموی: ده ی شه وه دک پینج فه رزه ی نویژ وه هایه، خوی گهوره گونا و خرا به کانتانی پی ده شواته وه.

عه بدولای کوری مه سعود (ره زای خوی لی پی) فه رموی: پیغه مه ری خوا ﷺ فه رمویه تی: (تَحْتَرِقُونَ تَحْتَرِقُونَ، فَإِذَا صَلَّيْتُمُ الصُّبْحَ غَسَلْتُمَهَا، ثُمَّ تَحْتَرِقُونَ تَحْتَرِقُونَ فَإِذَا صَلَّيْتُمُ الظُّهْرَ غَسَلْتُمَهَا، ثُمَّ تَحْتَرِقُونَ تَحْتَرِقُونَ، فَإِذَا صَلَّيْتُمُ الْعَصْرَ غَسَلْتُمَهَا، ثُمَّ تَحْتَرِقُونَ تَحْتَرِقُونَ فَإِذَا صَلَّيْتُمُ الْمَغْرِبَ غَسَلْتُمَهَا، ثُمَّ تَحْتَرِقُونَ تَحْتَرِقُونَ، فَإِذَا صَلَّيْتُمُ الْعِشَاءَ غَسَلْتُمَهَا، ثُمَّ تَحْتَرِقُونَ تَحْتَرِقُونَ)

(۱) أخرجه مسلم: (۲۳۳).

(۲) أخرجه البخاري: (۵۲۸)، ومسلم: (۶۶۷). تحفة ۱۴۹۹۸

تَنَامُونَ، فَلَا يُكْتَبُ عَلَيْكُمْ حَتَّى تَسْتَقِصُوا^۱. واته: گرتان تی بهرده بی و دهسوتین نه گهر ههستان نوژی بهیانستان کرد نهوه ناوتان پیندا کردوه و کوژاندوتانهتهوه، تاوانهکانتان پی شۆردوهتهوه، بهو جۆره نوژهکان تا دهگاته نوژی عیسا یهک له دوا یهک دهبنه هژی شۆردنهوهی گونا و تاوانهکانتان، که خهوتیشن هیچ گونا و تاوانتان بۆ نانوسریت تا له خهوه بهخهبر دینهوه و دهست دهگهتهوه به کاری ناپهسهند سهرلمنوی.

* سهلمانی فارسی (رهزای خوی لی بی) گتیرایمیه و فهرمووی: له گهل پیغه مبهری خوا ﷺ له ژیر درهختیکدا بوین لقینکی وشکی راهه شاند ههرچی گهلای پینهو بوو ههلوهری فهرمووی: نهی سهلمان! بۆچی پرسبارت نه کرد بۆ وام کرد؟ وتم: نهی پیغه مبهری خوا! بۆچی وات کرد؟ فهرمووی: (إِنَّ مُسْلِمًا إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ، ثُمَّ صَلَّى الصَّلَاةَ الْخَمْسَ، نَحَاتَتْ خَطَايَاهُ كَمَا نَحَاتُ هَذَا الْوَرَقَ وَقَالَ ﷺ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَاءَ مِنْ أَيْلٍ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرُ لِلذَّكْرَيْنِ) ﷻ مود: ۱۱۴. واته: نه گهر موسولمان دهستنوژی گرت به چاکی، پاشان پینج فهرزه نوژی کرد، گونا ههکانی ههله دهوهریت وه کهلای نهو درهخته. پاشان فهرمووی: خوی گهورهش ده فهرمویت: نوژی به چاکی نه بجام بده لههر دووسهری رۆژه و له بهشیک له شمویشدا، بهراستی کردوه چاکهکان خراپهکان لادهبن و گونا ههکان دهشۆنهوه، نهوه نامۆزگاری و بیر خهروهیه بۆ نهوانه زیکر و یادی خوا دهکهن و پهند وهرده گرن.

* عوسمانی کوری عهفقان (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: (مَنْ أَمَرِي مُسْلِمٌ تَحْضَرُهُ الصَّلَاةُ الْمَكْتُوبَةُ، فَيَحْسِنُ وَضُوعَهَا وَخُشُوعَهَا وَرُكُوعَهَا، إِلَّا كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ، مَا لَمْ تُؤْتَ كَبِيرَةٌ وَذَلِكَ الدَّهْرُ كُلُّهُ)^۲. واته: ههر موسولمانیک نامادهی پینج فهرزه نوژی بیت، به ریک و پینکی و به جوانی دهست نوژی بۆ بگری و به خشوعهوه به جییان بیینی، رکوعه کهشی تمواو بیت، ده بیته هژی

(۱) رواه الطبرانی في الصغير وقال الألبانی حسن صحيح في الصحيح الترغيب و الترغيب: (۳۵۷)

(۲) أخرجه أحمد والنسائي وحسنه لغیر الألبانی في الصحيح الترغيب و الترغيب: (۳۶۳).

(۳) أخرجه مسلم (۲۲۸).

كهفاره تی گوناكه كانی رابردوی، به مهرجی له گوناكه گهوره كان نهبن، نه مهش بۆ هه موو ته مه نه ته تی.

* نه بو نه یوی نه نصاری (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: (إِنَّ لِكُلِّ صَلَاةٍ تَحُطُّ مَا بَيْنَ يَدَيْهَا مِنْ خَطِيئَةٍ)¹. واته: هه موو نوژیك گوناكه كانی پیش خوی ده شواته وه.

* نین عومهر (رهزای خویان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ أَتَى بِذُنُوبِهِ كُلِّهَا، فَوَضَعَتْ عَلَى عَاتِقِهِ، فَكُلَّمَا رَكَعَ أَوْ سَجَدَ، نَسَا قَطْعَتْ عَنْهُ)². واته: کاتیک بهنده یه کی خوا هه ستا بۆ نوژی کردن هه موو گونا ه و تاوانه كانی ده خاته سه رشانی و کاتیک رکوع یان سه جده ده بات ده کهونه خواره وه له سه ر شانی و له کۆلی ده بنه وه.

* ره یه یه کوری که عب (رهزای خوی لی بی) گێرایه وه فهرمووی: شه ویک له گهل پیغه مبهری خوا ﷺ بووم پیویستی ده ست نوژم بۆ ناماده کرد. فهرمووی: بۆ داوای شتیکم لی ناکه تی. وتم: داوات لی ده کهم که هاوړیت بم له به هه شتدا. فهرمووی: جگه له وه داوا بکه؟. وتم: هه ر داوای نه وه تی ده کهم. فهرمووی: (فَاعْنِي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ)³. ده ی زۆر سه جده به ره بۆ خودا واته نوژی زۆر بکه.

* أبو ذر (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: (کاتی وه رزی زستان بوو گه لای دره خته کان ده وه رین پیغه مبهری خوا ﷺ چهند لقه داریکی گرت و رای وه شاندن گه لا کانیان هه لوه ری فهرمووی: نه ی نه با زه ر! وتم: فرمان به ردارتم و گویرایه لی تۆم نه ی پیغه مبهری خوا! فهرمووی: بهنده یه کی موسلمان نوژیك ده کات له به ر ره زامه ندی خوی گه وه ر، گونا ه و تاوانه كانی هه لده وه رن هه ر وه ک چۆن بینیت گه لای تهم دره خته هه لوه ری)⁴.

(۱) أخرجه أحمد وقال الألباني حسن صحيح في صحيح الترغيب والترغيب: (۳۶۵).

(۲) أخرجه طبرانی و البهقي و أبو نعيم في الحلية و الألباني في الصحيحة: (۱۳۹۸).

(۳) أخرجه مسلم: (۴۸۹) (۱۱۲۲).

(۴) صحيح الترغيب والترهيب: (۳۸۴).

* نەبو ھوردەيرە (رەزاي خواي لى بى) گىرايەو و فەرمووى: پىغەمبەرى خوا ﷺ داي بەلای گۆرېڭدا فەرمووى: خاوەنى نەم گۆرە كىيە؟ وتيان فلان كەسە. فەرمووى: دوو ركات نوڤتە خۆشەويستە بۆ ئەو لەو ژيانەى كە نىو لە دنيا دا ماوتانە بەسەرى بەرن)¹.
بەلئى دوو ركات نوڤتە دروست لە ھەموو دنيا باشتە بۆ موسلمان ئەگەر بە نىيەتى پاكەو بۆ رەزامەندى خوا نەغامى بدات.

* سەعدى كورې نەبى وەققاص (رەزاي خواي لى بى) فەرمووى: دوو براى موسلمان ھەببون يەكئىكيان پيش ئەوى كەيان بە چل رۆژ وەفاتی كرد، منيش باسى چاكە و پياوەتى يەكەمياڻم كرد بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: (ئەى نايان ئەوئى تريشيان موسلمان نەبو؟). وتم: بەلئى ئەوى تريشيان موسلمان بوو. فەرمووى: (ئىو نازانن بەو چل رۆژەى لە دواى ئەو نوڤتەكان ئەويشيان گەياندووئە چ پلەيەك؟ وئەى نوڤتەكان وەك چۆن جۆگەيەك بە بەردەم دەرگای يەكئى لە ئىوئەدا بروات و بچىتە ناوى و داىووشىت، جا رۆژى پىنج جار خۆى فرى داتە ناوى و خۆى بشوات، چۆن دەى بينن؟ نايان ھىچ چلكى پتو دەمىنى؟ كەواتە ئىو نازانن نوڤتەكانى بەو چل رۆژە ئەوى گەياندووئە چ پلەيەكى بەرز و پر شكۆ)².

براى موسلمان جا ئىتر بە دواى چىدا دەگەرتى لەمانە چاكتر و باشتە لە كوى دەست دەكەوتت؟ نوڤتەكانت بىتتە كەفارەتى كردار و گوشتارە ناپەسەندەكانت، بە زۆر سەجدە بردن دەگەيتە ئەو پلەيە لە بەھەشتدا ھاوئەلى پىغەمبەرى خوا ﷺ بيت، دەىچ مژدەيەك لەو خۆشتە بۆ نوڤتەخوين؟ كام بەختەوئەرى و دلىيايەك لەو چاكترە!!.

(۱) أخرجه الطبراني في الأوسط، صحيح الترغيب و الترهيب: (۳۹۱).

(۲) أخرجه مالك و أحمد باسناد حسن والنسائي، صحيح الترغيب و الترهيب: (۳۷۱).

نویژ بهرگریکه ری تاوانه

وهك له پيش نهم باسه دا روونمان كرده وه نوپژي راسته قينه دهبيت هوي سپينه وهی تاوان و هرچی كردار و گوشتاری ناپه سنده، نه گهر به چاكي و به خشوع و دل بيداريه وه نه بجام درا، له كاتي خوي دوا نه خرا، خاوه نه كهی بهرده وام بوو له سهری به شوق و زهوق و چالاكويه، نه گهر نهو مهرجانهی تيدا ره چاو كرا، نهوه لای خوا وهرگراوه و ناسه واری باشی دهبی له سهر خاوه نه كهی و دهبيت هوي قه دهغه كردنی له تاوان و خراپه، خوی گه وره دهفرموت: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ العنكبوت: ٤٥. واته: ههسته به نهركی راگرتنی نوپژ چونكه به راستی نوپژ مرؤفه كان قه دهغه دهكات له هرچی نارده وایی و شتی ناپه سنده.

پيشهوا قورتوبی (دهمته خوی لی بی) له رافهی نهم نایه ته دا دهلی: بویه دهبی نوپژ مرؤف له خراپه و بهدکاری دوور بخاته وه چونكه قورنان خویندنی تیدایه ناموژگاری مرؤف دهكا، جگه له وه نوپژ هه موو گیانی نوپژ خوین سهرگهرم دهكا.. كاتيك دهچته میحرابی نوپژ و ملكهچ دهكا و بیرده كاته وه له بهردهم خوادایه، خوی گه وره ناگای لیبه تی، بهم حالته دهروونی راست دهبيت وه، له نه ندامه كانیدا ناسه واری چاودیری خوا به سهریه وه دهرده كهوی، بهو شیویه نوپژ خوین تا نوپژیکي تر نهو حالته به سهریدا زاله.. به تاییه تی نه گهر نهو خه یالهش بكات كه له هر نوپژیکدا وا دابنیت كه دوايه مین نوپژه تی و ته مهنی كو تایی هاتوه.. بژ وانه بیت؟ مه گهر موسلمان دلنیا نییه كه مردن كات و كهس و نه خوشی ناناسی؟! جا نوپژي ناوا مرؤف دوور دهخاته وه له خراپه و بهدکاری و هه موو ناپه سنده كه..

نوپژيك به خشوع وه بكری، خاوه نه كهی دوور دهخاته وه له تاوان و خراپه کاری، دهستی دهگری بولای خیر و چاكه، ههرله بهر نه وه شه كه دهبینی سهره پای نه وهی هه ندی له نوپژ خوینان كه موكوپریان هیه به لام له گهل نه وه شدا ههر چاكرن له خه لكانی تر.

* پیغمبرِ مہری خوا ﷺ دہ فرمویت: (عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ، فَإِنَّهُ دَأْبُ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ، وَقُرْبَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَمُنْتَهَا عَنِ الْإِثْمِ وَمَكْفَرَةٌ لِلْسَّيِّئَاتِ).^۱ واتہ: شہونیو بکن و بہر دہوام بن لہ سہری بہ گوئہی توانا، چونکہ ناکار و رہوشتی بیاوچاکانی پیش نیوہ بوہ، نزیك بوونہ وہیہ لہ پەرہ ردگار تان، بہرہ لستیکہری خراپہ و تاوانہ، هوی کہ فاردت و لی خوشبوونی کردہ وہ ناپہ سہندہ کانتانہ.

پیغمبرِ مہری خوا ﷺ روونی کردہ وہ کہ شو نویژ بہرہ لستی خراپہ دہکات، خاوندہ کمہی دہ گیر پتہ وہ لہ گوناہ و تاوان، فرمانی ہی دہکات بہ چاکہ کردن، پیوستہ نیمہ ش نویژی زور بکہین بہ خشوعہ وہ، شو نویژ بکہین، لہ بہر دہم پەرہ ردگار دا بہزہ لیلیہ وہ راوہستین، بہ دل بگرین بژ نہو ہہموو زیادہرہ وہی و کہم و کورپیانہی کہ ہہمانہ، بہ ہیوای رہمہت و سوز و بہزہی خوابین، تہوہسول تہنہا بہو بکہین کہ دامہ زراومان بکات لہ سہر دینہ کمہی، سوودمہند بین لہ شو نویژ و نویژہکانی تر، بہ لکو خوی گہورہ بہ سوز و بہزہی خوی دل و دہروغان پاک بکاتہ وہ لہ چلکی گوناہ و تاوان..

* بہ پیغمبرِ مہری خوابان ﷺ وت: فلانہ کمہی ہہموو شہوی بہ دریژی شو نویژ دہکات، کہ روزی لی بوویہ وہ دزی دہکات! فرموی: نہ گہر نہوہی دہیلین راست بی نہوہ شو شہونیوئہی بہرہ لستی دزیہ کمہی لی دہکات و واز لہ دزیکردن دینیت^۲.

* نہبو ہوریرہ (رہزای خوی لی بی) فرموی: پیغمبرِ مہری خوا ﷺ فرمویہ تی: (إِذَا خَرَجْتَ مِنْ مَنَزِلِكَ، فَصَلِّ رَكَعَتَيْنِ يُمَانِعَانِكَ مِنْ مَخْرَجِ السُّوءِ، وَإِذَا دَخَلْتَ إِلَىٰ مَنَزِلِكَ، فَصَلِّ رَكَعَتَيْنِ يُمَانِعَانِكَ مِنْ مَدْخَلِ السُّوءِ)^۳. واتہ: کاتیک چویتہ دہرہ وہ دوو رکات نویژ بکہ دہتپاریژی لہ خراپہی لہ مال دہرچون، کاتیک گہراپتہ وہ و چویتہ ژوورہ وہ بژ ناومال دوو رکات نویژ بکہ دہتپاریژی لہ خراپہی چوونہ ژوورہ وہ بژ ناومال.

(۱) أخرجه الترمذي، وابن خزيمة وحسنه لغیره الألبان في صحيح الترغيب والترهيب: (۶۲۴).

(۲) أخرجه أحمد و البزار و غیرهما و صححه الألبان: (۵۸/۱).

(۳) أخرجه البزار و البيهقي في شعب الایمان و أنظر الصحيحة: (۱۳۳۳).

نه گهر نويژه کافان بهرهلستی تاوانی لی نه کردین، دهبی بکهړین بزاین دهرده که چییه، نه خوشییه که مان چییه و دهرمانی بؤ بدوزینه وه و چاره سهری بکهین، وه چوڼ چاره سهری نه خوشییه کانی جهسته مان ده کهین، بیگومان چاره سهری نه نفس له پیشتره.

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فرمویت: (إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةَ، فَإِنْ صَلَحَتْ، صَلَحَ لَهُ سَائِرُ عَمَلِهِ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ). واته: یه کهم شتی بهنده له قیامته تا موحاسه بهی ده کهن له سهری نويژه، نه گهر نويژه کانی په سهند و تهواو بوون، نهوا کرده وه کانی تریشی چاک و تهواو دهبن و سهر فراز و سهر که وتوو ده بیته، نه گهر خراب نه غجامی دابوون و تهواو نه بوون نهوا کرده وه کانی تریشی خراب و ناتهواو دهبن، نهو کاته دؤراو و په شیمان و سهره غجامی دؤزه خه.

نويژ چاک و په سهند نابی تا بیروباوه چاک نه بی، خاوه نه کهی خوی گهوره به چاودیر نه زانی به سهر خزیه وه، به ترس و له رزه وه نه غجامیان نه دا، بیر نه کاته وه له موحاسه بهی بهرده م خوی پروه زدگار، که راده وه ستیتری به بی ته رجومان، به بی پشت و په نا، به بی نه وهی دادوه ری بهرگری لی بکا، ده رچوون نیه له سزای خدا مه گهر یه کی خوا خوی بیهوی.

نه گهر نويژ خوین بهوشیوه یه نويژه کهی کرد و تهواو بوو نیر ده رگای فیتنه و خراپه ی بؤ ده کریتنه وه، به لām له دلیدا هیژیک دروست بووه بؤ بهر په رچ دانه وهی نهو گوناوه تاوان و خراپانه، نیر سهری نهو هه موو خوشی و برق و باقی دونیایه ناکات که فانی و له ناو ده چن، بیر له خوشییه کانی به هه شت ده کاته وه که بهرده وام و نه پراوه، نیعمه تانیکی بی کؤتایین، خوشه ختی و نارامی هه تا هه تایین نابریته وه، بهو شیوه یه خیرو چاکه ی بهرده وام هه لده بؤیری و واز له شته له ناوچوو و فانییه کان دینی.

نويژ تهواو نابی به بی چاودیری خوی به سهریه وه، به بی تهقوا و له خوا ترسان، نه گهر نويژ چاک و دروست نه غجام نه ردی نهوا دلش خراب ده بی و خشوعی نامینی، نه نداهه کانی تریش خراب دهبن، به لām نه گهر دل چاک بوو نه نداهه کانی جهسته هه موویان چاک دهبن، ده ست چاک ده بی نیشی خراپه ناکات، دزی ناکات، شتی خراب نانوسیته،

(۱) أخرجه الترمذي في الصلاة: (۴۱۳)، وأبو داود: (۸۶۴)، واللبان في صحيحه: (۱۳۵۸).

زینای دہست لیدانی پی ناکری، دہست ناوہ شینی.. نہ گہر قاچہ کان چاک بوون، ہنگاو
 ہلناگرن بۆ شوینی خراپ، بہرہو مزگموت و ریگای چاکہ ہنگاو ہلنہ گرن و دہرؤن..
 نہ گہر گوی چاک و دامہ زراو بی گوی ناگریٹ بۆ گورانی و موسیقای بہرہ لایی و ناشہرعی،
 غہیبہت و قسمی خراپ نابیستی.. نہ گہر زمان چاک بیت غہیبہتی پی ناکری، بہ چاکہ
 نہ بی نادوی.. نہ گہر دل خراپ بوو فہرمان دہدات بہ خراپہ و ہمہ مو نہندامہ کانی جہستہش
 بانگ دہکات بۆی..

* پیغہ مہری خوا ﷺ دہفہ رمویت: (أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ
 الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ۱. واتہ: لہناو جہستہدا پارچہ
 گوشتیکی بچوک ہدیہ نہ گہر چاک بوو نہوا ہمہ مو جہستہ چاک دہبی، خو نہ گہر خراپیش
 بوو نہوا ہمہ مو جہستہ خراپ دہبی، نہو پارچہ گوشتہ بچوکہش دلہ.

* پیغہ مہری خوا ﷺ دہفہ رمویت: (تُعَرِّضُ الْفَتَنَ عَلَى الْقُلُوبِ كَعَرَضِ
 الْحَسْرِ عَوْدًا عَوْدًا، فَأَيُّ قَلْبٍ أُشْرِبُهَا نَكَّتَتْ فِيهِ نُكْتَةُ السَّوْدَاءِ، وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نَكَتَ فِيهِ
 نَكْتَةُ بَيَاضٍ. حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ، عَلَى أَيْضٍ مِثْلَ الصَّفَا، فَلَا تَضُرُّهُ فَتْنَةٌ مَا دَامَتْ
 السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ، وَالْآخِرُ أَسْوَدُ مُرْبَادًا، كَالْكُوزِ مَحْجِيًا لَا يُعْرَفُ مَعْرُوفًا وَلَا يَنْكَرُ
 مُنْكَرًا، إِلَّا مَا أُشْرِبَ مِنْ هَوَاهُ) ۲. واتہ: بہلاو فیتنہ دہنوسیت بہ لاتہ نیشتی دلہوہ و پلہ
 لہسہر پلہ یان خال لہسہر خال وک ریز کردن و لکاندن شولہ کانی حسیر پتکموہ یہک لہ
 تہ نیشٹ یہک، جا ہر دلٹیک وریگریٹ یان خواردیہوہ نہوا خالٹیکی رہشی لہسہر
 دہنہ خشیت، ہر دلٹیکیش ورینہگریٹ و بیداتہ دواوہ نہوا خالٹیکی سپی لہسہر
 دہنہ خشیت و پتوہی دہنوسیت، تا سہرہ نجام خاوہنہ کی دلٹی سپی دہیت، وک بہردیکی
 سپی و سافی لی دیت کہ ہیچی پتوہ نہنوسیت فیتنہ و بہلا کار لی ناکات ہتا
 ناسمانہ کان و زہوی بہردہوام دہبن.. یان وک کوپہلہ یہکی رہشی ہلہ و گہراوہ و خوار و
 خیتیچی لی دیت چاکہ بہ چاک نازانیت و خراپہش ناداتہ دواوہ و بہ نارہزوی خوئی فیتنہ و
 بہلا دہجیتہ ناوی.

(۱) أخرجه البخاري: (۵۲) مسلم: (۱۵۹۹) عن نعمان بن بشير.

(۲) أخرجه مسلم في كتاب الإيمان: (۳۶۷)، جامع الصحيح: (۱۲۸/۱).

نهگهر نوښتو کړدن گهښته شو راده په خاوه نه که ی گپړایوه له تاوان و خرابه، نهوکاته ده بښته خاوه نی ناوړک له ناو شو کتېبه دا ناوی ده نوسری که مؤر کراوه، ته نه ناوی خواناسه پایه بهرزه کانی تیدا تو مار ده کړیت.

* پیغه مبهري خوا ﷺ ده فرمویت: (صَلَاةٌ فِي أَرْضِ صَلَاةٍ، لَا لَغْوٌ بَيْنَهُمَا، كِتَابٌ فِي عِلْمَيْنِ).^۱ واته: نوښت له دواي نوښت به ريك و پيكي و به خشوعه وه، قسه ي پرو پو وچيان له نيوان دا نه کړیت، نهوا کرده وه کانی ده چي ته ناو شو کتېبه له شوي نيكي بهرزه دايه و ته نه ناوی پایه بهرزه کانی تیدا تو مار ده کړیت.

فه زلي شه ونوښت

شو نوښت په کي که له سوننه ته گه وره کان جگه له نوښتو فهرزه کان خيري له هم مو نوښتي تر زياتره، دوو رکات دوو رکات ده کړي و کوتايشي به سوننه تي وهر دي.

ههستان بو شه ونوښتو کړدن خيترين نوښت له دواي نوښتو فهرزه کان، خواي گه وره فرماني کرده به پیغه مبهري ﷺ که به شيك له شو به نوښت کړدن به سر بهري، نهک هه مووی چونکه هه مووی سوننه نه ته نه هه نديک کات نه بي، وهک ده شوي کوتايشي مانگي ره مه زان، نه گينا شه وه کانی تر ههستان و خه وتنه وه سوننه ته، نابي زياده روي تيدا بکړيت بو نه ودي کار نه کاته سر جهسته و بي هيزي بکات.

خواي گه وره ده فرمويت: ﷺ وَمِنْ أَلْتَلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﷻ الإسراء: ۷۹. نه ي پیغه مبهري! له به شيكي شو گاردا خوت مانوو بکه و قورنان بخوتنه، که زياده نه کي که له سر تو، بو نه ودي په روه ردگارت پایه و مه قامه بهرزه که ت پي ببه خشيت، هه نديک له زانايان ده لتي مه به ست له (مقاما محمودا) پايه ي شفاعه تي گه وره په له قيامه تدا، هه روه ها با سوياس کراو بيت له لايه ن هه مو به دي هينرا وانه وه.

(۱) أخرجه أبو داود، وحسنه الألبان في صحيح الترغيب والترهيب: (٤٤٦).

خوای گه‌وره و دسفی هاو ده لانی پیغه مبه‌ر ﷺ و ئیمانداره راسته قینه‌کان ده کات به‌وهی که مێک له‌شهو ده‌خه‌ون، شه‌ویان به‌عیباده‌تی په‌روه‌ردگار و خوا په‌رستی به‌ری ده‌که‌ن، قورئان ده‌خوێنن و زیکر و یادی خواده‌که‌ن: ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ﴾ الذاریات: ۱۷.

موسلمان نه‌گه‌ر به‌جوانی و تی گه‌یشتنه‌وه سوره‌تی (المزمل) بخوێنیته‌وه په‌ندو نامۆژگاری زۆری لێ وهرده‌گرێ، خوای گه‌وره له‌وکاته ناخۆشه‌دا فه‌رمانی کردووه به‌ پیغه مبه‌ر ﷺ شه‌ونویژ بکات، که سه‌ره‌تای وه‌حیه، دواى نه‌وهی جویره‌ئیل وه‌حی بۆ هێنا و وتی بخوێنه تا سێ جار، بخوێنه به‌ناوی خواوه ترس و له‌رزى لێ نیشته و هاته‌وه بۆ ماله‌وه به‌ خه‌دیجی فه‌رموو: دامپۆشه دامپۆشه، خۆی پیچایه‌وه و خۆی داپۆشی نا له‌و کاته‌دا خوای گه‌وره فه‌رمانی پیکرد شه‌ونویژ بکات: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّمْلُ ۝۱ قُوا لَيْلَ الْأَقِيلَا﴾ المزمل: ۱-۲. واته: نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی خۆت داپۆشیوه نه‌ی موحه‌مه‌د! هه‌سته شه‌ونویژ بکه مه‌گه‌ر به‌شیکى که‌م له‌ شه‌و نه‌بیت.. بۆ نه‌وهی په‌روه‌رده‌ی بکات، دلێ پابه‌ندبێ پیوه‌ی و دامه‌زراوبێ له‌ سه‌ری.

* پیغه مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: (...أَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ). واته نوێژ له‌دواى نوێژه فه‌رزه‌کان شه‌ونویژه.

* پیغه مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: (فِي الْحَجَةِ غُرْفَةٌ يَرَى ظَاهِرُهَا مِنْ بَاطِنِهَا، وَبِاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرِهَا، فَقَالَ أَبُو مَالِكٍ الْأَشْعَرِيُّ: لِمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ، وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَبَاتَ قَائِمًا وَالنَّاسُ نِيَامٌ). واته: به‌هه‌شت ژووری وای تێدایه له‌ ناویه‌وه ده‌ره‌وه‌ی ده‌بینی، له‌ ده‌ره‌وه ناوه‌وه‌ی ده‌بینی، نه‌بو مالیکی نه‌شه‌ه‌ری (ده‌زای خوای لێ بێ) وتی: نه‌ی پیغه مبه‌ری خوا نه‌وه بۆ کێیه؟ فه‌رموو: بۆ نه‌و که‌سه‌یه که قسه‌ی جوان و چاک بکات، خواردن بدات به‌ فه‌قیر و هه‌زاران، شه‌ونویژ بکات له‌ کاتی‌که‌دا خه‌لك خه‌وتوون، قورئانی زۆر بخوێنی له‌ شه‌ودا.

(۱) رواه مسلم: (۱۱۶۳).

(۲) أخرجه الطبراني والحاكم وقال الألباني حسن صحيح في صحيح ترمذ والترهيب: (۶۱۷)

* پیغمبر مہری خوا ﷺ فرمویہ تی: (يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عُقَدٍ، يَضْرِبُ عَلَى كُلِّ عُقْدَةٍ، عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ فَارْقَدْ، فَإِنْ اسْتَيْقَظَ، فَذَكَرَ اللَّهَ تَعَالَى، انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ تَوَضَّأَ، انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ صَلَّى، انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ كُلُّهَا، فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ، وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانَ)¹. واتہ: کاتیک دہخون شہیتان سی گری دہدات لہ بہشی دواوہی سہری ہہریہ کیلک لہ نیوہ و، دہلئی: بھوہ شہوگاریکی دور و دریوہ راکشی لئی بہبی خہم، نہ گہر ہہستا لہ خہو و زیکر و یادی خوی کرد، نہوا گریہ کیان دہکریتہوہ، نہ گہر دہستونیوی گرت، نہوا گریہ کی تریشیان دہکریتہوہ، نہ گہر نویوی کرد نہوہ گریکیہی تریش دہکریتہوہ، دلخوش و چوست و جالاک دہبی، نہ گہر واشی نہ کرد نہوا تہمہل و سست و پہست و دلگران دہبی.

* موغیردی کوری شوہبہ فرموی: قام النبی ﷺ حَتَّى تَوَرَّمَتْ قَدَمَاهُ، فَقِيلَ لَهُ: قَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ، فَقَالَ: (أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا)².

واتہ: پیغمبر مہری خوا ﷺ نہوہندہ بہ پیوہ مابوہوہ لہ شہونویژدا قاچہکانی ناوسا بوون، لییان پرسی: خوی گہورہ لہ تاوانی رابردووت و دہاتویشٹ خوش بوہ بو ناوادہکی لہ خوٹ، فرموی: نہی نابی بہندہیہکی سوپاس گوزارہم.

* عہدولای کوری عہمری کوری عاص (پہزای خوابان لی بی) فرموی: پیغمبر مہری خوا فرمویہ تی: (أَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ، كَانَ يَنَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَيَقُمُ ثَلَاثَةً، وَيَنَامُ سُدُسَهُ، وَيَصُومُ يَوْمًا، وَيُفْطِرُ يَوْمًا)³. واتہ: خوٹہویستترین نویژ لای خوا نویژ دواوہ سلای خوی لہسر بیت، وہ خوٹہویستترین روژو لای خوا روژووی داوہ، نیوہی کاتی شہو دہخہوت، سیہکی شہویشی بو شہونویژ تہرخان کردبوو، شہش یہکی شہو دہخہوتہوہ، روژی نا روژیکیش بہ روژو دہبوو.

* جابر (رہزای خوی لی بی) گپرایہوہ و فرموی: گویم لہ پیغمبر مہری خوا ﷺ بوو دہیفہرموو: (إِنَّ فِي اللَّيْلِ لَسَاعَةً، لَا يُوَافِقُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا

(۱) متفق علیہ، أخرجه البخاري: (۳۲۶۳)، و مسلم في صلاة المسافرين: (۲۰۷).

(۲) أخرجه البخاري: (۱۱۳۰) ومسلم: (۲۸۱۹).

(۳) أخرجه البخاري: (۳۴۲۰) ومسلم في صلاة: (۱۸۹).

وَالْآخِرَةَ، إِلَّا اعْطَاهُ اللَّهُ إِيَّاهُ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ^۱. هه مورو شهوٽڪي ڪاٽينڪي تايهه تي تيدايه، هه ڀياوٽڪي موسولمان ٻوي رٽڪ بڪهوي لئو ڪاته دا هه شٽڪ داوا بڪات له خير و بيري دنيا و قيامت ڀنگومان خوي گهوره پيئي ده به خشيت، نه وڪات هه ديارى ڪراو نيه له هه مورو شهوٽڪا نه وڪات هه يه.

* پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمويت: (يترل ربنا تبارك وتعالى كل ليلة إلى سماء الدنيا حين يبقى ثلث الليل الآخر فيقول من يدعوني فأستجيب له من يسألني فأعطيه من يستغفرني فأغفر له)^۲. واته: خوي گهوره هه مورو شهوٽڪ دا ده به زيه ناسمانى دنيا، ڪاٽيڪ به شى ڪوتايى له سئ به شى شهو ده ميٽيٽي ده فهرمويت: ڪي ليم ده پاريت هه تا لئي وه رڳرم؟ ڪي داوايه ڪي هه يه تا پيئي به به خشم؟ ڪي داواي لئ خو شبون ده ڪات تا لئي خو شيم؟!.

* پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمويت: (رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّى وَأَبْقَضَ امْرَأَ تَهُ فَإِنْ أَبَتْ نَضَحَ فِي وَجْهِهَا الْمَاءَ، رَحِمَ اللَّهُ امْرَأَةً قَامَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّتْ وَأَبْقَضَتْ زَوْجَهَا فَإِنْ أَبَى نَضَحَتْ فِي وَجْهِهِ الْمَاءَ)^۳. واته: ره حمه تي خوا لهو ڀياوهي ڪه شهو هه سٽا ٻو شهو نويٽر ٽنه ڪه شى هه لده سيٽي ٽه گهر خهو بهري نه دا يان ته مه لئى ڪرد و هه لنه سا ٿاو ده پڙيٽي لهدم و چاوى، هه روه ها ره حمه تي خوا لهو ٽنه ي ڪه هه سٽا ٻو شهو نويٽر و ميرده ڪه شى هه لده سيٽي، ٽه گهر خه بهري نه بووه وه له بهر ته مه لئى ٿاو ده پڙيٽي له دم و چاوى تا خه بهري ده پيٽه وه.

* پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمويت: (عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ، فَإِنَّهُ ذَابُّ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ، وَقُرْبَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَمُنْهَاءٌ عَنِ الْإِثْمِ وَمَكْفَرَةٌ لِلْسَيِّئَاتِ)^۴. واته: شهو نويٽر بڪن و بهرده وام بن له سهري به گوٽره ي توانا، چونكه ناڪار و رهو شتى ڀياوچاڪاني پيش ٿيوه بووه،

(۱) أخرجه مسلم: (۷۵۷).

(۲) صحيح سنن أبي داود: (۳۴/۲) (۱۳۱۵).

(۳) ابن ماجه: (۱۳۳۶) وأبو داود: (۱۳۰۸)، والألباني في صحيح الترغيب والترهيب: (۶۲۵).

(۴) أخرجه الترمذي، وحسنه لغيره الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: (۶۲۴).

نزیک بوونه و دیه له پەروەردگار تان، بەرەهەستیکەری خراپە و تاوانە و هۆی کەفارەت و لێ خۆشبوونی کردەوه ناپەسەندە کانتانە.

* پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: (إِذَا أَقَطَّ الرَّجُلُ أَهْلَهُ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلِّ أَوْصَلِي رَكَعَتَيْنِ جَمِيعاً، كُتِبَ فِي الذَّاكِرِينَ وَالذَّاكِرَاتِ)^١. واتە: ئەگەر پیاویک شەو هەستا لەخەو و ژن و مندالەکانیشی هەستان دوو رکات نوێژیان کرد بە جەماعەت یان بە تەنھا یەکی دوو رکاتیان کرد ئەوا ناویان لە ناو ریزی ئەوانەدا دەنوسریت کە هەمیشە و بەردەوام زیکر و یادی خوا دەکەن.

* پیغەمبەری خوا ﷺ دەرموویەتی: (مَنْ قَامَ بِعَشْرِ آيَاتٍ، مِنْ لَمْ يُكْتَبَ مِنَ الْغَافِلِينَ، وَمَنْ قَامَ بِمِائَةِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْقَانِتِينَ، وَمَنْ قَامَ بِأَلْفِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْمُقَنْطَرِينَ)^٢. واتە: هەرکەسیک لەشەودا دە نایەت بخوینێ ئەوا نایەت بۆ ناگا و لە خوا غافلەکان، ئەگەر کەسی سەد نایەت بخوینێ ئەوا نایەت لە ریزی ئەو کەسانە دەنوسریت کە لە فەرمان بەرداری خۆی گەورە دەرنانچن و لە شەو نوێژدا زۆر بەپێوە رادەوێست، ئەگەر کەسی هەزار نایەت بخوینێ ئەوا نایەت لە ریزی ئەوانەدا تۆمار دەکری کە بەقەد دنیاو ئەوێشی لە ناویدا خێریان بۆ نوسراوە.

* پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ، فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالاً فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ)^٣. واتە: نەوات خواست تەنھا بە دوو کەس دەبریت، پیاویک قورئان خوین بۆ شەو و رۆژ بێخوینێ و کاری پێ بکا، پیاویکیش خۆی گەورە مال و سامانی پێ بەخشیبێ ئەویش شەو و رۆژ لێ بەخشێ لە پێناوی خوا. دەبێ نەوات نەخواری بۆ ئەوا چوونی نێعمەتی ئەو کەسانە، تەنھا ئەوانە نەبێ کە نەوات بخواری کە وەک ئەوان بن.

(١) أخرجه أبو داود في الصلاة: (١٣٠٩)، والطبراني في الصغير: (٨١/١).

(٢) أبو داود و ابن خزيمة وصححه الألبان في صحيح الترغيب والترهيب: (٦٣٩).

(٣) أخرجه البخاري: (٧٥٢٩) و مسلم: (٨١٥).

عائشه (رهزای خوی لی بی) فرمودی: پیغمبره‌ری خوا ﷺ هممو شه‌ویک وه‌تری ده‌کرد ئیتر له‌ئوه‌لی شه‌ودا بویه یان له‌ناوه‌راسته‌وه یان له‌کۆتایی شه‌ودا بویه^۱.

سوننه‌ته له‌رکاتی کۆتای سوننه‌تی وه‌تردا دوعای قنوت بخوینریت به‌م شیوه‌یه و پاشان سلاوات بدری له‌دیداری خو‌شه‌ویستان: (اللهم اه‌دنی فیمن ه‌دیت، وعافنی فیمن عافیت، وتولنی فیمن تولیت، وبارک لی فیما أعطیت وقنی شرّ ما قضیت، إنک تقضی ولا یقضی علیک، وإنه لا یدلّ من والیت، تبارکت ربنا وتعالیت)^۲.

أبو ده‌رداء (رهزای خوی لی بی) فرمودیه‌تی: دوو رکات نوێژ له‌تاریکی شه‌ودا بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی له‌تاریکی گۆردا فریاتان بکه‌ویت^۳.

ته‌میمی داری (ره‌حه‌تی خوی لی بی) شه‌وی خه‌به‌ری نه‌بووه‌وه بۆ شه‌ونوێژ یه‌ک سالی ته‌واو به‌شه‌وه‌ده‌خه‌وت تا به‌یانی به‌عیباده‌ته‌وه خه‌ریک ده‌بوو^۴!!

نوێژ مایه‌ی به‌خته‌وه‌رییه :

نوێژ کردن کلیلی هممو خێرو خوشییه‌که، به‌نوێژ کردن دل‌نارام و به‌خته‌وه‌ر ده‌بی و ده‌حه‌ویته‌وه، رۆح دُنیا ده‌بی، نوێژ قوتی رۆحه و به‌هیزی ده‌کات به‌رامبه‌ر به‌لاو ناخوشییه‌کان، به‌نوێژکردن چاوگه‌ش و رووناک ده‌بی.

نوێژ کردن به‌نده‌ فیری ئادابی خواپه‌رستی ده‌کات، رێژ و گه‌وره‌یی خوا ده‌خاته دله‌وه، نوێژخوین ده‌پازینیته‌وه به‌ره‌وشت و ناکاری جوان وه‌ک: نه‌رم و نیانی، راستگۆیی، هیمن و نارامی، دادپه‌روه‌ری، قانعی، به‌وه‌فایی. هه‌روه‌ها نوێژخوین له‌کردار و گوشتاره‌ خراپه‌کانیش دوورده‌خاته‌وه وه‌ک: درۆکردن، فِر و فیل و خیانه‌ت، ته‌ماعبازی، بی‌وه‌فایی، توو‌په‌یی، خۆه‌زل زانی، زو‌لم و سته‌م، ئیره‌یی و، چه‌نده‌ها ره‌وشتی خراپ و کاری ناپه‌سهن‌دی تر..

(۱) البخاری: (۱۹۹۶)، و مسلم: (۷۴۵).

(۲) أبو داود: (۱۴۲۵).

(۳) جامع العلوم والحکم لابن رجب (رحمه الله).

(۴) مختصر منهاج القاصدين للمقدسي (رحمه الله).

نهی نهو کهسهی نارامی و خوژ بهختیت دهوی، رووناکی چاوه کانت دهوی روبریکه نویژ کردن بهخسوع و زهلیلیه وه که پیغه مبهری خوا ﷺ و هاوه لانی، نهو کاته حز و ناواته کانت دیتهدی و بهخته وهر دهبی، خوژ نه گهر واشت نه کرد نهوه تهنها لومهی خوژ بکه و، گوناھی خوژ له نهستی خوژندایه.

خوای گموره دهغرموت: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ الرعد: ۲۸. نهوانهی نیمانیان هیناوه دل و دهروونیان نارام ده بیته به خوژندنی قورنان و په یامه کهی خوای پهروه ردگار، ناگادارین دله کان ههر به زیکر و یادی خوا و قورنان خوژندن نارام دهبن و دهحه وینه وه.

شاعیر ده لیت:

یا من ترجوا النجاة لم تسلك مسلکها فَإِنَّ السَّفِينَةَ لَا تَجْرِي عَلَى يَس.

واته: نهی نهو کهسهی به هیوای رزگاری و بهخته وهریت ریگای رزگاری و بهخته وهریشت نه گرتوه، کهشتی له ناو وشکاییدا ناروات ههرچنده سهول لی بدهی.. واته جگه له ماندوو بوون هیچی تری پی نابریته! به نویژ کردن نیماندار هست بهحه وانه وه و نارامی و دهکات، کاتیک ده لی: (الله اکبر) نویژ داده بهستی واته خوا جل جلاله له هه موو شتیک به گموره تر ده زانی نیت ترسی له هیچ کهسک نییه.. که ده لی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الفاتحه: ۲-۳ هست به نیعمه ته کانی خواده کات له به زهیی و رهجه تی بهرام بهر به نیماندار.. کاتیک ده لیته: ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ الفاتحه: ۴ هست به گموره یی خوا ده کات.. که ده لیته: ﴿إِلَّاكَ تَعْبُدُ وَإِلَّاكَ تَسْتَعِينُ﴾ الفاتحه: ۵ هست به په یوهندی نیوان خوژی و پهروه ردگاری ده کات پشتی پی ده بهستی و داوای کومه ک و یارمه تی به تهنها لهو ده کات و بهس.. کاتیک ده لیته: ﴿أَعْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ الفاتحه: ۶-۷، هست ده کات چنده پیوستی به هیدایه ته و هیدایه تیش تهنها به دهست خواجه.. نابو و شتویه نویژ خوژین هست به زیندویتی و گه شانده ده کات، ناو پوژنی دل و دهروونی ده کات به نویژه کهی، بیگومان

تهنها به زیکر و یادی خوا دل نارام دهبی، دهی گهوره‌ترین زیکر و یادی خوداش نویژه.

نه‌گهر مروژ بهو جوژه بوو بهندهی خوا بوو به‌پاستی و به‌ندایه‌تی بو خوا کرد، هاوه‌لی بو پریار نهدا و، کرده‌وهی چاکه‌ی کرد، نهو کاته سه‌ریه‌رزانه دهژی و له‌کس ناترسیت، غم و په‌زاره و خه‌فته‌ی نیه و ژیان‌ی پر له خو‌شی و کامه‌رانی ده‌بیت، له کاتیکدا خه‌لک زه‌لیل و ژیر ده‌سته‌ی نهو و نهون و سه‌ریان دانه‌واندوهه بو‌یان، به‌لام موسلمان سه‌ر بو هیچ که‌سینک دانانه‌وینن جگه له خودا، که نه‌وه‌ش خو‌ی بو خو‌ی به‌مشتیکه‌تینا ده‌ی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النحل: ۹۷.

* پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: (هه‌ریه‌کی له نیهو کاتیک خه‌وت شه‌یتان سی گری ده‌دات له به‌شی دواوه‌ی سه‌ری و ده‌ستیان پیا ده‌هینن و ده‌لی: بجموه شه‌وگاریکی دوور و دریزه بی خه‌م لیتی راکشی، نه‌گهر هه‌ستا له‌خه‌و و یادی خوی کرد گریه‌کیان ده‌کریته‌وه، نه‌گهر ده‌ست نویژی گرت نه‌وا گریه‌کی تریان ده‌کریته‌وه، نه‌گهر نویژی کرد نه‌وا گریه‌کی تریشیان ده‌کریته‌وه، نه‌وکاته گورج و گول و دل‌خوش ده‌بی و چالاک ده‌بی، نه‌گهر وای نه‌کرد به پیچه‌وانه‌وه په‌ست و سست و ته‌مه‌ل ده‌بی. له ریوایه‌تیک‌ی تردا هاتوه: (فَيَصْبِحُ نَشِيطًا النَّفْسُ قَدْ أَصَابَ خَيْرًا، وَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ، أَصْبَحَ كَسْلَانًا، خَبِثَ النَّفْسُ، لَمْ يُصِبْ خَيْرًا)^۱. نهو کاته نه‌فسی پاک و چالاک ده‌بی، تووشی خیر و خو‌شی ده‌بیت، نه‌گهر واشی نه‌کرد نه‌وه ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زل ده‌بی و، نه‌فسی پیس و په‌ست ده‌بیت، تووشی خیر نابی.

* پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌رکاتیک تووشی به‌لاو ناخو‌شی ببوایه هانای بو نویژه ده‌برد و بانگی بیلالی ده‌کرد ده‌یفرموو: (أَقِمِ الصَّلَاةَ يَا بِلَالُ، أَرِحْنَا بِهَا)^۲. واته: نه‌ی بیلال! هه‌سته بانگ بده و قامه‌ت بکه با به‌کردنی نویژه‌کان دل‌خوش و نارام بین.

(۱) أخرجه ابن ماجه (صحيح سنن ابن ماجه) (۱۰۹۴).

(۲) صحيح سنن أبو داود: (۴۱۷۱)، وصححه الألبانی في المشكاة: (۲۵۳).

* ههروه‌ها ده‌ی‌فرموو: به‌رچاو روونی و خوشبه‌ختی من له نوێژدایه و، نوێژ بیبیلە
چاوی منه: (جَعَلْتُ قُرَّةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ)¹.

هەندێك له زانایان دەڵێن: ئەگەر پاشا و نەوێ پاشاکان بیانزانایه نێمی موسلمان
چەندە دڵمان خۆشه به زۆری شمشیر لیان دەسەندین ئەگەر دەسەلایان بوايه²!

ئێین ته‌یهه (ره‌حه‌تی خ‌وای لی‌ بێ) دوژمنانی نازاریان دەدا و زیندانیان کرد
فرمووی: چیتان ده‌وی لێم؟ من به‌هه‌شتی خۆم له ناو سنگمدايه ئێوه ناتوانن ده‌ری به‌یتن،
زیندانی کردم خه‌ڵوته، ده‌ریه‌ده‌ر کردم سه‌یران و سیاحه‌ته، کوشتنیشم پله‌ی به‌رزی
شه‌هاده‌ته! هه‌روه‌ها کاتی‌ک خه‌ستیا‌نه زیندانیانه‌وه پیتی بێ تا‌قه‌ت نه‌بوو لیان پرس‌ی؟
ئه‌ویش وتی: زیندانی که‌سی‌که دلی زیندان بیت له یادی خوا، نه‌سیریش که‌سی‌که نه‌سیری
هه‌وا و هه‌وه‌سی بیت³.

كاك نه‌حه‌مه‌دی مو‌فتی زاده (ره‌حه‌تی خ‌وای لی‌ بێ) له هۆنراوه‌یه‌كدا ده‌لێت:

له ده‌وری جه‌می یارانی جانی تۆم نه‌بی هه‌شتا خۆم بی ته‌نهايه
تۆم هه‌بیت ته‌نها له ئینفرا‌دی لێم جه‌مه هه‌رچی خۆشی دنیا‌يه.

ئه‌بویه‌کری وه‌راق (ره‌حه‌تی خ‌وای لی‌ بێ) ده‌فه‌رمو‌یت: ئەگەر هه‌وا و هه‌وه‌س زالی بیت
به‌سه‌ر دڵ و ده‌روونی مرۆ‌فدا: دلی تاریک ده‌بیت، ئەگەر دلیش تاریک بوو ته‌نگ ده‌بیت وه‌ک
پاله‌ په‌ستۆ ب‌خه‌یته سه‌رسنگ ئاوه‌هایه، ئەگەر دلیش ته‌نگ بوو، خووره‌وشت ناپه‌سه‌ند و
ناشیرین ده‌بیت⁴ گه‌ر خووره‌وشت ناشیرین بوو خه‌ڵک رقیان لیتی ده‌بیت⁵.

عه‌بدو‌لای کوری مو‌یاره‌ک (ره‌حه‌تی خ‌وای لی‌ بێ) ده‌فه‌رمو‌یت:

رَأَيْتُ الذُّنُوبَ تُمِيتُ الْقُلُوبَ وَقَدْ يُورِثُ الذَّلَّ إِذْمَاءَهَا

(۱) أخرجه أحمد وحسنه الألباني في المشكاة: (۵۲۶۱)، وأنظر الصحيحة: (۱۸۰۹).

(۲) عوائق، محمد احمد راشد.

(۳) ذيل طبقات الحنابلة (۴۰۲/۲).

(۴) العوائق، محمد احمد راشد.

وَوَرَّكَ الذُّنُوبَ حَيَاةَ الْقُلُوبِ وَخَيْرٌ لِنَفْسِكَ عَصِيَانُهَا

تاوان دلّ ده‌مرینیت نهو که‌سهی به‌رده‌وام بیّت له سه‌ری سوک و رسوایی به‌شیه‌تی، نهو که‌سه‌ش خوی به دوور بگریّت له تاوان بینگومان دلّی ده‌ژیتسه‌وه و نه‌فسی نارام ده‌بیّت. نیماندار کاتیک هه‌ر له به‌یانی تا نیوه‌پۆ کار ده‌کات باری قورس و گران ده‌بیّ بیّ هیز ده‌بیّت، شتی خراب ده‌بیستی، خوی گه‌وره‌ش فه‌رمانی بیّ ده‌کات که بجیّ بۆ نویژ بۆ نه‌وه‌ی به‌ه‌ویته‌وه و نارام بیّ، یان له‌ماله‌وه و ده‌نگه ده‌نگی منال و بۆله بۆلی ژن، سه‌رقالبوون به میوانه‌وه بیّ تا‌قه‌تی ده‌کات، پاش ماوه‌یه‌که به‌و شیوه‌یه کاتی نویژ دیت نه‌گه‌ر چوو بۆ نویژی جه‌ماعه‌ت یان هه‌ر نویژی کرد نه‌وا نارامیی ده‌داته گیانی خوی و ده‌حه‌ویته‌وه، یان شه‌و له جیگادا زۆر ده‌مینیتسه‌وه زۆر مانه‌وه‌ش له جیگادا له‌را‌ده‌ی خوی تیپه‌ری نه‌خۆشی و ته‌مه‌لییه به‌لام که هه‌ستا له خه‌و ماسولکه‌کانی ده‌که‌ونه جووله، نه‌وکاته چوست و چالاک ده‌بیّ.

خشوع له نویژدا

نین ره‌جه‌بی حه‌نبه‌لی (ره‌حه‌متی خوی لی بیّ) ده‌لی: خشوع بریتیه له زه‌لیلی نواندن له به‌رده‌م په‌روه‌ردگاری بالا ده‌ست و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ره‌هادا. ئاماده‌یی دلّ له نویژدا رۆحه‌که‌یه‌تی، وه‌ک سه‌ر وایه بۆ جه‌سته، وه‌ک ئاو وایه بۆ ماسی، دلّ ئاماده نابێ و پاک نابیتسه‌وه ته‌نها به‌ وازه‌ینان له‌ گونا‌ه و تاوان نه‌بی، به‌ قورنان خویندن و زی‌کر و یادی خوا و نویژ کردن ده‌گاته نه‌و راده‌یه‌ی که خاشع بیّ، ترسی خوی تیدا بیّ، خوی چاک بیّ و فه‌رمایش بدات به‌ نه‌ندامه‌کانی تر چاک بن، بۆ نه‌وه‌ی خشوع له دلّدا زیاد بیّ ده‌بیّ زۆر سه‌جده بریت و رکوع به‌ ته‌وا‌وی نه‌جم بدریت، دوعا و پا‌رنه‌وه‌ی زۆر بگریّت له سه‌جده‌دا.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝١ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝٢﴾

المؤمنون: ۱ - ۲. واته: به‌راستی نه‌و نیماندارانه سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفراز بوون. نه‌وانه‌ش نه‌و

کەسانەن لە نوێژەکانیان دا ملکهچ و دل نارام و دل دامەزراوون دلایان لای خوای خۆیانە و بەخشوعەوه نوێژەکانیان دەکەن.

هەروەها دەفەرموێت: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ

قَانِتِينَ﴾ البقرة: ۲۳۸. (بەردەستە بێ) لە تەفسیری ئەم نایەتەدا دەلێ: بەخشوع و گەردنکەچییهوه نوێژەکانتان نەجام بەدن، بە ملکهچی و زەلیلێیهوه بەندایەتی خودا بکەن و پەرستشەکانی بەجێ بهێنن.

* پێغه مەبری خوا ﷺ دەفەرموێت: (أول شيء يرفع من هذه الأمة الخشوع، حتى لا ترى فيها خاشعاً)'. واتە: یەکەم شتێک لە ئاوە ئەم ئوممەتەدا نامیێت خشوع، تا وای لێ دێت یەکیک نابینی بە خشوعەوه نوێژ بکات.

* پێغه مەبری خوا ﷺ فەرمووێت: (مَا مِنْ أَمْرٍ مُسْلِمٍ تَخْضَرُهُ صَلَاةٌ مَكْتُوبَةٌ فَيَحْسِنُ وُضْوءَهَا وَخُشُوعَهَا وَرُكُوعَهَا إِلَّا كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ مَا لَمْ يَأْتِ كَبِيرَةً وَ ذَلِكَ الدَّهْرُ كُلُّهُ)'. واتە: هەر موسلمانێ کاتی یەکیک لە نوێژە فەرزهکان هاتە پێشەوه، بە جوانی و رێک و پێکی دەستوێژی بۆ بگری و بە خشوعەوه نوێژەکی بکات و بە تەواوی رکوع ببات، ئەوا دەبیته کەفارهتی گوناھەکانی رابردووی، بە مەرجێ لە گوناھە گەورهکان نەبێ ئەمەش هەتا هەتاییه و بەردەوامه.

ئەگەر خشوع نەما لە دلدا وێران دەبێ، ئەوکاتە ئەخۆشی ترسانک پووی تی دەکەن و سەردەکەون بە سەریدا و پەشی دەکەنەوه، وەک خۆشەویستی دنیا و پێشپێکی بۆ کردنی، بێ ناگایی و غەفلەت، شوێنکەوتنی هەوا و هەوس و ئارەزووبازی، بە خۆدا نازین و خۆ بەگەوره زانین و لوت بەرزێ، تا وای لێ دێ پەند و نامۆژگاری وەرناگری و کاریگەرییان نابێ لە سەری.

فالقلب ما لم يكن بالله مرتبطاً فإِنَّمَا هُوَ بِالْأَهْوَاءِ جَوَاب.

(۱) رواه الميمني: (۲ / ۱۳۶)، وقال الألباني صحيح في صحيح الترغيب والترهيب: (۵۴۳).

(۲) أخرجه مسلم: (۲۲۸)، صحيح الترغيب و الترهيب: (۳۶۰).

واته: نه گهر دل به خواوه پمیره ست نه بوو، نهوا وه لّام دهره و دی ههوا و هه و هس ده بیته
واته شوینی حمز و ناره زووه ناشه رعیه کان ده که ویت.

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فرمویت: (له جهسته دا پارچه گوشتیکه بچوک هدییه
نه گهر باش بوو نهوا هه موو نه دنامه کانی تر باش ده بن، نه گهر خراپیش بوو نهوا هه موو
نه دنامه کانی تریش خراپ ده بن، که نهویش دلّه.^۱

پیغه مبهری خوا ریک راده و هستا له نویتدا ملی لار نه ده کرده و ه سهری کز نه ده کرد
به چالاکه و زهوق و شهوقه وه نویتده کانی نه غلام ددها، ههروه ها پهنای گرتووه به خوا له
دلی که خالی بی له خشوع: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا تَخْشَعُ...) ^۲.

عومهری کوری خه تتاب (رهزای خوی لی بی) پیاوئیکه بیینی ملی لار کرد بووه و ه
سهری کز کرد بوو له نویتدا پتی فرموو: ناینه که مان مه کوژه خوا بتکوژی.

ههروه ها یه کیکه تری بیینی ملی خوار کرد بووه وه که نه و دی که خشوع بنوینی،
عومهر فرموو: سهرت راسته که ره وه خشوع له دل دایه له ملدا نیه!

نه بو ته لحه (رهزای خوی لی بی) جارئیکان له ناو باخه که ی خویدا نویتدی ده کرد
بالتدیه که جوان هات به به رده میدا نهویش دهستی کرد به سیرکردنی تا وای لیتهات
نهیده زانی چهند رکات نویتدی کردووه، باخه که ی کرد به خیر له بریتی نهو خشوع له ده ست
دانه ی ^۳!

حوزه یغه (رهزای خوی لی بی) فرموو: ناگادارین له خشوعی دوو پروانه، وتیان:
خشوعی دوو پروانه چونه، فرموو: نه ویه ده بیینی جهسته وا پیشان ده دریت که خاشعه
به لّام دل غافل و بی ناگایه ^۴!

عوروهی کوری زوبیر (رهحمتی خوی لی بی) که یه کی بووه له فوقه های تابعین:
برینیک له قاجیدا بوو روژ به روژ زیادی ده کرد، پزیشکه کان برپاریاندا قاجی بپر نه وه نه گینا

(۱) أخرجه البخاري: (۵۲۵۵)، ومسلم: (۱۵۹۹).

(۲) أخرجه مسلم: (۲۷۲۲).

(۳) مختصر منهاج القاصدين لابن قدامة.

(۴) المدارج السالكين لابن قيم الجوزية: ۵۲۱/۱

هه موو جهستهی ده گریتهوه، لهو سهردهمه دا بهنج نه بووه تا بهنجی بکه، فهرمووی: مؤلّه تم بدن با بچمه ناو نوږدهوه، کاتیک چووه ناو نوږدهوه قاچه که یان بو برییهوه ههستی بهنازار نه کرد چونکه دلّی سهرقال بوو به خواي خزیهوه ناگای له دنیا نه ما بوو^۱.

نین قهیم (بهردمهت بی) ده لیت: نوږ به بی خشوع وهك جهستهی بی گیان وایه، دهی لهوه شووریهی تر ده بی چی بیت پیاو جهستهیه کی بی گیان به دیاری بهریت بو خواهن دهسه لاتیکی دنیایی، چ جای بو خواي گهوره؟!.

سوفیانی سهوړی (بهردمهت بی) فهرمووی: نهوهی خشوعی نه بی نوږده که ی خراب ده بی.

کۆسپه کانی بهردم خشوع :

هه ندیک کۆسپ ده بنه هو ی که می خشوع یان نه مانی له نوږدا، جا هه یانه له ناو نوږده که دایه و ههشیانه له دهروهی نوږده که دایه، نه مانه ی لای خوا ره وهش چهنه کۆسپیکن له بهردم خشوع دا:

۱- لاوازی نیمان به گه شتن به دیداری پهروه ردگار: یه کی له سیقاتی نهوکه سانه ی به خشوعهوه نوږ ده که نهوهیه که گومانیان نیه ده گن به دیداری خواي خویان، که واته نه گهر نوږخوین گومانی هه بوو یان باوه پری نه بوو به زیندوو بوونهوه و مو حاسه به له بهردم پهروه ردگاردا، نهو کاته به خشوعهوه نوږده کانی ناکات و بی ناگا ده بی له روحي نوږده که ی.

۲- وه سهو سهی شهیتان: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: (إِذَا تُودِيَ بِالصَّلَاةِ، أَذْبَرَ الشَّيْطَانُ وَلَهُ ضُرَاطٌ، حَتَّى إِذَا تُؤَبَّ بِالصَّلَاةِ أَذْبَرَ، حَتَّى إِذَا قُضِيَ النَّدَاءُ أَقْبَلَ، حَتَّى يَخْطُرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ وَيَقُولُ: أَذْكَرُ كَذَا، وَأَذْكَرُ كَذَا، لَمَّا لَمْ يَكُنْ يَذْكَرُ، حَتَّى يَظْلُ الرَّجُلُ لَا يَذْكَرُ كَمْ صَلَّى) وفي روايه عند المسلم: (حَتَّى يَظْلُ الرَّجُلُ أَنْ يَذْكَرَ كَيْفَ صَلَّى)^۲. واته: نه گهر بانگدرا شهیتان هه لدی به تر لیدان، بو نهوهی بانگه که نه بیستی، که بانگه که تهواو بوو دیتهوه تا قامهت ده کری دیسان هه دیتهوه، که قامهت تهواو بوو دیتهوه

(۱) وفیات الاعیان: ۲۵۵/۳، حلیه الاولیاء: ۱۷۸/۲.

(۲) احرجه البخاری: (۶۰۸). ومسلم: (۳۸۹).

و ده سوه سه ده خاته دلی نویژخوینه وه و دالغی بۆ دروست ده کات و پیی ده لی: یادی نه وه و نه وه بکه که پیشتر له یادی نه بوو تا وای لی ده کات نازانی چهند رکات نویژی کردوه. له ریوایه تی (مسلم) دا هاتوه: (وا له نویژخوین ده کات که نه زانی چۆن نویژه که ی ده کات).

۳- ناوردانه وه بهم لاو به ولادا له نویژدا: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: (مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي صَلَاتِهِمْ لَيْتَنَّهُمْ عَنْ ذَلِكَ أَوْ لَتَخَطْفُنَّ أَبْصَارَهُمْ)¹. واته: نه وه خه لکانه چییانه چاویان به رزده که نه وه بۆ ناسمان له نویژه کانیاندا؟ یان نه وه تا واز لهو کاره دینن یان خویان ناماده بکه ن بۆ کویر بوون.

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: (إِنَّ اللَّهَ أَمَرَكُمْ بِالصَّلَاةِ، فَإِذَا صَلَّيْتُمْ فَلَا تَلْتَفِتُوا، فَإِنَّ اللَّهَ يَنْصِبُ وَجْهَهُ لَوَجْهِ عَبْدِهِ فِي صَلَاتِهِ، مَا لَمْ يَلْتَفِتْ...)². واته: خوی گه وه فهرمانی پی کردوون به نویژ کردن، له نویژدا ناوردانه وه، چونکه خوی گه وه رووی به زهیی له بهنده که یه تی تا نه وه بهنده یه رووی کاته خوا و ناوردانه وه...

۴- نویژ کردن به رامبه ر وینه و زه خره فهی رهنگا و رهنگ: عانیسه (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ له بهرگیکی رهنگا و رهنگدا نویژی ده کرد، کاتی که له نویژه که ی بویه وه فهرمووی: (نه م بهرگه به رنه وه بۆ نه بو جوهم و، بهرگیکی ساده بۆ من بهینن، چونکه خه یالی بر دم له نویژدا)³.

* نه نهس (رهزای خوی لی بی) فهرمووی عانیسه (رهزای خوی لی بی) په رده یه کی رهنگا و رهنگی له دیواری ژووره که یدا هه لیواسی بوو، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: نه ی عانیسه! نه م په رده رهنگا و رهنگه لابه، چونکه وینه کانی ناوی دینه بهر چاوم له کاتی نویژدا، واته خشوعه که م نه یلن و خه یالم به لایاندا ده چیّت⁴.

۵- لاوازی خو شه ویستی و برایه تی له بهر خوا: چوونه به هه شت به ستراوه به خو شه ویستی به له بهر خوا، خشوع ریگای چوون به ره وه به هه شته، خشوع و به هه شتیش

(۱) أخرجه البخاري: (۷۵۰).

(۲) رواه البخاري ومسلم، صحيح جامع الترمذي: ۱۴۸/۵ برقم ۲۸۶۳.

(۳) أخرجه البخاري: (۳۷۳) ومسلم: (۵۵۶).

(۴) أخرجه البخاري: (۳۷۴).

بهندن به بهیژی خوشه ویستییه وه له بهر خوا: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُمِنُوا، وَلَا تُمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَّلًا أَذْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) واته: بهو کهسه ی گیانی منی به دهسته ناچنه به ههشته وه تا کو نیمان نه هیتن نیمانیشان تهواو نابی هه تا یه کترتان خوش نه ویت، شتیکتان نیشان بدهم نه گهر نه بجامی بدهن تهوا یه کترتان خوش دهوی، سه لام له یه کتر بکهن.

۶- بی ناگایی و شوین کهوتنی ههوا و هه وهس و ناره زوو.

۷- زۆر سه رقالبوون به دنیاوه و گرنگی پیدانی.

۸- ته رکێ جه ماعهت و مزگهوت، چونکه گورگ مه پێ تنهها ده خوات.

۹- رێک رانه وهستان له ریزی نوێژدا و پال نه دان به یه کهوه.

۱۰- زوتم و ستهم کردن له بنده کانی خوا و پیشیل کردنی مافه کانیان.

فه زلی نوێژی جومعه

نوێژی جومعه کۆبونه وهی موسولمانانه ههفتهی جارێک پێکه وه بۆ زانینی کاروباریان و خوشه ویستی و براههتی زیاتر خسته نه نیوانیان.

خوای گهوره دهفرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَكَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ الجمعة: ۹. واته: نهی نهو که سانهی نیمانان هیناوه کاتی که بانگدرا بۆ نوێژی جومعه، نیوه به پهله بچن به دههم یادی خواوه و واز له کرین و فروشتن بهینن، چونکه نا نهوه چاکتر و باشتره بۆ نیوه نه گهر بزانن و تی بگهن.

۱- سوره تیکی به ناوه وهیه له قورئاندا به ناوی (سورة الجمعة).

۲- رۆژی جومعه له نیوان پێنج شهمه و شهمه دایه، تاییهته به نومهتی پیغه مبه ره وه ﷺ، خوای گهوره گارر و جوه کانی پێ گومرا کرد، جوله که رۆژی شهمه یان

هه‌بوو، گاوه‌كان رۆژی يه‌ك شه‌مه، نه‌وان ده‌بێ شوێن نێمه‌ بکه‌ون له‌ کاتێکدا چه‌نده‌ها ساڵ له‌ پێش نێمه‌وه‌ بوون، نه‌مه‌ش له‌ فەزل و خێری نهم نومه‌ته‌يه^١.

٣- پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فرمویت: (خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا)^٢. واته: باشتري‌ن رۆژی هه‌فته‌ كه‌ خۆرى لى‌ هه‌لبێ جومعه‌يه، خۆى گه‌وره‌ له‌ رۆژی جومعه‌دا ناده‌مى دروستکرد، له‌ رۆژی جومعه‌دا چوه‌ ناو به‌هه‌شته‌وه، هه‌ر له‌و رۆژه‌شدا له‌ به‌هه‌شت ده‌ركرا و خرايه‌ سه‌ر نهم زه‌ويه.

٤- نيين عه‌باس (په‌زای خوايان لى‌ بى) ده‌رمووی: پێغه‌مبه‌رى خوا ده‌رموویه‌تى: (إِنْ هَذَا يَوْمٌ عِيدٌ جَعَلَهُ اللَّهُ لِلْمُسْلِمِينَ، فَمَنْ جَاءَ إِلَى الْجُمُعَةِ فَلْيَغْتَسِلْ، وَإِنْ كَانَ عِنْدَهُ طِيبٌ فَلْيَمْسَ مِنْهُ وَعَلَيْكُمْ بِسَوَاكِ)^٣. واته: خۆى گه‌وره‌ رۆژی جومعه‌ى گێراوه‌ به‌ جه‌ژن بۆ موسلمانان، هه‌ر كه‌سێك هات بۆ نوێژى جومعه‌ باخۆى بشوات، نه‌گه‌ر بۆنى خۆشى لا‌بوو با له‌خۆى بدات، سیواكیش بکه‌ن.

* هه‌روه‌ها ده‌رمووی: به‌كۆمه‌لى‌ موسلمان له‌ رۆژی جومعه‌دا: (مَعَاشِرِ الْمُسْلِمِينَ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ جَعَلَهُ اللَّهُ لَكُمْ عِيدًا، فَاغْتَسِلُوا وَعَلَيْكُمْ بِالسَّوَاكِ)^٤. واته: نه‌ى كۆمه‌لى‌ موسلمانان، نهم رۆژه‌ خوا كرده‌وویه‌تى به‌ جه‌ژن بۆتان، خۆتان بشۆن و سیواك بکه‌ن.

٥- عوبه‌يده‌ى كورێ جه‌راح ده‌رمووی: پێغه‌مبه‌رى خوا ده‌رموویه‌تى: (مَنْ الصَّلَاةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَجْرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِي الْجُمُعَةِ، وَمَا أَحْسَبُ مَنْ شَهِدَهَا مِنْكُمْ إِلَّا مَغْفُورًا لَهُ)^٥. واته: باشتري‌ن نوێژ لا‌ى خوا نوێژى به‌يانى رۆژی جومعه‌يه به‌ جه‌ماعه‌ت، هه‌ر كه‌سێك له‌ نێوه‌ به‌شدارى بكات هه‌وادارم خوا لى‌ خۆشيبێت.

(١) رواه البخاري: (٨٣١).

(٢) رواه مسلم: (٤٨٦).

(٣) أخرجه ابن ماجه: (١٠٩٨) في اقامة الصلاة.

(٤) أخرجه الطبراني في الأوسط: (٣٤٣٣) والصغير: (٣٥٩) وذكر هيثمى (١٧٢/٢).

(٥) البزار: (٦٢١)، والطبراني: (١٨٦)، والهيثمى: (١٦٨/٨)، وابونعيم: (٧١/٢٠٣).

* ههروههها فهرموویهتی: (إِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَوَاتِ عِنْدَ اللَّهِ صَلَاةُ الصَّبْحِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِي الْجُمُعَةِ)^۱. واته: باشتین نوژی لای خوا نوژی بهیانی روژی جومعهیه به جهماعهت.

۶- تهنها دوو رکات نوژی فهرز دهکری بهلام له روژهکانی تردا چوار رکات دهکریت.

۷- (أَجْهَرُ فِيهَا) نوژهکهی بهدهنگی بهرز و ناشکرا دهخوینریت.

۸- سهرقال بوون بهعیبادهتهوه تا نیمام له مزگهوت دهچیتته دهرهوه خیریکی گهورهی ههیه.

۹- خویندنی سورهتی جومعه و مونافقین سونهتن له نوژی عیشای شهوهکهیدا.

۱۰- له روژی جومعهدا سزا له سهرخه لکانی بهرزخ ههلهدهگیریت.

۱۱- ههپهشه کراوه لهوانهی که دوا دهکهون یان نامادهی جهماعهتی جومعه ناکهن به سوتاندنی مالهکانیان به سهریاندا^۲.

۱۲- مؤر دهنری بهسهر دلی تهوکهساندها که واز له نوژی جومعه دههینن بهبی بههانهی شهرعی، به بهلگهی نهم فهرموودهیه: (لَيَنْتَهِنَ أَقْوَامٌ وَدَعَهُمُ الْجُمُعَاتُ، أَوْ لَيَخْتَمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ)^۳.

* ههروههها دهفهرمویت: (مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ الْجُمُعَةِ مِنْ غَيْرِ ضَرُورَةٍ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ)^۴. واته: ههركهسی سی جومعه لهسهریهک بهبی نیش و کاریکی زور زهروور بههانهیهکی شهرعی و پتویست واز له نوژی جهماعهتی جومعه بهیتنی تهوه خوی گهوره مؤر دهوات لهسهر دلی.

۱۳- روژوو گرتن تییدا دروست نییه به تهنها، یان دهبی روژی پیشت یان روژی دواتری لهگهلهدا بگیری^۵.

۱۴- نابیت تاییهت بکری بو شهونوژی کردن^۱.

(۱) رواه البيهقي في الشعب: (۳۰۴۵).

(۲) رواه حاكم في المستدرک (۱/ ۲۹۲) وصحیحه علی شرط شیخین.

(۳) أخرجه مسلم: (۸۶۵)، والبیغی: (۱۰۵۴).

(۴) رواه الترمذی: (۵۰۰)، وأبو داود: (۱۰۵۲)، و أحمد: (۳/ ۴۲۴)، و حاکم: (۳/ ۶۲۴).

(۵) أخرجه البخاري: (۱۹۸۵)، ومسلم: (۱۱۴۴).

۱۵- له کاتی وتاردا نابی کەس قسە بکات دەبی بەبی دەنگی گوی بۆ نیمام رابگیریت.

* پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: (هەرکەسێک لە رۆژی جومعهدا دەسنوێژیکی رێک و پێک بگرێ و بیټ بۆ جەماعەتی جومعه بەبی دەنگی گوی بگرێ بۆ وتاری نیمام خوای گەورە لە گوناھی نیوان ئەو جومعه و جومعه کەمی پێشوی خۆش دەبی لەگەڵ سی رۆژی زیادهدا، هەرکەسی دەست بدات لە بەرد و خۆی مەشغول بکا ئەو شتی نابەجیتی کردوو و خۆی بەشتی بی هوودووە خەریک کردوو.

* پیغمبەری خوا ﷺ دەفەرموێت: (إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ أَنْصِتْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ فَقَدْ لَقِيتَ)¹. واتە: لە کاتی وتاری هەینیدا ئەگەر بلێی بە هاوڕێ کەت بی دەنگ بە ئەو خۆت بەشتی پرۆپۆچووە خەریک کردوو، خێری جومعه کەت نامیتێ.

۱۶- خۆشتن پێویستە: پیغمبەری خوا ﷺ دەفەرموێت: (مَنْ جَاءَ مِنْكُمْ الْجُمُعَةَ فَلْيَغْسِلْ)². واتە: هەرکەسێک هات بۆ نۆتێ جومعه با خۆی بشوات. هەرەو هەما دەفەرموێت: (غُسْلُ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ)³. واتە: خۆشتن لە رۆژی جومعهدا واجبه لەسەر هەموو موسلمانێکی بالغ.

۱۷- خێری گەورە دەست ئەو کەسە دەکەوێ پێش وەخت نامادە دەبی: (من اغتسل يوم الجمعة غسل الجنابة ثم راح، فكأنما قرب بدنة، ومن راح في الساعة الثانية، فكأنما قرب بقرة، ومن راح في الثالثة، فكأنما قرب كبشاً أقرن، ومن راح في الساعة الرابعة، فكأنما قرب دجاجة، ومن راح في الساعة الخامسة، فكأنما قرب بيضة، فإذا خرج الإمام حضرت الملائكة يستمعون الذكر)⁴. واتە: هەرکەسێک رۆژی جومعه خۆی بشوات و پاشان لە سەعاتی یەكەمدا نامادەبی لە مزگەوتدا وەك وشترێ بکات بەخێر ئاوايه، ئەو هی لە

(۱) أخرجه مسلم: (۱۱۴۴) (۱۴۸).

(۲) أخرجه البخاري: (۹۳۲)، ومسلم: (۸۵۱).

(۳) أخرجه البخاري: (۸۹۴)، ومسلم: (۸۴۴) في الجمعة، عن ابن عمر.

(۴) أخرجه البخاري: (۲۶۶۵)، ومسلم: (۸۴۶) في الجمعة، عن أبي قتادة.

(۵) أخرجه البخاري: (۸۸۸) (۸۴۱)، ومسلم: (۸۵۰).

سهعاتی دووه‌مدا پروات وەك ئەوه وایه مانگایەك بكات بەخێر، ئەوهی له سهعاتی سییه‌مدا پروات وەك ئەوه وایه به‌رانیکی شاخدار بكات بەخێر، ئەوهی له سهعاتی چواره‌مدا پروات وەك ئەوه وایه مریشکی بكات بەخێر، ئەوهی له سهعاتی پێنجه‌مدا پروات وەك هیلکه‌یه‌ك بكات بەخێر وایه، كه نیمام چوه سه‌ر مینه‌هر ئیتر ملانیكه‌كان ده‌رۆن گۆی له وتاره‌كه‌ی ده‌گرن ئەوهی له دوا‌ی ئەوه پروات ناوی له ده‌فته‌ری رێز لێنانی نه‌وانه‌دا نانوسری چونكه سجیله‌كه‌یان پێچاوه‌ته‌وه.

١٨- بۆ هه‌موو هه‌نگاوێك پاداشتی سالتی ده‌نوسریت: ئەوسى كورپى ئەوسى سه‌قه‌فى فه‌رمووی: بیستم له پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: (مَنْ غَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَغَسَلَ، ثُمَّ بَكَرَ وَابْتَكَرَ، وَمَشَى وَلَمْ يَرْكَبْ، وَدَنَا مِنَ الْإِمَامِ، وَاسْمَعَ وَلَمْ يَلْغُ، كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ عَمَلٌ سَنَةِ أَجْرٍ صِيَامِهَا وَ قِيَامِهَا)¹. واته: هه‌ر كه‌سیك له رۆژی جومعه‌دا خۆی بشوات و پێش وه‌خت ئاماده‌ بیت بۆ نوێژ، به‌ پیاده‌ پروات نه‌ك به‌ سواری، له‌ نزیک نیمامه‌وه‌ دانیشت، به‌بێ ده‌نگی قسه‌ی نابه‌جی نه‌كات، بۆ هه‌موو هه‌نگاوێکی خێر و پاداشتی سالتی شه‌ونوێژی بۆ ده‌نوسریت كه له‌ رۆژه‌كه‌یدا به‌ رۆژوو بوو بیت.

١٩- خۆتندنی سوره‌تی (الكهف) ده‌بیته‌ نوور و رووناکی نیتوان ئەو جومعه‌ و جومعه‌كه‌ی تر: ئەبو سه‌عیدی خودری فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌رى خوا فه‌رموویه‌تی: (مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَضَاءَ لَهُ مِنَ النُّورِ مَا يَنْبَغِي لِمَنْ يَجْمَعُ)².

٢٠- نوێژی جومعه‌ ده‌بیته‌ هۆی كه‌فاره‌ت و شۆردنه‌وه‌ی گونا‌هه‌كان: ئەبو هوره‌یره‌ فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌رى خوا فه‌رموویه‌تی: (الْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهَا مَالَمْ تَغْشَ الْكَبَائِرُ)³. واته: جومعه‌ بۆ جومعه‌یه‌کی تر ده‌بیته‌ هۆی شۆردنه‌وه‌ی گونا‌ه‌ و تاونانی نیتوانیان به‌مه‌رجی له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌كان نه‌بن.

٢١- كاتیکی تێدا‌یه‌ دو‌عا‌ی تێدا‌ گیرایه‌ نه‌وكاته‌ش دیاری كراو نییه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ موسلمانان پارانه‌وه‌ی زۆری تێدا‌ بکه‌ن، هه‌ركه‌سی له‌وكاته‌دا داوا‌ی هه‌رچییه‌ك بكات له‌

(١) أخرجه ابوداود: (٣٤٥) وابن ماجه: (١٠٧٨) والبيهقي: (١٠٦٥) وإسناد صحيح.

(٢) رواه النسائي: (٩٥٢)، والبيهقي: (٢٤٤٦) والحاكم: (٢٠٧٢) وهو حديث صحيح.

(٣) صحيح مسلم: (٢٣٣) وابن ماجه: (١٠٨٦).

خوای گهوره پیی دهبه خشی: (فیه سَاعَة لَا يُوْفَقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي يَسْأَلُ اللَّهَ شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ وَأَشَارَ بِيَدِهِ يَقُلُّهَا)¹.

۲۲- نهوسی کوپی نهوس سهقه فی فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ دهیغه رموو: (فَأَكْثَرُوا مِنَ الصَّلَاةِ عَلَىٰ فِيهِ فَإِنْ صَلَّاتُكُمْ مَعْرُوضَةٌ)². واته: زور سلاوات بدهن له سهرم له شهو و روژی جومعه دا چونکه پیم دهگات.

۲۳- روژی جومعه چهندها تاییه تمندی ههیه، به لام شه ممه و یهك شه ممه هیچ تاییهت مه ندیه کیان نییه³.

رۆلی مزگهوت :

مزگهوت نهو شوینه پرۆزهیه له شهو و روژیکدا پینچ جار نوژی تیدا نهعجام دهدریت، قوتابجانهیه بۆ بانگهواز و بلاوکردهوهی ئایینی نیسلام، کوپی زانست و زانیاری له مزگهوتدا دهبه ستر، بۆیه نهو هه مو که له زانا و خواناسانهی پیگه یاندوو پهروه ردهی کردن، خه لک له مزگهوتدا فیری عه قیده و بیروباوه، به ندایه تی، فهرزه کان، سونه ته کان، نه خلاق و ناکاری بهرز ده بوون..

مزگهوت شوینی هه وال زانیی یه کتره، شوینی چاره سه رکردنی کیشه و گرفتی موسلمانانه، که واته مزگهوت رۆلێکی گرنگی ههیه له ژیا نی موسولماناندا. مزگهوت نابێ بکریته ته مه لخانه، چونکه شوینی بیکار و ته مه له کان نییه، نه شکهوت نیه بۆ ره هبانه کان، شوینی پیر و په ککه وته کان نییه، شوینی تهقوا و خوا په رستییه..

پیغه مبهری خوا ﷺ یه کهم شت بیری لیکردهوه مزگهوت بوو، کاتیک که ماوه یه کی کهم لای خێلی سالمی کوپی عه وف مایه وه له رێگهی کۆچکردنی بۆ مه دینه، نه وه بوو

(۱) صحيح البخاري: (٦٤٠٠)، و مسلم: (٨٤٢).

(۲) رواد ابوداود: ١٠٧٤، وابن ماجه: ١٠٨٥، والحاكم: ١ / ١٢٧٨ و وافقه الذهبي.

(۳) زاد المعاد، لابن القيم : (١ / ٣٦٤).

مزگهوتی قوبانی دروستکرد خوی گه ورهش نهم نایه تهی بهو بۆنه یه وه دابه زاند: ﴿لَمَسَّجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا لِلَّهِ يُحِبُّوا الْمُطَهَّرِينَ﴾ التوبة: ۱۰۸. واته: بێگومان مزگهوتیک که له سه ر بناغه ی ته قوا و له خواترسان دامه زرابیت له یه کهم رۆژه وه شایه نتره نوێژی تیدا بکهیت، پیاوانیکی تیدایه پیاوان خۆشه که خۆیان پاک راگرن، خوايش نهوانه ی زۆر پاک و خاوینن خۆشی دهوین. ههروهها خوی گه وره مه دحی نهوانه دهکات له مزگهوتی قوباء، مزگهوتی پیغه مبهردا ﷺ بوون بههۆی سوربوونیان له سه ر پاک و خاوینی دل و دهروونیان و جل و بهرگ و مزگهوته کانیشیان.

پیغه مبهردی خوا ﷺ فەرمانی کردوه به موسلمانان که خۆیان برازینه وه له مزگهوته کاندان، بۆنی خۆش له خۆیان بدەن، جل و بهرگی پاک و خاوین له بهر بکهن، سیواک بکهن و، دوور بکه ونه وه له بۆنی ناخۆش و جل و بهرگی پیس و چلکن له بهر کردن.

خوی گه وره ده فەرمویت: ﴿يَبْنَیْءَ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ الاعراف: ۳۱. واته: نهی نهوه ی نادهم خۆتان برازینه وه به پۆشاک و جلی جوان له بهر کردن، له کاتی هه مو نوێژ و چوونه مزگهوتیکدا..

نیام هه سه ن (به رحمت بی) کاتیک ده جوو بۆ نوێژ چاکترین و پاک و خاوینترین جل و بهرگی له بهر ده کرد، لییان پرسی لهو باره وه؟. فەرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ﴾. منیش پێم خۆشه خۆم جوان بکهم له حوزوری پهروهردگارمدا.

خوی گه ورهش پیتی خۆشه جل و بهرگتان جوان بی و پاک و خاوین بیت پیلای جوان له پی بکهن و سیمايشتان جوان بی.

※ پیغه مبهردی خوا ﷺ دواي نهوه گه شته مه دینه و هه وایه وه یه کهم شت پیتی هه ستا دروستکردنی مزگهوته که ی خۆی بوو، خۆی ئیشی تیدا ده کرد! به دهستی خۆی بهردی هه لده گرت و ده یگوێزایه وه و ده یفه رموو:

اللَّهُمَّ لَا عِيشَ إِلَّا عِيشَ الْآخِرَةِ فاغفر للانصار والمهاجرة

ئهو مزگهوته ی پیغه مبهرد ﷺ بوو به یه کهم قوتابخانه ی بانگهوازی ئیسلام، مالی

دەولەتی نیسلام بوو. دەرگای ھەمیشە کراوە و لەسەر پشت بوو بۆ ھەموو میللەتان، عەرب، کورد، فارس و، ھەموو نەتەووەکانی تری دنیا.. بۆ ھەموو جۆرە رەنگی سپی و رەش، بۆ ھەموو جۆرە پلەو پایمەیک فەقیر و دەولەمەند، دەسەڵاتدار و بێ دەسەڵات، بۆ ھەموو جۆرە تەمەنیەک پیرو گەنج. دەرگای لەسەر پشت بوو بۆ نافرەتان بۆ نوێژکردن و فیزیوونی زانیاری شەریعی، لە سەردەمیەکدا نافرەت ھەقی نەبوو کە فیزی زانیاری ببێ، نە نەبوو بەشداری پیاو بکات لە ژبەیدا.

مەزگەوت بوو بە قوتابخانەیەک زانیاری و کردەوێ چاکی تێدا فێردەکرا روح و جەستەیی تێدا پاک دەکرایەوە، ھەق و واجیی تێدا دەناسرا، پەرورەدەیی پیش فیزیوون تێدا دەکرا، شۆینی کردەو بوو پیش نەزەری وەرگرتن، شۆینی پاک بوونەوێ نەفس بوو لە چەلەک و چەپەلتی تاوان و خراپە، شۆینی کۆبوونەوێ موسلمانان بوو لەشەر و رۆژتیکدا پێنج جار، بۆیە نەو کەلە پیاوانەیی ھەتخست، نەو نەستیرە درەوشاوانەیی کە ھەتا ھەتایە دەدرەوشینەوێ لە ئاسمانی مەژگەوتیدا پەرورەدەکرد.

لە خەلیفە راشیدەکان: نەبویەکر و عومەر و عوسمان و علی (رەزای خایان لی بی).
لە سەرکردە و پیشەواکان: نەبو عوبەیدە و خالد و عەمر (رەزای خایان لی بی).. لە قورئان خوینەکان: وێنەیی زەیدی کوری ثابت و نین و عەباس..

لە نافرەتە خاوەن فەزڵ و چاکەکان: وێنەیی فاتیمەیی کچی پێغەمبەری ﷺ و، عایشەیی کچی نەبویەکر دایکی ئیمان داران و ھەفصە و دایکی عمار و دایکی سولەیم.. بەلێ مەزگەوتی پێغەمبەر ﷺ شۆینی بانگەواز بوو، مائی دەولەتی نیسلام بوو بۆ راپەراندنی کاروبارەکان، نیشی تێدا دەدۆزرایەوێ بۆ بینکارەکان، نەخویندەواری تێدا فیزی زانست و زانیاری دەکرا، یارمەتی فەقیر و ھەژاری تێدا دەدرا، چارەبیکەوتنیان لەگەڵ سەفیری ولاتان دەکرد لە مەزگەوتدا، بانگی جیھاد و تیکۆشانی تێدا دەدرا، پەرورەدە و مەشقی سەربازی تێدا دەکرا، لەویە نوینەر بەرێ دەکرا بۆ ولاتان.

لە سەردەمی پێغەمبەر ﷺ و ھاوھەلانی و شۆین کەوتوانی نەوانیشدا رۆلی مەزگەوت نابوو شۆیە بوو.

خەلکی ھەبەشە یاریان کردوو بە (حیراب)ەکانیان لە مەزگەوتدا و پێغەمبەری

خوای ﷺ سهیری کردون، عانیشهش یاربه که یانی ده بیینی^۱.

عومهری کوری خه تتاب (ره زای خوی لی بی) ورده به ردی بو هه لگرتن ویستی بیکیشتی پتیاندا و ده ریان بکات به لام پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی: (وازیان لی بیننه نهی عومهر!).

خه لک شه و رۆژ له مزگه وتدا کۆده بو نه وه، له گهرما و سه رمادا، له هاوین و زستاندا، مالیکه هه موو کهس به بی کرێ ده چیته ناوی..

پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: (مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ مِثْلَهُ)^۲. واته: هه ر که سیک مزگه وتیک بونیاد بنی له بهر ره زامه ندی خوا نه وای گه وره مالیکی له به هه شتدا بو بونیاد ده نیت.

مه حوی شاعیری خواناس ده لیت:

مالی ئاوا نه و که سه ی مالی تۆ ئاوا ده کا

عه بدی خۆته و خۆت ده زانی چی له تۆ داوا ده کا.

دروست نییه مزگه وت زیاد له هه د برا زینریته وه چونکه له کرده وهی گا ور و جوه کانه، نابیت مامه له ی تیدا بکریت، تف و پیسی تی رۆ بکریت، دهنگی تیدا بهرز بکریته وه، پیویسته زۆر گرنگی بدریت به پاک و خاوینی..

مزگه وت ریگای به ختیاریه، شوینی کۆبونه وهی موسلمانان و یه کتر ناسینه، شوینی خۆشه ویستی و برایه تییه، که به بی نه و دوانه زه هه ته موسلمانان سه رفراز و سه رکه وتوو بن، ریگای چونه به هه شت و نیمانه: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فرمویت: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَلَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشَرَا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ)^۳. واته: به و که سه ی گیانی منی به ده سه ته که خواجه، ناچنه به هه شته وه هه تا نیمان نه هیتنن، نیمانیشتان ته وای نییه تا یه کتریتان خۆش نه وی، شتیکتان نیشان ده م نه گه ر کردتان یه کتریتان خۆش بو؟ سلاو له یه کتر بکه ن.

(۱) رواد البخاری .

(۲) البخاری: (۴۵۰)، و مسلم: (۵۳۳).

(۳) أخرجه مسلم: (۵۴) عن أبي هريرة (رضي الله عنه).

ژيانی موسلمان په يوه سته به مزگهوتو ته، به شتو په يک که به بې مزگهوت نايکړی و ژيانی به ختمه و ناي، هه ست به برايه تي و خوشه ويستی و په کسانې ناکات. . له م سهرده مه پر له نه هامه تيه دا نه و هه موو به ربه رکه کانی و راگردنه به دواي ژيانی دنيا، نه و هه موو به لا و ناسوره ي که هه يه، موسلمان روژي پينج جار ده چته مزگهوت نه و برايه تي و نازادي و په کسانيه ده بېنې به چاوي خو، که دوازه سده پيش شوړشي فهره نسا مزگهوت به کرده و به راستي نه و روژه ي بېنوه.

چ سهره ستيه که له وه گوره تره که له مزگهوتدا هر هه مووي عبادت بو يه که خوا ده کهن، به يه که وه رکوع و سجده ي بو ده بن، هر هه موويان ترسيان هه يه له خوا و گردنکه چن بو، چنده به شهر گوره بيت له مزگهوتدا هر بهنده يه وه نه و هه موو به ندانه ي تر که خوا پرستی ده کهن. ﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ المکن: ۱۸. واته: ينگومان مزگهوته کان تايه تي خوان، که واته له گمځ خوا دا هاوار له که سي تر مه کهن. نه گهر نيمام هه له يه کی کرد نويز خوښان له دواوه يه کسر بو راست ده که نه وه، شيخ و مه لاو کرک کار په کسانن و به يه که ريز راده وه ست نه وه نييه بلين ده وله مه نده کان و ده سلات داره کان با له پيشه وه بن و فقير و هه زاره کان با له دواوه بن. .

چ په کسانيه که له وه گوره تره که ده وله مه نده له تهنشت فقيره وه راده وه ستی له نويزدا، ده سلاتدار له پال بې ده سلاتدا، هر هه موو نويز خوښان وه دانه کانی شانه يه که يه که ریک راده وه ست به بې جياوازی!.

چ برايه تيه که له وه به هيز تره که خه لکی گره کی روژي پينج جار له يه که کاتدا مزگهوت کويان ده کاته وه، له شيان بهر له شي يه کتر ده که وي چاويان به يه کتر ده که وي، ته وقه له گمځ يه کتر ده کهن، گفتگو ده کهن به يه که وه، له دواي يه که نيمام وه نويز ده کهن، له يه که خدا ده پارينه وه که نه ویش (الله) يه، يه که پتغه مبريان هه يه، روويان له يه که قيبه له يه، يه که قورنان ده خوښن، به يه که وه رکوع و سجده ده بن، هه ستان و دانيشتيان پیکه وه يه.

* سوننه ته کاتي چوونه مزگهوت قاچي راست پيش بخريت و سلاوات بدرې له سهر پيغه مبهري خوا ﷺ و بوتريت: (اللهم! افتح لي أبواب رحمتك)، کاتي هاتنه دهره ودهش پتي چهپ پيش بخريت و بوتريت: (اللهم! إني أسألك من فضلك)¹.

فه زلي رؤشتن بو مزگهوت

رؤشتن بو مزگهوت ده بيته هوي پتهوي نيمان و، نيماندار پلهي بهرز ده بيته وه پتي لاي خوي گهوره، دلي خوش ده بيت، ده بيته نور و رووناکي بوي له قيامه تدا..
 ۱- نه بو هوريه (رهزاي خوي لي بي) فهرمووي: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: (مَنْ عَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَرَاحَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ نُزْلَهُ مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا عَدَا أَوْ رَاح)². واته: هر که سيک به يانيان يان نيواران پروات بو مزگهوت بو نويز، خواردني که لايق به ميوان بي خوي گهوره له به ههشتدا بوي ناماده ده کات.

۲- پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمويت: (قَالَ مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ، ثُمَّ مَشَى إِلَى بَيْتِ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ، لِيَقْضِيَ فَرِيضَةً مِنْ فَرَائِضِ اللَّهِ، كَانَتْ خُطُوَاتُهُ، إِحْدَاهَا تَحُطُّ خَطِيئَةً، وَالْأُخْرَى تَرْفَعُ دَرَجَةً)³. واته: هر که سي له ماله وه خوي پاک بکاته وه و دهستنويز بگريت و پروات بو مالي له ماله کاني خوا، بو نه وهي فهرزي له فهرزه کاني خوا به جي بيتي نه وه هر ههنگاويک دهنې گوناهيکي هه لده وهري، به ههنگاوه کهي تري پلهيک لاي خوا بهرز ده بيته وه.

۳- نه بو هوريه (رهزاي خوي لي بي) فهرمووي: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: (صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي الْجَمَاعَةِ تُضَعْفُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَسُوقِهِ خَمْسًا وَعَشْرِينَ دَرَجَةً، وَذَلِكَ أَنَّهُ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضوءَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ لِيُخْرِجَهُ إِلَّا الصَّلَاةَ لَمْ يَخْطُ خُطْوَةً إِلَّا رُفِعَتْ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ، وَحُطَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ، فَإِذَا صَلَّى، لَمْ تَزَلِ الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَيْهِ، مَا دَامَ فِي مُصَلَاةٍ: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ، وَلَا يَزَالُ فِي الصَّلَاةِ مَا أُنْتَظَرُ الصَّلَاةِ) وفي رواية:

(۱) أخرجه مسلم: (۷۱۳)، وأبو داود: (۴۵۶)، صحيح، الجامع الترمذي: (۱۲۷/۲).

(۲) أخرجه البخاري في الآذان (۲۸۵) (۶۶۲)، تحفة ۱۴۲۱۷، مسلم في المساجد (۲۸۵).

(۳) أخرجه المسلم في المساجد: (۲۸۲)، والبيهقي في السنن: (۶۲ / ۳).

(اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ تُبَّ عَلَيْهِ، مَا لَمْ يُؤْذِ فِيهِ...) ۱. نویژی پیاوی له ښووه به جه معامعت بیځات له مزگهوتدا، خیری بیست و پینچ پلهی نویژی مال و بازاری هیه، له بهر نهوهی نه گهر له مالتهوه دهست نویژیکی ریک و پیکي گرت و، چو بۆ مزگهوت تهنها بۆ نویژ کردن پروات هر ههنگاوێک که دهینی خیریکی بۆ دهنوسری، ههنگاوهکی تریشی گوناھیکي دهشواتهوه، نه گهر چووه مزگهوت و نویژی کرد، بهردهوام مهلانیکه سلاواتی لهسر دهدهن ههتا له شوینی نویژهکی بمینیتتهوه، دهلین خودایه رهحمت بریژه بهسهریدا، خوايه بهزهیت پییدا بیتهوه، بهردهوام به نویژ بۆی حسابه مادهم چاوهروانی نویژ دهکات. له ریوايهیتيکی تردا فهرموویهتی: دهلین خودایه لیتی خوښبه، خودایه تهوبه ی لی قبول بفهرموو، بهمهرجی نازاری کهس نه دات.

۴- عهبدولای کوری عومهر (رهزای خویان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویهتی: (مَنْ رَاحَ إِلَى الْمَسْجِدِ الْجَمَاعَةِ فَخَطْوَةٌ تَمْحُو سَيِّئَةً، وَخَطْوَةٌ تَكْتُبُ لَهُ حَسَنَةً، ذَاهِبًا أَوْ رَاجِعًا) ۲. نهو کهسهی بزوات بۆ مزگهوت بۆ نویژی جه معامعت، به ههنگاوێکی گوناھیکي ههلهوهوهی، بهوی تریشی پلهیهک بهرز دهبیتهوه، روشتن و گهرانهوهش وهک یهکن، ههمان پلهو پایهیان هیه بۆ هه موو ههنگاوێک.

۵- پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: (بَشِّرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلَمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ، بِالنُّورِ النَّامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ۳. واته: مژده بدهن بهو کهسانه ی له تاریکیدا ههنگاو دهین بهرهو مزگهوتهکان، به رووناکی تهواو بۆیان له قیامهتدا، مهبهستی له نویژی عیسا و بهیانییه.

۶- نهبوهورهیره فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: (أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ). قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ (إِسْبَاغُ الْوُضْءِ عَلَى الْمَكَارِهِ وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَذَلِكُمُ الرَّبَاطُ، فَذَلِكُمُ الرَّبَاطُ، فَذَلِكُمُ الرَّبَاطُ) ۴. واته: شتیكتان فیرده کهم نه گهر کردتان گوناھتان ههلهوهوهی و

(۱) أخرجه البخاري في الآذان (٦٤٧)، و مسلم في المساجد (٢٤٩).

(۲) أخرجه أحمد والطبراني و صححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: (٢٩٨).

(۳) أبو داود والترمذي و صححه لغيره الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: (٣١٥).

(۴) أخرجه مسلم: (٢٥١) (٦١٠).

پله تان بهر زده کاته وه؟. وتیان: بهلّی نهی پیغه مبهری خوا ﷺ! فرمووی: دهستنوژی گرتن له کاتی ناخوشیدا وهک ساردی ناو، یان ناوکه که دووریئت، یان له کاتی باران بارین و نهخوشیدا، زۆر ههنگاو نان بهر وه مزگه وته کان، چاوهروانی نوژی له دواى نوژی، نا نهوویه سهنگه رگرتن بۆ خهبات و تیکۆشان، نا نهوویه سهنگه رگرتن، نا نهوویه سهنگه رگرتن.

۷- نهبو موسا فرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویهتی: (أَعْظَمُ النَّاسِ أَجْرًا فِي الصَّلَاةِ أَبْعَدُهُمْ فَأَبْعَدُهُمْ مَمَشَى، وَالَّذِي يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ حَتَّى يُصَلِّيَهَا مَعَ الْإِمَامِ أَكْبَرُ أَجْرًا مِنَ الَّذِي يُصَلِّي ثُمَّ يَنَامُ)¹. واته: گهوارهترین خهترو پاداشت بۆ نهو کهسهیه مالى دوور تربی له مزگه وته وه، چونکه ههنگاوی زیاتر دهنی، نهووی چاوهروانی نوژی دهکات تا له گهل نیمام نوژی بکات، خهیر و پاداشتی زیاتر دهست دهکهویتی له کهسیک نوژی دهکهی دهکات و لیبی دهخهویت.

۸- عوقبهی کورپی عامر (رهزای خوای لی بی) فرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویهتی: (إِذَا تَطَهَّرَ الرَّجُلُ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ يَرْعَى الصَّلَاةَ كَتَبَ لَهُ كَاتِبَاهُ أَوْ كَاتِبُهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ يَخْطُهَا إِلَى الْمَسْجِدِ عَشْرَ حَسَنَاتٍ، وَالْقَاعِدُ يَرْعَى الصَّلَاةَ كَالْقَانَتِ، وَيَكْتُبُ مِنَ الْمُصَلِّينَ حِينَ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْهِ)². واته: نهگه ر پیاویک دهستنوژی گرت و هات بۆ مزگه وت پارێزگاری له نوژی کرد نهو نهو مه لانیکهیهی چاکه ی بۆ دهنوسی که لای راستیه وهیه تی بۆ ههر ههنگاو یکی ده چاکه ی بۆ دهنوسیت، نهووی دانیشه و چاوه ریبی نوژی دهکات و پارێزگاری له نوژی دهکات وهک نهو کهسهیه به پیوه بیئت و نوژی بکات، واته له ریزی نوژی خوینانه، کاتیک له مال ده رده چی تا نهو کاتهی ده گه ریته وه بۆ ماله کهی خوی.

۹- پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویهتی: (ثَلَاثَةٌ كُلُّهُمْ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ: إِنْ عَاشَ رِزْقٌ وَكُفِيَ، وَإِنْ مَاتَ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ: مَنْ دَخَلَ بَيْتَهُ فَسَلَّمَ، فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ خَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ، فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ)³. واته: خوای گه وه که فیلی سی کهس دهکات: بهووی نهگه ر ژیا نهو رزق و رۆزی و پیویتی بۆ دابین دهکات، نهگه ر مردیش ده یخاته بههشته وه، یه کی برواته وه بۆ ماله وه و سلاو بکات

(۱) أخرجه البخاري: (۶۵۱) و مسلم: (۶۶۲).

(۲) أخرجه أحمد وأبو يعلى والطبراني وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (۲۹۸).

له‌خاو و خیزانه‌که‌ی، که‌سی له مال ده‌رچی به‌رهو مزگه‌وت بۆ نویژی جه‌ماعه‌ت، که‌سی‌کیش له مال ده‌رچی بۆ جه‌هاد و تیکۆشان له ریتی خوا.

* سوننه‌ته‌ ئهم دو‌عا‌یه‌ بخوینریت له کاتی چوون بۆ مزگه‌وت: (اللهم اجعل في قلبي نوراً، وفي لساني نوراً، اجعل لي في سمعي نوراً، واجعل في بصري نوراً، واجعل من خلفي نوراً ومن أمامي نوراً، واجعل من فوقي نوراً ومن تحتي نوراً، اللهم اجعلني نوراً)¹. واته: په‌روه‌ردگارا نوور و رووناکی بجه‌ره دل‌مه‌وه، هه‌روه‌ها نوور بجه‌ره سه‌ر زوبانه‌م، نوور بجه‌ره بیستنه‌م، نوور بجه‌ره چاو‌مه‌وه، له پشت‌مه‌وه نوور بی، له سه‌رمه‌وه نوور بی، له ژیر‌مه‌وه نوور بی، خودایه نوورووم پی‌بیه‌خشه.

فه‌زلی تایبه‌تی هه‌ندی مزگه‌وت

یه‌که‌م: نویژکردن له مزگه‌وتی (الحرام) و مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ردا: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ)². واته: خیری یه‌ک نویژ له‌م مزگه‌وته‌ی مندا خیری هه‌زار نویژی مزگه‌وته‌کانی تری هه‌یه، جگه له مزگه‌وتی (الحرام).

* عه‌بدو‌لای کوری زویر (ره‌زای خویان لی بی) فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الصلاة في المسجد الحرام افضل من مائة صلاة في هذا)³. واته: نویژیکی مزگه‌وتی (الحرام) خیری سه‌د نویژی ئهم مزگه‌وته‌ی منی هه‌یه.

دووه‌م: مزگه‌وتی نه‌قصا (مَسْجِدِ الْأَقْصَى): نه‌بو هوره‌یره ره‌زای خوی لی بی فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الرَّسُولِ وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى)⁴. واته: بنه‌و بارگه مه‌پیچنه‌وه ته‌نها بۆ ئهم سه‌ی مزگه‌وته نه‌بی، مزگه‌وتی (الحرام) و ئهم مزگه‌وته‌ی من و مزگه‌وتی نه‌قصا.

(۱) رواه مسلم: (۵۱/۶).

(۲) صحيح البخاري: (۱۱۹۰)، ومسلم: (۱۳۹۵).

(۳) أخرجه أحمد وابن خزيمة وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: (۱۱۷۲).

(۴) أخرجه البخاري: (۱۱۸۹) ومسلم: (۱۳۹۷).

سیبهم: مزگهوتی قوباء: پیغه مبهری خوا ﷺ ده فہرمویت: (من تطهر فی بیتہ، ثمّ أتى مسجد قباء، فصلی کان لہ کأجر عمرہ).^۱ واتہ: ہرکے سیک لہ مالہ وہ خوی پاک بکاتہ وہ و دستنویژ بگریٹ و بیت بۆ مزگهوتی قوباء، نویژی تیدا بکات، نہ وہ خیر و پاداشتی عہ مرہیہ کی تہ وای ہدیہ.

*لہ (الصحيحين) دا ہاتوہ نہ بو زہری غیفاری فہرموی: (سألت النبي اي مسجد وضع في الارض أول؟ قال: (المسجد الحرام، ثمّ المسجد الأقصى، ثمّ حيثما أدرکتک الصلاة فصل فإنّہ مسجد)^۲. واتہ: پرسیارم کرد لہ پیغه مبهری خوا ﷺ کام مزگهوت یہ کم جار لہ سر زہویدا دروستکراوہ؟ فہرموی: مزگهوتی (الحرام) پاشان مزگهوتی نہ قصا، لہ ہرکویدا کاتی نویژ ہات نویژہ کت بکہ نہو شوینہ مزگهوتہ.

فہرزی پیوہست بوون بہ مزگهوتہ وہ :

مزگهوت نیعمہ تیکی گہورہیہ، سہرچاوہی خیر و خوشیہ بۆ موسولمانان چاکترین شوینی سہر زہویہ، شوینی یہ کتر ناسین و خوشہ ویستی و براہیہ، بۆیہ پیویستہ موسلمان دلی پیوہ بہستیتہ وہ بہ ہمیشہ یی، واش نالتین بہ تہمہ لی و تہوہ زہلی لہ مزگهوتدا بمینیتہ وہ بہ بی کار..

عومہری کوری خہ تتاب (ردای خوی لی بی) بینی کۆمہ لیک لہ مزگهوتدا دانیشتون لہ دوی نویژ بہ بی نیش و کار بہ قسہ ی خویان پشتیان بہ خوا بہ ستوہ، نہویش لہ ویدا وتہ بہ ناو بانگہ کہی فہرمو: "با هیچ کس لہ نپوہ لہ دوی نویژ کردن دانہ نیشی لہ مزگهوتدا داوای رزق و رۆزی بکات و بلی: خواہی رزق رۆزیم پی بہ خشہ لہ کاتیکدا دہ زرائی کہ لہ ناسمانوہ نالتون و زیو ناباری".

(۱) أخرجه أحمد والنسائي و صححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: ۱۶۸۱.

(۲) ابن قيم في كتاب الصلاة، ص ۸۰.

خوای گموره ده فەرمویتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَوَدَّعَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمٍ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا
قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ﴾ الجمعة: ٩ - ١٠. واتە: ئەو کەسانەى نىمانتان ههناوه کاتىك بانگدرا بۆ
نوێژى جومعه، ئىتوه به پەله بچن بە دەم يادى خواوه و واز له کړين و فرۆشتن بهيئن، چونکه
نا نهوه چاکتر و باشتره بۆ ئىتوه نه گەر بزائن و تيبگن، کاتىك نوێژ تهواو بوو، بلاقبسهوه
بهرووى زهويدا، داواى رزق و رۆزى و بههرهى خوا بکەن و ههولى رۆزى بدهن و، زىکر و
يادى خوا زۆر بکەن بۆ نهوى سهرفهرازو سهركهوتوو بن.

* پێغه مبهرى خواش ﷺ ده فەرمویتی: (الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ يَدِ السُّفْلَى..).^١ واتە:
نهو دهستى کارى پێ دهکړيت چاکتر و باشتره لهوى کارى پيټناکړيت و دهست پان
دهکاتهوه.

* نهبو هورهيره (پهزاي خوای لى بى) فەرمووى: پێغه مبهرى خوا ﷺ فەرمويهتى:
(سَيِّعَةُ يُظْلَهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ الْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَشَابُّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ،
وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ
طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالَ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ. وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ أَخْفَى حَتَّى لَا تَعْلَمَ
شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ).^٢ واتە: ههوت کۆمهڵ لهوێر
سێبهرى خوای گهوره دان، که لهو رۆژه دا ههچ سێبهرىکى تر نیه جگه له سێبهرى نهو:

١- کاربه دهستى دادپهروه.

٢- لاوێ له بهندایهتێ کردندا بۆ خوا پێ گهشتووی و بهردهوام بێ له سهرى.

٣- پیاوێ دلى به مزگهوتوه پهيوهست و ئالووده بێ.

(١) صحيح، صحيح سنن أبوداود: (١٣٢/٢).

(٢) صحيح البخاري: (٦٦٠) (١٤٢٢)، تحفة ١٢٢٦٤.

۴- دور پياو له بهر خوا يه کترييان خوښبښت، کوښنه وه و جيا بښه وه له بهر رد زامه ندي خوا، تنه اېا مردن ليتکيان جيا بکاته وه، نه ک پاره و پله و پايه دنيايي و شتي تر.

۵- پياوي که نافره تېکي خان و ماني شوخ و شنگ داواي کاري خراپي لي بکات، به لآم نه و بلې من له خوا ده ترسم و نه و کاره ناکم.

۶- پياوي خير بکات به په نامه کي و به ده ستي راست بيکات ده ستي چه بي نه زانيت، واته نه وه نده نهيتي بيت کس پتي نه زانيت، نه وه لاي خه لک باسي بکات و منعت بکات به سهر نه و که سدا که پتي ده به خشي.

۷- پياويک له شويتېکي چولدا زېکر و يادي خوا بکات و فرميسک بريځي.

* پيغه مبهري خوا ﷺ ده فرموي: (المَسْجِدُ يَتُ كُلُّ نَفْسٍ) ۱. واته: مزگهوت مالي هم مو خاوه نه تقوايه که، خانه ولانه ي له خواتر سانه.

* نه بوهريره (رډزاي خوي لي بي) فرموي: پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويده تي: (مَاتُوا مِنْ رَجُلٍ الْمَسْجِدَ لِلصَّلَاةِ وَالذِّكْرِ إِلَّا تَبَشَّشَ اللَّهُ - تعالى - اليه، كَمَا تَبَشَّشَ أَهْلُ الْغَائِبِ بِغَائِبِهِمْ إِذَا قَدِمَ عَلَيْهِمْ) ۲. واته: جيگه گرتنې پياويک له مزگهوتدا بو نوږ کردن و يادي خوا، خوي گه وره پتي خوښه و ريږي لينده گري، وه ک کس و کاري نه و که سه خوښه ويسته ي که ديار ناميني و پاش ماوه يه کي زور له گهل کس و کاره که ي به يه کتر شاد ده بښه وه.

* پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويده تي: (إِنَّ لِلْمَسْجِدِ أَوْتَادًا، الْمَلَائِكَةُ جُلُوسًا وَهُمْ، إِنْ غَابُوا يَفْتَقِدُهُمْ، وَإِنْ مَرَضُوا عَادُهُمْ، وَإِنْ كَانُوا فِي حَاجَةٍ أَعَانُوهُمْ) ۳. واته: له هم مو مزگهوتد کاند ا پايه هه يه راگيريان ده کات، ملائکه کان کوږي تيا ده گرن، نه وانه ي نه هلي مزگهوتن ديار نه بوون هه واليان ده پرسن، نه گهر نه خوښ بوون سهر دانيان ده که ن، نه گهر پيوستيان به يار مته تي هه بوو يار مته تيان ده دن.

(۱) أخرجه الطبراني والبخاري وحسنه لغيره الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: (۳۳۰).

(۲) أخرجه ابن ماجه وابن خزيمة والألباني في صحيح الترغيب والترهيب: (۳۲۷).

(۳) أخرجه أحمد وقال الألباني حسن صحيح في صحيح الترغيب والترهيب: (۳۲۹).

چاکترین شوین لهسەر زهویدا مزگهوته، جا بۆیه موسلمانان تا بۆیان دهکری هاتوچۆی مزگهوت بکهن و تیایدا بمێننهوه بهبی دهنگی و، ریزی مزگهوت بگرن و خویان و مزگهوتهکهیش بهپاک و خاوینی رابگرن.

* نهبو هورهیره (رهزای خوی لئ بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویهتی: (الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مُصَلَّاهُ مَا لَمْ يُحْدِثِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ. لَا يَزَالُ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاةٍ مَا دَامَتِ الصَّلَاةُ تَحِسُهُ، لَا يَمْنَعُهُ أَنْ يَنْقَلِبَ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا الصَّلَاةُ)'. بهردهوام مهلائیکه سلاوات لهسەر کهسیک دهدهن ههتا له شوینی نوێهکهی بمیتیتوه و دهستنوێژی ههیت، دهلێن خودایه لێی خۆشبه، خودایه رهحمی بی بکه، بهردهوام به نوێژ بۆی حساب به مادهم چارهروانی نوێژ دهکات. تنها نوێژ رێگری نهوهی لیکردوه که ناگهڕیتهوه بۆ ناو کهمس و کاری.

پیشهوا عهلی کورپی تهبتالب (رهزای خوی لئ بی) فهرموویهتی: ئیماندار کاتیک رۆحی دهردهچیت جیگا نوێژهکهی و نهو مهلائیکانهی کردوهه چاکهکانی سهردهخهن بۆ ناسمان بۆی دهگرین).^۲

تیگه‌یشتن له نوێژ

بیگومان دهبی نهو بزاین که نوێژ گهورهترین عیبادت و خوا په‌رستییه، تێمەش تنها بۆ عیبادت به‌دی هینراوین، بۆیه پیویسته نوێژه‌کافان به تیگه‌یشتنهوه بکهین، خوی گهوره له قورنانی پیرۆزدا ده‌فهرمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^۱ المذاریات: ۵۶.

پیویسته به خۆشه‌ویستییهوه له نوێژه‌کافان بروائین به روحیه‌تیکی باش و شهوق و زه‌وقه‌وه نه‌غامی بدهین، نه‌ک هه‌روه‌ک ناهه‌نگ و بۆنه‌کان چۆن به‌رێ ده‌کهین ناواش نوێژه‌کان به‌رێ بکهین و ته‌واو.

(۱) صحیح البخاری: (۶۵۹).

(۲) إحياء علوم الدين: ۳۵۱/۱.

گه‌ران و همولدان به دواى زانستى شهرعيدا هۆكارن بۆ به‌خته‌وه‌رى مرۆف له ژيانى دونيا و دوا رۆژدا، نمو كه‌سانه‌ى كه شهرع ناس و شاره‌زا و زانان زياتر له خواى گه‌وره ده‌ترسن و پله و پايه‌يان له كه‌سانى تر و له ئيمانداران بلندتره له لاي خوا.

خواى گه‌وره ده‌فهرمويت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ فاطر: ۲۸. واته: ته‌نها به‌نده شهرع زانه‌كان له خوا ده‌ترسن.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمويت: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الزمر: ۹. واته: بلى نايا نمو كه‌سانه‌ى كه شاره‌زان و شهرع زانن وه‌ك نمو كه‌سانه‌ن كه نه‌شاره‌زان؟.

له باره‌ى پله‌ى به‌رز و فه‌زلى زاناوه ده‌فهرمويت: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ المجادلة: ۱۱. واته: خوا پله‌ى ئيمانداران له ئيوه و ئه‌وانه‌ى زانستى شهرعيان پي‌دراوه به‌رز ده‌كاتمه‌وه.

ئه‌مانه‌ى لاي خواره‌وه چه‌ند فهرمووده‌يه‌كن له‌و باره‌وه: * پي‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فهرمويت: (مَنْ يُرِدَ اللَّهُ خَيْرًا يُفَقِّهُهُ فِي الدِّينِ)¹. واته: نه‌گه‌ر كه‌سي‌ك خواى گه‌وره خي‌ر و چاكه‌ى بۆيويت نمو شاره‌زا و زاناي ده‌كات له نايىنى ئيسلام.

* پي‌غه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فهرمويت: (مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسَ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَسْنَانَهُمْ رِضًا لَطَالِبِ الْعِلْمِ وَإِنَّ الْعَالَمَ يَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ حَتَّى الْحِيتَانِ فِي الْمَاءِ وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالَمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يَرَوْا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا وَإِنَّمَا وَرَثَتُهُمُ الْعِلْمُ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِظِّ وَافِرٍ)². واته: هه‌ر كه‌سي‌ك رتي‌گايه‌ك بگري‌ته به‌ر بۆ به‌ده‌ست خستنى زانستى شهرعى نمو خواى گه‌وره رتي‌گاي به‌هه‌شتى بۆ ناسان ده‌كات، وه‌ فري‌شته‌كان باليان راده‌خه‌ن بۆ نمو كه‌سه‌ى ده‌گه‌ري‌ت به‌ دواى زانستى شهرعيدا له‌به‌ر نمو‌ه‌ى رازين به‌وه‌ى بۆى ده‌گه‌رين، وه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ى كه له ناسانه‌كان و زه‌ويدان داواى لى

(۱) البخاري: (۷۱)، ومسلم في الزكاة: (۹۸).

(۲) صحيح سنن أبي داود رقم: (۳۶۴۱)، وصحيح سنن ابن ماجه رقم: (۱۸۲).

خۆشبوون دهكەن بۆ شەرع زانەكان تەننەت ماسیش لە دەریادا، وە گەورەیی و چاکیستی شەرع زان بە سەر بەندەیی خوا پەرستدا وەك چاکیستی و جوانی مانگ وایە بە سەر هەموو ئەستێرەکانەوه، زانایان میراتگری پێغەمبەرانی، پێغەمبەرانی دینار و درەمیان بە میرات بەجێ نەهێشتوو بەلکو تەنها زانستی شەرعیان بە میرات بەجێ هێشتوو، جا هەرکەسێك بە دەستیخات ئەوه بەشیکی زۆری بە دەست خستوو.

* صفوانی کۆری عەسال هات بۆ لای پێغەمبەری خوا ﷺ وتی: ئەي پێغەمبەری خوا ﷺ من هاتووم بۆ بە دەست خستنی زانستی شەرعی؟. پێغەمبەر ﷺ فەرموی: خۆشحالین بە هاتنی فێرخوازی زانستی شەرعی، فێرخوازی زانستی شەرعی فێرشتەكان دەوری دەدەن و بە بالیان سێبەری بۆ دەكەن جا هەندێکیان بەسەر هەندێکیاندا دەچن بەیەكدا تا دەگەنە ئاسمانی دنیا لە خۆشەویستی ئەوهی بەدوایدا دەگەڕێت!

تێگەشتن و فێقهی نوێژ دەرك كردنه بە نەهێنیەكانی نوێژ و فەرمانبەرداری و ناوكرۆك و رۆحەكەي، بەلام زانستی نوێژ دەرك كردنه بە زانینی مەرجەكانی نوێژ و روكنەكانی واجب و موستەحەبەكانی.

* ئەبو هوریرە (رەزای خۆی لی بێ) گێڕایەوه پیاوی رۆشتە ژورەوه بۆ مژگەوت و نوێژی کردو هات سلاوی کرد لە پێغەمبەری خوا ﷺ. پێغەمبەری خوا وەلامی سلاوەكەي دایەوه و فەرموی: بڕۆ نوێژەكەت بكەرەوه چونكە تۆ نوێژت نەكرد، تاسی جار پیاوەكە نوێژەكەي کردەوه، پاشان سوێندی خوارد و وتی بەو كەسەي تۆي بەحق ناردوو لەوه چاكر نازام نوێژ بكەم فێرم بكە، فەرموی: (كاتیك هەستای بۆ نوێژ كردن دەستنوێژیكي چاكي لی بگرە، پاشان روو بكەرە قیبلە و نوێژ دابەستە (الله أكبر) بكە، پاشان ئەو قورئانە كەمەي كە لەبەرته و دەیزانی بیخوێنتە، پاشان ركوع بەره تا دلنیا دەبیت لە ركوعدای لەشت لە جوولە دەكەوی، پاشان راست بەرهوه راوەستە، پاشان سەجدە بەره و ئەوهەندە بێنەرەوه تا بزانی لە سەجدەدای، دوايی هەستە بۆ بەینی دوو سەجدەكە هەر بەوجۆرە تا

(١) صحيح سنن الترمذي: (٣٥٣٥)، صحيح سنن ابن ماجه: (٢٢٦)، وأحمد: (٢٣٩/٤).

لهشت له جووله دهكهوى، پاشانیش بچۆرهوه سهجده به شتووى پيشوو، له ههموو نوێژه كهتدا بهو شتوديه بكه).^۱

كهواته هيمنى و نارامى له نوێژدا ههموو ههستان و دانىشتن و ركوع و سهجده كان دهگرێتموه و بهشتكه له فيقهى نوێژ و رۆحهكهى.

پێويسته له سهزمان بگهڕێنهوه بۆ سهردهمى ناسانكارى، سهردهمى پينغه مبهري ﷺ و هاوهالانى، نهو سهردهمى كه قورسى له نوێژ و عيبادهتهكانى تردا نهبوو، خاوى گهوره له سهراشانى موسولمانان سوک و ناسانى كرد، كه نهوهش رهحهتيكى گهورهى خوايى بوو بۆ ئهم نومهته ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ البقرة: ۱۸۵. واته خاوى گهوره كار ناسانى دهويت بۆ ئيتوه، كار گراني ناويت بۆتان.

※ پينغه مبهري خوا ﷺ دهفرمويت: (يَسْرُوا وَلَا تُعْسِرُوا وَبَشِّرُوا وَلَا تَنْفِرُوا).^۲ واته: ناسانكارى بكن كارگران مهكن، مژدهى خوش بدهن به خهلكى، به ههردهشه و گورهشه و كارگراني خهلك له تابين دوور مهخه نهوه.

※ ئيبين مهسعود (رهزاي خاوى لى بى) فرمووى: پياويك وتى: ئهى پينغه مبهري خوا ﷺ من له بهر فلان كهس له نوێژى بهياني دوا دهكهوم نهوهندهى دريژهى پيندهدات! ئيبين مهسعود فرمووى: ههركيز له نامۆژگارى كردندا وهك نهو رۆژه پينغه مبهرم ئاوا به توپهيهى نهديوه، فرمووى ﷺ: (ئهى خهلكينه! ههندى له ئيتوه خهلك له نوێژ كردن دوور دهخاتهوه، بهخوێندنى نايهتى زۆر خهلك له نوێژى جهماعهت و مزگهوت دوور دهخاتهوه، جا ههركهسيكتان پيش نوێژى بۆ خهلك كرد با نوێژىكى كورت و پوختيان بۆ بكات، چونكه نهوانه ههيانه پيره ههيانه لاوازه يان نهخۆشه، ههشيانه نيش و كارى ترى ههيهو پهلهيهتى).^۳

※ عايشه (رهزاي خاوى لى بى) فرمووى: نهگهر پينغه مبهري خوا ﷺ سهريشك بکرايه له نيوان دووکاردا، ههركاريكيان ناسان بوايه نهوهياني ههڵدهبژارد، بهمهرجى نهو

(۱) صحيح البخاري: (۷۵۷).

(۲) البخاري: (۶۹)، ومسلم: (۱۷۳۴).

(۳) أخرجه البخاري: (۷۰۲)، ومسلم: (۴۶۶).

کاره گونا نه‌بوايه، نه‌گهر گونا نه‌بوايه له هه‌موو کهس زیاتر خۆی به‌دوور ده‌گرت لیتی، هه‌رگیز تۆله‌ی له کهس نه‌ده‌سه‌ند له‌سه‌ر حه‌قی خۆی و کابرای ده‌به‌خشی، مه‌گهر که‌سێک ریژی شه‌ریعه‌تی خۆی بشکاندايه، نه‌وا بۆ خوا تۆله‌ی لی ده‌سه‌ند^۱.

* هه‌روه‌ها عایشه (ره‌زای خۆی لی بی) فه‌رمووی: جاری پیتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هات بۆلام ناهه‌تیکم له‌ لایبوو، فه‌رمووی: نه‌وه کییه؟ گوتم: نه‌مه فلانه ناهه‌ته که نه‌وه‌ند نوێژخوێن و خوا په‌رسته، فه‌رمووی: بی ده‌نگ به‌ نه‌ی عایشه! نه‌وه‌نده عیبادت بکه‌ن بۆ خوا له‌ توانا‌تاندا بیت، چونکه هه‌تا نێوه وه‌رس نه‌بن له‌ خوا په‌رستی خۆی گه‌وره وه‌رس نابێ له‌ پاداشت دانه‌وه‌تان، باشترین نایهنداری نه‌وه‌یه خاوه‌نه‌که‌ی به‌رده‌وام بی له‌سه‌ری^۲.

* نیهن مه‌سه‌ود (ره‌زای خۆی لی بی) فه‌رمووی: پیتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سی جار له‌سه‌ر یه‌ك فه‌رمووی: (هَلَكْتُ الْمُنْتَظَمُونَ، قَالَهَا ثَلَاثًا)^۳. واته: نه‌وانه‌ی شت قول ده‌که‌نه‌وه و زنده‌په‌وی ده‌که‌ن به‌ هه‌لاکدا ده‌چن.

* ته‌له‌می کوری عه‌بدالله (ره‌زای خۆی لی بی) فه‌رمووی: پیاویکی خه‌لکی نه‌جد قژ بۆی ده‌نگ گه‌وره له‌ دووره‌وه ده‌نگی ده‌هات کهس لێی حاڵی نه‌ده‌بوو هاته خزمه‌تی پیتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ په‌رسیاری ده‌رباره‌ی ئیسلام کرد؟. پیتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: پینج فه‌رز نوێژه له‌ شه‌و و روژیکدا. وتی: جگه له‌وه هه‌یچی ترم له‌سه‌ر فه‌رزه؟. فه‌رمووی: نه‌خێر مه‌گهر خۆت نوێژی سوننه‌ت بکه‌یت). پاشان فه‌رمووی: مانگی ره‌مه‌زان به‌ روژوو به‌. وتی جگه له‌ مانگی ره‌مه‌زان روژووی ترم له‌سه‌ر فه‌رزه؟. فه‌رمووی: نه‌خێر مه‌گهر خۆت روژووی سوننه‌ت بگریت. باسی زه‌کاتیشی بۆ کرد، وتی جگه له‌وه زه‌کاتی ترم له‌سه‌ر فه‌رزه؟ فه‌رمووی: نه‌خێر مه‌گهر خۆت خیری زیاده بکه‌یت له‌و سامانه خوا پێی به‌خشیوی. پیاوه‌که پشتی هه‌لکردو روشت له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یوت سویند به‌ خوا نه‌ له‌وه زیاتر ده‌که‌م نه‌ له‌وه‌ش که‌مه‌تر. پیتغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: نه‌گهر راست بکات سه‌رفراز و سه‌رکه‌وتوه^۴.

(۱) أخرجه البخاري: (۳۵۶۰)، ومسلم: (۲۳۲۷).

(۲) أخرجه البخاري: (۱۱۵۱)، ومسلم: (۷۸۵).

(۳) أخرجه مسلم: (۲۶۷۰).

(۴) صحيح، أبو داود: (۳۹۱).

* ثین مهسعود (رهزای خوی لی بی) فرموی: "نهوهی شوین سوننهت و ناکار و رهوشتی جوان دهکویت با شوینی نهوه بکهوی که مردوه، چونکه زیندو پاریزراو نییه له بهلاو فیتنهی دنیا، نهوانهش هاوهلانی پیغهمبهرن ﷺ که باشرین کس بوون لهم نومهتهدا، خاوهنی دل و دهرونیکی پاک و چاک بوون، زانیاریهکی قولیان ههبوو، تهکلیفیان کهم بوو خوی گهوره ههلی بژاردبوون بۆ هاوړیتتهی پیغهمبهرهکی، بۆ گهیاوندنی نایینهکی، بۆ نهوهی فزولیان بزائن، شوین پییان ههلگرن و لهسهر ریگه و ریبازیان بړون، چونکه نهوانه لهسهر ریگای هیدایهتی راستهقینه بوون".^۱

فهزلی چاوهپروانی نوێژ

چاوهپروانی نوێژ له دواي نوێژ خیریکی گهورهی هیه، به نوێژ کردن حساب دهکری نهو چاوهپروانییه، مهلائیکهکان بۆ نهو کهسه دهپارینهوه مادهم دهستنوێژی هیه و قسهی دنیایی و بیهوده ناکات و نازاری کس نادات، ههروهها دهیته هۆی کهفارهتی تاوان به بهلگهی نهم فرمودانهی لای خوارهوه:

* نهبههوریره (رهزای خوی لی بی) فرموی: پیغهمبهری خوا ﷺ فرمویهتی: (الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مَصَلَاةٍ مَا لَمْ يُحْدِثْ: اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اَللّٰهُمَّ اَرْحَمْهُ. لَا يَزَالُ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ مَا دَامَ الصَّلَاةُ تَحِسُّهُ، لَا يَمْنَعُهُ يَنْقَلِبَ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا الصَّلَاةُ).^۲ واته: بهردهوام مهلائیکه داوای لی خوشبوون دهکهن بۆ کهسیک که چاوهپروانی نوێژ دهکات تا دهست نوێژی ههبی دهلین: خودایه لیتی خوشبیه، خودایه رهجمی پیبکه، بهردهوام کهسیک له نیوه که نوێژ گیرى دابی و ماییتتهوه له مزگهوتدا یان له جیگه نوێژهکهیدا به نوێژ بۆی حساب، مادهم تنهها نوێژ ریگری لیکردوه بگهړیتتهوه بۆ ناو مال و مندالی.

* نهههس (رهزای خوی لی بی) فرموی: پیغهمبهری خوا ﷺ نوێژی عیشای دواخت بۆ نیوهشهو نوێژهکی تهواو کرد و ناوړی دایهوه بهلاماندا و فرموی: خهلك

(۱) ابن قیم الجوزیه فی الکتاب الصلاة.

(۲) أخرجه البخاري: (۶۵۹).

نویژیان کرد له ماله کانیاندا یان له مزگهوتی هۆزه کانیاندا و راکشان و لیبی خهوتن، ئیوهش لهو کاتهوه چاوه پوانی نویژ ده کهن به نویژ بۆتان حسابیه پاداشتی له سهر وهرده گرن^۱

پیتغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: شتیکتان فیرده کم نه گهر کردتان گونا هتان هه لده وهرینی و پله تان به رزده کاتهوه؟ وتیان: به لئی ئهی پیتغه مبهری خوا ﷺ! فهرمووی: ده ستونیژ گرتن له کاتی ناخوشیدا، زۆر ههنگاو نان به رهو مزگهوته کان، چاوه پوانی نویژ له دواى نویژ، نا ئهوهیه سهنگه رگرتن بۆ خهبات و تیکۆشان، نا ئهوهیه سهنگه رگرتن، نا ئهوهیه سهنگه رگرتن^۲

* پیتغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: (القاعدُ عَلَى الصَّلَاةِ كَالْقَانَتِ، وَيُكْتَبُ مِنَ الْمُصَلِّينَ مَنْ حِينَ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْهِ)^۳ واته: ئهو كه سهی دانیشتهوه و چاوه پوانی نویژ دهکا پاداشته کهی وهک هی ئهو كه سهیه به پیتوه نویژ دهکات، مادهم چاوه پوانی نویژ دهکات، ناوی له ریزی نویژ خوینان تۆمار دهکری، لهو کاتهوه له مال ده رده چی تا ده گه پیته وه بۆ ماله وه.

عهلی کورپی ئه بو تالب (رهزای خوی لى بى) فهرمووی: پیتغه مبهری خوا ﷺ فهرمویه تی: (اسباغ الوضوء فى المكاره و اعمال الاقدام الى المساجد، وَ اِنْتَظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، يَغْسِلُ الْخَطَايَا غُسْلًا)^۴. واته: ده ست نویژ گرتن له کاتی ناخوشیدا، ههنگاونان به رهو مزگهوته کان چاوه پوانی نویژ له دواى نویژ، پاك پاك گونا ده شۆنه وه.

* عه بدولای کورپی عه مر (رهزای خویان لى بى) فهرمووی: له گه ل پیتغه مبهری خوا ﷺ نویژی شیوانان کرد، ئه وهی رۆشته وه بۆ ماله وه رۆشته وه، ئه وهی مایه وه له مزگهوت مایه وه بۆ نویژی عیشا، پیتغه مبهری خوا ﷺ به هه لده داوان و هه ناسه برکی تا نه ژنۆی خۆی هه لکردبوو هات فهرمووی: مژده بدن، ئه وا خوی گه وره ده رگایهک له ده رگاکانی

(۱) أخرجه البخاري: (٦٦١).

(۲) أخرجه مسلم: (٢٥١) (٦١٠).

(۳) أخرجه ابن حان و صححه الألبان في صحيح الترغيب والترهيب: (٤٥٤).

(۴) أخرجه أبو يعلى والحاكم و صححه الألبان في صحيح الترغيب والترهيب: (٤٤٩).

بههشتی کرده و به بۆتان و مه لانیکه کان خۆزگه تان بۆ ده خوازن. خوای گه وره فه رمووی: سه یری به نده کاتم بکه ن، نوێژیکی فه رزیان نه ځام داوه و، چاوه ړوانی نوێژیکی تر ده که ن.^۱

ته رکی نوێژی جه ماعه ت

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ البقرة: ۴۳. واته: نوێژ بکه ن و زه کات به ن له که ن رکوع به راندا رکوع به رن.

* پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمویت: نه و که سه نه ی نوێژی جه ماعه تی جومعه ناکه ن، یان ده بی ده ست له وکاره ناپه سه نده هه لگرن، یان نه وه تا خوای گه وره مو ر ده نی به سر دلیاندا، به ره به ره بی ناگاده بن و ده چنه ریزی نه و که سه نه ی له خوا غافل و بی ناگان.^۲

* پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمویت: (انْ أَثْقَلَ الصَّلَاةُ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ الْفَجْرِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا).^۳ واته: قورسترین نوێژ له سه ر مونافیه کان نوێژی به یانی و عیشایه، نه گه ر بتان زانیایه خیر و پاداشتیان چه نده زۆره به جه ماعه ت له مزگه وتدا، به سڼه خشی بۆ ده رۆشتن.

* نه نه سی کوری مالیک (ره زای خوای لی بی) وتی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: (مَنْ صَلَّى لِلَّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فِي جَمَاعَةٍ، يُدْرِكُ التَّكْبِيرَةَ الْأُولَى، كُتِبَ لَهُ بَرَاءَتَانِ بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ، وَبَرَاءَةٌ مِنَ النِّفَاقِ).^۴ واته: هه رکه سی تکل چل رۆژ له به ر ره زامه ندی خوای گه وره بگات به (الله اکبر) یه که می نوێژ دابه ستندا به جه ماعه ت له مزگه وتدا، بۆ ده نو سی نه و که سه له دووشت رزگاری ده بی له ناگه ر و له نیفاق.

نه مه ش هاندانی موسلمانانه بۆ نه وه ی سو ربن له سه ر ناماده بوون بۆ نوێژی جه ماعه ت و دووربن له نیشانه ی مونافیه ی و مونافیه کان.

(۱) أخرجه ابن ماجة، وصححه الألبانی في صحيح الترغيب والترهيب: (۴۴۵).

(۲) أخرجه البخاري الجمعة (۸۷۷)، ومسلم في الجمعة: (۱).

(۳) رواه مسلم: (۱۴۸۰)، صحيح مسلم بشرح النووي.

(۴) حسنه لغیره الألبانی في صحيح الترغيب والترهيب: (۴۰۹)، والصحيحة: (۱۹۷۹).

* پیغمبهری خوا ﷺ فرمویه تی: نیازم کرد فرمان بدم یه کتیک پیش نویژیتان بو بکات و خوشم له گهل چهند پیاوێکدا که کۆله داریان پی بی برۆم مالی نهوکه سانه بسوتینم به سه ریاندا به شداری نویژی جه معاعت ناکهن^۱

* پیغمبهری خوا ﷺ ده فرمویت: بهردهوام بن و کۆل مهدهن، بزائن که چاکترین کردهوی ئیوه نویژه، بزائن جگه له ئیماندار کهس پاریزگاری له دهست نویژ ناکات.

عهبدو لای کورپی مهسعود (رهزای خوی لی بی) ده فرموی: نه گهر ئیوهش له مالهوه نویژ بکهن و ته رککی جه معاعت بکهن، وهک نهو پیاوهی له مالهوه نویژه کهی دهکات و نامادهی جه معاعت نابێ، نهوه ته رککی سوننه تی پیغمبهرتان ﷺ کردوه نه گهر واشتان کرد نهوا گومرا و سه ر لی شیواو ده بن.

ههروهها ده فرمویت: (ئیمه وامان بینیه که تنها نهو مونافیقانهی که ناسراو بوون دوا ده کهوتن له نویژی جه معاعت، چونکه نویژی جه معاعت له سوننهت و رییازی پیغمبهره ﷺ که له سه ری بووه...)^۲

سه عیدی کورپی جویهیر (رهزای خوی لی بی) وتی: عهبدو لای کورپی عهباس (رهزای خویان لی بی) فرموی: (هه رکه سیك گوئی له بانگ بی و نه چی به ده میه وه و نویژه کهی به جه معاعت نهکات به بی به هانه نهوه نویژی بو نییه)^۳

پیشهوا مواهید (به رحمت بی) فرموی: پاویک پرسپاری کرد له ئین عهباس (رهزای خویان لی بی)، وتی: پیاویک به رۆژ به رۆژو بی و شهوانه شه ونویژ بکات به لام نامادهی جومعه و جه معاعت نه بی نهوه حوکمی چۆنه؟ فرموی: نهوه له ناگردایه^۴!!
واته: نه گهر بهردهوام بی له سه ر نهوکارهی ده چیته ناگری دۆزه خوه.

(۱) أخرجه البخاري: (٦٤٤)، ومسلم: (٦٥٥).

(۲) رواه مسلم: (٦٥٤).

(۳) كتاب الصلاة لابن قيم الجوزية ص (٧٤).

(۴) كتاب الصلاة لابن قيم الجوزية ص (٧٤).

عومهری کوپی خهتاب (رهزای خوای لی بی) باخیکی هه‌بوو چوو سه‌ردانی کرد تا گه‌رایه‌وه نویژی عه‌سری به جه‌ماعه‌ت فه‌وتا باخه‌کی کرد به خیر له‌رتی خوا^۱.

خوای گه‌وره بوچی سامانی پی به‌خشیوین؟

خوای گه‌وره سامانی پی به‌خشیوین بۆ ئه‌وه‌ی نویژ بکه‌ین و زه‌کات بده‌ین، به‌و سامانه جه‌سته‌مان بپاریژین له نه‌خوشی بۆ ئه‌وه‌ی چوست و چلاک بین و به‌شهو‌ق و زه‌وقه‌وه په‌رسته‌شه‌کان نه‌نجام بده‌ین.

✽ خوای گه‌وره له فه‌رموده‌ی قودسیدا ده‌فه‌رمویت: (إِنَّا أَنْزَلْنَا الْمَالَ لِإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَلَوْ كَانَ لابنِ آدَمَ وَادٍ لَأَحَبَّ أَنْ يَكُونَ إِلَيْهِ ثَانٌ وَلَوْ كَانَ لَهُ وَادِيَانِ لَأَحَبَّ أَنْ يَكُونَ إِلَيْهِمَا ثَالِثٌ، وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التَّرَابُ، ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ)^۲. واته: من مال و سامانم بۆ ئه‌وه پی به‌خشیوین بۆ ئه‌وه‌ی نویژه‌کانتان نه‌نجام بده‌ن و زه‌کاتی ماله‌که‌شتان بده‌ن، نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی ئاده‌م شیوێک مال و سامانی هه‌بی، هه‌زده‌کات بیکات به‌ دوان، نه‌گه‌ر دوو شیویشی هه‌بوو، هه‌ز ده‌کات بیکات به‌سیان، نه‌وه‌ی ئاده‌م تیر نابێ مه‌گه‌ر نه‌و گله‌ تیری بکات که ده‌یکه‌ن به‌سه‌ریدا له‌ گۆره‌که‌یدا، خوای گه‌وره‌ش له‌و که‌سه‌ خۆش ده‌بی، که ته‌وبه‌ ده‌کات و ده‌گه‌رته‌وه‌ بۆلای.

خوای گه‌وره ئهم مروه‌ی بۆ په‌رستش و عیباده‌تی خۆی به‌دییه‌تانه: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات: ۵۶.

ده‌ی نویژیش گه‌وره‌ترین په‌رسته‌شه، شته‌کانی تریشی کردووه به‌ وه‌سیله بۆ ئه‌وه‌ی به‌کاری به‌یێن بۆ فه‌رمانبه‌رداری خوای په‌روه‌ردگار، وه‌ک خواردن و خواردنه‌وه، ناژه‌له‌کان، مال و سامان، ژن و ژن خوازی و چه‌نده‌ها شتی تر... مروه‌ به‌مال و سامان ژن ده‌هیتی و نیمانی خۆی پی ته‌واو ده‌کات، چونکه ژن هێنان نیوه‌ی نیمانه.

(۱) مختصر منهاج القاصدين: ابن القدامه.

(۲) أخرجه احمد و الطبراني في الكبير و صححه الألباني في الصحيحة: ۱۶۳۹.

* پیغمه مبهری نازیزمان ﷺ ده فرمویت: (إِذَا تَزَوَّجَ الْعَبْدُ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ نَصْفُ الدِّينِ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ فِيمَا بَقِيَ)¹. واته: کاتیک بنده یه ک ژنی هیئا، نه وه نیوهی نایینه که ی تمواو کردووه، با له خوا بترسی بۆ نیوه که ی تری.

* پیغمه مبهری خوا ﷺ ده فرمویت: (يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مِنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنْهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالْضَوْمِ، فَإِنَّهُ لَه وَجَاء)². واته: نهی لاهه کان هر یه کیک له نیوه توانای هیه با ژن بهیئت، چونکه ژن هیئان ده بیته هو ی چاوگرتنه وه له سهیر کردنی حرام و خو یاراستن له زینا کردن و به دره وشتی، نه وه شی توانای نییه ژن بهیئت با بهر ژوو بیت، چونکه ر ژوو نه وه که سه ده پاریزی له گونا ه و تاوان و، هوکاریکی گرنه بۆ دامرکانده وهی حز و ناره زووه ناپه سنده کان.

ژنه یئان ده بیته هو ی چاوگرتن له سهیر کردنی حرام، پاکیتی و پاراستنی شهرف و ناموس، نه وهی ژنی هیهی خشوعی زیاتر ده بی، زیاتر روو ده کاته خوا به گهردن که چیه وه، به لām به پیچه وانه وه نه گهر چاو نه گری له حرام و خو ی نه پاریزی له زینا نه وه خشوعی نامینی به تمواوی..

سهروته و سامان موسلمان به کاری ده هیئتی بۆ چاره سهری نه خوشییه کانی ته داوی خو ی پیده کات، نه شتهر گهری پی ده کات، شار به شار و ولات به ولات ده گهری بۆ نه وهی چاره سهری خو ی بکات نه گهر توانای هه بوو، که چاره سهری خو ی کرد، نه وه کاته جهسته ی به هیژ ده بی و به ناسانی ده توانی نو یژه کانی و عیبادته کانی تر نه نجام بدات.

به خشینی سهروته و سامان له لایهن خواوه بۆ نو یژ نه نجام دان و زه کات دانه، بۆ یارمه تی دانی هه ژاران و لیقه و ماوانه، به لām به داخه وه نه وهی ناده م نه زانه و فه رامو شی کردووه، نه گهر پری شیو یك مالی هه بوو هیوا و ناواته کانی هاته دی، هه ول ده دات بۆ زیاتر و حز ده کات بیکات به دوان، نه گهر گه یشت به دوو شیو، حز ده کات بیکات به سیان ته نه ها به گلی گۆره که ی نه بیئت که ده یخه نه ناوی به هیچ شتیك تیر ناخوات!

(۱) حسنه لغره الالبانی فی الصحیح الترغیب والترهیب: (۱۹۱۶)، وفی الصحیحه: (۶۲۵).

(۲) صحیح البخاری: (۱۸۰۶)، جامع الصحیح: (۱۱۷/۶).

لهبیری خۆی دهباتهوه نمو مالهێ له پیناوی تهنجامدانی نوێژ پیتی بهخشاوه، نیتێ نمو ماله دهخاته پرۆژهی گهواره و بازگانی، ورده ورده لهناو دهريای مادهدا تقوم دهبی ناخۆ چهند نوێژی دهفهوتی نمو ههول و کۆششه زیادهیهدا که دهیدا بۆ شیوی پر له مال و سامان، یاخود نهگهر نوێژی نهفهوتابی دهبیته چهنده خشوع و جهماعهتی فهوتا بیته؟ چهنده خیری له دهست دههچوو بیته؟..

* پیغه مبهری خوا ﷺ دهفهرمویت: (ما یسرني أن لي أحدا ذهباً. تأتي علي ثالثة وعندي منه دينار. إلا دينار أُرصد له دين علي). تهگهر بهقهده کینوی نوحد ئالتونم ههبی، پیم خۆش نییه سی رۆژی بهسهريدا تێپهر ببی و ههچیم له لا مابیت، مهگهر تهنها نهوه نهبیته بۆ قهرزیکم دانابی تا بیده مهوه به خاوه نه کهی.

نهمهش نهوه ناگهیهنی که موسلمان ههول نه دات و به ته مهلتی لیتی دانیشتی نهخیر دهبی له ریگهی حه لالهوه ههول بدات به لام هه لیه نه کات بۆ مالتی دنیا به مالتی حهرام خۆی دهوله مهند نه کات چونکه نهوه ده بیته به لا بۆ.

* پیغه مبهری خوا ﷺ دهفهرمویت: (الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ يَدِ السُّفْلَى..). واته: نمو دهستهی کاری پی ده کریت چاکتر و باشتره له وهی کاری پیناکریت و دهست پان ده کاته وه.

فه زلی نوێژه فه رزه کان

خوای گهواره دهفهرمویت: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ البقرة: ۴۳. واته: نوێژ بکهن و زه کات بدهن، له گه ل کړنوش بهراند کړنوش بهرن.

ههروهها دهفهرمویت: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ الإسراء: ۷۸. واته: نهی پیغه مبهرا! نوێژ بهجی بیته له کاتی لادانی خۆر له ناوه راستی ناسمان ههتا هاتنی تاریکی شهو، ههروهها نوێژی بهیانی، به راستی قورئان خوێندنی نوێژی بهیانی هه میشه ده بیتریت.

(۱) أخرجه البخاري: (۲۳۸۹)، ومسلم: (۹۹۱).

(۲) صحيح، سنن أبوداود: (۱۳۲/۲).

بۆيە زۆريەي پيشهوا جهنگاوه ره كانى نيسلام له زۆريەي غهزاكاندا له دواى نوێژى بهيانپهوه هيرشيان دهبرده سهر دوژمنانى خوا و نايينه كهيان!

* خواى گهوره له فهرموده‌ى قودسيدا دهفهرمويت: (من عادى لي وليا فقد آذنته بالحرب وما تقرب إلي عبدي بشيء أحب إلي مما افترضته عليه وما يزال عبدي يتقرب إلي بالنوافل حتى أحبه..)^١. واته: ههر كه سيك دوژمنايه‌تى خوشهويست و دۆستىكى من بكات، نهوه نيعلانى جهنگى له دژ دهكم و، خۆم دژايه‌تى دهكم، بهنده‌ى من به هيچ وهسيله‌يهك له من نزيك نايتهوه، وهك به كردنى فهرزه‌كان ليم نزيك دهبيتهوه! بهردهوام بهنده‌ى من ليم نزيك دهبيتهوه به كردنى سوننه‌ته‌كان، سهره‌راى فهرزه‌كان، تا خۆشم دهويت، كه خۆشيشم ويست دهپياريزم له هه‌موو خراپه‌يه‌ك، سهركه‌وتوى دهكم بۆ هه‌موو چاكه‌يه‌ك..

خواى گهوره دهفهرمويت: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ البقرة: ٢٣٨. واته: ناگادارى نوێژه‌كانتان بكن، به تاييه‌تى نوێژى ناوه‌راست، له نوێژدا بوه‌ستن بۆ خوا به گهردن كه‌چى. (الصلاة الوسطى) ماناى نوێژى عه‌سره به دهقى فهرموده‌ى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ^٢.

خواى گهوره به‌تاييه‌تى ناوى هيناهه له قورئاندا، نوێژى عه‌سر كاته‌كه‌ى له ناوه‌راستدايه، نوێژى بهيانى و نيه‌رۆى له پيشه‌وه‌يه دوانيشى له دواوه‌يه كه مه‌غريب و عيشايه ههركه‌سيك ته‌ركى بكات نهوه كرده‌وه‌كانى ده‌پچرئ و به‌با ده‌چى.

* پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ دهفهرمويت: (مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبَطَ عَمَلُهُ)^٣. واته: نهوه‌ى ته‌ركى نوێژى عه‌سر بكات كرده‌وه‌كانى ده‌پچرئ.

* پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ دهفهرمويت: (مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ)^٤. واته: نهوه‌ى نوێژى بهيانى و عه‌سر بكات ده‌چيته به‌هه‌شته‌وه.

(١) البخاري، جامع الصحيح: (١٩٠/٧)، (١٧٨٢).

(٢) رواه أحمد في مسند: (١٢/٥)، وابن خزيمة في صحيحه: (١٣٣٨).

(٣) أخرجه البخاري: (٥٥٣): وأحمد في مسنده: (٣٥٠/٥).

(٤) (متفق عليه)، أخرجه البخاري: (٥٧٤)، ومسلم: (٢١٥).

* پیغمبرهاری خوا ﷺ ده‌فرمودیت: (لَنْ يَلْجَ النَّارَ أَحَدٌ صَلَّى قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا) ^۱. واته: نه‌وکه‌سه‌ی نویژی پیش خورکه‌وتن و نویژی پیش خورناوا بوون بکات ناروا ته ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه، مه‌به‌ست نویژی به‌یانی و عه‌سه‌ره.

* پیغمبرهاری خوا ﷺ ده‌فرمودیت: (يَتَعَايُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةٌ بِالنَّهَارِ، وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الْعَصْرِ، ثُمَّ يَرْجِعُ الَّذِينَ بَأْتُوا فِيكُمْ، فَيَسْأَلُهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي فَيَقُولُونَ تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ، وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ) ^۲. واته: چه‌ند مه‌لانیکه‌یه‌ک به‌ روژ و چه‌ند مه‌لانیکه‌ک به‌شهو به‌ سه‌رتانه‌وه‌ن له نویژی به‌یانی و عه‌سردا به‌کده‌گرن و به‌کتر ده‌گۆژن، نه‌وانه‌ی شه‌و کاتی سه‌رده‌که‌ونه‌وه‌ بو حزوری په‌روه‌ردگار، لییان ده‌پرسی: (هه‌رچه‌نده‌ خۆی باشتەر ناگاداره‌ به‌حالی به‌نده‌کانی) ده‌فرمودیت: کاتی‌ک نیتوه‌ هاتنه‌وه‌ به‌نده‌کانی من چییان ده‌کرد؟. ده‌لین: که‌ نیتوه‌ روشتین بو لایان نویژیان ده‌کرد، که‌ هاتینه‌وه‌ هه‌ر نویژیان ده‌کرد.

* پیغمبرهاری خوا ﷺ فرمودیه‌تی: (من صلى الصبح فهو في ذمة الله فلا يطلبنكم الله من ذمته بشيء فإن من يطلبه من ذمته بشيء يدركه ثم يكبه على وجهه في نار جهنم) ^۳. واته: هه‌رکه‌سه‌یتک نویژی به‌یانی بکا شه‌وه‌ له‌ په‌نا و نامانی خوادایه، که‌واته‌ نه‌که‌ن نا‌زاری شه‌و که‌سه‌ به‌ده‌ن که‌ له‌ په‌نای خوادایه، نه‌گینا خوای گه‌وره‌ داوای مافی شه‌وکه‌سه‌تان لی ده‌کات، شه‌و که‌سه‌ش خوا داوای مافی وای لی بکات له‌ ده‌ستی ده‌رناچی و به‌روودا ده‌یگه‌وزیتنی له‌ ناگری دۆزه‌خدا.

* عَنْ جَرِيرٍ قَالَ كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَنَظَرْنَا إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً - يَعْنِي الْبَدْرَ - فَقَالَ: (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةِ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا) ^۴. ثُمَّ قَرَأَ (وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ) ^۵. واته: شه‌وئی له‌ خزمه‌ت پیغمبره‌ردا ﷺ بووین، شه‌وی چواره‌

(۱) أخرجه مسلم: (۲۱۳)، وأحمد في المسند (۴/ ۱۳۶).

(۲) أخرجه البخاري: (۵۵۵)، ومسلم: (۲۱۰).

(۳) رواه مسلم: (۶۵۷)، تحقيق الألباني صحيح انظر حديث: ۶۳۳۹ في صحيح الجامع..

(۴) رواه البخاري: (۵۷۳)، ومسلم: (۶۳۳).

بوو، ته ماشايه کي مانگي چواردهی کردو و فرمودی: (چون نيستا نه و مانگي چواردهيه به ناساني دهينن له قيامتدا ناوا خواي خوتان دهينن و له بينيندا توشي هيچ زدهمتي نابين، دهی به نوميدی شاد بوون به و بهره گورهيه تا دهتوانن ناگاداري نوښي بهيانی و عهسر بن و مهيان فوټينن). پاشان نه و نايهتې سهرهوهی خوښندهوه.

کهواته کردنی نوښي بهيانی و عهسر دهنه هوې بينن و شادبوون به دیداري خواي گهوره له قيامتدا، نيتړ چی لهوه چاکتر و باشتره، نهوهش نيشانهی نيمانداريه، نهگينا کافر و بي باورهکان له قيامتدا بيتهشن لهو بهره گورهيه که بينيني خواي گهوره و پورهردگاري هردوو جيهانه.

* نهبو هورهيره (رهزای خواي لی بی) فرمودی: پيغه مبهري خوا ﷺ فرموديه تي: (لَيْسَ صَلَاةٌ أَثْقَلَ عَلَى الْمُتَافِقِينَ مِنَ الْفَجْرِ وَالْعِشَاءِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا)^۱. واته: قورسترين نوښ لهسمر مونافيقهکان نوښي عيشا و بهيانيه، نهگهر بتانزانياه چنده خيريان تيدايه به سنگه خشيش بوايه بوی دهروشتن، به جهماعهت له مزگهوتدا نه نجامتان ددها.

بينگومان مونافيقهکان له بهر روپامايی نوښ دهکن، نوښي بهيانی و عيشاش تاريخه نابینرین له بهر نهوه ناماده نابين بړ نهو دوو نوښه.

* عوسمانی کورې عهففان (رهزای خواي لی بی) فرمودی: پيغه مبهري خوا ﷺ فرموديه تي: (مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ، فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ، فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ)^۲. واته: هرکه سيک له نيوه نوښي عيشا بکات به جهماعهت، وهک نهوه وايه تا نيوه شوو شونوښي کردبی، هرکه سيکيش نوښي بهيانی به جهماعهت بکات وهک نهوه وايه نيوه کهی تری شوو نوښي کردبی.

* مهعاويه (رهزای خواي لی بی) فرمودی: پيغه مبهري خوا ﷺ فرموديه تي: (مَنْ قَاتَلَهُ صَلَاةً، فَكَأَنَّمَا وَتَرَ أَهْلَهُ وَمَالَهُ)^۳. واته: هرکه سيک نوښيک له نوښه فرهکان نکات و

(۱) أخرجه البخاري: (۶۵۷) تحفة (۱۲۳۶۹). و مسلم: (۲۵۲).

(۲) مسلم: (۶۵۶)، وأبوداود: (۱۴۸)، وأحمد في مسنده: (۵۸ / ۱).

(۳) أخرجه ابن حبان في صحيحه وصححه الألباني في صحيح التريغيب والترهيب: (۵۷۷).

بیفہوتینی، وک نهوه وایه ههچی سهروهت و سامان و مال و مندال و کەس و کاری ههیه له دهستی بدات.

نهوه بۆ یهك نوێژ نهی نهگهر كهسێك نوێژ نهكات دهبی حالی چی بی؟!.

جا چۆنه بهلاتهوه کاتیك جگه رگۆشه خۆشهویسته کهت له دهست دهردهچی، چهنده سهخته چهنده ههست بهغهم و پهژاره دهکهیت، یان نهو کەس و کارو خێزان و خۆشهویستانهت که لهگهڵیان دهژی کاتیك لییان جیادهبیتهوه به مردنیان چهنده کاریگهریان ههیه لهسهر دل و دهروونت، یان نهو سهروهت و سامانهی که خۆشهویسته له دلتدا، نهگهر نهمانهت له دهست چوو نهو زهویه فراوانهت لهبهر تهسك دهبیتهوه و نارامی و بهختهوه ریت نامیته، دهی فەوتاندى یهك نوێژ وک نهمانی نهوانه ههموویان وایه.

زیکرو یادی خوا

وشه (الذکر) له شعرعدا واته: زیکر و یادی خوا، ههروهها نهمانهش دهگریتهوه، نوێژکردن، قورئان خوێندن، تهسبیحات کردن، نزا و پارانهوه، سوپاسگوزاری، گوێزایهلی و فەرمانبەرداری^۱.

زانایان کۆری زیکر و یادی خویان به تهنها قۆرغ نهکردوه بۆ (سبحان الله و)، (الحمد لله و)، (لا اله الا الله و)، (الله اکبر)، بهلکو به ههموو کۆریکی زانستی که لیکۆلینهوهی تیدا بکری له بواری ههلال و ههرا، فیهقی شهوعی، کاروباری حوکم، تاعهت و عیبادهت، نهمانه ههموویان به زیکر و یادی خوا داناوه^۲.

زیکرو یادی خوا چهند قۆناغێك و جۆریکی ههیه بهگوێرهی ناماده بوون و بیداری دل لهگهڵ زمان، یان یهکیکیان به تهنها و بهدهر لهوی تریان.

پێشهوا نهوهوی (رهحمتهی خرای لی بن) دهفرمویت: زیکر و یادی خوا پێویسته بهدل بکریته، یان به زمان، بهلکو به ههردوکیان بیت باشت و چاکتره، نهگهر تهنها به یهکیکیان بوار ههبوو بکریته نهوا به دل بکریته چاکتره.

(۱) ابن المنظور، لسان العرب: ۴/ ۳۰۸، ۳۱۱.

(۲) الأذکار: لإمام النووي.

زیکر و یادی خوا دل ده بوژنیتیهوه، قوتی رۆحه، پاککردنهوهی زهینه، چاککردنی رهفتار و ههئس و کهوته، دل پیتی نارام و دامهزراو دهبیت، خوای گهوره دهفرمویت:

﴿أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸).

بێگومان ترسناکترین شت کردهوهی چاکی مرۆف له کیس بدات زمانه، بۆیه پتووسته لهسهری به وتهی چاک نهبیت پیتی نهدوی و ناگاداری وتهکانی بیت، چونکه ههموویان تۆمار دهکرتن له نامهی کردهوهکانیدا، خوای گهوره دهفرمویت: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ (ق: ۱۸). واته: هیچ وتهیهک له دهمی شادهمیزاد دهراچی نیللا مهلانیکیههک چاودێر و گوی بیستی قسهکهیهتی و تۆماری دهکات.

* پیغه مبهری خوا ﷺ دهفرمویت: (لا يستقيم إيمان عبد حتى يستقيم قلبه ولا يستقيم قلبه حتى يستقيم لسانه)^۱. واته: بیرو باوهری هیچ کهسیک دانامهزری ههتا دلی دانهمهزرت، دلشی جیگیر نابیت ههتا زمانی جیگیر نهبیت.

خوای گهوره دهفرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ (۱۱)

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ (الأحزاب: ۴۱). واته: ئهه ئهه کهسانهه نیمانتان ههتاوه زۆر زۆر زیکر و یادی خوا بکهن، به دل و به زمان ههمیشه خواتان لهیاد بیت، ئیواران و بهیانان سوپاس و ستایشی خوا بکهن و بهپاکی و بهرزی دوور له ههموو عهیهه و کهم و کورتیههک ناوی بهینن.

ئین عهیباس (زهزای خوای لهسهر بی) له رافهه ئهه نایهته پهروژهدا دهلیت: خوای گهوره ههر شتیکی فهرز کردبیت لهسهر بهندهکانی، سنووریکی دیاریکراوی بۆ داناوه، روخستهی داوان له ههندیک کات و حالهتا، بهلام زیکر و یادی خوا هیچ سنووریکی بۆ داناوه و دهبیت له ههموو کات و حالهتهکاندا بکرتن جا نیت به پتوه بیت یان به دانیشتنهوه یان بهراکشانهوه بیت: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾. به شهو و به رۆژ، له دهريا و وشکاییدا، له مال و له سهفهردا، له کاتی دهوله مهندی و

(۱) حسن رواد أحمد وابن أبي الدنيا، سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۲۸۴۱.

ههژاری، لهش ساغی و نهخوشتی، به نهیښی و به ناشکرا، له هه موو حالتیکدا زیکر و یادی خوا ده بیټ بکړیت.

له به یانیان و نیواراندا ته سیباحت و زیکر و یادی خوا زور بکهن. نه گهر و اتانکرد خوی گه وره ره جهته خوی ده بارینیت به سهرتاندا و مه لانیکهش داوای لی خو شبو و نتان بډه کهن: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا﴾ الأحزاب: ۴۳.

قورثان خویندن به په وانی به رزترین و چاکترین جوړی زیکر کړدنه، پاداشتیکی گه وره ی هیه، سهرنج راکیشه، هیدایهت به خشه چونکه کهلامی خوا به، هه وره ک خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿اِنَّ هٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصَّالِحَاتِ اَنْ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا﴾ الإسراء: ۹.

باشترین حالتی زیکر کړدن نه وه به به دل و به زمان به هو شیار به وه بکړی، چونکه نه وه ناسینی خوا و خو شه ویستی به ده ست ده هیښی و، پاداشتیکی زور زوره، یادی خوا چله پویه سوپاسگوزاریه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿فَاذْكُرُوْا اِذْ كُرِمْتُمْ وَاَشْكُرُوْا لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْنَ﴾ البقرة: ۱۵۲.

* خوی گه وره له فرموده ی قود سیدا ده فهرمویت: (من ذکرني في نفسه ذكرته في نفسي، ومن ذكرني في ملا ذكرته في ملا خير منه). نه وه له دلی خویدا یادم بکات، منیش لای خو م نیوی ده به م، هر که شیش له کو مه لدا زیکر و یادی من بکات، نه و منیش له ناو کو مه لیکی باشتر و چاکتر دا که (مه لانیکه کانن) باسی نه و ده که م.

* پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: پیتان بلیم چاکترین کرده و هتان له لای خوا و ه ندتان که گه وره ترین پاداشتان ده داته وه له سهری و پله تان پی پی به رز ده بیته وه له لای چیه؟ باشتر بی له به خشینه وه ی زیتر و زیو بۆتان، ته نانهت چاکتریش بیټ بۆتان له به رهنکار بوونه وه ی دوژمن و جهاد و تیکو شان له دژ کافران و به شیر و تیر و چه ک دان

له گەردنیان، یان له پێناوی شەریعتی خوادا بیانکوژن؟ وتیان: ئەوێ چیه ئەم پێغه مبه‌ری خوا؟! فەرمووی: یادی خوا به‌ دلێکی هۆشیاره‌وه^١..

* پیاویک پرسیاری کرد له پێغه مبه‌ری خوا ﷺ وتی شەریعتی ئیسلام فراوانه و فەرمانه‌کانی زۆرن شتێکم فێریکه باخۆمی پێوه خه‌ریک بکه‌م و به‌رده‌وام بم له‌سه‌ری؟ پێغه مبه‌ر ﷺ فەرمووی: (لا يزال لسانك رطبا بذكر الله تعالى)^٢. واته: با هه‌میشه و به‌رده‌وام زمانت پاراو بێت به‌ زیکر و یادی خواوه.

* پێغه مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووت: باشترین زیکر و یادی خوا (لا إله إلا الله)یه، چاکترین پارانه‌وه‌ش (الحمد لله)یه^٣.

* ئه‌ین قه‌یم (به‌ره‌مه‌ت بێ) زیاد له سه‌د فائیده و سوودی زیکر و یادی خوا ی باسکر دوه‌وه له کتیی (و ابل الصب من الکلم الطیب) دا له‌وانه هه‌فتاو نۆیانی له‌ قورئان و سونه‌ت ده‌ره‌یتاوه: زیکر و یادی خوا هۆی راوانانی شه‌بتان و هه‌له‌تانییه‌تی، رازیکردنی خوا ی گه‌وره‌یه، ره‌واندنه‌وه‌ی غه‌م و په‌ژاره و په‌ستی ده‌که‌نه، هۆی به‌هێز کردنی دل و جه‌سته‌یه، گه‌شانه‌وه‌ی دل و رووخسار و رووناک کردنه‌وه‌یانه، به‌ده‌ست هه‌ینانی کامه‌رانی و رزق و روژه، خۆشه‌ویستی خوا ده‌خاته ده‌له‌وه، خاوه‌نه‌که‌ی به‌رده‌وام هه‌ست به‌ چاودێری خوا ده‌کات به‌ سه‌ریه‌وه، زوو زوو ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ لای خوا و په‌شیمان ده‌بێته‌وه، زانست و زانیاری زۆر ده‌بێت، هه‌یه‌ت و ترسی خوا ده‌خاته ده‌له‌وه، دل ده‌ژێنێته‌وه، قوتی رو‌ح و ده‌له، پاککه‌ره‌وه‌ی ده‌له له‌و ژه‌نگ و پیسییه‌ی که به‌هۆی پێناگای و هه‌واوه توشی دێت، هۆکاری ده‌لنای و نارامیه‌یه، دل سه‌رقال ده‌کات تا بواری نه‌بێت خۆی خه‌ریک بکات به‌ غه‌یه‌ت و درۆ و قسه‌ی پڕو پوچ و به‌تال و قسه‌ هه‌ینان و قسه‌ بردن و دوو زمانێ کردنه‌وه، نه‌و که‌سه‌ی یادی خوا ده‌کات کو‌پ و دانیه‌شته‌که‌ی پڕۆزه و مایه‌ی خۆشحاله‌یه، به‌نده نارامه و په‌روه‌ردگاری له‌ بیر نا‌کات به‌ریه‌ستی دل ده‌کات له‌ هه‌ژاری و ته‌نها یی و ده‌وله‌مه‌ندی ده‌کات له‌وه‌ی پێویستی به‌ خه‌لک بێت، شیفایه بۆ دل و ده‌ره‌مانیکی یارمه‌تیده‌ره بۆ

(١) أخرجه الترمذي: ٣٣٧٨، وأحمد في مسند: ٣٧٥/٥، وابن ماجه: ٣٧٩.

(٢) أخرجه الامام احمد، والترمذي: ٢٣٧٥، وابن ماجه: ٣٧٩.

(٣) رواه الترمذي: ٤٦٢/٥، وابن ماجه: ١٢٤/٢ وصححه ووافقه الذهبي.

ئاسانکردنی تاعەت و عیبادەت و، خۆشەویست دەبێت لای، تەنگ و چەلەمە و نەهامەتی ئاسان دەکات، بەهێز دەبێت لە بەرامبەر زەبر و زەنگی ژیان..

شێوەکانی زیکر و یادی خوا زۆر بە زمان دەوترێت هەركاتە و هەرحالەتە زیکر و یادی تایبەتی خۆی هەیە، پێویستە لە کاتی خۆیاندا بخوێنرێت، بۆ ئەوەی دڵی موسلمان هەمیشە و بەردەوام پابەند بێت بە خۆی خۆیەوه و غافل نەبێت، هەروەها زمانی پاراو بێت پێیانەوه.. خوێندنی زیکرەکانی ئیواران و بەیانیان دەبێت لە ئیواران و بەیانیاندا بخوێنرێت، زیکر و یادی کاتی خەوتن و هەستان لە خەو، پۆشاک لەبەرکردن، چوونە مزگەوت و هاتنە دەرەوه، کاتی سواربوون، باران بارین، رەشەبا و هەورە بروسکە. بۆ زیاتر ناشابوون لەو بوارەدا سەیری کتیبی (الأذکار)ی پیشەوا ئەوەوی بکەن

زیکر و یاده‌کانی کاتی خەوتن:

ئەمانە سوننەتن پێش خەوتن: دەستنیوژگرتن، خەوتن لەسەر لای راست و روو بە قیبلە، دەست خستە ژێر روومه‌تی لای راست.

۱- خوێندنی (آية الكرسي) بۆ راوانانی شەیتان: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ البقرة: ۲۵۵.^۱

۲- فو بکات بەناو دەستی داو پاشان ئەم سۆ سورەتە بخوێنێ و دەستی بێنێ بە جەستەیدا تا کوێ دەستی دەکات: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾، ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾^۲. یەکی سۆ جار، بۆ خۆپاراستن لە جنۆکە و چاری پیس و جاد و سحر.

۳- خوێندنی: دوو نایەتی کۆتایی سورەتی (البقرة)^۳.

۴- خوێندنی: (باسمك اللهم أموت وأحيا) يهك جار.

(۱) أخرجه البخاري مع الفتح: ٤٨٧/٤.

(۲) أخرجه البخاري مع الفتح: ٦٢/٩، ومسلم: ١٧٢٣/٤.

(۳) أخرجه البخاري مع الفتح: ٩٤/٩، ومسلم: ٥٥٤/١.

(۴) أخرجه البخاري مع الفتح: ١١٣/١١، ومسلم: ٢٠٨٣/٤.

٥- خويندنى: (سبحان الله) ٣٣ جار، (الحمد لله) ٣٣ جار، (الله أكبر) ٣٤ جار^١.

٦- خويندنى: (اللهم قني عذابك يوم تبعث عبادك) ٣٢ جار.

٧- خويندنى: (اللهم رب السماوات السبع ورب العرش العظيم ربنا ورب كل شيء منزل التوراة والإنجيل والقرآن فائق الحب والنوى أعوذ بك من شر كل شيء أنت آخذ بناصيته أنت الأول فليس قبلك شيء وأنت الآخر فليس بعدك شيء وأنت الظاهر فليس فوقك شيء وأنت الباطن فليس دونك شيء أقض عني الدين وأغني من الفقر)^٢.

٨- له كاتى راكشاندا خويندنى: (باسمك ربي وضعت جني وبك أرفعه فإن أمسكت نفسي فارحمها وإن أرسلتها فاحفظها بما تحفظ به عبادك الصالحين)^٣.

٩- خويندنى نهم دوعايه له كوتايدا: (اللهم أسلمت نفسي إليك ووجهت وجهي إليك وفوضت أمري إليك وألجأت ظهري إليك رغبة ورهبة إليك لا ملجأ ولا منجا منك إلا إليك آمنت بكتابك الذي أنزلت وبنبيك الذي أرسلت)^٤. نهم كهسهى نهم دوعايه بخويى نهمر بمرى لهو شهوهدا لهسرؤ فيترهت دهمرى واته به ثيمانوه دهمرىت.

زيكر و ياده كاني كاتى ههستان لهخهو:

١- خويندنى: (الحمد لله الذي أحيانا بعد ما أماتنا وإليه النشور)^٥.

٢- خويندنى: (الحمد لله الذي عاقاني في جسدي ورد علي روحي وأذن لي بذكره)^٦.

٣- خويندنى: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير الحمد لله وسبحان الله ولا إله إلا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي

(١) أخرجه البخاري مع الفتح: ٧١/٧، ومسلم: ٢٠٩١/٤.

(٢) صحيح سنن الترمذي: ١٤٣/٣، أبوداود: ٣١١/٤.

(٣) رواه مسلم: ٢٠٨٤/٤.

(٤) أخرجه البخاري: ١٢٦/١١، ومسلم: ٢٠٨٤/٤.

(٥) أخرجه البخاري مع الفتح: ١١٣/١١، ومسلم: ٢٠٨١/٤.

(٦) أخرجه البخاري: ١١٣/١١، ومسلم: ٢٠٨٣/٤.

(٧) صحيح جامع الترمذي: ٤٧٣/٥.

العظيم). پاشان بلی: (اللهم اغفر لي) ^۱. یان هدر دوعایهک بکات خوا لئی قبول دهکات نه گهر دهستویژی گرت و نویژیسی کرد نهوه نویژهکمی قبوله و وهرگیراوه.

خویندنی زیکرهکانی ئیواران و بهیانیان:

۱- خویندنی (آیه الكرسي): ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ^۲. هدرکهس

بیخوینئ له جنۆکه دهپاریزی.

۲- خویندنی هدر سی سورهتی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ

النَّاسِ﴾، ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ^۳. یهکی سی جار.

۳- خویندنی: (اللهم إني أسألك العافية في الدنيا والآخرة اللهم أسألك العفو والعافية

في ديني ودنياي وأهلي ومالي اللهم استر عوراتي وآمن روعاتي اللهم احفظني من بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي وأعوذ بعظمتك أن أغتال من تحتي) ^۴.

۴- خویندنی: (بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو

السميع العليم) ^۵ ۳ جار.

۵- خویندنی: (اللهم عالم الغيب والشهادة فاطر السموات والأرض رب كل شيء

ومليكه أشهد أن لا إله إلا أنت أعوذ بك من شر نفسي وشر الشيطان وشركه وفي رواية : وأن أقترب على نفسي سوءاً أو أجره إلى مسلم) ^۶.

۶- خویندنی (سيد الاستغفار) : (اللهم أنت ربي لا إله إلا أنت خلقتني وأنا عبدك

وأنا على عهدك ووعدك ما استطعت أعوذ بك من شر ما صنعت أبوء لك بنعمتك علي

(۱) البخاري مع الفتح: ۳/۳۹.

(۲) أخرجه الحاكم: ۱/۵۶۲، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: ۱/۲۷۳.

(۳) أخرجه أبوداود: ۴/۳۲۲، صحيح الترمذي: ۵/۵۶۷.

(۴) أخرجه أبوداود، صحيح ابن ماجه: ۲/۳۳۲.

(۵) أخرجه أبوداود: ۳۲۳، صحيح الترمذي: ۵/۴۶۵.

(۶) حسن صحيح، أخرجه أبوداود، صحيح الترمذي: ۳/۱۴۲.

وأبوء بذنبي فاغفر لي فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت) . من قالها حين يمسي فمات من ليلته دخل الجنة ومن قالها حين يصبح فمات من يومه دخل الجنة^١.

٧- خويندني: (اللهم بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيا وبك نموت وإليك النشور)^٢.

٨- خويندني: (أَمْسِنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ)^٣.

٩- خويندني: (سبحان الله وبحمده)^٤ سه د جار.

١٠- خويندني: (أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق)^٥. نيواران سي جار.

١١- خويندني: (يا حي يا قيوم برحمتك أستغيث وأصلح لي شأني كله ولا تكلني إلى نفسي طرفه عين أبدا)^٦.

١٢- خويندني: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير)^٧. ده جار يان سه د جار.

١٣- له کوتايبدا ده جار سلاوات بدری له دیداری پیغه مبهری خوا ﷺ^٨.

سید قوتب (رهجمتی خوی لی بی) ده لی: زیکر و یادی خوا نارامی و دامه زراوی و دلگه شییه، نه مانهش ده گریته وه: دلخو شبوونه به په یوه ندی به خوا وه، سه لامه تییه له شیرزه یی و گومان و رارایی، نارامی و دامه زراوییه له سر نیمان، زانیی مه سر و

(١) صحیح، أخرجه البخاري: ١٥٠/٧.

(٢) صحیح الترمذي: ١٤٢/٣.

(٣) رواه مسلم: ٢٠٨٨/٤.

(٤) حسن صحیح، أخرجه أبوداود، صحیح الترمذي: ١٤٢/٣.

(٥) صحیح ابن ماجه: ٢٦٦/٢، صحیح الترمذي: ٣٨٧/٣.

(٦) سلسلة الصحيحة: ٤٤٩/١ برقم: ٢٢٧.

(٧) سلسلة الصحيحة: ١٣٤/١ برقم: ٢٥٦٣.

(٨) مجمع الزوائد: ١٢٠/١٠، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: ٢٧٣/١.

سەرەنجامە، دەرککردنە بە حیکمەتی ھێنانە بوون، ئارام گرتنە لەسەر مەینەتیی و نەھامەتیەکان، سوپاسگوزاری ناز و نیعمەتەکانە..

پیاویك وتی بە ھەسەنی بەصری (رەھمەتی خۆی لی بێ): شکاتی دل رەقی خۆم لای تۆ دەکەم؟. فەرمووی: بە زیکر و یادی خودا بیتۆینەو و نەرمی بکە.

دوعاو پارانەو

دوعاو پارانەو خۆی لە خۆیدا عیبادەتییکی سەرەخۆیە و، لە لایەکەوە زەبونی و بێدەسەلاتی بەندەکان دەردەخات، لە لایەکی تریشەوە ھێز و دەسەلاتی پەرورەدگار و ناشنا بوون و تێفکران لە سێفەتە بەرز و ناوە جوان و پیرۆزەکانی.

خوای گەورە پێی خۆشە بەندەکانی لێی بپارێنەو و ھاواری بۆ ببەن:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ غافر: ۶۰. واتە: ئێوە ھانا و ھاوار بۆ من بێتن، منیش دوعا و پارانەوتان گیرا دەکەم، بێگومان ئەوانە خۆ بە گەورە دەزانن لە پەرستمن بە تەنیا، بە سەرشۆری و بە بچوکی دەچنە ناگری دۆزەخەو.

* پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێت: (الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ)^۱. واتە: دوعا و پارانەو بەندایەتیە.

* پێغەمبەری خوا ﷺ ناماژەیی پێداو لەم فەرمودەیەدا: (من لم يسأل الله يغضب عليه)^۲. واتە: ھەر کەسێک نەپارێتەو لە خوای گەورە لێی تورە دەبێ و خەشی لێ دەگری.

مەرجەکانی گیرابوونی پارانەو:

۱- راستەوخۆ پارانەو لە خوای گەورە، چونکە خوای گەورە نزیکە لە بەندەکانیەو:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ البقرة: ۱۸۶.

(۱) رواد ابو داود: (۷۸/۲) والترمذي: (۲۱۱/۲)، وابن ماجه: (۱۲۵۸/۲).

(۲) رواد الترمذي: (۳۲۴۷) وأحمد في مسنده: (۲۷۱/۴).

ئېين قەيم (رەھمەتى خۇاى لى بى) دەلئىت: نەۋەى دوعاكانى بە دلئىكى بە ناگاۋە نەخوئىتى، ۋەك نەۋ تىرەى لى دئت كە بە خۇاى لە كەۋانەكەى دەردەچئت.

كاتەكانى دوعا گىرابوون :

لە پاش نوئۆە فەرزەكان، لە نئوان بانگ و قامەتدا، سئىيەكى كۆتايى شەۋ، كاتى ناۋ سەجدەى نوئۆ، كاتى رۆژۋو شكاندن، شەۋى قەدر، كاتى باران بارىن، لە مەيدانى جىھاد و تىكۆشاندا، پارانەۋەى زولم و ستم لىكراۋ، پارانەۋەى مۇسلمان بۆ مۇسلمان، پارانەۋەى رۆژى عەرەفە، كاتىكى ديارى نەكراۋ لە رۆژى ھەينى و دوا كاتەكانى پاش نوئۆى عەسرى نەۋ رۆژە، دواى قورئان خوئىندن و، كاتى كۆبوونەۋە بۆ كۆرى زىكر و يادى خوا..

* سئىيەكى كۆتايى شەۋ، پئىغەمبەرى خۇا ﷺ دەفەرموئىت: (يَرْبُنا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَيَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ)¹.

* كاتى ناۋ سەجدەى نوئۆ، پئىغەمبەرى خۇا ﷺ دەفەرموئىت: (أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ)². واتە: نزىكترىن كات و شوئىنى بەندە لە پەرۋەردگارپەۋە كاتى سەجدەپە بۆپە دوعاى زۆر تئدا بكن.

* لە نئوان بانگ و قامەتدا دوعا نادريئە دواۋە: (لَا يُرَدُّ الدُّعَاءُ بَيْنَ الْآذَانِ وَالْإِقَامَةِ)³.

ئادابەكانى پارانەۋە:

بە دەستنوئۆەۋە روۋ بە قىبلە بى، بە نھىتى بى، ھەردوۋ دەستى بە زەلىلى و ملکہچىپەۋە بەرزىكاتەۋە بۆ بارەگای خۇاى گەۋرە، سوپاس و ستايشى خۇا بكات، پاشان سلاۋات بدات لە دیدارى پئىغەمبەرى خۆشەويستمان ﷺ بە ناۋە پىرۆزەكانى خۇاى گەۋرە

(۱) صحيح سنن أبي داود: (۳۴/۲) (۱۳۱۵).

(۲) رواه مسلم: (۱۰۸۳).

(۳) صحيح سنن أبي داود: (۱۴۴/۱) (۵۲۱).

بیاریتیه وه: (یا أرحم الراحمین)، (یا ذالجلال والإکرام).. دویات کردنه وهی دوعا کان، له کۆتایشدا سلاوات بدات له دیداری پیغه مبهری خۆشه ویستمان. ههروهها شه دوعایانه بکات که پیغه مبهری خوا ﷺ کردوونی وه:

* (اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ).

* ﴿قَالَ رَبِّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

الأعراف: ۲۳.

* ﴿رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ آل

عمران: ۸.

* ﴿رَبَّنَا آغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ إبراهيم: ۴۱.

* (يا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبَنَا عَلَى دِينِكَ).

* (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقْيَ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى).

* (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ).

* (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالسُّدَادَ).

* (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ كُلِّهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّهِ)..

نویژ له پرووی زاستی پزیشکیه وه

۱- پاك و خاوينی (الطهارة):

خوای گهوره دهفرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّمَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ المائدة: ٦. واته: نهی نهوانهی نیمانان هیتاوه کاتیک ههستان بۆ نویژکردن، نهوه رووخسارتان بشۆن، ههروهه دهسته کانتان تا نانیشکه کانتان، پاشان دهستی تهه بهیئن به سهرتاندا، پیکانتان بشۆن تا ههردوو قوله پیتان، نهگه لهش گران بوون نهوه خۆتان بشۆن و خۆتان خاوين بکه نهوه، نهگه نهخۆش بوون یان لهسه فهدا بوون، یان چوونه سهرتاوه، یان چوونه لای هاوسه رتان ئاوتان دهست نهده کهوت بۆ خۆشتن یان دهست نویژ کردن نهوه تهیه موم بکهن به خاکیکی پاک، ناوله پتان بدهن له خۆله پاکه که و بهیئن به دهم و چاوتاندا بهو تۆز و خۆله پاکه، خوا کارتات بۆ ناسان دهکات و نایهویت توشی سهغلهتی و زهجهتتان بکات، بهلکو دهیهویت پاک و خاوینتان بکات و بههوی گویرایه لی ملکهچ کردنان بۆ فرمانه کانی، خوا ناز و نیههتی خۆتان بهسهردا بریژیوت بۆ نهوهی سوپاس گوزاربن.

ههروهه دهفرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ البقرة: ٢٢٢. واته: بهراستی خودا تهوبه کارانی خۆش دهویت، نهوانهشی خۆش دهویت که خۆیان به پاکی راده گرن.

خوای گهوره له قورئاندا چهندهها جار باسی پاک و خاوينی دووباره کردوه تهوه له

بەر گرنگییه‌که‌ی، هه‌روه‌ها فهرزی کردووه له‌سه‌ر موسلمانان که ده‌ستنوێژ بگرن بۆ نوێژه‌کانیان، وه له چه‌نده‌ها شوێندا فهرزه له‌سه‌ریان خۆیان بشۆن وه‌ك دواى له‌ش گرانی و جوت بوون له‌گه‌ڵ هاوسه‌ر، یان دواى پاك بوونه‌وه‌ی نافه‌رت له‌ خۆینی هه‌یز و زه‌یستانی پاك بوونه‌وه دواى منداڵ بوون، یان دواى نه‌وه‌ی یه‌كێك بیه‌وى ئیمان به‌یئى و بیته ناو نایینی پاکی ئسلامه‌وه، پێویسته له‌سه‌ری خۆی و پۆشاك و جل و به‌رگه‌کانی پاك بشوات.

* پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: (الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ..)^۱. واته: پاك و خاوینى نیوه‌ی ئیمانه‌..

ئه‌مه‌ش پاك و خاوینى جل و به‌رگ و ناو و، خاك و خۆلی ته‌یه‌موم و، پاك و خاوینى دل و ده‌روونیش ده‌گرێته‌وه له‌ هاوه‌ڵ و شه‌ریك بۆ خوا دانان و گومان و دوودلی و غه‌ل و غه‌ش و رق و كینه له‌ موسلمانان، پاك‌کردنه‌وه‌ی لایه‌نی مه‌عنه‌وه‌ی و نه‌و شتانه‌ی که پێنج هه‌سته‌که هه‌ستی پێ ده‌که‌ن، نیوه‌که‌ی تریشی بریتیه له‌ نه‌خلاق و خوڕه‌وشتی جوان و کرده‌وه‌ی چاکه‌..

* هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: (طَهَّرُوا هَذِهِ الْأَجْسَادَ طَهَّرَكُمُ اللَّهُ)^۲. واته: جه‌سته‌تان پاك و خاوین رابگرن با خواى گه‌وره‌ش پاك‌تان بكاته‌وه.

موسلمان ده‌بێ رووخساری جوان بیته، خۆی له بیر نه‌کات، جل و به‌رگی جوان و پاك و خاوین بێ، چونکه خه‌لك چاو له‌و ده‌که‌ن، بۆیه پێویسته پێشه‌نگ بێ، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خۆی پاك و خاوین بووه و فهرمانیشی داوه به شوێنکه‌وتووانى که پاك و خاوین بن، بۆنى خۆش له خۆیان بده‌ن، به‌تایبه‌تی بۆ جه‌ماعه‌تی رۆژی هه‌ینی.

ئىسلام ته‌نها به‌پاك و خاوینى ئاده‌میزاد خۆی وازی نه‌هێناوه، به‌لكو گرنگی به پاك و خاوینى كۆمه‌لگه‌ش داوه به شێوه‌ی گشتی، قه‌ده‌غه‌ی کردووه له ژێر سیبه‌ری دره‌ختی سه‌ر رێگا و دارى به‌رداردا ده‌ست به ئاو گه‌ياندن، یان له‌سه‌ر رێگاوار باندا که خه‌لكی هاتوچۆی پیاوه‌که‌ن به تايبه‌تی، هه‌روه‌ها ده‌بیته گۆره‌ویه‌کانیان بشۆن بۆ نه‌وه‌ی بۆنه‌که‌یان خه‌لكی وه‌رس و سه‌غله‌ت نه‌کات، پیاو و كه‌وه‌ر و سیر و نه‌و شتانه‌ی بۆنیان خه‌لكی

(۱) أخرجه مسلم في الطهارة: (۱)، وأحمد في المسند: (۳۴۲ / ۱).

(۲) رواه الطبراني وقال الألباني حسن لغيره في صحيح الترغيب والترهيب: (۵۹۹).

سه غلته ده کات نه یخون کاتیک رۆشتن بۆ مزگهوت، دهم و ددانیان به دهرمان بشۆن، سیواک بکهن، قۆیان دابهیتن و شانیهی بکهن نهک ههرته ئێکی رووبکاته شویتیک وهک شهیتان. خوای گهوره پیتی خوشه شویتنه واری ناز و نیعمه تهکانی به بنده کهیهوه دیار بیت، له بهر نهوه دهبی خوتان براژیننه وه له کاتی چوون بۆ مزگهوت.

* جابر (رهزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا ﷺ قه دهغه ی کردووه میز بکریته ناو ناوی وهستاوه وه: (نَهَى أَنْ يُبَالَ فِي الْمَاءِ الرَّاكد)¹.

بیگومان زۆریه نه خوشیه گواستراوه کان نهوانه ی له یه کیکه وه بۆ یه کیکی تر ده گوێزیننه وه به هۆی ناوی پیسه وهیه وهک: کولێرا، گرانه تا، ئیفلیجی مندال، هه وکردنی جگهر، میکرۆبی نه م نه خوشیه ترسناکانه له ناو ناوی پيسدا گه شه ده کهن و ده میننه وه، کهواته قه دهغه کردنی له پيس بوون واجبه له بهر بهرژه وهندی خه لک و بلاو بوونه وهی نه خوشیه پر مه ترسی و ترسناکه کان.

نه و پاک و خاوی نییه ی که نیسلام گرنگی پێداوه کرده وهیه کی چاکه، موسلمان هه ست به به خته وه دی ده کات کاتیک فهرمان به رد دار و گوێرایه لی په روه ردگار و پیغه مبه ره که یه تی، یه کسه ر ده لی نه وای بیستم و فهرمان به رد دارم، که نه وهش هه رچی حه ب و دهرمانی سه ر زه وییه پیتی راناگات..

۲- چوونه سه رئاو و خو پاک کردنه وه (الإِسْتِجَاءُ):

خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا اللَّهَ مَحَبَّةً لِنَفْسِهِمْ﴾^{۱۰۸}. له و مزگه و ته دا چهند که سانیکێ مه ردی تێدا یه که زۆر حه ز ده کهن خۆیان له هه موو کرده وهیه کی خراب دوور بجه نه وه و خۆیان پاک و خاوین رابگرن خواش نه و که سانه ی خوش ده ویت که خۆیان پاک راده گرن.. جا چ پاک و خاوینی جه سه ته بی یان پاک و خاوینی دل و ده روون.

(۱) أخرجه مسلم: (۲۸۱)، والنسائي: (۳۴/۱).

* جابر (رهزای خوای لی بی) فەرمووی: هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی ئەم نایەتە ئەوە بوو پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: (ئەم کۆمەڵی ئەنصار خوای گەورە مەدحی ئیوەی کردووە لەسەر پاك و خاوینتان کامەیه پاك و خاوینتیەكەتان؟. وتیان: دەستۆیۆ دەگرین بۆ نوێ، كاتێك لەشمان گران بوو خۆمان دەشۆین، لە دواى دەست بە ئاو گەیانندن بە ئاو خۆمان پاك دەكەینەوه، فەرمووی: دەى هەر لەبەر ئەوەیە، بەردەوام بن لەسەر پاك و خاوینتی).^۱

خوای گەورە ئەم مەروەقەى وا دروستکردووە هەر لە سەرەتاهە كە خۆی رزگار بکات لە هەرچی لە ئاو میزلەن و ریخۆڵەکانیادیە لە پیسایی و میز، جگە لەوانەش لە پاشماوەکانی جەستە خۆی خالی بکاتەوه و پاك ببیتەوه. تا وەك جەستەى هەمیشە پاك و تەندروست و چالاک بیت، توانای ئەنجامدانی کارەکانی هەبیت دواى ئەو خالی کردنەوهیە.

واجبە لەسەر موسلمان ئەو شوێنانەى پاك بکاتەوه بە ئاو واتە پاش و پێشی خۆی، ئەویش بەدەستی چەپی و دواى هاتنه دەرەوهش دەبی بە صابون پاك دەستی بشوات بۆ ئەوەى هیلکۆکەى ئەو مشەخۆرانە لە ژێر نینۆک و گری و لۆجەکانی پەنجیدا کۆنەبنەوه و ببنە هۆی ئەخۆشى کوشنده و ترسناک...

* پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرمویت: (إِنَّ عَامَّةَ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنَ الْبَوْلِ، فَتَنْزَهُوا مِنْهُ)^۲. واتە: زۆریەى سزای گۆڕ لەسەر خۆپاك نەکردنەوهیە لە پاش میزکردن، خۆتان پاك بکەنەوه و لەپاش دانیشتن لەسەر ئاو.

پێگومان ئەم کارەش سوودی زۆری هەیە بۆ خۆپاراستن لە ئەخۆشى. زانستی پزیشکی تازه دانی بەوه‌دا ناوه كە خۆ پاککردنەوه‌ی دواى سەر ئاوکردن کۆنەندامی میز و میزەرۆ دەپاریزیت لەو هەوکردنەى كە لە ئەنجامی كەلەكە بوونی میكروبەكان لەسەریەك پەیدا دەبن، هەروەها كۆمیش دەپاریزن لە خۆتین تیزان و هەوکردن و دومەل، لە كاتی ئەخۆشى دا بەتایبەتی ئەوانەى ئەخۆشى شەكریان هەیە یان میزەكەیان رێژەى شەكری تیدا زۆرە، چونكە میزی ئەخۆشەكە رێژەیه‌كى زۆر شەكری تیدایە، ئەگەر شوێنەواری میز مایەوه ئەو ئەندامە نامادەیه بۆ توشبوون بە هەوکردن و كێم و زووخ،

(۱) رواه احمد.

(۲) رواه عبد الحميد، واليزار، والحاكم وصححه الألباني في الإرواء: ۳۱۱/۱.

گومانی تیدا نییه له کاتی نهغامدانی کاری جووت بووندا دهگوتیزیتتهوه بۆ هاوسهر و دهبیته هۆی نهزۆکی تهواو.

لهبهر ئهوه ئیسلام به دهستی چهپ خۆ پاککردنهوهی له پیسی به سوننت داناوه، تاوهك دهستی راست پاك بێ و تایبەت بێ بۆ نان خواردن، هەندێ كەس سەریان لەوه سور دەمینێ كە ئیسلام بۆ نهوهنده گرنگی و بایهخی داوه به خۆ پاککردنهوه، بهلام ئهوانه ی چاك لهم نایینه تیگهیشتون گهورهیی و شكۆی دهزانن سەریان سورنامینێ.

چهسپاوه كه هەندێ جار به بهرد خۆ پاککردنهوه له دواي دانیشتنی سەر ناو له ناویش باشتره بهتایبهتی بۆ لابرندی (چهوری و هیلکۆکهی کرمهکانی ناو پاشهپۆی پیسی) چونکه سابون لهو رۆژگار و سهردهمهدا ناو و باوی نهبوو، خهلك به بهرد خۆیان پاك دهکردوه، له پاشدا به خۆل دهستی چهپیان له پیسییهكه پاك دهکردوه پاشان به ناو دهیانشت.

لهسهری ههموویهوه پیغههمبهی خوا ﷺ دهستی چهپی تایبەت کردوه بۆ خۆ پاککردنهوه و دهستی راستیش بۆ خواردن و خواردنهوه، ئهههش لهبهر ئهوهی هیلکۆکهی مشهخۆرهكان كه لهناو پیسایدان نهوهك له ناو گرێکانی پهنجه و ژیر نینۆکهکاندا بمیننهوه سهرهپای نهوهش كه دهیشۆن.

بهراستی ئهم نایینه خوی گهوره تهواوی کردوه و کامله بۆ ههموو چهرخ و سهردهمێك و ههتا ههتاییه بۆ بهشهریەت تا قیامەت، بهرنامهیهكه تهنها خیر و خوشی بۆ بهندهكان دهوێت.

له سالی (١٩٦٣) له شاری (داندی) بهریتانیا به شیویهکی بهربلاو خهلك تووشی گرانهتا هاتن توشی سهغلهتییهکی یهكجار سهخت بوون، ههرجی توانایان ههبوو خستیانه كار بۆ وهستانی بهلام دهستهوسان بوون، له نهغامدا زاناکانیان گهیشتنه ئهوه قهناعهته كه له رێگهی راگهیانندهكانهوه خهلك ناگادار بکهنهوه كهکلینكس بهكار نههێنن راستهوخۆ له پاش دانیشتنی سهرناو بۆ خۆ پاککردنهوه، بهلكو به ناو خۆیان پاك بکهنهوه، خهلك هاتن بهدهم داواکهیانوه ئیتر نهخۆشییهكه نهما به تهواوی، دهبی ئهوه خهلكه چییان بوتایه ئهگهر بییانزانیایه ئیسلام له پێش ههزار و چوار سهد و نهوهنده سال لهمهو پێش وای فهرمووه!

که گرانه‌تا ناوی نه‌بوو له ناویاندا، به‌لام خالقی گرانه‌تا و نه‌خوشییه‌کانی تر فهرمانی ده‌کرد به همر شتی بپیته هوئی له‌ش ساغی و تهن‌دروستیایان نه‌وانیش هم‌موویان ده‌یان وت: فهرمان‌به‌ردار و گوئی‌پایه‌لین.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ الملك: ۱۴. واته: نه‌و خویایه‌ی که عالهمی له نه‌بوونه‌وه هیناوه‌ته بوون، نایا نازانیت چی له‌ناو دل‌تاندایه و ده‌یشارنه‌وه و چیش ناشکرا ده‌که‌ن له کاتی‌کدا نه‌و خویایه زانینی ده‌وری هم‌موو شتیکی داوه، ههرچه‌نده نه‌و شتانه زۆر ورد و شاراوه و په‌نه‌انیش بن.

۳- خوشستن:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِ سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا﴾ النساء: ۴۳. واته: نه‌ی نه‌وکه‌سانه‌ی نیماتان هیناوه له‌کاتی سه‌رخوشیدا نزیک‌ی نویت مه‌که‌ونه‌وه، تاسه‌ر خوشییه‌کاتان ده‌روات بۆ نه‌وه‌ی بزنان چی ده‌لین.. نه‌گه‌ر له شیشتان گران بوو نویت مه‌که‌ن مه‌گه‌ر ریبوار بن له سه‌فهردا، هه‌تا خۆتان ده‌شۆن. بی‌گومان نه‌وانه‌ی ریبوارن یان له سه‌فهردان پی‌ویسته له سه‌ریان ته‌یه‌موم بکه‌ن.

خوای گه‌وره فهرمانی کردوه به‌ نه‌یوب عليه السلام: ﴿ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ ص: ۴۲.

واته: ئیمه‌ش فهرمان‌غان پیکرد که قاجت له زه‌وی بده.. جا که قاجی له زه‌ویدا ناویکی روونی لی هه‌لقولا، و، پیمان راگه‌یاند که نه‌مه ناویکی سارد و سازگاره بۆ خوشتن و بۆ خواردنه‌وه‌ش، جا خۆتی پی بشۆ و لیشی بخۆره‌وه.

خۆشتن بایه‌ختیکی گه‌وره‌ی هه‌یه، چاره‌سه‌ری زۆر له نه‌خوشییه‌کان ده‌کات، به‌لام هیچ گه‌لێک نه‌یتوانیوه وه‌ک نیسلا‌م به‌رنامه‌یه‌کی گونجاو و رێک و پێکی بۆ دابنێ، خوای گه‌وره و کاربه‌جی ههر پیش نه‌وه‌ی موسلمانان شایه‌تومان به‌یشتن فهرمانیان پێده‌کات خۆیان بشۆن، هه‌روه‌ها فهرمانی پیکردوون له پاش ته‌واو بوونی جووت بوون خۆیان بشۆن، واجبه له‌سه‌ر ئافره‌تان له‌دوای همیز و نیفاس خۆیان بشۆن بۆ نه‌وه‌ی پاک ببنه‌وه له‌و می‌کروبانه‌ی

له رتیی ره جمهوه دهردهدرتین و تینکه لئی لهشیان بووه لهو ماوهیه دا.

خوای گهوره دهفه رمویت: ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ﴾ البقرة: ۲۲۲. واته: مه چنه لایان تا پاک ده بنه وه و خوین ده شۆن.

پتویسته له سهر موسلمانان بهیانی هه موو رۆژێکی ههینی و ههردوو چهژنه کان خوین پاک بشۆن بۆ نه وهی پاک و خاوین بن لهو قهله بالغیه دا نه بنه زهحمهت بۆ موسلمانان.

زانستی پزیشکی تازه نامۆژگاری نه وهیه له پاش کاری جووت بوون ئاده میزاد ده بی خویشوات له بهر نه م هۆیانه:

۱- سوپی خوین چالاك ده بی له پیاوان و نافرته تاندا، چونكه کاری جووت بوون ده بیته هۆی سستی و لاوازییه کی زۆر له دهماره کانی میتشك له پاش نهو خویشی و چیژ وهگرته.

۲- خوشتن یاریده ده ریکه بۆ چوست و چالاکی جهسته و بهرز بوونه وهی روحی مهعنهویات به تاییه تی له پاش نه غامدانی کاری جووت بوون، كه ده بیته هۆی لاوازی دهروونی و ئاره زووی خهوتن و غه مۆکی له هه ندی كه سدا.

۳- پیت له کاتی ده رهاویشتنی تۆدا ئاره قیکی زۆر ده رده دات له کونی مووه کانه وه، له وانهیه جهسته هه لیمژیتته وه و بیته هۆی زهره ر و زیان بۆی، خوشتن ده بیته هۆی پاک بوونه وهی پیتست و نهو کونانه ش.

۴- بیرکردنه وه له خوشتن له دواي جووت بوون پیاو وا لیده کات كه كه متر داواي بکات، به وهش پارێزگاری له توانای جنسی خو ی ده کات بۆ ته مه نیتیکی دوور و درێژ.

سوننه ته له نیوان دوو جار نه غامدانی جووت بووندا خو بشۆردریت، حیکمهت له وه دا نه وهیه هه مام کردن توانای جهسته و عه قل تازه ده کاته وه، ههروه ها پاک و خاوینی و درهوشانه وهیه، ئاده میزاد ده بات به رهو پله ی به رزی حالته ی دهروونی و جهسته یی.

ئەبوسەئىدى خۇدرى (رەزاي خۇاي لى بى) فەرموۋى: پېغەمبەرى خوا ﷺ
 فەرموۋىيەتى: (إِذَا أَرْتَى أَحَدَكُمْ أَهْلَهُ ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ فَلْيَتَوَضَّأْ). واتە: ئەگەر كەس ئىككىنچى
 چۈشە لاي خېزانى، ئىنجا ويىستى دووبارە بىكاتەۋە با دەست ئويۇز بىگىرىت.

خۇشتىن بە ئاۋى گەرم دەبىتتە ھۆى كىرگەن ھەمۇ ھەمۇ ھەمۇ كۈنەنى لەسەر جەستەدان،
 ئەۋكاتە بە شىۋەيەكى سىرۋىتى خانەكانى ھەۋا ۋەردەگىرن، ۋەك زانراۋە خانەكانى لەش ۋەك
 ھەمۇ زىندەۋەرىكى تىر ھەناسە ۋەردەگىرن، خۇشتىن بە ئاۋى گەرم ئەۋ خانەنى كە لەناۋچۈن
 ياخۇد زىيانىن پى گەيشتۈۋە تازەيان دەكاتەۋە بەۋەش جەستە چۈست و چالاک دەبىت،
 مېشك ھىۋر دەبىتتەۋە، ئەگەر لە شەۋدا بوۋ ئەۋا دەبىتتە ھۆى خەۋىكى خۇش، ھەروەھا
 خۇشتىن بە ئاۋى گەرم دەبىتتە ھۆى كەم روۋدانى ھالەتى سىك چۈن، چۈنكە يارمەتى ھەرس
 كىرگەن خۇراك دەدات.

خۇشتىن بە ئاۋى سارد دەبىتتە ھۆى چالاکى ھەمۇ خانەكانى جەستە و دەمارەكان و
 سۈرى خۈين، دۋاي ئەۋە دەمارەكان خاۋ دەبىتتەۋە..

خۇشتىن بە ئاۋى سارد دەبىتتە ھۆى گۈنچاندن و نەرم بوۋىيان بە شىۋەيەكى پىتۈست،
 كە ئەۋ ھالەتەش دىل و پەستانى خۈين دەپارزىزى لە زۆر نەخۇشى ترسانك، ھەروەھا
 يارمەتى ھەناسەدانىش دەدات بە شىۋەكى چالاکانە كارى خۇى بىكات، لىدانى دىل و
 پەستانى خۈين ھاسەنگ دەكات، كەلك و سوۋدىكى چاكى ھەيە بۆ ئەۋ كەسانى گەدەيان
 ساغ و سەلامەتە.

لە پاش كارى جوۋت بوۋن و نان خۋاردن نابىت راستەۋخۇ بە ئاۋى سارد خۇ
 بشۇردىت چۈنكە زىيان دەگەيەنى بە جەستە.

خۇشتىن بە شىلانەۋە: ئەمەش باشتىن جۆرى خۇشتىنە و يارمەتى دەرە بۆ چالاکى
 جەستە بە شىۋەيەكى سەير، خەۋىكى خۇش و تەندروستى لە دۋاۋەيە ئەگەر بەكىك بىيەۋىت
 بىھەۋىت، چۈنكە ھەمۇ ھەستىيارەكان ھۇشيار دەكاتەۋە و سۈرى خۈين چالاک دەكات. باشىر
 ۋايە زەيىتى زەيتون بەكار بىھىترىت لەگەل شىلاندا لە پاش ۋەرزىش و مەشق كىرگەن بەتايىبەتى.

۴- دەستونوڭ كرتن: دەستونوڭ چەكى موسولمانانە، ھۆى گوناھ شۆردنەودە، پېشەككە بۇ ئەڭامدانى گەورەترىن عىبادەت كە نوڭزە، بە تەنھا شۆردنى چەند ئەندامىك نىيە و بەس لە رۆڭزىكدا چەند جارىك، بەلكو كاريگەرى دەروونى ھەيە و بەرزىتى روھە كە موسلمان ھەستى پىدەكات..

دەستونوڭ زۆر لەو گەورەترە بە چەند وشەيك تەعبىرى لى بىكرىت، بەتايىبەتى ئەگەر بەدلىيى و بە باوۋەدە بىگىرىت كاريگەرى باشى دەبىت لەسەر ژيانى موسلمان، ھەمىشە و دايم ھۇشيارى دەكاتەو و سىماي جوان دەكات..

* پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموئىت: (وَلَنْ يُحَافِظَ عَلَى الْوُضْءِ إِلَّا مُؤْمِنٌ).^۱ واتە : تەنھا نىماندار پارىزگارى لە دەست نوڭزە دەكات..

شەتنى ئەو ئەندامانى كە لە دەست نوڭزەدا دەشۆردىن چۈنكە بە دەروەن زياتر ئامادەن بۇ پىس بوون بە تەپ و تۆزو مىكرۆب، ئەو مىكرۆبانەش زياتر لە رىگەي پىستەو ھىرش دەبەن بۇ ناو جەستە، بە پاكەردنەو و شەتنى ئەو ئەندامانە لە رۆڭزىكدا چەندجار دەبىتە ھۆى پاراستنى جەستەو نەمانى ئەو مىكرۆبانە، بەتايىبەتى ئەگەر دەست نوڭزەكە بە جوانى و رىك پىكى ئەڭام بەرىت.

ناو لەدەم وەردان: زانستى تازە دەرى خستوو دەم و گەروو دەپارىزىت لە ھەوكردن و پوكىش دەپارىزى ئەكىم و زووخ، ھەروەھا ددانەكانىش دەپارىزى لە پاش ماوۋى ئەو خواردنانەي كە لەنتوان ددانەكاندا دەمىنەتەو، چۈنكە بە مانەوۋى مىكرۆب لەسەريان دەڭى و گەشە دەكات ئەو كاتە دەبىتە ھۆى نەخۇشى ددانەكان.

ھەروەھا ناو لە دەم وەردان بايەخىكى زۆرى ھەيە لەوانە بەھىزكردىن ماسولكەكانى شەويلگە و دەم و چاو، كە ئەوئىش بۇ خۆى وەرزشىكى گرنگە، ئەو وەرزشەش سوودى ھەيە و يارمەتى ھىور بوونەوۋى دەروون دەدات ئەگەر ئەو كەسە لەكاتى ناو لە دەم وەرداندا ماسولكەكانى دەمى بىۆلىتى.

ناو لە لوت وەردان: لىكۆلىنەوۋى زانستى دەرى خستوو كە ھەندى لە پزىشكەكانى زانكۆى ئەسكەندەريە ئەڭاميان داو دەلئىن: ئەوانەي بە بەردەوامى دەستونوڭ دەگرن لوتيان

(۱) (صحيح الترغيب والترهيب) (۱۹۷)، رواد أحمد.

پاك و خاوينه له ميكروبهكان و گهراكانيان و تهپ و تۆز، وهك زانراوه نهو بۆشاييهى ناو لوت شوينى كۆ بوونهوى زۆريك لهو ميكروبهانه و گهراكانيانه، گومانى تيدا نيه به بهردهوامى ناو له لوت وهردان و شتنى دهبيته هۆى پاكبوونهوه ليسان، نهوكاتهش كاريگهري هيه بۆ سهر تهنهروستى جهسته ههمووى، نهه كارهش ريگري دهكات لهگواستنهوى ميكروبهكان بۆ ناو نهندامهكانى ترى جهسته.

شتنى رووخسار و ههردوو دهست: شتنى دهم و چاو و ههردوو دهست تا نانشكهكان بايهخينكى زۆرى هيه بۆ له ناوبردنى تهپ و تۆز و ميكروپ لهگهڵ نهوهشدا پاككردنهويانه لهو ئارهقهى وشك بۆتهوه لهسهر پيشت، پيشتيش پاك دهكاتوه لهو چهوريهى كه چهورييه رژينهكانى پيشت دهري دهدهن، كه نهوهش بۆ خۆى شونينكى گونجاوه بۆ گهشهكردنى ميكروبهكان.

شتنى قاچهكان: جوان شتنى قاچهكان و شيلانيان لهكاتى دهست نووتدا دهبيته هۆى ههستكردن به هيمنى و نارامى، چونكه نهو پههنايه كاردانهويان هيه بۆسهر جهسته بهگشتى بهو شيلان و شتنه به ريك و پينكى.

ههندى له نههتيهكانى ترى دهستنووت: چهسپاوه به ليكۆلينهوى زانستى هۆى پاراستنى جهستهيه له تيشكى خۆر به تايهتتى تيشكى سهرو بنهوشهيبى كه دهبيته هۆى روودانى شيرپههه پيشت، لهبهر تهپى سهر پيشت. شتنى قاچهكان و دهستهكان و مهچكه كه دوورن لهدهلهوه به شت و شيلان سوپى خوين بههتير و چالاك دهكهن، ههروهها دهبنه هۆى چالاكى جهسته و ژيانهوى. بههۆى دهستهكانهوه ههچى ميكروبه دهگويزرتهوه بۆ ناو دهم و لوت نهگهر نهشۆردرين به باشى.

❖ پيغههبهري خوا ﷺ ناماژهى بۆ كردوه بهم فهرمودهيه: (إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يُدْخِلْ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنْ أَحْدَكُمْ لَا يَذُرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ).
واته: نهگهر يهكيتمان لهخه ههستا بادهستى نهخاته ناو نهو دهفردى ناوى تيدايه و بهكارى دههينى، تاسى جار دهستى نهشوات، چونكه نازانى دهستى بهركوى كهوتوووه كاتى خهوتوووه.

(١) متفق عليه، البخاري(١٥٤)، ومسلم: (٦٤٤).

دكتور ئەحمەد شەوقى كە يەككىكە لە پزىشكەكانى نەخۆشى دڵ و ھەناوى دەلى: زاناكان گەيشتونەتە نەو قەناعەتەى كە دابەزىنى تىشكى رووناكى بۆ سەر ئاۋ لەكاتى دەستىنۆيژ گرتن دەبىتە ھۆى نەمان و دەرچوونى ئايۆنى سالب و كەم كەردنەوھى ئايۆنى موجدەب، كە نەوھش دەبىتە ھۆى خاۋكەردنەوھى دەمارەكان و ماسولكەكان، جەستەش رزگار دەكات لە بەرزبۈنەوھى پەستانى خوين و نازارى ماسولكەكان و پەشيوى و خەوزپان.

يەككىكە لە پزىشكە نەمىركىيەكان دووپاتى كەردووەتەوھ و دەلى: شتى دەستەكان بە ئاۋ (مەبەستى لە دەست نۆيۆھ) چاكتىن ھۆكار و ھەسلەن بۆ خاۋكەردنەوھ و نەھىشتى گرژى و ئالۆزى!'

نەخۆشىيە ترسناكەكان:

لە سەرژمىرىيە نۆي و ترسناكەكانى يەككىكە لە رىكخراۋە زانستىيەكانى بوارى تەندروستى لەسەر ئاستى جىھان ھاتوۋە كە نەوھى پىتغەمبەر ھىتاۋىيەتى تەنھا ۋەھىيە و ھىچى تر، چونكە بەراستى نەو نەخۆشىيە پىس و ترسناكانە تەنھا بەھۆى پىسى دەستەكان و ئاۋ و خاۋكەردنەوھ دەبنە ھۆى توشبۈونى نەخۆشىيەكانى كۆنەندامى ھەرس و گەورەترىن زىيانى پى دەگەيەنن:

لەسەر ئاستى جىھان سالانە سى مىليۆن كەس دەمرن بە ھۆى نەخۆشىيەكانى ۋەك: كولېرا، گرانتا، جگەرى درم، كە لە رىگەى ھەواۋە پلاۋ دەبنەوھ، ھەروھە نەخۆشى سك چوونى خويناۋى و، نەخۆشى رىخۆلەكان..

سى مىليۆن كەس بەھۆى شوتىن نەكەوتنى سوننەتەوھ دەمرن سالانە، نىۋەيان مندانن لەبەر گۆتەدانىيان بەدەست شتن لەسەر ئاۋ پاش ھاتنە دەرەوھ، ھەروھە لەپاش و پىشى نان خاۋردن.

دەست و دەم شتن سوننەتە لە پىش نان خاۋردندا، بايەخ دان بەخۆ پاككەردنەوھ لەسەر ئاۋ بەدەستى چەپ و لەپاش ھاتنە دەرەوھش بە سابون.

* نەبو قەتادە لە باوکىيەو گىراوئەتەو کە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى:
(إِذَا بَالَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَمْسُ ذَكَرُهُ يَمِينَهُ، وَإِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ فَلَا يَتَمَسَّحُ يَمِينَهُ، وَإِذَا شَرِبَ فَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ)¹. واتە: ئەگەر يەكێ لە ئىوھ مېزى کرد با بە دەستى راستى چووكى نەگرتى، ئەگەر چووھ سەر ئاو بۆ تارەت گرتن ئەوھ با بە دەستى راستى خۆى پاك نەكاتەو، لەكاتى ئاو خواردنەوھدا ھەناسە مەدەن. چونكە ھەناسەدان دەبێتە ھۆى تەننەوھى نەخۆشى.

پىويستە مېوھ و سەوزە لە پىتش خواردنىيان پاك بشۆدرتەو، فو نەكرت لەو دەرھى شتى تيا دەخورتەوھ بۆ ئەوھى پيس نەبى... فەرمانان پىكراوھ كە نينۆك بكەين و جوان گرێى پەنجەكان و سەرى پەنجەكان بشۆين، بەدەستى راست خۆمان پاك نەكەينەوھ لە سەرئاو، چونكە بە دەستى راست خواردن دەخۆين و، تەوھ دەكەين لەگەل خەلك، ئەگەر بە دەستى راست خۆپاك بكرتەوھ دەبێتە ھۆى گواستنەوھى مىكرۆب بۆيان، ئەمەش لە نامۆزگارى و رىئومايەكانى پىغەمبەرى خودان ﷺ بۆ موسلمانان: (لَا تَبْلُ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَجْرِي ثُمَّ تَغْتَسِلُ مِنْهُ)². واتە: مېز مەكەنە ناوى ھەميشە راوەستاو و پاشان خۆشانى تىدا بشۆن.

* ئىبن عەبباس (رەزى خوايان لى بى) فەرمووى: گويم لە پىغەمبەرى خوا ﷺ بوو دەيفەرموو: (اتَّقُوا مَلَأَيْنِ الثَّلَاثَ: أَنْ يَقْعَدَ أَحَدُكُمْ فِي ظِلٍّ يَسْتَقِلُّ فِيهِ، أَوْ فِي طَرِيقٍ أَوْ فِي نَقْعٍ مَاءٍ)³. واتە: خۆتان بپارىژن لەو سێ شتەى نەفرەتيان لى كراوھ: پيسايى كردنە سىبەرى ئەو درەختانەى خەلكى تيايدا دەھەوئەوھ، يان پيسايى كردنە سەر رىنگاى سەرەكى خەلك، ياخود پيسايى كردنە ئاو ھەوز و بىرى ئاو و ئەو دەرھى ناوى تىدايە كە خەلك ناوى لى دەبەن بۆ بەكارھيئان.

ئەمانەش رىئومايى پىغەمبەرى خودان ﷺ پىتش ئەوھى زانستى مىكرۆب زانىارى نەخۆشپە درمەكان بوونى ھەبێت.

(١) أخرجه البخاري في الوضوء: (١٥٤)، ومسلم في الطهارة: (٦٣).

(٢) متفق عليه.

(٣) أبو داود: (٣٦) واحمد: (٢٩٩/١) وهو حديث حسن.

ئەمەش كە دەلتى: سالانە سى مىليون خەلك دەبنە قوربانى نەخۇشى راپۇرتى رىكخراوى تەندروستى جىھانىيە، ھى زانا ئىسلامىيەكان نىيە و بە فەرمانى ئايىنى ئىسلام نەوھيان نەكردووه.

سى مىليون كەس بەھۆى خۇپاك نەكردنەوھ و دەست نەشتت بە ئاو و سابون لە دوای سەرئاوکردن و پىش نان خواردن.

ئەم ئايىنە پىرۆزە بۆ رۆشن كردنەوھى رىگای راست ھاتووه، ئەم قورئانە ھىدايەت بەخشە بۆ ئەو كەسانەى شوئىنى دەكەون ھەنگاو بەھەنگاو لەسەرى دەپۇن، خواى گەورەش ئەوانەى خۇش دەوى كە پەشىمان دەبنەوھ لە تاوانەكانيان، ئەوانەشى خۇش دەوى كە خۇيان و جل و بەرگ و دل و دەروونيان پاك و خاوتىن رادەگرن.

نويژ شىفایە

خواى گەورە دەفەرموت: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى

الْخَاشِعِينَ﴾ البقرة: ۴۵. واتە: پەنا ببەنە بەر خۇراگرى و نويژكردن، بەراستى نويژ ئەركىكى گەورە و گرانه، بەلام بۆ ئەوانەى كە لە خوا دەترسن و ملكەچانە نويژ دەكەن بە خۇشەويستى و سۆزوھە خوا پەرستى ئەنجام دەدەن، ئەك ھەر قورس نىيە بگرە زۆر ئاسانە و مايەى ئارامى دل و دەروونىيە.

چەسپاوھ لە پىغەمبەرى خواوھ ﷺ ھەركاتىك دلگرانى و غەم و پەژارە رووى تى بگردايە ھانای بۆلاى نويژ دەبرد: (أَنَّهُ إِذَا حَزَنَ مِنْ أَمْرٍ فَرَزَ إِلَى الصَّلَاةِ) ۲.

نويژ گاريكەرى گەورەى ھەيە بۆ رەواندەوھى غەم و پەژارە و ئاتارامى دەروون، بۆ دل ئارامى و بەھيژكردنى، ھەروھە بۆ سنگ فراوانى و سىنەپاكى بەو پەيوەندىيەى كە دەيكات بە پەرورەدگارەوھ، كە چاكترين كردهويە.

(۱) الاعجاز العلمى: دكتور نابلسى.

(۲) إسنادہ حسن رواہ أحمد، وأبو داود.

* پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: (وَأَعْلَمُوا أَنَّ خَيْرَ أَعْمَالِكُمُ الصَّلَاةُ)¹. واته: بزنان به‌راستی چاکترین و باشت‌ترین کرده‌وه‌تان نویژه.

نویژه شیفایه بۆ ده‌روون، چاره‌سه‌ریکی کاریگه‌ره بۆ جه‌سته‌ی ناده‌میزاد..

* ئەبو هوره‌یره (ره‌زای خوای لی بی) فرمویی: پیغمبره‌ری خوا ﷺ منی بینی خه‌وتبوم هاوارم ده‌کرد له‌تاو نازاری سکم، پیتی فرموم: (ئهی ئەبا هوره‌یره! سکت نازارت ده‌دات؟) وتم: به‌لێ ئهی پیغمبره‌ری خوا ﷺ! فرمویی: (قُمْ فَصَلِّ، فَإِنَّ فِي الصَّلَاةِ شِفَاءً)². واته: هه‌سته نویژه بکه، چونکه به‌راستی نویژه کردن شیفایه.

لێکۆڵینه‌وه‌کانی زانستی سه‌رده‌م ده‌ریان خستوه کاته‌کانی نویژه کردن هه‌ماهه‌نگن به‌ ته‌واوی له‌گه‌ڵ کاته‌کانی چالاکی فیزیۆلۆژی جه‌سته‌دا، هه‌ر ده‌لێنی فرمان‌په‌وه‌یبه‌کی کارامه‌یه بۆ رێکخستنی کاره‌کانی هه‌موو جه‌سته به‌گشتی.

(کورتیزۆن) هۆرمۆنیکی چالاکه له‌ جه‌سته‌ی مرۆڤدا له‌گه‌ڵ کاتی نویژی به‌یانی‌دا ده‌ست ده‌کات به‌ زۆر بوون، که ئه‌مه‌ش ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ به‌رز بوونه‌وه‌ی فشاری خوێن به‌گۆڕه‌ی پێویست به‌وه‌ش مرۆڤ هه‌ست به‌ چالاکیه‌کی گه‌وره ده‌کات له‌ دوا‌ی نویژی به‌یانیه‌وه له‌ نێوان سه‌عات شه‌ش بۆ هه‌وت، ئه‌وکاته‌ش وه‌ختی هه‌ول و ته‌قه‌لا و قوڵ هه‌لکردنه بۆ په‌یدا کردن و به‌ده‌ست هێنانی بژێوی ژیا‌ن و کارکردن.

* پیغمبره‌ری خوا ﷺ ناما‌ژه‌ی بۆ کردوه به‌م فرمووده‌یه: (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمَمِي فِي بَكُورِهَا)³. واته: خودایه! فەر و به‌ره‌که‌ت بجه‌ نیش و کاری ئومه‌تم سه‌ر له‌به‌یانی.

کاتی نویژی به‌یانی گازی ئۆزۆن ده‌گاته به‌رزترین راده‌ی له‌ که‌ش و هه‌وادا، ئه‌وه‌ش کاریگه‌ری چالاکی هه‌یه بۆ کۆته‌ندامی میتشک و ده‌ماره‌کان، زیه‌ن و ماسوله‌که‌کان چوست و چالاک ده‌کات، به‌ پێچه‌وه‌انه‌شه‌وه له‌کاتی چێشته‌نگاودا که خۆر به‌رزبوه‌وه ده‌ردانی کۆریزۆن ده‌گاته که‌مترین راده‌ و، مرۆڤ هه‌ست ده‌کات به‌ ماندرو بوون و هیلایکی نێتر پێویستی به‌ هه‌وا‌نه‌وه ده‌بێت له‌ دوا‌ی نزیکه‌ی هه‌وت سه‌عاتیک پاش نویژی به‌یانی یان زوو

(۱) صحیح، سنن ابن ماجه: ۱/۱۰۱، ۲۷۷، سلسلة الصحیحة: ۱/۲۲۳. وأحمد وإسحاق.

(۲) رواه ابن ماجه: (۳۴۵۸).

(۳) أخرجه أبو داود: (۲۶۰۶) و الترمذی: (۱۲۱۲) و ابن ماجه: (۲۶۳۶).

لهخو ههستان، نیت کاتی نوژی نیوهرۆ دیته پیشهوه دڼ و جهستهی ماندوو ههست به
 ههوانهوه و ئارامی و هیور بوونهوه دهکهن به نوژیکردن.

له پيش يان دواى نوږزى نيوډرېش موسلمان هېول ددهات سعاتيك بڅهوى بڅهوى
بڅهوىتهوه و چالاكى تازه بېتهوه، نهوهش بڅهوىتهوه و يارمهتې دهريكي باشه.^۱

به شیوه‌ی‌کی زانستیانه چه‌سپاو، به شیوه‌ی‌کی گشتی له کاتی نهو نوێژه دا‌جسته‌ی م‌روژ به کاتی‌کی زۆر سه‌خت‌دا تی‌په‌ر ده‌بی‌ت، ده‌ردانی مادده‌ی کیمیایی سه‌که‌ر ده‌گاته به‌رزترین پله له جه‌سته‌دا و هانی ده‌دات بۆ خه‌وتن، پاشان نوێژی عه‌س‌ریش ده‌یته پێشه‌وه و چالاکی جه‌سته ده‌گه‌رێتته‌وه دۆخی خۆی. جارێکی تر (نه‌درینالین) له خ‌وێندا ده‌گاته به‌رزترین پله‌ی خۆی و، ده‌بی‌ته هۆی چالاکی هه‌ست پێ‌ک‌راوی نه‌رکه‌کانی جه‌سته به‌تایبه‌تی چالاکی د‌ل، که‌واته نوێژی عه‌س‌ر ده‌و‌رێکی ترسانکی هه‌یه له ته‌یار کردن و ناماده‌کردنی د‌ل و جه‌سته به شیوه‌ی‌کی تایبه‌تی بۆ پێش‌وازی نهو چالاکییه له پرده‌دا، به‌زۆری ده‌بی‌ته هۆی ماندوبوونی‌کی زۆر ترساناک بۆ نه‌وانه‌ی نه‌خۆشی د‌لیان هه‌یه به‌هۆی نهو ئالوگۆزییه‌ی که له پر ر‌ورده‌دات، له‌مه‌شه‌وه نهو نه‌ی‌تییه سه‌یره‌مان بۆ ر‌ۆشن ده‌بی‌ته‌وه که قورنانی ی‌روژ ناموژگارمان ده‌کات به یار‌ترگاری کردن له نوێژی عه‌س‌ر.

﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ﴾ خدای گه‌وره ده‌فهرمویّت:

قَسِينَتَيْنِ ﴿البقرة: ۲۳۸﴾. واته: ناگاداری نویژه کانتان بکمن، به تاییه تی نویژی ناوه راست، له نویژدا بوهستی بۆ خوا به گهردن که چی.

زانایانی ته فسیر په کده ننگن له سهر نه وهی که (الصلاة الوسطی) نویژی عه سره.

زۆر دەرדانی ھۆرمۇنى (ئەدرىنالىن) لەوکاتەدا ئەو نەيىنىيەمان بۆ روون دەکاتەو، ئەنجامدانى نوپۇسى عەسر و سۈننەتەکانى دۆ چالاک دەکەنەو ھىدى ھىدى.

به تېپه پوښی کات ورده ورده نوټی مەغریب دیتە پېشەوه دەرانی هۆرمونی
(کۆرتیزۆن) کم دەبیته و چالاکي جەستەش روو لە کم و کورې دەکات، لەو کاتەدا
رووناکی دەگۆرئ بە تاریکی نەمەش بە تەواوەتی بێجەوانە نوټی بەیانیه، ماددە

(۱) کتاب الاستشفاء بالصلاة للدكتور زهير راجح.

(الميلاتونين) بهزۆرى دهردهدریت له جهستهدا و هانى ددهات بهرهو خهوتن و كهه توانایی بپروات، جهسته روو له تهمهلی دهکات، نهوکاته نوژی عیشاش دیته پيشهوه كه نيتر نهوه دواهمین نوژی نهو رۆژهيه جهسته له چالاکیيهوه دهبات بهرهو لای خهوتن، تاریکی زیاتر دادی و مادهی (ميلاتونين) بهرهو زیاد بوون دهپروات بۆیه موسولمانان ههز دهکهن درهنگ نوژی عیشا نهجم بدهن لهبهرنهوهی یهکسهه له دواي نوژی عیشا بجهون.

* مهعازی کورپی جهبهل (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: پینهمبهری خوا ﷺ نوژی عیشای دواخت خهلکی وایان گومان برد نيتر نوژی دهکات و ناچیتته دهرهوه له مزگهوت، بۆیه فهرمووی: (نوژی عیشا دواجهن بۆ نهه کاته چونکه بهراستی نيه چاکترن له نومهتانی پيش خوتان ههچ کام له نومهتهکانی پيش نيه نوژیان نهکردوه لهه کاتهدا).^۱

له بیرمان نهچیت دهردانی مادهی (ميلاتونين) به ریک و پینکی پهیههندی توند و تۆلی ههیه لهگهڵ پینگهیشتنی عهقل و جنسی مرۆفدا، بهو ریک و پینکیهش جهسته شوین کهوتهی سیستهه و بهرنامهیهکی دامهزراو دهبيت، نهههش دهی دهخات کردنی نوژیدهکان لهکاتی خویاندا ههماههنگن لهگهڵ چالاکییه فیسۆلۆژیهکانی رۆژانهدا، دهههه هۆی نهوهی نادهمیزاد بتوانی نهکهکانی به نهپهپی لی هاتویهوه به نهجم بگهیهنی.

سهودهکانی شهونویژ

۱- شهونویژ دهبيت هۆی کهه دهردانی هۆرمۆنی (AcTH) که نهویش دهبيت هۆی پاراستنی زیادبوونی کتوپری شهکهه له خوتندا، که مهترسیداره بۆ نهوانی نهخۆشی شهکههیهه.

۲- زیادبوونی لهپری فشاری خوین کهمهدهکاتهوه و مرۆژ دهپاریزیت له سهکتهی دهماخ و جهلهی دل.

۳- دهبيت هۆی کهه بوونهوهی مهترسی خوین مهین له دهمارهکانی شهبهکهی چاو، که نهویش له نهجمی لهسهرخۆ هات و چۆکردنی خوتنهوه روودهات لهکاتی خهوتندا، چونکه مرۆژی خهوتو لهو ماوهیهدا شلهمهنی ناخوات.

(۱) صحیح سنن أبر داود: (۵۲۶۵) (۳۶۷/۴)، وأحمد في المسند.

- ۴- دېيته ھۆي چاك بووني حاله تي ھوكردي جومگه جياوازه كان جا ھوكردي روماتيزمه بى يان جگه له روماتيزم، له نهجاسى شىلانى شويته كانى دهستويژ و نهو جولانهي كه له شهنويژدا ده كرى.
- ۵- دېيته ھۆي كه مېوونه وھي چهورى كه له كه بوو له ناو خويندا به تاييه تي له دوای نهو ژه مانه ي كه چهوريان زور تيدايه، كه نهو هس دېيته ھۆي زياد بووني توشبون به نه خوشي خوينبه ره كانى دل و خوينبه ري تاجي.
- ۶- دهرېكي باشي هيه بۆ بېروھوش تيژي به ھۆي نهو قورئان خويندنه ي لهو شهوه كشماته دا ده خوينريت له گهل زيكر و پارانه و كان.
- ۷- ھۆي كه مېوونه وھي مه ترسي زوو پېري پيوه دياربوون و نه خوشيه كانيه تي.
- ۸- دېيته ھۆي كه مېوونه وھي نه خوشي (طنين الأذن) و زرنگانه وھي گويچكه كان، ھمروه ها كه مكر دنه وھي حاله تي غه موكي و دل ٻاوكي.
- ۹- پيغه مېه ري خوا ﷺ ده فرمويت: شو نويژ بكن و به رده وام بن له سھري، چونكه ناكار و رهوشتي پياوچاكانى پيش نيوه بووه، نزيك بوونه وھيه له پھروه رداگارتان، به ره له ستيكه ري تاوانه و ھۆي كه فاره تي گوناھه كانتانه^۱.

نويژ خو پاراستنه له نه خوشي ده والي :

نه خوشي ده والي قاچه كان: بريتي يه له خراپي و جياوازي له ده ماره كانى ھمردوو قاچدا، ده ماره كانى نه ستور دھبن و لهنگي پيوه دھرده كه وي و پر دھبن له خويني رھنگ گۆپاو به دريژايي به شي خواره وھي ھمردوو قاچ.

نه خوشيه كه ھندي له خه لك توش دھبن له بهيني له سدا ده كهس بۆ بيست كهس له ھممو دانيشتوانى سھرزھويدا.

ليكولينه وھي زانستي تازه سھلماندوييه تي پھيوھندي چه سپاو هھيه له نيوان نويژكردن و خو پاراستن له نه خوشي ده والي قاچه كان.

(۱) الترمذي، وابن خزيمة وحسنه لغيره الألبان في صحيح الترغيب والترهيب: ۶۲۴.

دکتۆر توفیق عدلوان مامۆستای کۆلیژی پزشکی له ئەسکەندەریه دەلی: به سەرنج دانێکی زۆر ورد له ههستان و دانیشتن له نوێژدا دەرکهوتوو و جیادهکرێنهوه بهوهی ئەو تێکشان و گونجاندن و یارمهتی دانهی له نێوان رکوع و سهجده و دانیشتنی نێوان سهجدهکاندا ههیه چهنده سەر سورهیتهرن، به پێوهی زانستی ورد دەرکهوتوو ئەو فشارهێ له سەر دیواری دهوارهکانی پاژنهێ پێیه له کاتی رکوعدا دهگاته نیوهی ریکی، لهکاتی سهجدهدا دەرکهوتوو فشاری ناوهند زۆر لاواز دهبی، به شێوهیهکی سروشتی ئەو دابهزینه دهپێته هۆی ههوانهوهی تهواو بۆ ئەو دهواره و فریایان دهکهوی لهو فشاره زۆرهی که له ماوهی وهستان به پێوه کهوتبوه سهریان، له سهجدهشدا سوپی خوێن بهپێی هێزی پاکیشانی زهوی به تهواوی به ئاراستهێ ئەو هێزه کارهکانی جیبهجی دهکات، ئەو خوێنهێ له ژێر پێدایه به ناسانی سهردهکهوتیهوه بۆ ناو دل و له سهروهه بۆ خوار هاتوچۆ دهکات، بهو کرداردهش فشاری دهوارهکان کهم دهکاتهوه لهسەر رووکاری دهروهی قاچهکان له (۱۰۰ - ۱۲۰ سم / ناو) له کاتی راوهستان له نوێژدا بۆ (۱/۳۳ سم / ناو) له کاتی سهجدهدا، بهوهش روودانی نهخۆش دهوالی له مرۆفدا کهم دهکاتهوه.

نوێژ چارهسههري نهخۆشیهکانه

نوێژ کردن به خشوعهوه یارمهتی دهريکی باشه بۆ هیۆر کردنهوهی دهروون و نهمانی گرژی و ئالۆزییهکانی، لهبهر ئەم هۆکارانهی لای خوارهوه:

نهمانی ههموو کێشهکانی له بهردهم پهروهردگادا، موسوڵمان له نوێژهکهیدا چی غم و پهژارهیهك به کۆلیهوهیهتی لهسهرشانی سوک دهبی و چارهسههري کیشهکهی دهاته دهست ههلسوپیتهری گهردوون، ئەوخوایهی که بهبهزهیی و به رهحهه بۆ بهندهکانی..

نوێژهکهی دهپێته هۆی نهمانی شپزهیی و ئالۆزی دهروونی بههۆی ئەو ههلس و کهوتهی بهردهوام نهنجامی دهات، وهك زانراویشه ئەو گۆرانکارییه له ههجوولی نوێژدايه دهپێته هۆی ههوانهوه بهشێوهیهکی فیسۆلۆژی گرنگ له جهستهدا..

پێغه مبههري خوا ﷺ فهرمانی داوه به موسلمان نهگهر حالهتی توپه بوونی هات

به سمردا دست نویتز بگری و دوو رکات نویتز بکات با غه زهب و توربه بونه که ی نه میتنی..
 زانستیپانه چه سپاوه که نویتز کردن دهوریکی کاریگر و راسته وخوی همیه بۆ سر
 ده ماره کانی میتشک، هیتنی ده کاتهوه و پاریزگاری له هاوسهنگی ده کات، چاره سهریکی
 گونجاو و داواکراوه بۆ خهوزرانی که به هوی گرژی و ئالۆزییه کانی میتشکهوه روو ده دات.
 نویتز کردن گرنه گرتین وه سیله یه بۆ نارامی و ههوانه وهی دهروون و هتور بونه وهی
 میتشک که ناده میزاد پهی پی بردی به دریتایی میژوو.

دکتور (الیکسیس کارلیل) ی فهره نسی که پاداشتی نۆیلی پی به خشراوه له بواری
 پزیشکیدا له باره ی نویتزه وه ده لی: گۆرانکارییه کی چالاکی سهرسوپهیتنه له کۆنه ندانه کانی
 جهسته دا روو ده دات له کاتی نویتز کردندا، به لکو گه وره ترین وزیه بۆ چالاکی تا نه مپۆ
 زانرابی و پهی پی برابی، به چاوی خۆم دیومه ئه وه خۆشانه ی که به ده رمان چاره سهر
 نه ده کران به نویتز کردن شیفای تهواویان بۆ ده هات له نه خۆشییه کانیان!.

نویتز وه کانزای رادیوم سهرچاوه ی تیشکه و تاقه یه کی خۆیه بۆ چالاکی، به راستی
 خۆم دیومه که نویتز کردن کاریگره ی چاکی هه بوه له چاره سهر کردنی نه خۆشییه
 جیاوازه کانی وه: سیلی پریتۆن، هه وکردنی نیسکه کان، برینی هه وکردو،
 سهره تان.. ههروه ها.

خویندنی قورئان له نویتزا به ره وانی ده بیته هوی ریکه خستنی هه ناسه دان و هه ناسه
 وه رگرتن، نه وه ش ده بیته هوی که م بونه وهی گرژی به پله یه کی زۆر، ههروه ها جولاندنی
 ماسوله کانه دهم و شه ویلکه له کاتی خویندنه وهی قورئاندا هه ست کردن به ماندوو بوون
 که م ده کاته وه، چالاکی ده دات به عقل و ده یۆنیته وه، ههروه که له هه ندی لیکۆلینه وهی
 پزیشکی تازه دا هاتوه سه جده بردنیش ده وریکی قولی هه یه بۆ له ناو بردنی دل ره راوکی و
 رارایی له دهروونی موسلماندا، هه ست به وه ده کات ئاویژین ده کریت به نارامی و لیزمه
 بارانی ره جهت، دلی پر ده بیت له رووناکی و دلتیایی و یه کتا په رستی..

خه لکێکی زۆر له یابان کاتیک هه ستیان کرد به ماندوو بوون یان دل تهنگی و غم و
 په ژاره سهریان ده خه نه سهر زهوی و سه جده ده بن به بی نه وهی بزائن روکنیکه له روکنه کانی
 نویتز کردن.

سسووده‌کانی نویژ

- ۱- نویژ ماسولکه‌کانی سک به‌هیز ده‌کات. چونکه به‌رگری ده‌کات لهو چه‌ورییه‌ی که‌لکه بووه و ده‌بیته هۆی خاوبونه‌وه‌ی و نه‌مانی قه‌له‌وی، هه‌روه‌ها ریگری ده‌کات له شیوانی جه‌سته و جوانی له‌ش و لار ده‌پاریزی.
- ۲- به هه‌ستان و دانیشتن له نویژدا جولێ ریخۆله‌کان زۆر ده‌بی و حاله‌تی قه‌بزی که‌م ده‌کاته‌وه و، ده‌ردانی زراو به‌هیز ده‌کات.
- ۳- سه‌جده بردن و رکوع بردن هیز ده‌خاته سه‌ر به‌شه‌کانی په‌نجه‌کانی هه‌ردوو قاج و ده‌بیته هۆی که‌م بوونه‌وه‌ی فشار له‌سه‌ر می‌شک، به شیلانی په‌نجه‌کانی هه‌ردوو قاج به ته‌واوی هه‌ست به هیتور بوونه‌وه ده‌کریت.
- ۴- مانه‌وه‌ی زۆر له سه‌جده‌دا ده‌بیته هۆی گه‌رانه‌وه‌ی فشاری خوین بۆ تیکرای سروشتی خۆی له هه‌موو جه‌سته‌دا، یارمه‌تی هه‌لقولانی خوین ده‌دات بۆ هه‌موو به‌شه‌کاتی جه‌سته.
- ۵- نویژ کردن نی‌سکه‌کان به‌هیز ده‌کات و پشت ده‌پاریزی له کۆم بوون و چه‌مانه‌وه.
- ۶- خشوع له نویژدا گه‌وره‌ترین هۆکار و وه‌سیله‌یه بۆ گه‌شه‌کردن و ناماده‌یی و توانای زه‌ین و بیروه‌وشی موسلمان.
- ۷- بۆ ئافره‌تانی سک پڕیش وهرزش و مه‌شقیکی زۆر گو‌نجاو، نه‌گه‌ر ئافره‌تانی سک پڕ نه‌مه‌یان ده‌زانی ئیتر وهرزشیان نه‌ده‌کرد جگه له نویژکردن نه‌بی، چونکه که‌لکی نه‌فسی و جه‌سته‌یی زۆری هه‌یه بۆیان وه‌ک:
- أ- به‌ده‌ست هینانی نه‌رم نیانی و گو‌نجانی زۆربه‌ی به‌شه‌کانی ماسولکه‌کانی جه‌سته‌یه، جولێ عه‌مودی فقه‌ری و هه‌وز ئاسان ده‌کات که نه‌وه‌ش پارێزگارییه له دامه‌زراوی جه‌سته‌و ریک راوه‌ستانی به شیوه‌یه‌کی جوان.
- ب- نویژ کردن سوپی خوین له دل و ده‌ماغ و خوینبه‌ر و خوینبه‌ینه‌ر و ده‌ماره‌کان چالاک ده‌کات، نه‌مه‌ش وا ده‌کات کۆریه‌له به ئاسانی خوینی پێ بگات به‌رێک و پێکی له ریگی خوینبه‌ره‌کانه‌وه، یارمه‌تیده‌ر ده‌بی بۆ گه‌شه‌کردنی به شیوه‌یه‌کی سروشتی.

ج- بهرز بوونه‌وه‌ی مەعنه‌ویات و به‌ده‌ست هیتانی متمانه و پشت به خۆیه‌ست و زال
بوون به‌سه‌ر جه‌سته‌دا، هه‌روه‌ها توانای ته‌رکیزی ده‌بی.

کۆتایی

زۆر سوپاسی مامۆستای به‌رپۆز و خۆشه‌ویستم مامۆستا (حبیب محمد سعید) ده‌که‌م
که‌رتنومایی زۆری کردم له‌سه‌ر نووسینی نهم به‌ره‌مه‌ و ته‌رکی پێداچوونه‌وه‌ی چاپی
یه‌که‌می گرتنه‌ستۆی خۆی، خوای گه‌وره‌ پاداشتی ماندوبوونی بداته‌وه.
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

سەرچاوهكان

- ١- قورناني پيرۆز.
- ٢- عمدة التفسير عن ابن الكثير للشيخ أحمد الشاكر دار الوفاء ١٤٢٦هـجري- ٢٠٠٥ ميلادی.
- ٣- فتح الباری شرح صحيح البخاري. لابن حجر العسقلانی.
- ٤- شرح صحيح مسلم لإمام النووي. دار إحياء التراث العربي ١٤٢٠هـجري- ٢٠٠٠م.
- ٥- شرح رياض صالحين للشيخ العثيمين. مطبعة دار السلام ١٤٢٣هـجري - ٢٠٠٢م.
- ٦- العبادة في الاسلام. دكتور يوسف القرضاوی. طبعة مكتبة الهيثم.
- ٧- العبودية لابن التيمية. المكتب الاسلام ١٤٢٦هـجري- ٢٠٠٥م بيروت.
- ٨- كتاب الصلاة لابن قيم. رقم الأيداع ١٢٣ مكتبة الوطنية ١٩٨٩م.
- ٩- رياض صالحين به كوردي مامۆستا نوري فارس.
- ١٠- فقه المنهجي على مذهب لإمام الشافعي مصطفى البغا والشريحي.
- ١١- صحيح الترغيب و الترهيب لإمام المنذرى.
- ١٢- منهاج الطالبين لإمام نووى.
- ١٣- فضائل يوم الجمعة لامام السيوطى.
- ١٤- موسوعة الاعجاز العلمى في القرآن والسنة.....د. يوسف الحاج.
- ١٥- چه‌ند سەرچاوه‌یه‌كى تر.

پیرست

۷	پیشه کی
۱۰	واتای نویژ
۱۲	واتای سوره تی فاتیحه
۱۸	پله و په یایه ی نویژ
۲۳	نویژ تهرک کردن
۲۷	نویژ پاک و خاوتی به
۳۸	بانگ و قامه ت
۴۰	مهرجه کانی نویژ
۴۲	روکنه کانی نویژ
۴۵	سوننه ته کانی نویژ
۴۸	زیکرو دوعا کانی دوا ی نویژه فهرزه کان
۴۹	نمو شتانه ی نویژ به تال ده کهنه وه
۵۰	نویژی سوننه ت له پیش و دوا ی فهرزه کان
۵۳	فهلزی نویژه سوننه ته کان له ماله وه
۵۵	پتو یستیه کانی نویژ
۷۴	نویژی راسته قینه
۸۰	با جگه رگوشه کاغان فیری نویژ بکه یین
۸۳	په یوه ندی نویژ به ژیا نه وه
۹۳	نهی نی دوو باره بوونه وه ی نویژ
۹۹	نویژ که فاره تی تاوان و کرداری ناپه سه نده
۱۰۳	نویژ بهرگری که ری تاوانه
۱۰۷	فهلزی شه ونویژ

۱۱۲	نوڙ مايمى به ختوهه ريبه
۱۱۶	خشوع له نوڙدا
۱۱۹	کوښه کاني بهردهم خشوع
۱۲۱	فهزلى نوڙى جومعه
۱۲۶	رږلى مزگهوت
۱۳۱	فهزلى روښتن بږ مزگهوت
۱۳۴	فهزلى تاييه تى هه ندى مزگهوت
۱۳۵	فهزلى په يوه ست بوون به مزگهوت وه
۱۳۸	تينگه يشتن له نوڙ
۱۴۳	فهزلى چاوه روانى نوڙ
۱۴۵	تهرکى نوڙى جه ماعت
۱۴۷	خواى گوره بډچى سامانى پى به خشيون؟
۱۴۹	فهزلى نوڙه فهزله کان
۱۵۳	زيکرو يادى خوا
۱۶۱	دوعاو پارانه وه
۱۶۵	نوڙ له رووى زانستى پزىشکييه وه
۱۷۷	نوڙ شيفايه
۱۸۰	سووده کاني شهونوڙ
۱۸۱	نوڙ خوږاراستنه له نه خوشى ده والى
۱۸۲	نوڙ چاره سهرى نه خوشييه کانه
۱۸۴	سووده کاني نوڙ
۱۸۵	کوښه
۱۸۶	سهرچاوه کان
۱۸۸	پيرست

بهره‌مه‌گانی ناصر ئیبراهیم سازانی

۱. فەزڵی نوێژو کاریگه‌ریی له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌و ته‌زکیه‌ی نه‌فس سێ جار چاپکراوه.

۲. خواپه‌رستی و ئاسه‌واره‌گانی له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌ی ده‌روون.

۳. په‌روه‌رده‌ی منداڵان له‌ ئیسلامدا نووسینی: د. عبدالله ناصر علوان وه‌رگیرانی و ئاماده‌کردن.

۴. گه‌شتی قیامه‌ت.

به‌بشتیوانی خۆی په‌روه‌ردگار چاوه‌پوانی بهره‌مه‌ی تهرین.

بۆدابه‌زاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود کتایه‌ای مەختلف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربی , فارسي)